

၈၅.

သင်္ဂါဆရာတော်ဘုရားကြီး

အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုတော်

မူအပ်သော

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ

နှင့်

ဝတ္ထု နိဒါန်း အကျဉ်း

—:o:—

ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာသင်္ဘော-၂၅၁၅၊

(ခ)၁၃၆

ကောဇာ-၁၃၃၃၊

၁၃၇ - ပါပသို့ ၇မတိ မရော . ဘတ္တဝါဝဠိဇေဓိကသည်မကောက်၊ နှုတ်လွှာလျှောက်ငှက်
၂၀၇ - ဘဏ္ဍာသင်္ဂရုအနှံ့ - ခုဏှ - အနုဏှာတိ။ - အလုံဝံသါစာရာတို့သည်အနုဏှာပရတိဝေကမူလကလည်အံ့မူ၌ကို
ဘတ္တပရမတ္ထလောကီ - နိဗ္ဗာန်ကိုလည်သွင်း၍မယူအပ်ကြောင်း။ -

၁၉၂၀၉

အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရ ကဝိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု

သင်္ဂဇာဓရာတော်ဘုရားကြီး

အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုတော်

မူအပ်သော

ဓမ္မဝဒပါဠိတော်နိဿယ

နှင့်

• ဣန္ဒြိယနိဿယနိဿယနိဿယ •

—:၀:—

ဓမ္မာစရိယ - ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးဝင်းဖေ တို့
ကြံမပြင်ဆင်ကြသည်။

ဣန္ဒြိယသယ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

သာသနာ-၂၅၁၅။

(၁)၁၃၆

ကောဇာ-၁၃၃၃။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၅၀၃၇)

ပါဠိဆရာများ — ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးဝင်းဖေ။

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ — ဦးသန်းမောင်။

ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ် — (၀၄၇၉)

ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ် — (၀၇၉၄)

ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်
၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

—

ဒုတိယအကြိမ် - စာအုပ်ရေ - ၂၀၀၀။

၁၃၃၃-ခု၊ နတ်တော်လ။

၁၉၇၁-ခု၊ နိုဝင်ဘာလ။

နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် ပုထုဇဉ် တိရစ္ဆာန်လောက၊ လူ့လောက၊ နတ်လောက၊ ဗြဟ္မာလောကသားတို့၏ အတန်းစား အလျောက် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုဝဋ်သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်ရမှုတို့ကို သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူကာ ဟောကြားတော် မူအပ်သော ဓမ္မပဒပါဠိတော် မြတ်သည် ဝဂ်အားဖြင့် ၂၆-ဝဂ်၊ ဝတ္ထုသာဓက အားဖြင့် ၃၀၄-ဝတ္ထု ရှိလေသည်။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်မြတ်၏ ဟောပြောတော်မူလိုရင်း အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို တိကျစွာသိရှိရန် ဗုဒ္ဓမတညူ ဂုဏ်ထူးဖြင့် ချီးကျူးခြင်း ခံရသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ ဆရာမြတ်သည် ဝတ္ထုသာဓကများနှင့် ထို ဝတ္ထုသာဓကအတွက် အချက်ကျ ဩဝါဒပေးဂါထာများကို သဒ္ဓယုတ္တိ အတ္ထယုတ္တိ အာဂမယုတ္တိ သဘာဝယုတ္တိတို့ဖြင့် အညီညွှတ်ကာ ဓမ္မပဒပါဠိတော် အဖွင့်အဋ္ဌကထာကို ရေးသား စီရင်တော်မူခဲ့သည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဓမ္မပဒပါဠိတော်သည် ၎င်း၊ ထိုပါဠိတော်၏အဖွင့်ဖြစ်သော ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ သည်၎င်း၊ မဂဓပါဠိ ရေးများဖြစ်ရာ ပါဠိဘာသာ မကျွမ်းကျင်သူတို့အတွက် ဓမ္မပဒပါဠိတော် ထိုပါဠိတော်၏ အဋ္ဌကထာပြအနက် အဓိပ္ပါယ် သဘော သဘာဝတို့ကို သိစေခြင်းငှာ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရ ကဝိဇေ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂူရု ဟူသော မင်းပေးတံဆိပ်ကိုအပူဇော်ခံယူတော်မူရသဖြင့် နိုင်ငံလုံးမဆန့် ပျံ့နှံ့သတင်း ကျော်စောခြင်းရှိတော်မူသော သင်္ဂဇာဆရာတော် ဘုရားကြီး သည် ဂါထာပုဒ်များကို ဟောရင်းအကြောင်း ထုံးဟောင်းပုံနေ အနုသန္ဓေဆက်စပ်လျက် အသိဓာတ်ဖြစ်ပေါ်လွယ်သော အသုံးအနှုံးတို့ဖြင့် မြန်မာပြည်တော်သုံးကျကျ ဓမ္မပဒပါဠိတော်ကို အတ္ထနိဿယ ပြန်ဆို ရေးသားတော်မူခဲ့ပါကြောင်း။

မှတ်ချက်။ ။ နိဿယကျမ်းပြု ဆရာတော်ကြီးသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာ သုံးဝတ္ထုကို တစုတည်း ပေါင်း၍၎င်း၊ ဇောတိက ဝတ္ထုကို ဂါထာ ချင်းတူသဖြင့် ဇဋိလ ဝတ္ထုတွင် ပေါင်း၍၎င်း ပြဆိုတော်မူသည်။

(၁)

နိဒါန်း

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နှင့် ၎င်းနိဿယသည် အမျိုးလေးပါး တို့အား အကျိုး များသည့် အလျောက် ကြည့်ရှုရာ၌၎င်း တစုံတရာ ရှုပ်ထွေး ကြန့်ကြာမှုမရှိစေရန်-

ဂါထာများ၌ ဂါထာအလျောက် ဝိဘဏ္ဍုန္တ, ပါဒန္တတို့ကို မရော ရှက်စေခြင်း။

အနက်များ၌လည်း ဂါထာတပုဒ်၏ အနက်နှင့် ဂါထာ တပုဒ်၏ အနက် ပြတ်သားစေခြင်း။

ကျမ်းသားတွင်မပါ အမှာ စကားချပ်တို့ကို မျိုးကွဲ စာလုံးဖြင့် သီးခြားပြထားခြင်း။

ဤသို့အားဖြင့် ခြားကာ ခြားကာ သန့်ရှင်း စွာဖြင့် စာရှုသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရှင်ပြီးစေမှုရအောင်ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနှင့် ညှိလျက် ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်အပ်ပါကြောင်း။

လောကီ အကျိုးစီးပွား လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားကို လိုလား နှစ်သက်ကြသောအမျိုးလေးပါးတို့သည် ဓမ္မပဒပါဠိတော်နှင့် ၎င်းနိဿယကို ဗဟုသုတမင်လာ ပသာဒစေတနာဖြင့် နိဗ္ဗူတာ ရိပ်ကောင်း မင်္ဂလိန် လမ်းကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ရောက်စွမ်းနိုင်သော ဒေသနာပါ တကားဟု အားရဝမ်းသာ ဘက်ရှုလေ့လာလျက် ကျင့်ကြံတော် မူနိုင်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

ဣန္ဒာသယ

(၁၁၇၇-၁၂၄၈)

သင်္ဃဇာတိဆရာတော်မှာ ပုဂံမင်း မင်းတုန်းမင်းနှင့် သီတောမင်းတို့ လက်ထက်တွင်ထင်ရှားသော ဆရာတော်တပါးဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်သည် တလုပ်မြို့ကျေးလက်ပေါက်ချောင်းရွာတွင် ၁၁၇၇-ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၁၄-ရက်တနင်္ဂနွေနေ့၌ဖွားမြင်လေသည်။ ငယ်စဉ်က သာမဏေ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ရဟန်း အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ သလုံးဆရာတော် ထီးလင်းဆရာတော်နှင့် သဲအင်းဆရာတော်များထံတွင် စာပေ ကျမ်းဂန် များကိုသင်ကြားတတ်မြောက်လေရာ ဆရာတော်အား မင်းတုန်းမင်းက ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်လေသည်။

ဆရာတော်သည် အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရကဝိဇယ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ကိုရရှိလေသည်။ ၁၂၄၆-ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယပြည် ကာလ ကတ္တားမြို့သို့ ရောက်ရှိ၍ ညောင်အုပ် မင်းသားအိမ်တော်တွင် တဝါမျှ သီတင်းသုံးနေတော်မူလေသည်။ သီဟိုဠ်သို့သွားရန် ရည်ရွယ်သော်လည်း သွားဖြစ်တော်မမူခဲ့ပေ။

သက္ကရာဇ် ၁၂၄၈-ခုနှစ် ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀-ရက် နေ့တွင် မော်လမြိုင်မြို့၌ ပြန်လွန်တော်မူလေသည်။

စကားအရာတွင် ဝိစိတြဝါစကဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံလေသည်။ ဟောပြော ဘွယ်ကိစ္စများတွင် သင်္ဃဇာတိဆရာတော်မပါလျှင် မပြီးသလောက် ဖြစ်ပေ သည်။ ဥပမာ ဥပမေယျစုံစုံလင်လင်ဖြင့်နာကြားသူတို့ ခုံခုံမင်မင်ရှိအောင် ပြောဟောတတ်လေသည်။

သင်္ဃဇာတိဆရာတော်ကြီးမှာနာမည်ကျော်တပည့်အများထွန်းကားသည် အနက် ဝဇီရာရာမ ဆရာတော်ကား အကျော်ကြားဆုံး ဖြစ်လေသည်။ ထိုဝဇီရာရာမဆရာတော်မှတစ်ဆင့် မော်လမြိုင် ဘုံယုံဆရာတော် ပဌမကျော် ဦးကေတုမာလာ၊ မော်လမြိုင် တောင်ပေါက် ဗာလာဝတာရဂဏ္ဌိနှင့် သာသနိက ပဌဝီဝင်ကျမ်းပြု ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဦးစက္ကပါလတို့ ပေါက်ဖွားလာလေသည်။ သင်္ဃဇာတိဆရာတော်၏ အဆက်အနွယ် မြေး တပည့်များ ဖြစ်လေသည်။ သင်္ဃဇာတိဆရာတော် ပေါ်ပေါက်တော်မူ လာသည့်အတွက်သာသနာတော်၌ အမြတ်ရလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(ဃ)

သင်္ဃာဆရာတော်

၎င်းသင်္ဃာ ဆရာတော် ရေးသား ပြုစုခဲ့သော စာပေ များတွင်
အောက်ပါစာပေများ ပါဝင်လေသည်။

၁။ စကားပုံများ (ဥပမာ သမူဟ ဂီရတ္တမ)။

၂။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာနိဿယ။

၃။ သိင်္ဂါလောဝဂါဒဆုံးမစာ။

၄။ စတုရာရက္ခကျမ်း။

၅။ ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ။

၆။ ဓာတုတ္ထဒီပက။

မာတိကာ

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

၁-ယမကဝဂ်

ပဏာမ

၁။ စက္ခုပါလတ္တေရ ဝတ္ထု	၁	၅၄
၂။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဝတ္ထု	။	၅၅
၃။ တိဿတ္တေရ ဝတ္ထု	။	၅၆
၄။ ကာဠယက္ခိနီ ဝတ္ထု	။	၆၀
၅။ ကောသမ္ဗက ဝတ္ထု	၂	၆၁
၆။ စူဠကာဠမဟာကာဠ ဝတ္ထု	။	၆၂
၇။ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု	။	၆၄
၈။ သာရိပုတ္တတ္တေရ ဝတ္ထု	။	၆၅
၉။ နန္ဒတ္တေရ ဝတ္ထု	။	၆၇
၁၀။ စုန္ဒသူကရိက ဝတ္ထု	၃	၆၉
၁၁။ ဓမ္မိကဥပါသက ဝတ္ထု	။	၆၉
၁၂။ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု	။	၇၀
၁၃။ သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု	။	၇၁
၁၄။ ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၇၁

၂-အပ္ပမာဒဝဂ်

၁၅။ သာမာဝတီ ဝတ္ထု	၄	၇၃
၁၆။ ကုမ္ဘဗောသက ဝတ္ထု	။	၇၅
၁၇။ စူဠပန္နက ဝတ္ထု	။	၇၆
၁၈။ ဗာလနက္ခတ္တ ဝတ္ထု	။	၇၇
၁၉။ မဟာကဿပတ္တေရ ဝတ္ထု	။	၇၇
၂၀။ ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၇၈
၂၁။ မဃ ဝတ္ထု	၅	၇၉

(၈)

မာတိကာ

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

- ၂၂။ အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၃။ နိဂမဝါသိတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၅

၇၉

။

၈၀

၃-စိတ္တဝဂ်

- ၂၄။ မေဃိယတ္ထေရ ဝတ္ထု
၂၅။ အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၆။ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၇။ သံဃရက္ခိတဘာဂိနေယျ ဝတ္ထု
၂၈။ စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု
၂၉။ ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု
၃၀။ ပူတိဂတ္တတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု
၃၁။ နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု
၃၂။ သောရေယျ ဝတ္ထု

၅

၈၁

။

၈၂

။

၈၃

။

၈၃

၆

၈၄

။

၈၅

။

၈၆

။

၈၇

။

၈၇

၄-ပုပ္ဖဝဂ်

- ၃၃။ ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု
၃၄။ မရိစိကမ္မဋ္ဌာနိကဘိက္ခု ဝတ္ထု
၃၅။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌဘ ဝတ္ထု
၃၆။ ပတိပူဇိကာ ဝတ္ထု
၃၇။ မစ္ဆရိယသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု
၃၈။ ပါဝေယျကာဇိဝက ဝတ္ထု
၃၉။ ဆတ္တပါဏိဥပါသက ဝတ္ထု
၄၀။ ဝိသာခါဥပါသိကာ ဝတ္ထု
၄၁။ အာနန္ဒတ္ထေရပဉ္စ ဝတ္ထု
၄၂။ မဟာကဿပတ္ထေရဝိဇ္ဇာပါတဒါန ဝတ္ထု
၄၃။ ဂေါမိကတ္ထေရ ဝတ္ထု
၄၄။ ဂရဟဒိန္န ဝတ္ထု

၆

၈၈

၇

၈၉

။

၉၀

။

၉၁

။

၉၁

။

၉၂

။

၉၃

။

၉၃

၈

၉၄

။

၉၅

။

၉၆

။

၉၆

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

၅-ဗာလဝဂ်

၄၅။ ပသေနဒီကောသလ ဝတ္ထု၊	၈	၉၇
၄၆။ မဟာကဿပသဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု၊	၉	၁၀၀
၄၇။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၁
၄၈။ ဂဏ္ဍိကဘေဒကစောရ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၁
၄၉။ ဥဒါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၂
၅၀။ တိဿပါဝေယျကဘိက္ခု ဝတ္ထု၊	။	၁၀၃
၅၁။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၃
၅၂။ ကဿကဥပါသက ဝတ္ထု၊	။	၁၀၄
၅၃။ သုမနမာလာကာရ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၅
၅၄။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ ဝတ္ထု၊	၁၀	၁၀၆
၅၅။ ဇမ္ဗူကတ္ထေရ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၇
၅၆။ အဟိပေတ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၈
၅၇။ သဋ္ဌိကုဋ္ဌပေတ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၉
၅၈။ စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု၊	။	၁၀၉
၅၉။ တိဿသာမဏေရ ဝတ္ထု၊	။	၁၁၀

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ်

၆၀။ ရာဇတ္ထေရ ဝတ္ထု၊	၁၀	၁၁၁
၆၁။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထု၊	၁၁	၁၁၂
၆၂။ ဆန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု၊	။	၁၁၃
၆၃။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ ဝတ္ထု၊	။	၁၁၃
၆၄။ ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု၊	။	၁၁၄
၆၅။ လက္ခဏကတဒ္ဓိယတ္ထေရ ဝတ္ထု၊	၁၁	၁၁၅
၆၆။ ကာဏမာတာ ဝတ္ထု၊	။	၁၁၆
၆၇။ ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု၊	။	၁၁၆
၆၈။ ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၊	၁၂	၁၁၇
၆၉။ ဓမ္မဿဝန ဝတ္ထု၊	။	၁၁၈
၇၀။ ပဉ္စသတအာဂန္တုကဘိက္ခု ဝတ္ထု၊	။	၁၁၉

(၆)

မာတိကာ

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

၇-အရဟန္တဝဂ်

၇၁။ ဇီဝကပဉ္စ ဝတ္ထု	၁၂	၁၂၀
၇၂။ မဟာဘဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၂၁
၇၃။ ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရ ဝတ္ထု	၁၃	၁၂၁
၇၄။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၂၂
၇၅။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၂၃
၇၆။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၂၄
၇၇။ ကောသဋ္ဌိဝါသိ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၂၄
၇၈။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၂၅
၇၉။ ခဒ္ဓိရ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၂၆
၈၀။ အညတရပိဏ္ဍပါတိက ဝတ္ထု	၁၄	၁၂၇

၈-သဟဿဝဂ်

၈၁။ တမ္ပဒါဠိကစောရ ဃာတက ဝတ္ထု	၁၄	၁၂၇
၈၂။ ဗာဟိယဒါရုစိရိယ ဝတ္ထု	။	၁၂၈
၈၃။ ကုဏ္ဍလကေသီထေရီ ဝတ္ထု	။	၁၂၉
၈၄။ အနတ္ထပုစ္ဆကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု	။	၁၃၀
၈၅။ သာရိပုတ္တမာတုလ ဝတ္ထု	။	၁၃၀
၈၆။ သာရိပုတ္တဘာဂိနေယျ ဝတ္ထု	၁၅	၁၃၁
၈၇။ သာရိပုတ္တ သဟာယက ဝတ္ထု	။	၁၃၂
၈၈။ ဒီဃာဝု ကုမာရ ဝတ္ထု	။	၁၃၂
၈၉။ သံကိစ္စသာမဏေရ ဝတ္ထု	။	၁၃၃
၉၀။ ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၃၄
၉၁။ သပ္ပဒါသ ဝတ္ထု	။	၁၃၄
၉၂။ ပဋ္ဌာစာရီ ဝတ္ထု	။	၁၃၅
၉၃။ ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု	။	၁၃၆
၉၄။ ဗဟုပုတ္တိကာ ဝတ္ထု	၁၆	၁၃၆

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

၉-ပါပဝဂ်

၉၅။ စူဠေက သာဠက ဝတ္ထု	၁၆	၁၃၇
၉၆။ သေယျသက ဝတ္ထု	။	၁၃၈
၉၇။ လာဇာဒေဝမိတာ ဝတ္ထု	။	၁၃၈
၉၈။ အနာထဝိဇ္ဇိကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု	။	၁၃၉
၉၉။ အသံယက ပရိက္ခာရ ဝတ္ထု	။	၁၄၀
၁၀၀။ ဗိဠာလပဒကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု	၁၇	၁၄၁
၁၀၁။ မဟာနေဝါဏီဇ ဝတ္ထု	။	၁၄၁
၁၀၂။ ကုတ္တုဒ္ဓမိတ္တ နေသာဒ ဝတ္ထု	။	၁၄၂
၁၀၃။ ကောကသုနခ လုဒ္ဒက ဝတ္ထု	။	၁၄၂
၁၀၄။ မဏိကာရ ကုလူပကတိဿ ဝတ္ထု	။	၁၄၃
၁၀၅။ တယောဇနဝတ္ထု	။	၁၄၄
၁၀၆။ သုပ္ပဗုဒ္ဓသကျ ဝတ္ထု	၁၈	၁၄၅

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ်

၁၀၇။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု	၁၈	၁၄၆
၁၀၈။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု	။	၁၄၆
၁၀၉။ သမ္ပဟုလ ကုမာရ ဝတ္ထု	။	၁၄၆
၁၁၀။ ကောန္တ ဓာနတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၁၄၇
၁၁၁။ ဝိသာခါဒိဥပါသိကာဥပေါသထကမ္မ ဝတ္ထု	၁၉	၁၄၈
၁၁၂။ အဇဂရပေတ ဝတ္ထု	။	၁၄၉
၁၁၃။ မဟာမောဂ္ဂလာန ဝတ္ထု	။	၁၄၉
၁၁၄။ ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၁၅၀
၁၁၅။ သန္တတိမဟာမတ္တ ဝတ္ထု	။	၁၅၁
၁၁၆။ ဝိလောတိက တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	၂၀	၁၅၂
၁၁၇။ သုခ သာမဏေရ ဝတ္ထု	။	၁၅၃

၁၁-ဇရာဝဂ်

၁၁၈။ ပဉ္စသတ ဥပါသိကာ ဝတ္ထု	၂၀	၁၅၄
၁၁၉။ သိရိမာ ဝတ္ထု	။	၁၅၅

(ည)

မာတိကာ

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

- ၁၂၀။ ဥတ္တရာထေရီ ဝတ္ထု
၁၂၁။ သမ္ပဟုလ အဓိမာနိက ဝတ္ထု
၁၂၂။ ရူပနန္ဒာထေရီ ဝတ္ထု
၁၂၃။ မဇ္ဈိကာဒေဝီ ဝတ္ထု
၁၂၄။ လာဠုဒါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု
၁၂၅။ အာနန္ဒပုစ္ဆိတ ဥဒါန ဝတ္ထု
၁၂၆။ မဟာဓန သေဌိပုတ္တ ဝတ္ထု

၂၀

။

၂၁

။

။

။

။

၁၅၅

၁၅၆

၁၅၆

၁၅၇

၁၅၈

၁၅၈

၁၅၉

၁၂-အတ္ထဝဂ်

- ၁၂၇။ ဗောဓိ ရာဇကုမာရ ဝတ္ထု
၁၂၈။ သကျပုတ္တ ဥပနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု
၁၂၉။ ပဓာနိက တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု
၁၃၀။ ကုမာရကဿပ မာတု ဝတ္ထု
၁၃၁။ မဟာကာလဥပါသက ဝတ္ထု
၁၃၂။ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု
၁၃၃။ သံဃဘေဒပရိသက္ကန ဝတ္ထု
၁၃၄။ ကာလတ္ထေရ ဝတ္ထု
၁၃၅။ စူဠကာဠဥပါသက ဝတ္ထု
၁၃၆။ အတ္တဒတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

၂၁

၂၂

။

။

။

။

။

။

၂၃

။

၁၆၀

၁၆၀

၁၆၁

၁၆၁

၁၆၂

၁၆၃

၁၆၃

၁၆၄

၁၆၅

၁၆၆

၁၃-လောကဝဂ်

- ၁၃၇။ ဒဟရဘိက္ခု ဝတ္ထု
၁၃၈။ သုဒ္ဓေါဒန ဝတ္ထု
၁၃၉။ ပဉ္စသတိပဿကဘိက္ခု ဝတ္ထု
၁၄၀။ အာယရာဇကုမာရ ဝတ္ထု
၁၄၁။ သမ္ပဇနတ္ထေရ ဝတ္ထု
၁၄၂။ အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရ ဝတ္ထု
၁၄၃။ ပေသကာရဓိတု ဝတ္ထု
၁၄၄။ တိဿဘိက္ခု ဝတ္ထု
၁၄၅။ စိဉ္စမာဏဝိကာ ဝတ္ထု

၂၃

။

။

။

။

၂၄

။

။

။

၁၆၆

၁၆၇

၁၆၈

၁၆၈

၁၆၉

၁၆၉

၁၇၀

၁၇၁

၁၇၂

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

နိဿယ

၁၄၆။ အသဒိသဒါန ဝတ္ထု

၂၄

၁၇၂

၁၄၇။ အနာထဝိဇ္ဇိက ပုတ္တကာလ ဝတ္ထု

။

၁၇၃

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ်

၁၄၈။ မာရဓိတရ ဝတ္ထု

၂၄

၁၇၃

၁၄၉။ ဒေဝေါရောဟဏ ဝတ္ထု

၂၅

၁၇၅

၁၅၀။ ရေကပတ္တနာဂရာဇ ဝတ္ထု

။

၁၇၆

၁၅၁။ အာနန္ဒပဉ္စ ဝတ္ထု

။

၁၇၇

၁၅၂။ အနုဘိရတိဘိက္ခု ဝတ္ထု

။

၁၇၈

၁၅၃။ အဝိဒတ္တဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၂၅

၁၇၈

၁၅၄။ အာနန္ဒတ္ထေရပုစ္ဆိတပဉ္စ ဝတ္ထု

၂၆

၁၈၀

၁၅၅။ သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

။

၁၈၀

၁၅-သုခဝဂ်

၁၅၆။ ဉာတိကလဟဂူပသမန ဝတ္ထု

၂၆

၁၈၁

၁၅၇။ မာရ ဝတ္ထု

။

၁၈၂

၁၅၈။ ကောသလပရာဇယ ဝတ္ထု

၂၇

၁၈၂

၁၅၉။ ကုလဒါရိကာ ဝတ္ထု

။

၁၈၃

၁၆၀။ ဂေါနဋ္ဌဥပါသက ဝတ္ထု

။

၁၈၃

၁၆၁။ ပသေနဒိကောသလ ဝတ္ထု

။

၁၈၄

၁၆၂။ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

။

၁၈၅

၁၆၃။ သတ္တုပဋ္ဌာန ဝတ္ထု

။

၁၈၅

၁၆-ပိယဝဂ်

၁၆၄။ တယောဇနပဗ္ဗဇိတ ဝတ္ထု

၂၈

၁၈၇

၁၆၅။ ကုဋုမ္ဘိက ဝတ္ထု

။

၁၈၈

၁၆၆။ ဝိသာခါဒါယိကာမဝတ္ထု

။

၁၈၈

၁၆၇။ လိစ္ဆဝိ ဝတ္ထု

။

၁၈၉

၁၆၈။ အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရ ဝတ္ထု

။

၁၈၉

၁၆၉။ အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၂၉

၁၉၀

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

၁၇၀။ ပဉ္စသတဒါရက ဝတ္ထု

၂၉

၁၉၁

၁၇၁။ ကေအနာဂါမိတ္ထေရ ဝတ္ထု

။

၁၉၁

၁၇၂။ နန္ဒိယ ဝတ္ထု

။

၁၉၂

၁၇-ကောဓဝဂ်

၁၇၃။ ရောဟိနီ ခတ္တိယကညာ ဝတ္ထု

၂၉

၁၉၃

၁၇၄။ အရတညဘိက္ခူ ဝတ္ထု

။

၁၉၃

၁၇၅။ ဥတ္တရာ ဥပါသိကာ ဝတ္ထု

၃၀

၁၉၄

၁၇၆။ မဟာမောဂ္ဂလာနပဉ္စ ဝတ္ထု

။

၁၉၅

၁၇၇။ ဗုဒ္ဓဝိတုမြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

။

၁၉၆

၁၇၈။ ပုဏ္ဏဒါသီ ဝတ္ထု

။

၁၉၆

၁၇၉။ အတုလျ ဥပါသက ဝတ္ထု

။

၁၉၇

၁၈၀။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

။

၁၉၈

၁၈-မလဝဂ်

၁၈၁။ ဂေါဃာတကပုတ္တ ဝတ္ထု

၃၁

၂၀၀

၁၈၂။ အညတရ မြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

။

၂၀၁

၁၈၃။ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

။

၂၀၂

၁၈၄။ လာဠုဒါယီ ဝတ္ထု

။

၂၀၂

၁၈၅။ အညတရ ကုလပုတ္တ ဝတ္ထု

၃၂

၂၀၃

၁၈၆။ စူဠသင်္ခါဘိက္ခူ ဝတ္ထု

။

၂၀၄

၁၈၇။ ပဉ္စဥပါသကာ ဝတ္ထု

။

၂၀၅

၁၈၈။ တိဿဒဟရ ဝတ္ထု

။

၂၀၆

၁၈၉။ ပဉ္စဥပါသကာ ဝတ္ထု

။

၂၀၆

၁၉၀။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

၃၃

၂၀၇

၁၉၁။ ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရ ဝတ္ထု

။

၂၀၈

၁၉၂။ သုဘဒ္ဒ ပရိဗ္ဗာဇက ဝတ္ထု

။

၂၀၈

၁၉-ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်

၁၉၃။ ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တ ဝတ္ထု

၃၃

၂၀၉

၁၉၄။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

။

၂၁၀

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

	ပါဠိတော်	နိဿယ
၁၉၅။ ကေုဒါနတ္ထေရ ခီဏာသဝ ဝတ္ထု	၃၃	၂၁၀
၁၉၆။ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု	၃၄	၂၁၁
၁၉၇။ သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၂၁၂
၁၉၈။ ဟတ္ထက ဝတ္ထု	။	၂၁၂
၁၉၉။ အညတရ မြာဟွဏ ဝတ္ထု	။	၂၁၃
၂၀၀။ တိတ္ထိယ ဝတ္ထု	၃၅	၂၁၄
၂၀၁။ အရိယ ဗာဠိသိက ဝတ္ထု	။	၂၁၅
၂၀၂။ သမ္ပဟုလ သီလာဒိသမ္ပန္နဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၂၁၅

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်

၂၀၃။ ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု	၃၅	၂၁၆
၂၀၄။ အနိစ္စလက္ခဏ ဝတ္ထု	။	၂၁၇
၂၀၅။ ဒုက္ခလက္ခဏ ဝတ္ထု	။	၂၁၇
၂၀၆။ အနတ္တလက္ခဏ ဝတ္ထု	၃၆	၂၁၇
၂၀၇။ ပဓာနကမ္မိက တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၁၉
၂၀၈။ သူကရပေတ ဝတ္ထု	။	၂၁၉
၂၀၉။ ပေါဠိလတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၂၀
၂၁၀။ သမ္ပဟုလ မဟာဗ္ဗကဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၂၂၁
၂၁၁။ သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၂၂၂
၂၁၂။ မဟာဓန ဝါဏီဇ ဝတ္ထု	၃၇	၂၂၂
၂၁၃။ ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု	။	၂၂၃
၂၁၄။ ပဋ္ဌာစာရီ ဝတ္ထု	။	၂၂၄

၂၁-ပကိဏ္ဍကဝဂ်

၂၁၅။ အတ္တနောပုဗ္ဗကမ္မ ဝတ္ထု	၃၇	၂၂၄
၂၁၆။ ကုတ္တုဒ္ဓုဏ္ဍခါဒိကာ ဝတ္ထု	။	၂၂၆
၂၁၇။ ဘဒ္ဒိယာနံ ဝတ္ထု	။	၂၂၆
၂၁၈။ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ ဝတ္ထု	၃၈	၂၂၇
၂၁၉။ ဒါရုသာကဋိကပုတ္တ ဝတ္ထု	။	၂၂၈
၂၂၀။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၂၃၀

(၁)

မာတိကာ

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

ပါဠိတော်

နိဿယ

- ၂၂၁။ စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု
၂၂၂။ စူဠသုဘဒ္ဒါ ဝတ္ထု
၂၂၃။ ကေဝိဟာရိတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၀

။

၃၉

၂၃၁

၂၃၁

၂၃၂

၂၂-နိရယဝဂ်

- ၂၂၄။ သုန္ဒရိပရိဗ္ဗာဇိကာ ဝတ္ထု
၂၂၅။ ဒုစ္စရိတဖလ ဝတ္ထု
၂၂၆။ ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၂၇။ ခေမက သေဠိပုတ္တ ဝတ္ထု
၂၂၈။ ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၂၉။ ဣဿာပကတဇုတ္တိ ဝတ္ထု
၂၃၀။ သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၃၁။ နိဂဏ္ဌ ဝတ္ထု
၂၃၂။ တိတ္ထိယသာဝက ဝတ္ထု

၃၉

။

။

။

။

၄၀

။

။

။

၂၃၃

၂၃၄

၂၃၄

၂၃၅

၂၃၆

၂၃၇

၂၃၇

၂၃၀

၂၃၉

၂၃-နာဂဝဂ်

- ၂၃၃။ အတ္တဒန္တ ဝတ္ထု
၂၃၄။ ဟတ္ထာစရိယပုဗ္ဗကဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၃၅။ ပရိဇိဏ္ဍဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု
၂၃၆။ ပသေနဒိကောသလ ဝတ္ထု
၂၃၇။ သာနုသာမဏေရ ဝတ္ထု
၂၃၈။ ပါဝေယျဟတ္ထိ ဝတ္ထု
၂၃၉။ သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု
၂၄၀။ မာရ ဝတ္ထု

၄၀

၄၁

။

။

။

။

။

၄၂

၂၄၀

၂၄၁

၂၄၂

၂၄၂

၂၄၃

၂၄၄

၂၄၅

၂၄၆

၂၄-တဏှာဝဂ်

- ၂၄၁။ ကဝိလမစ္ဆ ဝတ္ထု
၂၄၂။ သူကရပေါတိကာ ဝတ္ထု
၂၄၃။ ဝိဗ္ဗန္တက ဝတ္ထု
၂၄၄။ ဗန္ဓနာဂါရ ဝတ္ထု

၄၂

၄၃

။

။

၂၄၇

၂၅၀

၂၅၃

၂၅၃

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

	ပါဠိတော်	နိဿယ
၂၄၅။ ခေမာထေရီ ဝတ္ထု	၄၄	၂၅၄
၂၄၆။ ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထု	။	၂၅၄
၂၄၇။ စူဠဓနုဂဟ ဝတ္ထု	။	၂၅၆
၂၄၈။ မာရ ဝတ္ထု	။	၂၅၇
၂၄၉။ ဥပကာဇီဝက ဝတ္ထု	၄၅	၂၅၈
၂၅၀။ သက္ကဒေဝရာဇ ဝတ္ထု	။	၂၅၉
၂၅၁။ အပုတ္တကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု	။	၂၆၀
၂၅၂။ အင်္ဂိုရ ဝတ္ထု	။	၂၆၀

၂၅ - အိန္ဒြိယ

၂၅၃။ ပဇ္ဇာတိက္ခ ဝတ္ထု	၄၅	၂၆၂
၂၅၄။ ဟံသဃာတကတိက္ခ ဝတ္ထု	၄၆	၂၆၃
၂၅၅။ ကောကာလိက ဝတ္ထု	။	၂၆၃
၂၅၆။ ဓမ္မာရာမတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၆၄
၂၅၇။ ဝိပက္ခသေဝကတိက္ခ ဝတ္ထု	။	၂၆၄
၂၅၈။ ပဇ္ဇဂဒါယကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု	။	၂၆၅
၂၅၉။ သောဏကောဋိကဏ္ဍ ဝတ္ထု	။	၂၆၅
၂၆၀။ ပဇ္ဇသတတိက္ခ ဝတ္ထု	၄၇	၂၆၉
၂၆၁။ သန္တကာယတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၆၉
၂၆၂။ နဂ်လတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၇၀
၂၆၃။ ဝတ္ထလိတ္ထေရ ဝတ္ထု	၄၈	၂၇၁
၂၆၄။ သုမနသာမဏေရ ဝတ္ထု	။	၂၇၂

၂၆ - ဗြာဟ္မဏ

၂၆၅။ ပသာဒဗဟုလ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု	၄၈	၂၇၂
၂၆၆။ သမ္ပဟုလတိက္ခ ဝတ္ထု	။	၂၇၂
၂၆၇။ မာရ ဝတ္ထု	။	၂၇၃
၂၆၈။ အညတရ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု	။	၂၇၄
၂၆၉။ အာနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု	၄၉	၂၇၄
၂၇၀။ ဗြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတ ဝတ္ထု	။	၂၇၅

(တ)

မာတိကာ

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

	ပါဠိတော်	နိဿယ
၂၇၁။ သာရိတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု	၄၉	၂၇၅
၂၇၂။ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ ဝတ္ထု	။	၂၇၇
၂၇၃။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၇၇
၂၇၄။ ဇဋ္ဌိလမြာဟူဏ ဝတ္ထု	။	၂၇၈
၂၇၅။ ဝဂ္ဂုလိဝတ မြာဟူဏ ဝတ္ထု	။	၂၇၈
၂၇၆။ ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု	၅၀	၂၇၉
၂၇၇။ ကေ မြာဟူဏ ဝတ္ထု	။	၂၇၉
၂၇၈။ ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထု	။	၂၈၁
၂၇၉။ ဒွေ မြာဟူဏ ဝတ္ထု	။	၂၈၀
၂၈၀။ အက္ခောသက ဘာရဒွါဇ ဝတ္ထု	။	၂၈၀
၂၈၁။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၁
၂၈၂။ ဥပ္ပလ ဝဏ္ဏာထေရီ ဝတ္ထု	။	၂၈၁
၂၈၃။ အညတရ မြာဟူဏ ဝတ္ထု	။	၂၈၂
၂၈၄။ ခေမာဘိက္ခုနီ ဝတ္ထု	။	၂၈၂
၂၈၅။ ပဗ္ဗာရဝါသီ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၁	၂၈၃
၂၈၆။ အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု	။	၂၈၄
၂၈၇။ သာမဏေရာနံ ဝတ္ထု	။	၂၈၄
၂၈၈။ မဟာပန္နကတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၅
၂၈၉။ ဝိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၅
၂၉၀။ အညတရတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၆
၂၉၁။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၆
၂၉၂။ မဟာမောဂ္ဂဿာနတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၇
၂၉၃။ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၇
၂၉၄။ စန္ဒာဘတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၈
၂၉၅။ သီဝလိတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၂	၂၈၈
၂၉၆။ သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၉
၂၉၇။ ဇဋ္ဌိလတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၈၉
၂၉၈။ ဇောတိကတ္ထေရ ဝတ္ထု	။	၂၉၀

ဝတ္ထုနံပါတ်

စာမျက်နှာနံပါတ်

၂၉၉။	နဋပုတ္တကတ္ထေရ ဝတ္ထု
၃၀၀။	ကေနဋပုတ္တကတ္ထေရ ဝတ္ထု
၃၀၁။	ဝင်္ကိသ မြာဟ္မဏ ဝတ္ထု
၃၀၂။	ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ဝတ္ထု
၃၀၃။	အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရ ဝတ္ထု
၃၀၄။	ဝေဒေဟိတ မြာဟ္မဏ ဝတ္ထု
	နိဂုံး

ပါဠိတော်	နိဿယ
၅၂	၂၉၀
။	၂၉၁
။	၂၉၁
။	၂၉၃
၅၃	၂၉၃
။	၂၉၄
	၂၉၅

ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁-ယမကဝဂ်

၁-စက္ခုပါလတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဌာ မနောမယာ။
မနဿ စေ ပဒုဋ္ဌေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ ဒုက္ခ မဇ္ဇေတိ၊ စက္ကံ ဝဟတော ပဒံ။

၂-မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဝတ္ထု

၂။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဌာ မနောမယာ။
မနဿ စေ ပသန္နေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ သုခ မဇ္ဇေတိ၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ။

၃-တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃။ အက္ခောန္တိ မံ အဝဓိ မံ၊ အဇိနိ မံ အဟာသိ မေ။
ယေ စ တံ ဥပနယန္တိ၊ ဝေရံ တေသံ န သမ္ပတိ။
၄။ အက္ခောန္တိ မံ အဝဓိ မံ၊ အဇိနိ မံ အဟာသိ မေ။
ယေ စ တံ နုပနယန္တိ၊ ဝေရံ တေသံ ဥပသမ္ပတိ။

၄-ကာဠယက္ခိနီ ဝတ္ထု

၅။ န ဟိ ဝေရေန ဝေရာနိ၊ သမ္ပန္နိမ ကုဒါစနံ။
အဝေရေန စ သမ္ပန္နိ၊ သေ ဓမ္မော သနန္တနော။

ဣန္ဒာသယ (ခ) ၁၃၆-၁

(ဒုတိယအကြိမ်)

(၂)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၅-ကောသမ္ဗက ဝတ္ထု

၆။ ပရေ စ န ဝိဇာနန္တိ၊ မယ မေတ္တ ယမာမသေ။
ယေ စ တတ္ထ ဝိဇာနန္တိ၊ တတော သမ္ဗန္တိ မေဓဂါ။

၆-စူဠ ကာဠ မဟာကာဠ ဝတ္ထု

၇။ သုဘာနုပဿိံ ဝိဟရန္တိ၊ ဣန္ဒြိယေသု အသံဝုတံ။
ဘောဇနမှိ စာမတ္တညု၊ ကုသိတံ ဟိနဝီရိယံ။
တံ ဝေ ပသဟတိ မာရော၊ ပါတော ရက္ခံဝ ဒုဗ္ဗလံ။

၈။ အသုဘာနုပဿိံ ဝိဟရန္တိ၊ ဣန္ဒြိယေသု သုသံဝုတံ။
ဘောဇနမှိ စ မတ္တညု၊ သဒ္ဓံ အာရဒ္ဓဝီရိယံ။
တံ ဝေ နပ္ပသဟတိ မာရော၊ ဝါတော သေလံဝ ပဗ္ဗတံ။

၇-ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု

၉။ အနိက္ကသာဝေါ ကာသာဝံ၊ ယော ဝတ္ထံ ပရိဒဟိဿတိ။
အပေတော ဒမသစ္စေန၊ န သော ကာသာဝ မရဟတိ။

၁၀။ ယော စ ဝန္တကသာဝဿ၊ သီလေသု သုသမာဟိတော။
ဥပေတော ဒမသစ္စေန၊ သ ဝေ ကာသာဝ မရဟတိ။

၈-သာရိပုတ္တဇ္ဇေရ ဝတ္ထု

၁၁။ အသာရေ သာရမတိနော၊ သာရေ စာသာရဒဿိနော။
တေ သာရံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ။

၁၂။ သာရဉ္စ သာရတော ဥတွာ၊ အသာရဉ္စ အသာရတော။
တေ သာရ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ။

၉-နန္ဒဇ္ဇေရ ဝတ္ထု

၁၃။ ယထာ အဂါရံ ဒုစ္ဆန္တံ၊ ဝုဋ္ဌိ သမတိ ဝိဇ္ဈတိ။
ဧဝံ အဘာဝိတံ စိတ္တံ၊ ရာဂေါ သမတိ ဝိဇ္ဈတိ။

၁၄။ ယထာ အဂါရံ သုစ္ဆန္တံ၊ ဝုဋ္ဌိ န သမတိဝိဇ္ဈတိ။
ဧဝံ သုဘာဝိတံ စိတ္တံ၊ ရာဂေါ န သမတိဝိဇ္ဈတိ။

၁၈-စုန္ဒသူကရိက ဝတ္ထု

၁၅။ ဣမ သောစတိ ပေစ္စ သောစတိ၊
ပါပကာရီ ဥဘယတ္ထ သောစတိ။
သော သောစတိ သော ပိဟညတိ၊
ဒိသ္ဗာ ကမ္မကိလိဋ္ဌ မတ္တနော။

၁၁-ဓမ္မိကဥပါသက ဝတ္ထု

၁၆။ ဣမ မောဒတိ ပေစ္စ မောဒတိ၊
ကတပုညော ဥဘယတ္ထ မောဒတိ။
သော မောဒတိ သော ပမောဒတိ၊
ဒိသ္ဗာ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ မတ္တနော။

၁၂-ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု

၁၇။ ဣမ တပ္ပတိ ပေစ္စ တပ္ပတိ၊ ပါပကာရီ ဥဘယတ္ထ တပ္ပတိ။
ပါပံ မေ ကတန္တိ တပ္ပတိ၊ ဘိယျော တပ္ပတိ ဒုဂ္ဂတိံ ဂတော။

၁၃-သုမနာဒေဝီ ဝတ္ထု

၁၈။ ဣမ နန္ဒတိ ပေစ္စ နန္ဒတိ၊ ကတပုညော ဥဘယတ္ထ နန္ဒတိ။
ပုညံ မေ ကတန္တိ နန္ဒတိ၊ ဘိယျော နန္ဒတိ သုဂ္ဂတိံ ဂတော။

၁၄-ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၁၉။ ဗဟုမ္ပိ စေ သံဟိတ ဘာသမာနော၊
န တတ္တရော ဟောတိ နရော ပမတ္တော။
ဂေါပေါဝ ဂါဝေါ ဂဏယံ ပရေသံ၊
န ဘာဂဝါ သာမညဿ ဟောတိ။

၂၀။ အပ္ပံပိ စေ သံဟိတ ဘာသမာနော၊
ဓမ္မဿ ဟောတိ အနုဓမ္မစာရီ။
ရာဂဉ္စ ဒေါသဉ္စ ပဟာယ မောဟံ၊
သမ္မပ္ပဇာနော သုဝိမုတ္တစိတ္တော။
အနုပါဒိယာနော ဣမ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သ ဘာဂဝါ သာမညဿ ဟောတိ။

ယမကဝဂ္ဂေါ ပဌမော။

(၄)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၂- အပ္ပမာဒဝဂ်

၁၅- သာမာဝတိ ဝတ္ထု

- ၂၁။ အပ္ပမာဒေါ အမတံ ပဒံ၊ ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒံ။
အပ္ပမတ္တာ န မီယန္တိ၊ ယေ ပမတ္တာ ယထာ မတာ။
- ၂၂။ ဧဝံ ဝိသေသတော ဥ တွာ၊ အပ္ပမာဒမ္ပိ ပဏှိတာ။
အပ္ပမာဒေ ပမောဒန္တိ၊ အရိယာနံ ဂေါစရေ ရတာ။
- ၂၃။ တေ ဈာယိနော သာတတိကာ၊ နိစ္စံ ဒဠ္ဗပရက္ကမာ။
ဖုသန္တိ မီရာ နိဗ္ဗာနံ၊ ယောဂက္ခေမံ အနုတ္တရံ။

၁၆- ကုမ္ဘသောသကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

- ၂၄။ ဥဋ္ဌာနဝတော သတိမတော၊ သုစိကမ္မဿ နိသမ္မကာရိနော။
သညတဿ ဓမ္မဇီဝိနော၊ အပ္ပမတ္တဿ ယသောဘိဝံသတိ။

၁၇ စူဠပန္နက ဝတ္ထု

- ၂၅။ ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေန၊ သံယမေန ဒမေန စ။
ဒိပံ ကယိရာထ မေဓာဝိ၊ ယံ ဩဇော နာဘိကီရတိ။

၁၈- ဗာလနက္ခတ္တ ဝတ္ထု

- ၂၆။ ပမာဒ မနုယုဉ္ဇန္တိ၊ ဗာလာ ဒုဓမ္မေမိနော ဇနာ။
အပ္ပမာဒဉ္စ မေဓာဝိ၊ ဓနံ သေဌ်ဝ ရက္ခတိ။
- ၂၇။ မာ ပမာဒ မနုယုဉ္ဇေထ၊ မာ ကာမရတိ သန္တဝံ။
အပ္ပမတ္တော ဟိ ဈာယန္တော၊ ပပ္ဖေါတိ ဝိပုလံ သုခံ။

၁၉- မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု

- ၂၈။ ပမာဒ မပ္ပမာဒေန၊ ယဒါ နုဒတိ ပဏှိတော။
ပညာ ပါသာဒ မာရုပ္ပ၊ အသောကော သောကိနိပဇ္ဇိ။
ပဗ္ဗဟဋ္ဌောဝ ဘူမဋ္ဌေ၊ မီရော ဗာလေ အဝေက္ခတိ။

၂၀- ဒေသဟာယက ဝတ္ထု

- ၂၉။ အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသု၊ သုတ္တေသု ဗဟုဇာဂရော။
အဗလသံဝ သီဃသော၊ ဟိတွာ ယာတိ သုမေဓသော။

၂၁-မဃ ဝတ္ထု

၃၀။ အပ္ပမာဒေန မဃဝါ၊ ဒေဝါနံ သေဌတံ ဂတော။
အပ္ပမာဒံ ပသံသန္တိ၊ ပမာဒေါ ဂရဟိတော သဒါ။

၂၂-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၁။ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု၊ ပမာဒေ ဘယဒဿိဝါ။
သံယောဇန မဏှိယူလံ၊ ဒဟံ အဂ္ဂိဝ ဂစ္ဆတိ။

၂၃-နိဂမဝါသိ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၂။ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု၊ ပမာဒေ ဘယဒဿိ ဝါ။
အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယ၊ နိဗ္ဗာနဿေဝ သန္တိကေ။
အပ္ပမာဒဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော။

၃-စိတ္တဝဂ်

၂၄-မေဃိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၃။ ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တံ၊ ဒူရက္ခံ ဒုန္နိဝါရယံ။
ဥဇုံ ကရောတိ မေဓာဝီ၊ ဥသုကာရောဝ တေဇနံ။
၃၄။ ဝါရိဇောဝ ထလေ ခိတ္တော၊ ဩကမောကတဥန္တတော။
ပရိပ္ပန္နတိဒံ စိတ္တံ၊ မာရဓေယျံ ပဟာတဝေ။

၂၅-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၅။ ဒုန္နိဂဟဿ လဟုနော၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနော။
စိတ္တဿ ဒမထော သာဓု၊ စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ။

၂၆-ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၆။ သုဒုဒ္ဒသံ သုနိပုဏံ၊ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ။
စိတ္တံ ရက္ခေထ မေဓာဝီ၊ စိတ္တံ ဂုတ္တံ သုခါဝဟံ။

၂၇-သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၇။ ဒူရင်္ဂမံ ကေစရံ၊ အသရိရံ ဂဟာသယံ။
ယေ စိတ္တံ သံယမေဿန္တိ၊ မောက္ခန္တိ မာရဗန္ဓနာ။

(၆)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၂၈-စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၈။ အနဝဋ္ဌိတစိတ္တဿ၊ သဒ္ဓမ္မ မဝိဇာနတော။
ပရိပ္ပဝပသာဒဿ၊ ပညာ န ပရိပူရတိ။

၃၉။ အနဝဿုတစိတ္တဿ၊ အနန္တာဟတစေတသော။
ပုညပါပပဟိနဿ၊ နတ္ထိ ဇာဂရတော ဘယံ။

၂၉-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

၄၀။ ကုမ္ဘုပမံ ကာယ မိမံ ဝိဒိတွာ၊
နဂရူပမံ စိတ္တ မိဒံ ဌပေတွာ။
ယောဓေထ မာရံ ပညာဝုဓေန၊
ဇိတဉ္စရက္ခေ အနိဝေသနော သိယာ။

၃၀-ပူတိဂတ္တ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁။ အစိရံဝတ ယံကာယော၊ ပထဝိံ အဓိသေဿတိ။
ဆုဒ္ဓေါ အပေတဝိညာဏော၊ နိရတ္ထံဝ ကလိင်္ဂရံ။

၃၁-နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု

၄၂။ ဒိသော ဒိသံ ယံ တံ ကယိရာ၊ ဝေရီ ဝါပန ဝေရိနံ။
မိစ္ဆာပဏိဟိတံ စိတ္တံ၊ ပါဝိယော နံ တတော ကရေ။

၃၂-သောရေယျ ဝတ္ထု

၄၃။ န တံ မာတာဝိတာ ကယိရာ၊ အညေ ဝါပိ စ ဉ္ဇတကာ။
သမ္မာပဏိဟိတံ စိတ္တံ၊ သေယျသော နံ တတော ကရေ။

စိတ္တဝဂ္ဂေါ တတိယော။

၄-ပုပ္ဖဝဂ်

၃၃-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

၄၄။ ကောဇုမံ ပထဝိံဝိစေဿတိ၊ ယမလောကဉ္စ ဣမံ သဒေဝကံ။
ကော ဓမ္မပဒံ သုဒေသိတံ၊ ကုသလော ပုပ္ဖမိဝ ပစေဿတိ။

၄၅။ သေခေါ်ပထဝီဝိစေသတိ၊ ယမလောကဉ္စ ဣမံ သဒေဝကံ။
သေခေါ် ဓမ္မပဒံသုဒေသိတံ၊ ကုသလော ပုပ္ဖမိဝ ပစေသတိ။

၃၄-မရိစိကမ္မဋ္ဌာနိကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၄၆။ ဖေဏူပမံ ကာယမိမံ ဝိဒိတွာ၊ မရိစိဓမ္မံ အဘိသမ္ပုဇာနော။
ဆေတွာန မာရဿ ပပုပ္ဖကာနိ၊ အဒဿနံ မစ္စုရာဇဿ ဂစ္ဆေ။

၃၅-ဝိဒုဒုဏ္ဏ ဝတ္ထု

၄၇။ ပုပ္ဖနိဟေဝ ပစိနန္တံ၊ ဗျာသတ္တမနသံ နရံ။
သုတ္တံ ဂါမံ မဟောသောဝ၊ မစ္စု အာဒါယ ဂစ္ဆတိ။

၃၆-ပတိပုဇိကာ ဝတ္ထု

၄၈။ ပုပ္ဖါနိ ဟေဝ ပစိနန္တံ၊ ဗျာသတ္တမနသံ နရံ။
အတိတ္တဉ္ဇေဝ ကာမေသု၊ အန္တကော ကုရုတေ ဝသံ။

၃၇-မစ္ဆရိယသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

၄၉။ ယထာပိ ဘမရော ပုပ္ဖံ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ မဟေဌယံ။
ပလေတိ ရသ မာဒါယ၊ ဧဝံ ဂါမေ မုနိ စရေ။

၃၈-ပါဝေယျကာဇီဝက ဝတ္ထု

၅၀။ န ပရေသံ ဝိလောမာနိ၊ န ပရေသံ ကတာကတံ။
အတ္တနောဝ အဝေက္ခေယျ၊ ကတာနိ အကတာနိ စ။

၃၉-ဆတ္တပါဏိဥပါသက ဝတ္ထု

၅၁။ ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ အဂန္ဓကံ။
ဧဝံ သုဘာသိတာ ဝါစာ၊ အဖလာ ဟောတိ အကုဗ္ဗတော။

၅၂။ ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ သဂန္ဓကံ။
ဧဝံ သုဘာသိတာ ဝါစာ၊ သဖလာ ဟောတိ ကုဗ္ဗတော။

၄၀-ဝိသာခါ ဝတ္ထု

၅၃။ ယထာပိ ပုပ္ဖရာသိမ္ဘာ၊ ကယိရာ မာလာဂုဏေ ဗဟူ။
ဧဝံ ဇာတေန မစ္စေန၊ ကတ္တဋ္ဌံ ကုသလံ ဗဟုံ။

(၈)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၄၁-အာနန္ဒတ္ထေရပဉ္စာ ဝတ္ထု

၅၄။ န ပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတ မေတိ၊
န စန္ဒနံ တဂရမလ္လိကာ ဝါ။
သတဉ္စ ဂန္ဓော ပဋိဝါတ မေတိ၊
သဗ္ဗာ ဒိသာ သပ္ပုရိသော ပဝါယတိ။

၅၅။ စန္ဒနံ တဂရံ ဝါပိ၊ ဥပ္ပလံ အထ ဝဿိကီ။
ဧတေသံ ဂန္ဓဇာတာနံ၊ သီလဂန္ဓော အနုတ္တရော။

၄၂-မဟာကဿပတ္ထေရပိဏ္ဍပါတဒိန္န ဝတ္ထု

၅၆။ အပ္ပမတ္တော အယံ ဂန္ဓော၊ ယှာယံ တဂရစန္ဒနံ။
ယော စ သီလဝတံ ဂန္ဓော၊ ဝါတိ ဒေဝေသု ဥတ္တမော။

၄၃-ဂေါဓိကတ္ထေရ ဝတ္ထု

၅၇။ တေသံ သမ္ပန္နသီလာနံ၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနံ။
သမ္ပဒညာ ဝိမုတ္တာနံ၊ မာရော မဂ္ဂံ နဝိန္ဒတိ။

၄၄-ဂရဟဒိန္န ဝတ္ထု

၅၈။ ယထာ သင်္ကာရဓာနသ္မိံ၊ ဥဇ္ဈိတသ္မိံ မဟာပထေ။
ပဒုမံ တတ္ထ ဇာယေထ၊ သုစိဂန္ဓံ မနောရမံ။

၅၉။ ဧဝံ သင်္ကာရဘူတေသု၊ အန္ဓဘူတေ ပုထုဇ္ဇနေ။
အတိရောစတိ ပညာယ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော။

ပုပ္ဖဝဂ္ဂေါ စတုတ္ထော။

—

၅-ဗာလဝဂ်

၄၅-ပသေနဒီကောသလ ဝတ္ထု

၆၀။ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒိဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒိဃော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။

၄၆-မဟာကဿပသဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု

၆၁။ စရဉ္စေ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊ သေယျံ သဒိသ မတ္တနော။
ကေစရိယံ ဒဠိ ကယိနာ၊ နတ္ထိ ဗာလေ သဟာယတာ။

၄၇-အာနန္ဒသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

၆၂။ ပုတ္တ မတ္ထိ ခန မတ္ထိ၊ ဣတိဗာလော ဝိဟညတိ။
အတ္တာပိ အတ္တနော နတ္ထိ၊ ကုတော ပုတ္တော ကုတော ခနံ။

၄၈-ဂဏ္ဍိကဘေဒကစောရ ဝတ္ထု

၆၃။ ယော ဗာလော မညတိဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလော စ ပဏ္ဍိတမာနီ၊
သဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။

၄၉-ဥဒါယိတ္တေရ ဝတ္ထု

၆၄။ ယာဝဇီဝမ္ပိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဒဠိ သူပရသံ ယတာ။

၅၀-တိသပါဝေယျဘိက္ခု ဝတ္ထု

၆၅။ မုဟုတ္တမပိ စေ ဝိညူ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
ဒိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဇိဝှါ သူပရသံ ယတာ။

၅၁-သုပ္ပဗုဒ္ဓကဋ္ဌ ဝတ္ထု

၆၆။ စရန္တိ ဗာလာ ဒုမ္မေဓာ၊ အမိတ္တေနော အတ္တနာ။
ကရောန္တာ ပါပကံ ကမ္မံ၊ ယံဟောတိ ကဋျကံ ဖလံ။

၅၂-ကဿကဥပါသက ဝတ္ထု

၆၇။ န တံကမ္မံ ကတံ သာဓု၊ ယံကတွာ အနုတပ္ပတိ။
ယဿ အဿုမုခေါ ရောဒံ၊ ဝိပင်္ဂိကံ ပဋိသေဝတိ။

၅၃-သုမနမာလာကာရ ဝတ္ထု

၆၈။ တဉ္စ ကမ္မံ ကတံ သာဓု၊ ယံကတွာ နာနုတပ္ပတိ။
ယဿ ဝိတိတော သုမနော၊ ဝိပင်္ဂိကံ ပဋိသေဝတိ။

၅၄-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ ဝတ္ထု

၆၉။ မရူဝ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ နပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊ ဗာလော ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

၅၅-ဇမ္ဗူကတ္ထေရ ဝတ္ထု

၇၀။ မာသေမာသေ ကုသဂ္ဂေန၊ ဗာလောဘုဉ္ဇေယျဘောဇနံ။
နသော သင်္ခတဓမ္မာနံ၊ ကလံ အပ္ပတိ သောဠသိ။

၅၆-အဟိပေတ ဝတ္ထု

၇၁။ န ဟိ ပါပံ ကတံ ကမ္မံ၊ သဇ္ဇဒိရံဝ မုစ္စတိ။
ဒဟန္တိဗာလ မန္ဓေတိ၊ ဘသ္မာဆန္ဓောဝ ပါဝကော။

၅၇-သဠိကုဋ္ဌပေတ ဝတ္ထု

၇၂။ ယာဝဒေဝ အနတ္တာယ၊ ဥတ္တံဗာလဿ ဇာယတိ။
ဟန္တိ ဗာလဿ သုတ္တံ သံ၊ မုဒ္ဒ မဿ ဝိပါတယံ။

၅၈-စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု

၇၃။ အသန္တ ဘာဝန မိစ္ဆေယျ၊ ပုရက္ခာရဉ္စ ဘိက္ခုသု။
အာဝါသေသုစိဿရိယံ၊ ပူဇာ ပရကုလေသုစ။
၇၄။ မမေဝ ကတံ မညန္တု၊ ဂိဟိပဗ္ဗဇိတာ ဥဘော။
မမေဝါတိ ဝဿ အဿု၊ ကိစ္စာကိစ္စေသု ကိသ္မိဉ္စိ။
ဣတိ ဗာလဿ သင်္ကပ္ပေ၊ ဣန္ဒြာမာနောစဝေတိ။

၅၉-တိဿသမဏေရ ဝတ္ထု

၇၅။ အညာဟိ လာဘူပနိဿ၊ အညာနိဗ္ဗာနဂါမိနိ။
ဝေမေတံ အဘိညာယ၊ ဘိက္ခု မုဒ္ဒဿ သာဝကော။
သက္ကာရံ နာဘိနန္ဓေယျ၊ ဝိဝေက မနုဗြူဟယေ။

ဗာလဝဂ္ဂေါ ပဉ္စမော။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ်

၆၀-ရာဂတ္ထေရ ဝတ္ထု

၇၆။ နိမိနံဝ ပဝတ္တာရံ၊ ယံ ပဿေ ဝဇ္ဇဒဿိနံ။
နိဂ္ဂဟ္မာဂါဒိ မေဓာဝိ၊ တာဒိသံ ပဏ္ဍိတံ ဘဇေ။
တာဒိသံ ဘဇမာနဿ၊ သေယျော ဟေတိ နပါဝိယော။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ်

၆၁-အသဇိပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထု

၇၇။ သြဝါဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသဗ္ဗာ စ နိဝါရယေ။
သတဉ္စိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၂-ဆန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

၇၈။ နဘဇေ ပါပကေ မိတ္တေ၊ နဘဇေ ပုရိသာဓမ္မေ။
ဘဇေထ မိတ္တေ ကလျာဏေ၊ ဘဇေထ ပုရိသုတ္တမေ။

၆၃-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ ဝတ္ထု

၇၉။ ဓမ္မပွိတိ သုခံ သေတိ၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန စေတသာ။
အရိယပဝေဒိတေ ဓမ္မေ၊ သဒါရမတိ ပဏ္ဍိတော။

၆၄-ပဏ္ဍိတသမဏေရ ဝတ္ထု

၈၀။ ဥဒကဉ္စိ နယန္တိ နေတ္တိကာ၊ ဥသုကာရာ ဒမယန္တိ တေဇနံ။
ဒါရံ ဒမယန္တိ တစ္ဆကာ၊ အတ္တာနံ ဒမယန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

၆၅-လက္ခဏကဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

၈၁။ သေလော ယထာ ဧကန္တနော၊ ဝါတေန နသမိရတိ။
ဧဝံ နိန္ဒာပသံသာသု၊ နသမိဉ္စန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

၆၆-ကာဏမာတာ ဝတ္ထု

၈၂။ ယထာပိ ရဟဒေါ ဂမ္ဘီရော၊ ဝိပ္ပသန္ဓော အနာပိလော။
ဧဝံ ဓမ္မာနိ သုတွာန၊ ဝိပ္ပသိဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

၆၇-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

၈၃။ သဗ္ဗတ္ထဝေ သပ္ပုရိသာ စတန္တိ၊
န ကာမကာမာ လပယန္တိ သန္တော။
သုခေန ဖုဋ္ဌာ အထဝါ ဒုခေန၊
န ဥစ္စာဝဓံ ပဏ္ဍိတာ ဒဿယန္တိ။

၆၈-ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု

၈၄။ န အတ္တဟေတူ န ပရဿ ဟေတူ၊
 န ပုတ္တမိစ္ဆေ နဓနံ န ရဋ္ဌံ၊
 နိစ္ဆေ အဓမ္မေန သမိဒ္ဓိ မတ္တနေ၊
 သ သီလဝါ ပညဝ ဓမ္မိကော သိယာ။

၆၉-ဓမ္မဿဝန ဝတ္ထု

၈၅။ အပ္ပကာ တေ မနုဿေသု၊ ယေဇနာ ပါရဂဝါမိနေ၊
 အထာယံ ဣတရာ ပဇာ၊ တိရမေဝါ နဓာဝတိ။
 ၈၆။ ယေ စ ခေါ သမ္ပဒက္ခာတေ၊ ဓမ္မေ ဓမ္မာနုဝတ္တိနေ၊
 တေ ဇနာ ပါရမေဿန္တိ၊ မစ္စုဓေယျံ သုဒုတ္တရံ။

၇၀-ပဉ္စသတအာဂန္တုကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၈၇။ ကဏ္ဍံ ဓမ္မံ ဝိပ္ပဟာယ၊ သုက္ကံ ဘာဝေထ ပဏ္ဍိတော။
 ဩကာ အနောက မာဂမ္မ၊ ဝိဝေကေ ယတ္ထ ဒူရမံ။
 ၈၈။ တတြာ ဘိရတိ မိစ္ဆေယျ၊ ဟိတွာ ကာမေ အကိဉ္ဇနေ၊
 ပရိယောဒပေယျ အတ္တာနံ၊ စိတ္တဇ္ဈေသေဟိ ပဏ္ဍိတော။
 ၈၉။ ယေသံ သမ္မောမိယဇ်သု၊ သမ္မာ စိတ္တံ သုဘာဝိတံ။
 အာဒါနပ္ပဋိနိဿရေ၊ အနုပါဒါယ တေ ရတာ။
 ခိဏာသဝါ ဇုတိမန္တော၊ တေ လောကေ ပရိနိဗ္ဗုတာ။
 ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂေါ ဆဋ္ဌော။

၇-အရဟန္တဝဂ်

၇၁-ဇိဝကပဉ္စ ဝတ္ထု

၉၀။ ဂတဒ္ဓိနော ဝိသောကဿ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။
 သဗ္ဗ ဂန္ထပ္ပဟိနဿ၊ ပရိဠာဟော နဝိဇ္ဇတိ။

၇၂-မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၁။ ဥယျုဉ္ဇန္တိ သတိမန္တော၊ န နိကေတေ ရမန္တိ တေ။
 ဟံသာဝ ပဏ္ဍလံ ဟိတွာ၊ ဩကမောကံ ဇဟန္တိ တေ။

၇၃-ဗေလဌသီသတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၂။ ယေသံ သန္တိစယော နတ္ထိ၊ ယေ ပရိညာတဘောဇနာ။
သုညတော အနိမိတ္တောစ၊ ဝိမောက္ခော ယဿ ဂေါစရော။
အာကာသေဝ သကုန္တာနံ၊ ဂတိ တေသံ ဒုရန္တယာ။

၇၄-အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၃။ ယဿာသဝါပရိက္ခိဏာ၊ အာဟာရေ စ အနိဿိတော။
သုညတော အနိမိတ္တောစ၊ ဝိမောက္ခော ယဿ ဂေါစရော။
အာကာသေဝ သကုန္တာနံ၊ ပဒိ တဿ ဒုရန္တယံ။

၇၅-မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၄။ ယဿိန္ဒြိယာနိ သမထင်္ဂတာနိ၊
အဿာ ယထာ သာရထိနာ သုဒန္တာ။
ပဟိနမာနဿ အနာသဝဿ၊
ဒေဝါပိ တဿပိဟယန္တိ တာဒိနော။

၇၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၅။ ပထဝိသမော နော ပိရုဇ္ဈတိ၊
ဣန္ဒြိယုပမော တာဒိသုဗ္ဗတော။
ရဟဒေါဝ အပေတကဒ္ဓမော၊
သံသာရာ န ဘာဝန္တိ တာဒိနော။

၇၇-ကောသမ္ဘိဝါသိ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၆။ သန္တိ တဿ မနံ ဟောတိ၊ သန္တာဝါစာ စ ကမ္မစ။
သမ္မ ဒညာ ပိမုတ္တဿ၊ ဥပသန္တဿ တာဒိနော။

၇၈-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၇။ အသဒ္ဓေါ အကတညူ စ၊ သန္တိစ္ဆေဒေါစ ယော နရော။
ဟတာဝကာသော ဝန္တာသော၊ သဝေ ဥတ္တမပေါရိသော။

၇၉-ခဒိရရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု

၉၈။ ဂါမေဝါ ယဒိဝါ ရညေ၊ နိန္ဒေ ဝါ ထဒိဝါ ထလေ။
ယတ္ထ အရဟန္တာ ပိဟရန္တိ၊ တံ ဘူမိ ရာမဏေယျကံ။

၈၀-အညတရပိဏ္ဍပါတိက ဝတ္ထု

၉၉။ ရမဏိယာနိ အရညာနိ၊ ယတ္ထ န ရမတိ ဇနော။
ဝီတရာဂါ ရမိဿန္တိ၊ န တေ ကာမဂဝေသိနော။
အရဟန္တဝဂ္ဂေါ သတ္တမော။

၈-သဟဿဝဂ်

၈၁-ကမ္မဒါဠိကစောရသုဘတက ဝတ္ထု

၁၀၀။ သဟဿ မဝိ စေ ဝါစာ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ။
ဧကံ အတ္ထပဒံ သေယျော၊ ယံ သုတွာ ဥပသမ္ပတိ။

၈၂-ဗာဟိယဒါရုစိရိယ ဝတ္ထု

၁၀၁။ သဟဿ မဝိ စေ ဂါထာ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ။
ဧကံ ဂါထာပဒံ သေယျော၊ ယံ သုတွာ ဥပသမ္ပတိ။

၈၃-ကုဏ္ဍလကေသိထေရီ ဝတ္ထု

၁၀၂။ ယော စ ဂါယာသတံ ဘာသေ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတံ။
ဧကံ ဓမ္မပဒံ သေယျော၊ ယံ သုတွာ ဥပသမ္ပတိ။
၁၀၃။ ယော သဟဿံ သဟဿေန၊ သင်္ဂါမေ မာနသေ ဇိနော။
ကေဉ္စ ဇေယျမတ္တာနံ၊ သ ဝေ သင်္ဂါမဇုတ္တမော။

၈၄-အနတ္ထပုစ္ဆကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၁၀၄။ အတ္တာ ဟဂေ ဇိတံ သေယျော၊ ယာစာယံ ဣတရာ ပဇာ။
အတ္တဒန္တဿ ပေါသဿ၊ နိစ္စံ သညတစာရိနော။
၁၀၅။ နေဝ ဒေဝေါ နဂန္ဓဗ္ဗော၊ န မရော သဟ ဗြဟ္မဉာနာ။
ဇိတံ အပဇိတံ ကယိရာ၊ တထာဂူပဿ ဇန္တုနော။

၈၅-သုရိပုတ္တမာတုလ ဝတ္ထု

၁၀၆။ မာသေ မာသေ သဟဿေန၊ ယော ယဇေထ သတံ သမံ။
ကေဉ္စ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ မုဟုတ္တမဝိ ပူဇယေ။
သာယေဝ ပူဇနာ သေယျော၊ ယဉ္စေ ဝဿသတံ ဟုတံ။

၈၆-သရိပုတ္တဘာဂိနေယျ ဝတ္ထု

၁၀၇။ ယော စ ဝဿသတံ ဇန္တု၊ အဂ္ဂိံ ပရိစရေ ဝနေ။
သာယေဝ ပူဇနာသေယျော၊ ယဇ္ဇေ ဝဿသတံ ဟုတံ။

၈၇-သရိပုတ္တသဟာယက ဝတ္ထု

၁၀၈။ ယံကိဉ္စိ ယိဋ္ဌဉ္စ လောကေ၊
သံဝစ္ဆရံ ယဇေထ ပုညပေက္ခော။
သဗ္ဗမ္ပိတံ နစတုဘာဂ မေတိ၊
အဘိဝါဒနာ ဥဇ္ဈဂတေသု သေယျော။

၈၈-ဒီဃာဝုက္ခမာရ ဝတ္ထု

၁၀၉။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုခာပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝနုန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

၈၉-သံကိစ္စသမဏေရ ဝတ္ထု

၁၁၀။ ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုဿီလော အသမာဟိတော။
ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ သီလဝန္တဿ ဈာယိနော။

၉၀-ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၁၁။ ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုပ္ပညော အသမာဟိတော။
ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပညဝန္တဿ ဈာယိနော။

၉၁-သပ္ပဒါသ ဝတ္ထု

၁၁၂။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ကုသိတော ဟိနရိရိယော။
ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ဝီရိယာရဟ္မတော ဒဠိ။

၉၂-ပဋ္ဌာစာရီ ဝတ္ထု

၁၁၃။ ယော စ ဝဿ သတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ။
ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ။

၉၃-ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု

၁၁၄။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ အမတံ ပဒံ။
ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော အမတံ ပဒံ။

(၁၆)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၉၄-ဗဟုပုတ္တိကာ ဝတ္ထု

၁၁၅။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဓမ္မမုတ္တမံ။
ကောဟံ ဇီဝိတံသေယျော၊ ပဿတော ဓမ္မမုတ္တမံ။
သဟဿဝဂ္ဂေါ အဋ္ဌမော။

၉-ပါပဝဂ်

၉၅-စူဠေကသာဋက ဝတ္ထု

၁၁၆။ အဘိတ္ထရေထ ကလျာဏေ၊ ပါပါစိတ္တံ နိဝါရယေ။
ဒန္တဉ္စိ ကရောတော ပုညံ၊ ပါပသ္မိံ ရမတိ မနော။

၉၆-သေယျသက ဝတ္ထု

၁၁၇။ ပါပဇ္ဇေ ပုရိသော ကယိရာ၊ န နံ ကယိရာ ပုနပ္ပုနံ။
န တမှိ ဆန္တံ ကယိရာထ၊ ဒုက္ခော ပါပဿ ဥစ္စယော။

၉၇-လာဇာဒေဝဓိတာ ဝတ္ထု

၁၁၈။ ပုညဇ္ဇေ ပုရိသော ကယိရာ၊ ကယိရာနံ ပုနပ္ပုနံ။
တမှိ ဆန္တံ ကယိရာထ၊ သုခေါ ပုညဿ ဥစ္စယော။

၉၈-အနာထပိဏ္ဍိကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

၁၁၉။ ပါပေါပိ ပဿတိ ဘဒ္ဒိ၊ ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ပါပေါ ပါပါနိ ပဿတိ။

၁၂၀။ ဘဒ္ဒြောပိ ပဿတိ ပါပံ၊ ယာဝ ဘဒ္ဒိ န ပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ဘဒ္ဒိ၊ အထ ဘဒ္ဒြော ဘဒ္ဒါနိ ပဿတိ။

၉၉-အသံယတပရိက္ခာရ ဝတ္ထု

၁၂၁။ မာဝမညေထ ပါပဿ၊ န မန္တံ အာဂမိဿတိ။
ဥဒဗိန္ဒု၊ နိပါတေန၊ ဥဒကုဗ္ဗောပိ ပူရတိ။
ဗာလော ပူရတိ ပါပဿ၊ ထောကံထောကမ္ပိ အာစိနံ။

၁၀၀-ဗိဠာလပဒကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

၁၂၂။ မာဝမညေထ ပုညဿ၊ န မန္တံ အာဂမိဿတိ။
ဥဒဗိန္ဒု၊ နိပါတေန၊ ဥဒကုဗ္ဗေဝံ ပူရတိ။
ဓိရော ပူရတိ ပုညဿ၊ ထောကံထောကမ္ပိ အာစိနံ။

၁၀၁-မဟာဓနဝါဏိဇ ဝတ္ထု

၁၂၃။ ဝါဏိဇောဝ ဘယံ မဂ္ဂံ၊ အပ္ပသတ္ထော မဟဒ္ဓနော။
ဝိသံ ဇိဝိတုကာမောဝ၊ ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇေယ။

၁၀၂-ကုက္ကုဒ္ဓိမိတ္တနေသဒ ဝတ္ထု

၁၂၄။ ပါဏိမ္ပိ စေ ဝဏော နာဿ၊ ဟရေယျ ပါဏိနာ ဝိသံ။
နာဗ္ဗဏံ ဝိသ မန္တေတိ၊ နတ္ထိ ပါပ မကုဗ္ဗတော။

၁၀၃-ကောကသုနခလုဒ္ဓက ဝတ္ထု

၁၂၅။ ယော အပ္ပဒုဋ္ဌဿ နရဿ ဒုဿတိ၊
သုဒ္ဓဿ ပေါသဿ အနင်္ဂဏဿ။
တမေဝ ဗာလံ ပစ္စေတိ ပါပံ၊
သုဒုမော ရဇော ပဋိဂါတံဝ ခိတ္တော။

၁၀၄-မဏိကာရကုလူပကတိဿ ဝတ္ထု

၁၂၆။ ဂစ္ဆမေကေ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ နိရယံ ပါပကမ္ပိနော။
သဂ္ဂံ သုဂတိနော ယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ အနာသဝါ။

၁၀၅-တယောဇန ဝတ္ထု

၁၂၇။ န အန္တလိက္ခေ န သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊
န ပဗ္ဗတာနံ ဝိဝရံ ပဝိဿ။
န ဝိဇ္ဇတေ သော ဇဂတိပ္ပဒေသော၊
ယတြဋ္ဌိတော မုစ္စေယျ ပါပကမ္မာ။

(၁၈)

မွေပဒပါဠိတော်

၁၀၆-သုပ္ပဗုဒ္ဓသကျ ဝတ္ထု

၁၂၈။ န အန္တလိက္ခေ န သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊
န ပဗ္ဗတာနံ ဝိဝရံ ပဝိဿ။
န ဝိဇ္ဇတေ သော ဇဂတိပ္ပဒေသော၊
ယတြဋ္ဌိတံ နပ္ပသဟေယျ မစ္စ။

ပါပဝဂ္ဂေါ နဝမော။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ်

၁၀၇-ဆဗ္ဗဂိုယ ဝတ္ထု

၁၂၉။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ၊ သဗ္ဗေ ဘာယန္တိ မစ္စ၊ နော။
အတ္တာနံ ဥပမံ ကတွာ၊ န ဟနေယျ န ဗာတယေ။

၁၀၈-ဆဗ္ဗဂိုယ ဝတ္ထု

၁၃၀။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ၊ သဗ္ဗေသံ ဇီဝိတံ ဝိယံ။
အတ္တာနံ ဥပမံ ကတွာ၊ န ဟနေယျ န ဗာတယေ။

၁၀၉-သမ္ပဟုလကုမာရ ဝတ္ထု

၁၃၁။ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ၊ ယော ဒဏ္ဍေန ဝိဟိံသတိ။
အတ္တနော သုခ မေသာနော၊ ပေစ္စ သော န လဘေ သုခံ။

၁၃၂။ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ၊ ယော ဒဏ္ဍေန န ဟိံသတိ။
အတ္တနော သုခေမသာနော၊ ပေစ္စ သော လဘတေ သုခံ။

၁၁၀-ကောန္တဓာနတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၃၃။ မာဝေါစ ဖရသံ ကိဉ္စိ၊ ဝုတ္တာ ပဒိုဝဒေယျုတံ။
ဒုက္ခာ ဟိ သာရမ္ဘကထာ၊ ပဒိုဒဏ္ဍာ ဖုသေယျုတံ။

၁၃၄။ သစေ နေရေသိ အတ္တာနံ၊ ကံသော ဥပဟတော ယထာ။
သေ ပတ္တောသိ နိဗ္ဗာနံ၊ သာရမ္ဘော တေ န ဝိဇ္ဇတိ။

၁၁၁-ဝိသာခါဒိ ဥပါသိကာ ဥပေါသထကမ္မ ဝတ္ထု

၁၃၅။ ယထာ ဒဏ္ဍေနဂေါပါလော၊ ဂါဝေါပါဇေတိ ဂေါစရံ။
ဧဝံဇရာ စ မစ္စူစ၊ အာယံ ပါဇေန္တိ ပါဏိနံ။

၁၁၂-အဂေရပေတ ဝတ္ထု

၁၃၆။ အထိပါပါနိ ကမ္မာနိ၊ ကရံ ဗာလော န ဗုဏ္ဏတိ။
တေဟိ ကမ္မေဟိ ဒုမ္မေဓော၊ အဂ္ဂိဒဇောဝတပ္ပတိ။

၁၁၃-မဟာမောဂ္ဂလာန ဝတ္ထု

၁၃၇။ ယောဒဏ္ဍေန အဒဏ္ဍေသု၊ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု ဒုဿတိ။
ဒသန္တ မညတရံ ဌာနံ၊ ခိပ္ပမေဝ နိဂစ္ဆတိ။

၁၃၈။ ဝေဒနံ ဖရသံ ဇာနိံ၊ သရိရဿ စ ဘေဒနံ။
ဂရုကံ ဝါရိ အာဗာဓံ၊ စိတ္တက္ခေပဉ္စ ပါပုဏေ။

၁၃၉။ ရာဇတော ဝါ ဥပဿဂ္ဂံ၊ အဗ္ဘက္ခာနဉ္စ ဒါရုဏံ။
ပရိက္ခယဉ္စ ဉ္ဇတိနံ၊ ဘောဂါနဉ္စ ပဘင်္ဂနံ။

၁၄၀။ အထခွဿ အဂါရာနိ၊ အဂ္ဂိ ခုပ္ပတိ ပါဝကော။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။

၁၁၄-ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၁၄၁။ န နဂ္ဂစရိယာ နဇဋ္ဌာနပင်္ကာ၊
နာနာသကာတဏှိလသာယိကာစ။

ရဇောဇလ္လ မုတ္တုဋ္ဌိကပ္ပဓာနံ၊
သောဓေန္တိ မစ္စံ အဝိတိဏ္ဏကင်္ခံ။

၁၁၅-သန္တတိမဟာမတ္တ ဝတ္ထု

၁၄၂။ အလင်္ကတော စေဝိ သမံ စရေယျ၊
သန္တော ဒန္တော နိယတော ဗြဟ္မစာရိ၊

သဗ္ဗေသု ဘူတေသု နိဓာယ ဒဏ္ဍံ၊
သော ဗြာဟ္မဏော သော သမဏော သက္ကိက္ခ၊။

(၂၀)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၁၁၆-ပိလောတိကတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၄၃။ ဟိရိနိသေဓော ပုရိသော၊ ကောစိ လောကသ္မိဝိဇ္ဇတိ။
ယော နိန္ဒံ အာ ဗောဓေသိ၊ အသောဘဒြောကသာမိဝ။

၁၄၄။ အသော ယထာ ဘဒြော ကသာနိဝိဇ္ဇော၊
အာတာဝိနော သံဝေဂိနော ဘဝတ္ထ။

သဒ္ဓါယ သီလေန စ ဝီရိယေန စ၊ သမာဓိနာ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယေန စ။
သမ္ပန္နဝိဇ္ဇာစရဏာ ပဋိဿတာ၊ ဇဟိဿထ ဒုက္ခ မိဒံ အနပ္ပကံ။

၁၁၇-သုခသာမဏေရ ဝတ္ထု

၁၄၅။ ဥဒကဉ္စိ နယန္တိ နေတ္တိကာ၊ ဥသုကာရာ ဒမယန္တိတေဇနံ။
ဒါရုံ ဒမယန္တိ တစ္ဆကာ၊ အတ္တာနံ ဒမယန္တိသုဗ္ဗဒါ။

ဒဏ္ဍဝဂ္ဂေါ ဒသမော။

၁၁-ဇရာဝဂ်

၁၁၈-ပဉ္စသတ ဥပါသိကာ ဝတ္ထု

၁၄၆။ ကိန္နုဟာသော ကိ မာနန္ဓော၊ နိစ္စံ ပဇ္ဇလိတေ သတိ။
အန္ဓကာရေန ဩနဒ္ဓါ၊ ပဒီပံ န ဂဝေသထ။

၁၁၉-သိရီမာ ဝတ္ထု

၁၄၇။ ပဿ စိတ္တကတံ ဗိဗ္ဗံ၊ အရုကာယံ သမုဿိတံ။
အာတုရံ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ ယဿ နတ္ထိဓုဝံ ဌိတိ။

၁၂၀-ဥတ္တရာထေရိ ဝတ္ထု

၁၄၈။ ပရိဇိဏ္ဏ မိဒံ ရူပံ၊ ရောဂနိဉ္စ ပဘဂ်နံ။
ဘိဇ္ဇတိ ပူတိသန္ဓေဟော၊ မရဏန္တုဇိဝိတံ။

၁၂၁-သမ္ပဟူလအဓိမာနိက ဝတ္ထု

၁၄၉။ ယာနိမာနိ အပတ္တာနိ၊ အလာဗူနေဝ သာရဒေ။
ကာပေါတကာနိ အဠိနိ၊ တာနံ ဒိသ္မာန ကာရတိ။

၁၂၂-ရူပနန္ဒာထေရီ ဝတ္ထု

၁၅၀။ အဋ္ဌိနံ နဂရံ ကတံ၊ မံသလောဟိတလေပနံ။
ယတ္ထ ဇရာစ မစ္စူစ၊ မာနော မက္ခောစ ဩဟိတော။

၁၂၃-မလ္လိကာဒေဝီ ဝတ္ထု

၁၅၁။ ဇီရန္တိ ဝေ ရာဇရထား သုစိတ္တာ၊
အထော သရီရမ္ပိ ဇရံ ဥပေတိ။
သတဉ္စ ဓမ္မော နဇရံ ဥပေတိ၊
သန္တော ဟဝေ သမ္ဘိ ပဝေဒယန္တိ။

၁၂၄-လာဠုဒါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၅၂။ အပ္ပဿတဘယံ ပုရိသော၊ ဗလိဗဒ္ဓေါ ဇီရတိ။
မံသာနိ တဿ ဝဓန္တိ၊ ပညာ တဿ နဝဓုတိ။

၁၂၅-အာနန္ဒပုစ္ဆိတဥဒါန ဝတ္ထု

၁၅၃။ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ သန္တာဝိသံ အနိဗ္ဗိသံ။
ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။
၁၅၄။ ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုနဂေဟံ နကာဟသိ။
သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခတံ။
ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယမဇ္ဈဂါ။

၁၂၆-မဟာဓန သေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထု

၁၅၅။ အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလဒ္ဓါ ယောဗ္ဗနေ ဓနံ။
ဇိဏ္ဏကောဉ္ဇာဝ ဈာယန္တိ၊ ဒိဏမစ္ဆေဝ ပလ္လလေ။
၁၅၆။ အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလဒ္ဓါ ယောဗ္ဗနေ ဓနံ။
သေန္တိ စာပါတိဒိဏာဝ၊ ပုရာနာနိ အနုတ္တုနံ။
ဇရာဝဂ္ဂေါ ကောဒသမော။

၁၂-အတ္ထဝဂ်

၁၂၇-ဗောဓိ ရာဇကုမာရ ဝတ္ထု

၁၅၇။ အတ္တာနဉ္စေ ဝိယံ ဇညာ၊ ရက္ခေယျ နံ သုရက္ခိတံ။
တိဏ္ဏမညတရံ ယာမံ၊ ပရိဇဂ္ဂေယျ ပဏ္ဍိတော။

၁၂၈-သကျပုတ္တ ဥပနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၅၈။ အတ္တနမော ပဌမံ၊ ပတိရူပေ နိဝေသယေ။
အထည မနုဿာသေယျ၊ နကိလိသေယျ ပဏှိတော။

၁၂၉-ပဓာနိက တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၅၉။ အတ္တနဉ္စေ တထာ ကယိရာ၊ ယထာည မနုဿာသတိ။
သုဒန္တော ဝတ ဒမေထ၊ အတ္တာဟိကိရဒုဒ္ဒမော။

၁၃၀-ကုမာရကဿပမာတု ဝတ္ထု

၁၆၀။ အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော၊
ကော ဟိ နာထော ပရောသိယာ။
အတ္တနာဟိ သုဒန္တေန၊
နာထံ လဗ္ဘတိ ဒုလ္လဘံ။

၁၃၁-မဟာကာလဥပါသကာ ဝတ္ထု

၁၆၁။ အတ္တနာဟိ ကတံ ပါပံ၊ အတ္တဇံ အတ္တသမ္ဘဝံ။
အဘိမတ္တတိ ဒုဓမ္မဓံ၊ ဝဇီရံ ဝါသ္မမယံ မဏိံ။

၁၃၂-ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု

၁၆၂။ ယဿ အစ္စန္တဒုဿိလျံ၊ မာလုဝါ သာလမိဝေါတ္တတံ။
ကရောတိ သော တထတ္တာနံ၊ ယထာ နံ ဣစ္ဆတိဒိသော။

၁၃၃-သံသဘေဒ ပရိသက္ကန ဝတ္ထု

၁၆၃။ သုကရံ သာမုနာ သာဓုံ၊ သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ။
ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပ မရိယေဟိ ဒုက္ကရံ။
၁၆၄။ သုကရာနိ အသာမူနိ၊ အတ္တနော အဟိတာနိ စ။
ယဉ္ဇေ ဟိတဉ္စ သာမုဉ္စ၊ တံ ဝေ ပရမဒုက္ကရံ။

၁၃၄-ကာလတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၆၅။ ယော သာသနံ အရဟတံ၊ အရိယာနံ ဓမ္မဇိဝိနံ။
ပဋိက္ခောသတိ ဒုဓမ္မဓော၊ ဒိဋ္ဌိံ နိဿာယ ပါဝိကံ။
ဖလာနိ ကဋ္ဌကသေဝ၊ အတ္တဗညာယ ဖလ္လတိ။

၁၃၅-စူဠကောလဥပါသက ဝတ္ထု

၁၆၆။ အတ္တနာ ဟိ ကတံ ပါပံ၊ အတ္တနာ သံကိလိဿတိ။
အတ္တနာ အကတံ ပါပံ၊ အတ္တနာ ဝ ဝိသုဇ္ဈတိ။
သုဒ္ဓိ အသုဒ္ဓိ ပစ္စတ္တံ၊ နာညော အညံ ဝိသောဓယေ။

၁၃၆-အတ္တဒတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၆၇။ အတ္တဒတ္တံ ပရတ္ထေန၊ ဗဟုနာပိ နဟာပယေ။
အတ္တဒတ္တ မတိညာယ၊ သဒတ္တပ္ပသုတော သိယာ။
အတ္တဝဂ္ဂေါ ဒွါဒသမော။

၁၃-လောကဝဂ်

၁၃၇-ဒဟရဘိက္ခု ဝတ္ထု

၁၆၈။ ဟိနံ ဓမ္မံ နုသေဝေယျ၊ ပမာဒေန န သံဝသေ။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ နုသေဝေယျ၊ န သိယာ လောကဝစုနော။

၁၃၈-သုဒ္ဓေါဒန ဝတ္ထု

၁၆၉။ ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ ဓမ္မံ သုစရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္ပိ စ။
၁၇၀။ ဓမ္မဉ္စရေ သုစရိတံ၊ န နံ ဒုစ္စရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္ပိစ။

၁၃၉-ပဉ္စသတဝိပဿကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၁၇၁။ ယထာ ပုဗ္ဗုဠကံ ပဿေ၊ ယထာ ပဿေ မရိစိကံ။
ဧဝံ လောကေ မဝေက္ခန္တိ၊ မစ္စုရာဇာ န ပဿတိ။

၁၄၀-အဘယရာဇကုမာရ ဝတ္ထု

၁၇၂။ ဧထ ပဿထိမံ လောကံ၊ စိတ္တံ ရာဇရထူပမံ။
ယတ္ထ ဗာလာ ဝိသိဒန္တိ၊ နတ္ထိသင်္ဂေါ ဝိဇာနတံ။

၁၄၁-သမ္ဗုဒ္ဓနတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၇၃။ ယော ပုဗ္ဗေဝ ပမဇ္ဇိတွာ၊ ပစ္ဆာ သော နပ္ပမဇ္ဇတိ။
သောမံ လောကံ ပဘာသေတိ၊ အန္တာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ။

၁၄၂-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရ ဝတ္ထု

၁၇၄။ ယဿပါပံ ကတံ ကမ္ပံ၊ ကုသလေန ပိမိယျတိ။
သောမံ လောကံ ပဘာသေတိ၊ အဗ္ဘာ မုတ္တောဝ စန္ဒိမာ။

၁၄၃-ပေသကာရဓီတု ဝတ္ထု

၁၇၅။ အန္တဘူတော အယံ လောကေ၊ တနုကေတ္တ ပိပဿတိ။
သကုဏော ဇာလမုတ္တောဝ၊ အပ္ပေါ သဂ္ဂါယ ဂစ္ဆတိ။

၁၄၄-တိသဘိက္ခု ဝတ္ထု

၁၇၆။ ဟံသာ ဒိစ္စပထေ ယန္တိ၊ အာကာသေ ယန္တိ ဣဒ္ဓိယာ။
နိယုန္တိ မိရာ လောကဗျာ၊ ဇိတ္တာ မာရံ သဓါဟနံ။

၁၄၅-စိဉ္စမာဏဝိကာ ဝတ္ထု

၁၇၇။ ဧကံ ဓမ္မံ အတိတဿ၊ မုသာဝါဒိဿ ဇန္တုနော။
ပိတိဏ္ဍပရလေကဿ၊ နတ္ထိပါပံ အကာရိယံ။

၁၄၆-အသဒိသဒါန ဝတ္ထု

၁၇၈။ နဝေ ကဒရိယာ ဒေဝလောကံ ဝဇန္တိ၊
ဗာလာ ဟဝေ နပ္ပသံသန္တိ ဒါနံ။
မိရောဝ ဒါနံ အနမောဒမာနော၊
တေနဝ သော ဟောတိ သုခိ ပရတ္ထ။

၁၄၇-အနာထပိဏ္ဍိကပုတ္တကာလ ဝတ္ထု

၁၇၉။ ပထဗျာ ဧကရဇ္ဇေန၊ သဂ္ဂဿ ဂမနေန ဝါ။
သဗ္ဗလောကာဓိပစ္စေန၊ သောတာပတ္တိဖလံ ဝရံ။
လောကဝဂ္ဂေါ တေရသမော။

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ်

၁၄၈-မာရဓီတရ ဝတ္ထု

၁၈၀။ ယဿ ဇိတံ နာဝဇိယတိ၊
ဇိတံမဿ နော ယာတိ ကောစိ လောကေ။
တံ ဗုဒ္ဓ မနန္တဂေါစရံ၊
အပဒံ ကေန ပဒေန နေဿထ။

၁၈၁။ ယဿ ဇာလိနိ ဝိသတ္တိကာ၊ တဏှာ နတ္ထိ ကုဟိဉ္စိ နေတဝေ။
တံ ဗုဒ္ဓ မနန္တဂေါစရံ၊ အပဒံ ကေန ပဒေန နေဿထ။

၁၄၉-ဒေဝေါရောဟဏ ဝတ္ထု

၁၈၂။ ယေ ဈာနပ္ပသုတာ၊ ဝီရာ၊ နေက္ခမ္မပသမေ ရတာ။
ဒေဝါဝိ တေသံ ဝိဟယန္တိ၊ သမ္ပုဒ္ဓါနံ သတိမတံ။

၁၅၀-ရေကပတ္တနာဂရာဇ ဝတ္ထု

၁၈၃။ ကိစ္ဆော မနုဿပ္ပဋိလာဘော၊ ကိစ္ဆံ မစ္စာန ဇီဝိတံ။
ကိစ္ဆံ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ ကိစ္ဆော ဗုဒ္ဓါန မုပ္ပါဒေါ။

၁၅၁-အာနန္ဒပဉ္စ ဝတ္ထု

၁၈၄။ သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ၊ ကုသလဿုပသမ္ပဒါ။
သမိတ္တပရိယောဒပနံ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။

၁၈၅။ ခန္တိ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ၊
နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ။
န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဃာတိ၊
န သမဏော ဟောတိ ပရံ ဝိဟေဌယန္တော။

၁၈၆။ အနုပဝါဒေါ အနုပဃာတော၊ ပါတိမောက္ခေစသံပရော။
မတ္တညူတာ စ ဘတ္တသ္မိံ၊ ပန္နဉ္စ သယနာသနံ။
အဓိစိတ္တေ စ အာယောဂေါ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။

၁၅၂-အနုဘိရတိဘိက္ခု ဝတ္ထု

၁၈၇။ န ကဟာပဏဝဿေန၊ တိတ္ထိ ကာမေသု ဝိဇ္ဇတိ။
အပ္ပဿာဒေါ ဒုခါကာမာ၊ ဣတိ ဝိညာယ ပဏ္ဍိတော။

၁၈၈။ အဝိ ဒိဗ္ဗေသု ကာမေသု၊ ရတိံ သော နာမိဂစ္ဆတိ။
တဏှက္ခယရတော ဟောတိ၊ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓသာဝကော။

၁၅၃-အဂ္ဂိဒတ္တဗြာဟ္မဏ ပတ္ထု

၁၈၉။ ဗဟူ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊ ပဗ္ဗတာနိ ဝနာနိ စ။
အာရာမရက္ခစေတျာနိ၊ မနုဿာ ဘယတဇ္ဇိတာ။

- ၁၉၀။ နေတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ နေတံ သရဏ မုတ္တမံ။
 နေတံ သရဏ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။
- ၁၉၁။ ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊ သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတော။
 စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ သမ္ပပ္ပညာယ ပဿတိ။
- ၁၉၂။ ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဿ စ အတိတ္တမံ။
 အရိယဋ္ဌာဂိုဏ် မဂ္ဂံ၊ ဒုက္ခပဿမဂါမိနိ။
- ၁၉၃။ ဧတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ ဧတံ သရဏ မုတ္တမံ။
 ဧတံ သရဏ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

၁၅၄-အာနန္ဒတ္ထေရပုဏ္ဏိတပဠ ဝတ္ထု

- ၁၉၄။ ဒုလ္လဘော ပုရိသာဇဉ္ဇော၊ နသော သဗ္ဗတ္ထ ဇာယတိ။
 ယတ္ထ သော ဇာယတိ မိရော၊ တံ ကုလံ သုခ မေဓတိ။

၁၅၅-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

- ၁၉၅။ သုခေါ ဗုဒ္ဓါန မုပ္ပါဒေါ၊ သုခါ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ။
 သုခါ သံဃဿ သာမဏိ၊ သမဂ္ဂါနံ တပေါ သုခေါ။
- ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ စုဒ္ဓသမော။
 ပဌမ ဘာဏဝါရိ။

၁၅-သုခဝဂ်

၁၅၆-ဉာတိကလဟ ဝူပသမန ဝတ္ထု

- ၁၉၆။ သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ ဝေရိနေသု အဝေရိနော။
 ဝေရိနေသု မနုဿေသု၊ ဝိဟရာမ အဝေရိနော။
- ၁၉၇။ သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ အာတုရေသု အနာတုရာ။
 အာတုရေသု မနုဿေသု၊ ဝိဟရာမ အနာတုရာ။
- ၁၉၈။ သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ ဥဿုကေသု အနုဿုကာ။
 ဥဿုကေသု မနုဿေသု၊ ဝိဟရာမ အနုဿုကာ။

၁၅၇-မာရ ဝတ္ထု

- ၁၉၉။ သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ ယေသံ နော နတ္ထိ ကိဉ္စနံ။
 ဝိတိဘက္ခာ ဘဝိဿာမ၊ ဒေဝါ အာဘဿရာ ယထာ။

၁၅၈-ကောသလ ပရာဇယ ဝတ္ထု

၂၀၀။ ဇယံ ဝေရံ ပသဝတိ၊ ဒုက္ခံ သေတိ ပရာဇိတော။
ဥပသန္တော သုခံ သေတိ၊ ဟိတွာ ဇယပရာဇယံ။

၁၅၉-ကုလဒါရိကာ ဝတ္ထု

၂၀၁။ နတ္ထိ ရာဂသမော အဂ္ဂိ၊ နတ္ထိ ဒေါသသမော ကလိ။
နတ္ထိ ခန္ဓသမော ဒုက္ခာ၊ နတ္ထိ သန္တိ ပရံ သုခံ။

၁၆၀-ဂေါနဋ္ဌ ဥပါသက ဝတ္ထု

၂၀၂။ ဇိဃန္တော ပရမာ ရောဂါ၊ သင်္ခါရာ ပရမာ ဒုခါ။
ဧတံ ဥတွာ ယထာဘူတံ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ။

၁၆၁-ပသေနဒိကောသလ ဝတ္ထု

၂၀၃။ အာရောဂုံ ပရမာ လာဘာ၊ သန္တုဋ္ဌိ ပရမံ ဓနံ။
ဝိဿာသာ ပမာ ဉှတိ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ။

၁၆၂-တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၂၀၄။ ပဝိဝေကရသံ ပိတွာ၊ ရသံ ဥပသမဿ စ။
နိဒ္ဒရော ဟောတိ နိပ္ပါပေါ၊ မ္ဗေပီတိရသံ ပိဝံ။

၁၆၃-သက္ကုပ္ပဋ္ဌာန ဝတ္ထု

၂၀၅။ သာဟုဒဿန မရိယာနံ၊ သန္တဝါသော သဒါ သုခေါ။
အဒဿနေန ဗာလာနံ၊ နိစ္စမေဝ သုခိ သိယာ။

၂၀၆။ ဗာလ သင်္ဂတိ စာရိဟိ၊ ဒိဃ မဒ္ဒါန သောစတိ။
ဒုက္ခော ဗာလေဟိ သံဝါသော၊ အဓိတ္ထေနေဝ သဗ္ဗဒါ။

၂၀၇။ မိရောဝ သုခသံဝါသော၊ ဉှတိနံ သမာဂမော။
တသ္မာ ဟိ မိရံ ပညဉ္စ၊ ဗဟုဿုတဉ္စ ဓောရယံ။

၂၀၈။ သီလဓုတဝတ မရိယံ၊ တံ တာဒိသံ သပ္ပုရိသံ သုမေဓံ။
ဘဇေထ နက္ခတ္တပထံ စန္ဒိမာ။

သုခဝဂ္ဂေါ ပန္နရသမော။

(၂၀)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၁၆-ပိယဂင်္ဂ

၁၆၄-တယောဇန ပဗ္ဗဇိတ ဝတ္ထု

၂၀၉။ အယောဂေ ယုဉ္ဇ မတ္တာနံ၊ ယောဂသ္မိံ စ အယောဇယံ။
အတ္ထံ ဟိတွာ ပိယဂ္ဂါဟိ၊ ပိယေ တတ္တာနုယောဂိနံ။

၂၁၀။ မာ ပိယေဟိ သမာဂစ္ဆိ၊ အပ္ပိယေဟိ ကုဒါစနံ။
ပိယာနံ အဒဿနံ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိယာနဉ္စ ဒဿနံ။

၂၁၁။ တသ္မာ ပိယံ နကယိရာထ၊ ပိယာပါယော ဟိ ပါပကော။
ဂန္ဓာ တေသံ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ ယေသံ နတ္ထိ ပိယာပ္ပိယံ။

၁၆၅-ကုဋုမ္ပိက ဝတ္ထု

၂၁၂။ ပိယတော ဇာယတိ သောကော၊
ပိယတော ဇာယတိ ဘယံ။
ပိယတော ပိပ္ပမုတ္တဿ၊
နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

၁၆၆-ဝိသာခါဒါယိကာမ ဝတ္ထု

၂၁၃။ ပေမတော ဇာယတိ သောကော၊
ပေမတော ဇာယတိ ဘယံ။
ပေမတော ပိပ္ပမုတ္တဿ၊
နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

၁၆၇-လိစ္ဆဝိ ဝတ္ထု

၂၁၄။ ရတိယာ ဇာယတိ သောကော၊
ရတိယာ ဇာယတိ ဘယံ။
ရတိယာ ပိပ္ပမုတ္တဿ၊
နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

၁၆၈-အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရ ဝတ္ထု

၂၁၅။ ကာမတော ဇာယတိ သောကော၊
ကာမတော ဇာယတိ ဘယံ။
ကာမတော ပိပ္ပမုတ္တဿ၊
နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

၁၆၉-အညတြဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၂၁၆။ တဏှာယ ဇာယတိ သောကော၊
 တဏှာယ ဇာယတိ ဘယံ။
 တဏှာယ ဝိပ္ပမုတ္တဿ။
 နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

၁၇၀-ပဉ္စသတ ဒါရက ဝတ္ထု

၂၁၇။ သီလ ဒဿန သမ္ပန္နံ၊ ဓမ္မဋ္ဌံ သစ္စဝေဒိနံ။
 အတ္တနော ကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊ တံ ဇနော ကုရတေ ဝိယံ။

၁၇၁-ဧက အနာဂါမိတ္ထေရ ဝတ္ထု

၂၁၈။ ဆန္ဒဇာတော အနက္ခာတေ၊ မနဿ စ ဖုဇ္ဇော သိယာ။
 ကာမေသု စ အပ္ပဋိဗန္ဓစိတ္တော၊ ဥဒ္ဓိသောတောတိ ဝုစ္စတိ။

၁၇၂-နန္ဒိယ ဝတ္ထု

၂၂၉။ စိရပ္ပဝါသိံ ပုရိသံ၊ ဒူရတော သောတ္ထိ မာဂတံ။
 ဉတိ မိတ္တာ သုဟဇ္ဇော စ၊ အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ။
 ၂၂၀။ တထေဝ ကတပုညမ္ပိ၊ အသ္မာ လောကာ ပရံ ဂတံ။
 ပုညာနိ ပဋိဂဏန္တိ၊ ဝိယံ ဉတိံ ဝ အာဂတံ။

ဝိယဝဂ္ဂေါ သောဠသမော။

—

၁၇ ကောဝေဂ်

၁၇၃-ရောဟိနိ ခတ္တိယကညာ ဝတ္ထု

၂၂၁။ ကောဓံ ဇဟေ ဝိပ္ပဇဟေယျ မာနံ၊
 သံယောဇနံ သဗ္ဗ မတိက္ကမေယျ။
 တံ နာမရူပသ္မိ မသဇ္ဇမာနံ၊
 အကိဉ္စနံ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာ။

၁၇၄-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

၂၂၂။ ယော ဝေဥပ္ပတိတံ ကောဓံ၊ ရထံ ဘန္တံ ဝ ဝါရယေ။
 တ မဟံ သာရထိ ဗြူမိ၊ ရသ္မိဂ္ဂါဟော ဣတရော ဇနော။

၁၇၅-ဥတ္တရာ ဥပါသိကာ ဝတ္ထု

၂၂၃။ အကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာလိကဝါဒိနံ။

၁၇၆-ပဟာမောဂ္ဂလာနပဉ္စ ဝတ္ထု

၂၂၄။ သစ္စံ ဘဏေ န ကုဇ္ဈေယျ၊ ဒဇ္ဇော အပ္ပမ္ဘိ ယာစိတော။
ဧတေဟိ ဂီဟိ ဌာနေဟိ၊ ဂစ္ဆေ ဒေဝါန သန္တိကေ။

၁၇၇-ဗုဒ္ဓပိတု ခြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၂၂၅။ အဟိံသကာယာ မုနယော၊ နိစ္စံ ကာယေန သံဝုတံ။
တေ ယန္တိ အစ္စုတံ ဌာနံ၊ ယတ္ထ ဂန္ဓာ န သောစရေ။

၁၇၈-ပုဏ္ဏဒါသိ ဝတ္ထု

၂၂၆။ သဒါ ဇာဂရမာနာနံ၊ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနံ။
နိဗ္ဗာန မဓိမုတ္တာနံ၊ အတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ အာသဝါ။

၁၇၉-အတုလျ ဥပါသက ဝတ္ထု

၂၂၇။ ပေါရာဏ မေတံ အတုလျ၊ နေတံ အဇ္ဇတနာမိဝ။
နိန္ဒန္တိ တုဏှိ မာသိနံ၊ နိန္ဒန္တိ ဗဟုဘာဏိနံ။
မိတဘာဏိမ္ဘိ နိန္ဒန္တိ၊ နတ္ထိ လောကေ အနိန္ဒိတော။

၂၂၈။ န စာဟု န စ ဘဝိဿတိ၊ န စေတရဟိ ဝိဇ္ဇတိ။
ကေန္တိ နိန္ဒိတော ပေါသော၊ ကေန္တိ ဝါ ပသံသိတော။

၂၂၉။ ယံ ဝေ ဝိညူ ပသံသန္တိ၊ အနုဝိစ္စ သုဝေ သုဝေ။
အတ္ထိန္ဒရတ္ထိံ မေဓာဝိံ၊ ပညာသီလသမာဓိတံ။

၂၃၀။ နိက္ခံ ဇမ္ဗောနဒဿေဝ၊ ကော တံ နိန္ဒိတု မရဟတိ။
ဒေဝါဝိ နံ ပသံသန္တိ၊ ဗြဟ္မုနာပိ ပသံသိတော။

၁၈၀-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

၂၃၁။ ကာယပ္ပကောပံ ရက္ခေယျ၊ ကာယေန သံဝုတော သိယာ။
ကာယဒုစ္စရိတံ ဟိတ္တာ၊ ကာယေန သုစရိတံ စရေ။

- ၂၃၂။ ဝစိပ္ပကောပံ ရက္ခေယျ၊ ဝါစာယ သံဝုတော သိယာ။
 ဝစိဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊ ဝါစာယ သုစရိတံ စရေ။
- ၂၃၃။ မနောပကောပံ ရက္ခေယျ၊ မနဿ သံဝုတော သိယာ။
 မနောဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊ မနဿ သုစရိတံ စရေ။
- ၂၃၄။ ကာယေန သံဝုတာ မိရာ၊ အထော ဝါစာယ သံဝုတာ။
 မနဿ သံဝုတာ မိရာ၊ တေ ဝေ သုပရိသံဝုတာ။
- ကောဓဝဂ္ဂေါ သတ္တရသမော။

၁၈-မလဝဂ်

၁၈၁-ဂေါသာတကပုတ္တ ဝတ္ထု

- ၂၃၅။ ပဏ္ဍုပလာသောဝ ဒါနိသိ၊ ယမပုရိသာပိ စတေ ဥပဋ္ဌိတာ။
 ဥယျောဂမုခေ စ တိဋ္ဌသိ၊ ပါတေယျမ္ပိ စ တေ န ပိဇ္ဇတိ။
- ၂၃၆။ သော ကရောဟိ ဒိပ မတ္တနော၊ ခိပ္ပံ ဝါယမ ပဏ္ဍိတော ဘဝ။
 နိဒ္ဒန္တမလော အနဂ်ဏော၊ ဒိဗ္ဗ မရိယဘူမိံ ဥပေဟိသိ။
- ၂၃၇။ ဥပနိတဝယောဝ ဒါနိသိ၊ သမ္ပယာတော ယမဿ သန္တိကေ။
 ဝါသော တေ နတ္ထိ အန္တရာ၊ ပါတေယျမ္ပိ စ တေ န ပိဇ္ဇတိ။
- ၂၃၈။ သော ကရောဟိ ဒိပ မတ္တနော၊ ခိပ္ပံ ဝါယမ ပဏ္ဍိတော ဘဝ။
 နိဒ္ဒန္တမလော အနဂ်ဏော၊ န ပုန ဇာတိဇ္ဇရံ ဥပေဟိသိ။

၁၈၂-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

- ၂၃၉။ အနုပုဗ္ဗေန မေဓာဝီ၊ ထောကံ ထောကံ ခဏေခဏေ။
 ကမ္မာရော ရဇတဿေဝ၊ နိဒ္ဒမေ မလ မတ္တနော။

၁၈၃-တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

- ၂၄၀။ အယသာဝ မလံ သမုဋ္ဌယ၊ တတုဋ္ဌာယ တံယေဝ ခါဒတိ။
 ဧဝံ အတိဓောန ဣရိနံ၊ သာနိ ကမ္မာနိ နယန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။

၁၈၄-လာဠုဒါယီ ဝတ္ထု

- ၂၄၁။ အသန္တာယ မလာမန္တာ၊ အနုဋ္ဌာနမလာ ဃရာ။
 မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၈၅-အညတရ ကုလပုတ္တ ဝတ္ထု

- ၂၄၂။ မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေတော မလံ။
မလာ ဝေ ပါပကာ ဓမ္မာ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္ပိ စ။
- ၂၄၃။ တတော မလာ မလတရံ၊ အပိဇ္ဇာ ပရမံ မလံ။
ဧတံ မလံ ပဟန္တာန၊ နိမ္မလာ ဟောထ ဘိက္ခဝေါ။

၁၈၆-စူဠသာရိဘိက္ခု ဝတ္ထု

- ၂၄၄။ သုဇိဝံ အဟိရိကေန၊ ကာကသူရေန ဓံသိနာ။
ပက္ခန္တိနာ ပဂဗ္ဗေန၊ သံကိလိဋ္ဌေန ဇီဝိတံ။
- ၂၄၅။ ဟိရိမတာ စ ဒုဇိဝံ၊ နိစ္စံ သုဖိ ဂဝေသိနာ။
အလိနေနာပွဂဗ္ဗေန၊ သုဒ္ဓါဇီဝေန ပဿတာ။

၁၈၇-ပဉ္စဥပါသကာ ဝတ္ထု

- ၂၄၆။ ယော ပါဏ မတိပါတေတိ၊ မုသာဝါဒဉ္စ ဘာသတိ။
လောကေ အဒိန္န မာဒိယိ၊ ပရဒါရဉ္စ ဂစ္ဆတိ။
- ၂၄၇။ သုရာမေရယပါနဉ္စ၊ ယောနရော အနယုဉ္စတိ။
ဣဓေပပေသော လောကသ္မိံ၊ မူလံ ခနတိ အတ္တနော။
- ၂၄၈။ ဧဝံ ဘော ပုရိသ ဇာနာဟိ၊ ပါပဓမ္မာ အသညတာ။
မာ တံ လောဘော အဓမ္မော စ၊ စိရံ ဒုက္ခာယ ရန္တသု။

၁၈၈-တိဿဒဟရ ဝတ္ထု

- ၂၄၉။ ဒေန္တိ ဝေ ယထာသဒ္ဓိ၊ ယတ္ထ ပသာဒနံ ဇနော။
တတ္ထ ယော မင်္ဂံ ဘဝတိ၊ ပရေသံ ပါနဘောဇနေ။
န သောဒိဝါ စ ရတ္တိံ စ၊ သမာဓိ မဓိဂစ္ဆတိ။
- ၂၅၀။ ယဿ စေ တံ သမုစ္ဆန္တံ၊ မူလဗန္ဓံ သမူဟတံ။
သ ဝေ ဒိဝါစ ရတ္တိံ စ၊ သမာဓိ မဓိဂစ္ဆတိ။

၁၈၉-ပဉ္စဥပါသကာ ဝတ္ထု

- ၂၅၁။ နတ္ထိ ရာဂသမော အဂ္ဂိ၊ နတ္ထိ ဒေါသသမော ဂဟော။
နတ္ထိ မောဟသမံ ဇာလံ၊ နတ္ထိ တဏှာသမာ နဒိ။

၁၉၀-မေဏ္ဍကသေဌိ ဝတ္ထု

၂၅၂။ သုဒဿံ ဝဇ္ဇေ မညေသံ၊ အတ္တနော ပန ဒုဒ္ဓဿံ။
ပရေသဉ္စိ သော ဝဇ္ဇာနိ၊ ဩဗုဏာတိ ယထာဘုသံ။
အတ္တနော ပန ဆာဒေတိ၊ ကလိံဝ ကိတဝါ သဌော။

၁၉၁-ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရ ဝတ္ထု

၂၅၃။ ပရဝဇ္ဇာနပဿိဿ၊ နိစ္စံ ဥဇ္ဈာနသညိနော။
အာသဝါ တဿ ဝဗုန္တိ၊ အာရာ သော အာသဝက္ခယာ။

၁၉၂-သုဘဒ္ဒပရိပ္ပာဇက ဝတ္ထု

၂၅၄။ အာကာသေ ဝါ ပဒံ နတ္ထိ၊ သမဏော နတ္ထိ ဗာဟိရေ။
ပပဉ္စာဘိရတာ ပဇာ၊ နိပ္ပပဉ္စာ တထာဂတာ။
၂၅၅။ အာကာသေ ဝါ ပဒံ နတ္ထိ၊ သမဏော နတ္ထိ ဗာဟိရေ။
သင်္ခါရာ သဿတာ နတ္ထိ၊ နတ္ထိ ဗုဒ္ဓါန မိဉ္စိတံ။
မလဝဂ္ဂေါ အဋ္ဌာရသမော။

၁၉-ဓမ္မဌာန

၁၉၃-ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တ ဝတ္ထု

၂၅၆။ န တေန ဟောတိ ဓမ္မဌော၊ ယေနတ္ထံ သာဟသာ နယေ။
ယော စ အတ္ထံ အနတ္ထဉ္စ၊ ဥဘော နိစ္ဆေယျ ပဏှိတော။
၂၅၇။ အသာဟသေန ဓမ္မေန၊ သမေန နယတိ ပရေ။
ဓမ္မဿ ဂုတ္တော မေဓာဝိ၊ ဓမ္မဌောတိ ပဝုစ္စတိ။

၁၉၄-ဆဒ္ဓကိယ ဝတ္ထု

၂၅၈။ န တေန ပဏှိတော ဟောတိ၊ ယာဝတာ ဗဟုဘာသတိ။
ခေမိ အဝေရိ အဘယော၊ ပဏှိတောတိ ပဝုစ္စတိ။

၁၉၅-ကျေဒါနတ္ထေရ ခိဏာသဝ ဝတ္ထု

၂၅၉။ န တာဝတာ ဓမ္မဓရော၊ ယာဝတာ ဗဟု ဘာသတိ။
ယော စ အပ္ပမ္ပိ သုတ္တံ၊ ဓမ္မံ ကာယေန ပဿတိ။
သ ဝေ ဓမ္မဓရော ဟောတိ၊ ယော ဓမ္မံ နပ္ပမဇ္ဇတိ။

၁၉၆-လက္ခဏကဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

၂၆၀။ န တေန ထေရော သော ဟောတိ၊ ယေနဿ ပလိတံ သိရော။
ပရိပက္ခော ဝယော တဿ၊ မောဃဇိက္ခောတိ ဝုစ္စတိ။

၂၆၁။ ယမ္ပိ သစ္စန္တ ဓမ္မော စ၊ အဟိံသာ သံယမော ဒမော။
သ ဝေ ဝန္တမလော မိရော၊ သော ထေရောတိ ပဝုစ္စတိ။

၁၉၇-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

၂၆၂။ နဝါက္ကရဏမတ္ထေန၊ ငဏ္ဍပေါက္ခရတာယ ဝါ။
သာဓုရူပေါ နရော ဟောတိ၊ ဣဿုကိ မစ္ဆရိ သဌော။

၂၆၃။ ယဿ စေတံ သမုစ္ဆိန္တံ၊ မူလဗန္တံ သမူဟတံ။
သ ဝန္တဒေါသော မေဓာဝိ၊ သာဓုရူပေါတိ ဝုစ္စတိ။

၁၉၈-ဟတ္ထက ဝတ္ထု

၂၆၄။ န မုဏ္ဍကေန သမဏော၊ အဗ္ဗတော အလိုကံ ဘဏံ။
ဣစ္ဆာလောဘသမာပန္နော၊ သမဏော ကိံ ဘဝိဿတိ။

၂၆၅။ ယော စ သမေတိ ပါပါနိ၊ အဏုံထူလာနိ သဗ္ဗသော။
သမိတတ္တာဟိ ပါပါနိ၊ သမဏောတိ ပဝုစ္စတိ။

၁၉၉-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၂၆၆။ န တေန ဘိက္ခု သော ဟောတိ၊ ယာဝတာ ဘိက္ခတေ ပရေ။
ဝိသံ ဓမ္မံ သမာဒါယ၊ ဘိက္ခု ဟောတိ န တာဝတာ။

၂၆၇။ ယောမ ပုညန္တ ပါပန္တ၊ ဝါဟိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ။
သင်္ခါယ လောကေ စရတိ၊ သ ဝေ ဘိက္ခုတိ ဝုစ္စတိ။

၂၀၀-တိတ္ထိယ ဝတ္ထု

၂၆၈။ န မောနေန မုနိ ဟောတိ၊ မုဠရူပေါ အဝိဒ္ဓသု။
ယော စ တုလံဝ ပဂ္ဂယ၊ ဝရ မာဒါယ ပဏ္ဍိတော။

၂၆၉။ ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ သ မုနိ တေန သော မုနိ။
ယော မုနာတိဥဘော လောကေ၊ မုနိ တေန ပဝုစ္စတိ။

၂၀၁-အရိယ ဗာဠိသိက ဝတ္ထု

၂၇၀။ န တေန အရိယော ဟောတိ၊ ယေန ပါဏာနိ ဟိံသတိ။
အဟိံသာ သဗ္ဗပါဏာနံ၊ အရိယောတိ ပဝုစ္စတိ။

၂၀၂-သမ္ပဟုလသိလာဒိသမ္ပန္နဘိက္ခု ဝတ္ထု

၂၇၁။ န သီလဗ္ဗတမတ္ထေန၊ ဗာဟုဿစ္စေန ဝါပန။
အထဝါ သမာဓိလာဘေန၊ ဝိဝိတ္တသယနေန ဝါ။

၂၇၂။ ဖုဿမိ နေက္ခမံ သုခံ၊ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ။
ဘိက္ခု ဝိဿာသမာပါ ဒိ၊ အပတ္တော အာသက္ခယံ။

ဓမ္မဌဝဂ္ဂေါ ကျေနဝိသတိမော။

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်

၂၀၃-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

၂၇၃။ မဂ္ဂါနံ ဌာဂီကော သေဋ္ဌော၊ သစ္စာနံ စတုရော ပဒါ။
ဝိရာဂေါ သေဋ္ဌော ဓမ္မာနံ၊ ဋ္ဌိပဒါနဉ္စ စက္ခုမာ။

၂၇၄။ ဧသေဝ မဂ္ဂေါ နတ္ထညော၊ ဒဿနဿ ဝိသုဒ္ဓိယာ။
ဧတဉ္စိ တုမေ ပဋိပဇ္ဇေထ၊ မာရဿေတံ ပမောဟနံ။

၂၇၅။ ဧတဉ္စိ တုမေ ပဋိပန္နာ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထ။
အက္ခာတော ဝေါ မယာ မဂ္ဂေါ၊ အညာယ သလ္လကန္တနံ။

၂၇၆။ တုမေဟိ ကိစ္စ မာတပုံ၊ အက္ခာတာရော တထာဂတာ။
ပဋိပန္နာ ပမောက္ခန္တိ၊ ဈာယိနော မာရဗန္ဓနာ။

၂၀၄-အနိစ္စလက္ခဏ ဝတ္ထု

၂၇၇။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗန္တိ ဒုက္ခေ၊ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

၂၀၅-ဒုက္ခလက္ခဏ ဝတ္ထု

၂၇၈။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ဒုက္ခာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗန္တိ ဒုက္ခေ၊ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

၂၀၆-အနတ္တလက္ခဏ ဝတ္ထု

၂၇၉။ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗန္တိတိ ဒုက္ခေ၊ ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

၂၀၇-ပဓာနကမ္မိကတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၂၈၀။ ဥဋ္ဌာနကာလမှိ အနုဋ္ဌဟာနော၊
ယုဝါ ဗလိ အာလသိယံ ဥပေတော။
သမ္ပန္နသင်္ကပ္ပမနော ကုသိတော၊
ပညာယ မဂ္ဂံ အလသော န ဝိန္တတိ။

၂၀၈-သူကရပေတ ဝတ္ထု

၂၈၁။ ဝါစာနုရက္ခိ မနသာ သုသံဝုတော၊
ကာယေန စ နာကုသလံ ကယိရာ။
ဧတေ တယော ကမ္မပထေ ဝိသောဓယေ၊
အာရာဓယေ မဂ္ဂ မိသိပ္ပဝေဒိတံ။

၂၀၉-ပေါဠိလတ္ထေရ ဝတ္ထု

၂၁၂။ ယောဂါ ဝေ ဇာယတေ ဘူရိ၊ အယောဂါဘူရိသင်္ခယော။
ဧတံ ဒွေဓာပထံ ဥတုာ၊ ဘဝါယ ဝိဘဝါယ စ။
တထတ္တာနံ နိဝေသေယျ၊ ယထာ ဘူရိ ပဝေဒတိ။

၂၁၀-သမ္ပဟုလမဟလ္လကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၂၈၃။ ဝနံ ဆိန္ဒထ မာ ရက္ခံ၊ ဝနတော ဇာယတေ ဘယံ။
ဆေတွာ ဝနံ ဝနထဉ္စ၊ နိဗ္ဗနာ ဟောထ ဘိက္ခဝေါ။
၂၈၄။ ယာဝ ဟိ ဝနထော နဆိဇ္ဇတိ၊ အနုမတ္တောပိ နရဿ နာရိသု။
ပရိဗ္ဗေမနောဝ တာဝသော၊ ဝစ္ဆောဒိရပကောဝ မာတရိ။

၂၁၁-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၂၈၅။ ဥစ္ဆိန္ဒသိနေဟမတ္တနော၊ ကုမုဒံ သာရဒိကံဝ ပါဏိနာ။
သန္တိ မဂ္ဂမေဝ ဗြူဟယ၊ နိဗ္ဗာနံ သုဂတေန ဒေသိတံ။

၂၁၂-မဟာနေဝါဏီဇ ဝတ္ထု

၂၀၆။ ဣဓ ဝဿံ ဝသိဿာမိ၊ ဣဓ ဟေမန္တ ဂိမ္မိသု။
ဣတိ ဗာလော ပိစိန္တေသိ၊ အန္တရာယံ န ဗုဇ္ဈတိ။

၂၁၃-ကိသဂေါတမီ ဝတ္ထု

၂၀၇။ တံ ပုတ္တ ပသု သမ္ပတ္တံ၊ ဗျာသတ္တမာနသံ နရံ။
သုတ္တံ ဂါမံ မဟောဃောဝ၊ မစ္စု အာဒါယ ဂစ္ဆတိ။

၂၁၄-ပဋ္ဌာစာရီ ဝတ္ထု

၂၀၈။ န သန္တိ ပုတ္တာ တာဏာယ၊ န ပိတာ နာပိ ဗန္ဓဝါ။
အန္တကေနာမိပန္နဿ၊ နတ္ထိ ဉာတိသု တာဏတာ။

၂၀၉။ တေမတ္ထဝသံ ဥတုာ၊ ပဏ္ဍိတော သီလသံဝုတော။
နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ခိပ္ပမေဝ ပိသောဓယေ။
မဂ္ဂဝဂ္ဂေါ ပိသတိမော။

၂၁-ပကိဏ္ဍကဝဂ်

၂၁၅-အတ္တနောပုဗ္ဗကမ္မ ဝတ္ထု

၂၉၀။ မတ္တာ သုခပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေ စေ ပိပုလံ သုခံ။
စဇေ မတ္တာသုခံ မိရော၊ သမ္ပဿံ ပိပုလံ သုခံ။

၂၁၆-ကုက္ကုဒုဏ္ဏခါဒိကာ ဝတ္ထု

၂၉၁။ ပရဒုက္ခပဒါနေန၊ အတ္တေနာ သုခ မိစ္ဆတိ။
ဝေရသံသဂ္ဂသံသဋ္ဌော၊ ဝေရာ သော န ပမုစ္ဆတိ။

၂၁၇-ဘဒ္ဒိယ ဝတ္ထု

၂၉၂။ ယဉှိ ကိစ္စံ အပ္ပဝိဋ္ဌံ၊ အကိစ္စမ္ပန ကယိရတိ။
ဥန္နဠာနံ ပမတ္တာနံ၊ တေသံ ဝဗုန္တိ အာသဝါ။
၂၉၃။ ယေသဉ္စ သုသမာရဒ္ဓါ၊ နိစ္စံ ကာယဂတာသတိ။
အကိစ္စံ တေ န သေဝန္တိ၊ ကိစ္စေ သာတစ္စကာရိနော။
သတာနံ သမ္ပဇာနာနံ၊ အတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ အာသဝါ။

၂၁၈-လက္ခဏကဘဒ္ဒိယ ဝတ္ထု

- ၂၉၄။ မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ၊ ရာဇာနော ဒွေ စ ခတ္တိယေ။
ရဋ္ဌံ သာနုစရံ ဟန္တာ၊ အနိဿော ယာတိ မြာဟ္မဏော။
- ၂၉၅။ မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ၊ ရာဇာနော ဒွေစ သောတ္တိယေ။
ဝေယျပ္ပပဉ္စမံ ဟန္တာ၊ အနိဿော ယာတိ မြာဟ္မဏော။

၂၁၉-ဒါရုသကဋိကပုတ္တ ဝတ္ထု

- ၂၉၆။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော။
ယေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တောစ၊ နိစ္စံ ဗုဒ္ဓဂတာသတိ။
- ၂၉၇။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော။
ယေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တော စ၊ နိစ္စံ ဓမ္မဂတာသတိ။
- ၂၉၈။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော။
ယေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တော စ၊ နိစ္စံ သံဃဂတာသတိ။
- ၂၉၉။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော။
ယေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တောစ၊ နိစ္စံ ကာယဂတာသတိ။
- ၃၀၀။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော။
ယေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တောစ၊ အဟိံသာယ ရတော မနော။
- ၃၀၁။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကော။
ယေသံ ဒိဝါ စ ရတ္တော စ၊ ဘာဝနာယ ရတော မနော။

၂၂၀-ဝဇ္ဇိပုတ္တက ဘိက္ခု ဝတ္ထု

- ၃၀၂။ ဒုပ္ပဗုဒ္ဓံ ဒုရဘိရမံ၊ ဒုရာဝါသာ ဃရာ ဒုခါ။
ဒုက္ခော သမာနသံဝါသော၊ ဒုက္ခာနုပတိ တဒ္ဓဂူ။
တသ္မာ န စဒ္ဓဂူ န စ၊ ဒုက္ခာ နုပတိတော သိယာ။

၂၂၁-စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု

- ၃၀၃။ သဒ္ဓေါ သီလေန သမ္ပန္နော၊ ယသော ဘောဂသမပ္ပိတော။
ယံယံ ပဒေသံ ဘဇတိ၊ တတ္ထ တတ္ထေဝ ပူဇိတော။

၂၂၂-စူဠသုဘဒ္ဒါ ဝတ္ထု

- ၃၀၄။ ဒူရေ သန္တော ပကာသေန္တိ၊ ဟိမဝန္တောဝ ပဗ္ဗတော။
အသန္တေတ္ထ န ဒိဿန္တိ၊ ရတ္တိံ ခိတ္တာ ယထာ သရာ။

၂၂၃-ကေဝိဟာရိတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၀၅။ ကောသနံ ကေသေယျံ၊ ကော စရ မတန္ဒိတော။
 ကော ဒမယ မတ္တာနံ၊ ဝနန္တေ ရမိတော သိယာ။
 ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂေါ ကေဝိသတိမော။

၂၂-နိရယဝဂ်

၂၂၄-သုန္ဒရိ ပရိဗ္ဗာဇိကာ ဝတ္ထု

၃၀၆။ အဘူတဝါဒိ နိရယံ ဥပေတိ၊
 ယောဝါရိ ကတွာ နကရောမိ စာဟ။
 ဥဘောဝိ တေ ပေစ္စ သမာဘဝန္တိ၊
 နိဟိနကမ္မာ မနုဇာ ပရတ္ထ။

၂၂၅-ဒုစ္စရိတဖလ ဝတ္ထု

၃၀၇။ ကာသာဝကဏ္ဍာ ဗဟဝေါ၊ ပါပဓမ္မာ အသညတာ။
 ပါပါ ပါပေဟိ ကမ္မေဟိ၊ နိရယံ တေ ဥပပဇ္ဇရေ။

၂၂၆-ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၀၈။ သေယျော အယောဂုဠော ဘုတ္တော၊ တတ္ထော အဂ္ဂိသိရူပမော။
 ယဇ္ဇေ ဘုဇ္ဇေယျ ဒုဿီလော၊ ရဋ္ဌဝိဏ္ဏံ အသညတော။

၂၂၇-ခေမက သေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထု

၃၀၉။ စတ္တာရိ ဌာနာနိ နရော ပမတ္တော၊ အာပဇ္ဇတိ ပရဒါရူပ သေဝီ။
 အပုညလာဘံ န နိကာမသေယျံ၊ နိန္ဒံ တတိယံ နိရယံ စတုတ္ထံ။
 ၃၁၀။ အပုညလာဘော စ ဂတိစ ပါပိကာ၊
 ဘိတဿ ဘိတယ ရတိ စ ထောက်ကာ။
 ရာဇာ စ ဒဏ္ဍံ ဂရုကံ ပဏေတိ၊
 တသ္မာ နရော ပရဒါရုံ န သေဝေ။

၂၂၈-ဒုဗ္ဗစဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၁၁။ ကုသော ယထာ ဒုဂ္ဂဟိတော၊ ဟတ္ထ မေဝါ နကန္တတိ။
 သာမညံ ဒုပ္ပရာမဋ္ဌံ၊ နိရယာယုပကဗုတိ။

၃၁၂။ ယံကိဉ္စိ သိထိလံ ကမ္ပံ၊ သံကိလိဋ္ဌဉ္စယံ ကတံ။
သင်္ကဿရံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ န တံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။

၃၁၃။ ကယိရာ စေ ကယိရာဝ၊ ဒဠမေနံ ပရက္ကမေ။
သိထိလော ဟိ ပရိဗ္ဗာဇော၊ ဘိယျော အာကိရတေ ရဇံ။

၂၂၉-ဣဿာပကတ ဣတ္ထိ ဝတ္ထု

၃၁၄။ အကတံ ဒုက္ကဋ် သေယျော၊ ပစ္ဆာ တပ္ပတိ ဒုက္ကဋ်။
ကတဉ္စ သုကတံ သေယျော၊ ယံ ကတွာ နာနုတပ္ပတိ။

၂၃၀-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၁၅။ နဂရံ ယထာ ပစ္စန္တိ၊ ဂုတ္တံ သန္တရဗာဟိရံ။
ဧဝံ ဂေါပေထ အတ္တာနံ၊ ခဏော ဝေ မာ ဥပစ္စဂါ။
ခဏာတိတာ ဟိ သောစန္တိ၊ နိရယမ္ပိ သမပ္ပိတာ။

၂၃၁-နိဂဏ္ဌ ဝတ္ထု

၃၁၆။ အလဇ္ဇိတာ ယေ လဇ္ဇန္တိ၊ လဇ္ဇိတာ ယေန လဇ္ဇရေ။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။
၃၁၇။ အဘယေ ဘယဒဿိနော၊ ဘယေ စာဘယဒဿိနော။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။

၂၃၂-တိတ္ထိယ သာဂက ဝတ္ထု

၃၁၈။ အဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇဒဿိနော၊ ဝဇ္ဇော ဝဇ္ဇဒဿိနော။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။
၃၁၉။ ဓဇ္ဇေ ဝဇ္ဇတော ဥတု၊ အဝဇ္ဇေ အဝဇ္ဇတော။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ သုဂ္ဂတိံ။

နိရယဝဂ္ဂေါ ဒွါဝိသတိမော။

၂၃-နာဂဝဂ်

၂၃၃-အတ္တဒန္တ ဝတ္ထု

၃၂၀။ အဟံ နာဂေါဝ သင်္ဂါမေ၊ စာပတော ပတိတံ သရံ။
အတိဝါက္ခံ တိတိက္ခိယံ၊ ဒုဿိလော ဟိ ဗဟုဇ္ဇနော။

၃၂၁။ ဒန္တံ နယန္တိ သမိတိံ၊ ဒန္တံ ရာဇာ ဘိရူဟတိ။
ဒန္တော သေဋ္ဌော မနုဿေသု၊ ယော တိဝါကျံ တိတိက္ခတိ။

၃၂၂။ ဝရာ မဿတရာ ဒန္တော၊ အာဇာနိယာ စ သိန္ဓဝါ။
ကုဉ္ဇရာ စ မဟာနာဂါ၊ အတ္ထဒန္တော တတော ဝရံ။

၂၃၄-ဟတ္ထာစရိယ ပုဗ္ဗကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၂၃။ န ဟိ ဧတေဟိ ယာနေဟိ၊ ဂစ္ဆေယျ အဂတံ ဒိသံ။
ယထာတ္တနာ သုဒန္တေန၊ ဒန္တော ဒန္တေန ဂစ္ဆတိ။

၂၃၅-ပရိဇိဏ္ဍ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၃၂၄။ ဓနပါလော နာမ ကုဉ္ဇရော၊ ကဋုကဘေဒနော ဒုန္ဒဝါရယော။
ဗန္ဓော ကဗဠံ န ဘုဉ္ဇတိ၊ သုသရတိ နာဂဝနဿ ကုဉ္ဇရော။

၂၃၆-ပသေနဒိကောသလ ဝတ္ထု

၃၂၅။ မိဒ္ဓိယဒါ ဟောတိ မဟဉ္စသောစ၊ နိဒ္ဓါယိတာ သမ္ပရိဝတ္တသာယိ။
မဟာဝရာဟောဝ နိဝါပပုဋ္ဌော၊ ပုနပ္ပုနံ ဂဗ္ဘမုပေတိ မန္ဓော။

၂၃၇-သာနုသာမဏေရ ဝတ္ထု

၃၂၆။ ဣဒံ ပုရေ စိတ္တမစရိံ စာရိကံ၊
ယေနိစ္ဆကံ ယတ္ထ ကာမံ ယထာသုခံ။
တဒဇ္ဇဟံ နိဂ္ဂဟိဿာမိ ယောနိသော၊
ဟတ္ထိပ္ပဘိန္ဒူဝိယ အင်္ဂုသဂ္ဂဟော။

၂၃၈-ပါဝေယျကဟတ္ထိ ဝတ္ထု

၃၂၇။ အပ္ပမာဒရတာ ဟောထ၊ သစိတ္တ မနုရက္ခထ။
ဒုဂ္ဂါ ဥဒ္ဓရထတ္တာနံ၊ ပဏေ သန္ဓောဝ ကုဉ္ဇရော။

၂၃၉-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၂၈။ သဝေ လဘေထ နိပကံ သဟာယံ၊
သဒ္ဓိံစရံ သာဓုဝိဟာရိ မိရံ။
အက္ခိဘုယျ သဗ္ဗာနိ ပရိဿယာနိ၊
စရေယျ တေနတ္ထမနော သတိမာ။

(၄၂)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၃၂၉။ နော စေ လဘေထ နိပကံ သဟာယံ၊
သဒ္ဓိံ စရံ သာဓုပိဟာရိ ဖီရံ။
ရာဇာဝ ရဋ္ဌံ ပိဇိတံ ပဟာယ၊
ဧကော စရေ မာတင်္ဂရညေဝ နာဂေါ။

၃၃၀။ ကေဿ စရိတံ သေယျော၊
နတ္ထိ ဗာလေ သဟာယတာ။
ဧကော စရေ နစ ပါပါနိ ကယိရာ၊
အပ္ပေါသုက္ကော မာတင်္ဂရညေဝ နာဂေါ။

၂၄၀-မာရ ဝတ္ထု

၃၃၁။ အတ္ထမိ ဇာတမိ သုခါ သဟာယာ၊
တုဋ္ဌိ သုခါယာ ဣတရိတရေန။
ပုညံ သုခံ ဇိဝိတသင်္ခယမ္ပိ၊
သဗ္ဗဿ ဒုက္ခဿ သုခံ ပဟာနံ။

၃၃၂။ သုခါ မက္ခေယျတာ လောကေ၊
အထော ပေက္ခေယျတာ သုခါ။
သုခါ သာမညတာ လောကေ၊
အထော ဗြဟ္မညတာ သုခါ။

၃၃၃။ သုခံ ယာဝ ဇရာ သီလံ၊ သုခါ သဒ္ဓါ ပတိဋ္ဌိတာ။
သုခေါ ပညာယ ပဋိလာတော၊ ပါပါနံ အကရဏံ သုခံ။
နာဂဝဂ္ဂေါ တေဝိသတိမော။

— — —

၂၄-တဏှာဝဂ်

၂၄၁-ကပိလမစ္ဆ ဝတ္ထု

၃၃၄။ မနုဇဿ ပမတ္တစာရိနော၊ တဏှာ ဝခုတိ မာလုဝါရိယ။
သော ပ္လ္လဝတိ ဟုရာဟုရံ၊ ဖလမိစ္ဆံဝ ဝနသ္မိ ဝါနရော။

၃၃၅။ ယံ သော သဟတေ ဇမ္ဗိ၊ တဏှာ လောကေ ပိသတ္တိကာ။
သောကာ တဿ ပဝခုန္တိ၊ အဘိ ဝုခံဝ ဗီရဏံ။

- ၃၃၆။ ယော စေတံ သဟတေ ဇမ္ဗိံ၊ တဏှံ လောကေ ဒုရစ္စယံ။
သောကာ တမှာ ပပတန္တိ၊ ဥဒဗိန္ဒြဝ ပေါက္ခရာ။
- ၃၃၇။ တံ ဝေါ ဝဒါမိ ဘဒ္ဒံ ဝေါ၊ ယာဝန္တေတ္ထ သမာဂတာ။
တဏှာယ မူလံ ခဏထ၊ ဥသီရတ္ထောဝ ဗီရဏံ။
မာ ဝေါ နဠိဝ သောတောဝ၊ မာရော ဘဠိ ပုနပ္ပုနံ။

၂၄၂-သုကရပေါတိကာ ဝတ္ထု

- ၃၃၈။ ယထာပိ မူလေ အနုပဒ္ဒဝေ ဒဠေ၊
ဆိန္ဒောပိ ရက္ခော ပုနဒေဝ ရူဟဟိ။
ဝေမ္မိ တဏှာနုသယေ အနုဟတေ၊
နိဗ္ဗတ္တတိ ဒုက္ခ မိဒံ ပုနပ္ပုနံ။
- ၃၃၉။ ယဿ ဆတ္တိံ သတိ သောတာ၊ မနာပ သဝနာဘုဿ။
မဟာ ဝဟန္တိ ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိံ၊ သင်္ကပ္ပါရာဂနိဿိတာ။
- ၃၄၀။ သဝန္တိ သဗ္ဗမိ သောတာ၊ လတာ ဥပ္ပဇ္ဇ တိဋ္ဌတိ။
တဉ္စ ဒိသ္မာ လတံ ဇာတံ၊ မူလံ ပညာယ ဆိန္ဒထ။
- ၃၄၁။ သရိတာနိ သိနေဟိတာနိ စ၊
သောမနဿာနိ ဟောန္တိ ဇန္တုနော။
တေ သာတသိတာ သုခေသိနော၊
တေဝေ ဇာတိဇရူပဂါ နရာ။
- ၃၄၂။ တသိဏာယ ပုရက္ခတာ ပဇာ၊ ပရိသပ္ပန္တိ သသောဝ ဗဒ္ဓိတော။
သံယောဇနသင်္ဂသတ္တကာ၊ ဒုက္ခ မုပေန္တိ ပုနပ္ပုနံ စိရာယ။
- ၃၄၃။ တသိဏာယ ပုရက္ခတာ ပဇာ၊ ပရိသပ္ပန္တိ သသောဝ ဗဒ္ဓိတော။
တသ္မာ တသိဏံ ဝိနောဒယေ၊ အာကင်္ခန္တိ ဝိရာဂ မတ္တနော။

၂၄၃-ဝိဗ္ဗန္တက ဝတ္ထု

- ၃၄၄။ ယော နိဗ္ဗနထော ဝနာမိမုတ္တော၊ ဝနမုတ္တော ဝနမေဝ ဓာဝတိ။
တံ ပုဂ္ဂလ မေထ ပဿထ၊ မုတ္တော ဗန္ဓနမေဝ ဓာဝတိ။

၂၄၄-ဗန္ဓနာဂါရ ဝတ္ထု

- ၃၄၅။ န တံ ဒဠိ ဗန္ဓန မာဟု မိရာ၊ ယဒါယသံ ဒါရဇ ပဗ္ဗဇဉ္ဇ။
သာရတ္တရတ္တာ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊
ပုတ္တေသု ဒါရေသု စ ယာ အပေက္ခာ။

(၄၄)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်

၄၃၆။ ဖေတံ ဒဠိ ဗန္ဓန မာဟု ဝိရာ၊ ဩဟာရိနံ သိထိလ ဒုပ္ပမုဉ္ဇံ။
တေမ္ပိ ဆေတွာနပရိဗ္ဗဇန္တိ၊ အနပေက္ခိနော ကာမသုခံ ပဟာယ။

၂၄၅-ခေမာထေရီ ဝတ္ထု

၃၄၇။ ယော ရာဂရက္ခာ နပတန္တိ သောတံ၊
သယံ ကတံ မတ္တဋ္ဌကောဝ ဇာလံ။
တေမ္ပိ ဆေတွာန ဝဇန္တိ ဝိရာ၊
အန ပေက္ခိနော သဗ္ဗဒုခံ ပဟာယ။

၂၄၆-ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထု

၃၄၈။ မုဉ္ဇ ပုရေ မုဉ္ဇ ပစ္ဆတော၊ မဇ္ဈေ မုဉ္ဇ ဘဝဿ ပါရဂူ။
သဗ္ဗတ္ထ ဝိမုတ္တမာနသော၊ န ပုန ဇာတိဇ္ဇရံ ဥပေဟိသိ။

၂၄၇-စူဠဓနုဂဟ ဝတ္ထု

၃၄၉။ ဝိတက္ကမထိတဿ ဇန္တုနော၊
တိဗ္ဗရာဂဿ သုဘာနပဿိနော။
ဘိယျော တဏှာ ပဝနုတိ၊
ဧသ ဒဠိ ကရောတိ ဗန္ဓနံ။

၃၅၀။ ဝိတက္ကပသမေဝ ယော ရတော၊
အသုဘံ ဘာဝယတိ သဒါ သတော။
ဧသော ခေါ ဗျန္တိ ကာဟိတိ၊
ဧသော ဆိန္ဒတိ မာရဗန္ဓနံ။

၂၄၈-မာရ ဝတ္ထု

၃၅၀။ နိဋ္ဌင်္ဂတော အသန္တာသိ၊ ဝိတတဏှော အနင်္ဂဏော။
အတ္ထိန္တိ ဘပသလ္လာနိ၊ အန္တိမောယံ သမုဿယော။

၃၅၂။ ဝိတတဏှော အနာဒါနော၊ နိရုတ္တိပဒကောပိဒေါ။
အက္ခရာနံ သန္နိပါတံ၊ ဇညာ ပုဗ္ဗာပရာနိ စ။
သ ဝေ အန္တိမသာရိရော၊
မဟာပညော မဟာပုရိသောတိ ဝုစ္စတိ။

၂၄၉-ဥပကာဇီဝက ဝတ္ထု

၃၅၃။ သဗ္ဗဘိဘူ သဗ္ဗဝိဒူ ဟမသ္မိ၊
 သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု အနုပလိတ္တော။
 သဗ္ဗဉ္စဟော တဏှက္ခယေ ဝိမုတ္တော၊
 သယံ အဘိညာယကဓုဒ္ဓိ သေယျံ။

၂၅၀-သက္ကဒေဝရာဇာ ဝတ္ထု

၃၅၄။ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ၊
 သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိ။
 သဗ္ဗရတိ ဓမ္မရတိ ဇိနာတိ၊
 တဏှက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတိ။

၂၅၁-အပုတ္တကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

၃၅၅။ ဟနန္တိ ဘောဂါ ဒုဓမ္မဓံ၊ နောစ ပါရဂဝေသိနော။
 ဘောဂတဏှာယ ဒုဓမ္မဓော၊ ဟန္တိ အညေဝ အတ္တနံ။

၂၅၂-အင်္ဂုရ ဝတ္ထု

၃၅၆။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ ရာဂဒေါသာ အယံ ပဇာ။
 တသ္မာဟိ ဝိတရာဂေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။
 ၃၅၇။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ ဒေါသဒေါသာ အယံ ပဇာ။
 တသ္မာဟိ ဝိတဒေါသေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။
 ၃၅၈။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ မောဟဒေါသာ အယံ ပဇာ။
 တသ္မာဟိ ဝိတမောဟေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။
 ၂၅၉။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ ဣစ္ဆာ ဒေါသာ အယံ ပဇာ။
 တသ္မာဟိ ဝိဂတိစ္ဆေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။
 တဏှာဝဂ္ဂေါ စတုဝိသတိမော။

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ်

၂၅၃-ပဉ္စဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၆၀။ စက္ခုနာ သံဝရော သာဓု၊ သာမု သောတေန သံဝရော။
 ဃာနေန သံဝရော သာဓု၊ သာဓု ဇိဝှိယ သံဝရော။

၃၆၁။ ကာယေန သံဝရော သာဓု၊ သာဓု ဝါစာယ သံဝရော။
မနသာ သံဝရော သာဓု၊ သာဓု သဗ္ဗတ္ထ သံဝရော။
သဗ္ဗတ္ထ သံဝရော ဘိက္ခု၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

၂၅၄-ဟံသဃာတကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၆၂။ ဟတ္ထသံယတော ပါဒသံယတော၊
ဝါစာသံယတော သံယတုတ္ထမော။
အဇ္ဈတ္တရတော သမာဟိတော၊
ဧကော သန္တုဿိကော တမာဟု ဘိက္ခု။

၂၅၅-ကောကောလိက ဝတ္ထု

၃၆၃။ ယော မုခသံယတော ဘိက္ခု၊ မန္တဘာဏီ အနုဒ္ဓတော။
အတ္တံ ဓမ္မဉ္စ ဒီပေတိ၊ မရရံ တဿ ဘာသိတံ။

၂၅၆-ဓမ္မာရာမတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၆၄။ ဓမ္မာရာမော ဓမ္မရတော၊ ဓမ္မံ အနု ဝိစိန္တယံ။
ဓမ္မံ အနုတ္တရံ ဘိက္ခု၊ သဒ္ဓမ္မာ နပရိဟာယတိ။

၂၅၇-ဝိပက္ခသေဝကဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၆၅။ သလာဘံ နာတိမညေယျ၊ နာညေသံ ဝိဟယံ စရေ။
အညေသံ ဝိဟယံ ဘိက္ခု၊ သမာဓိံ နာမိဂစ္ဆတိ။
၃၆၆။ အပ္ပလာဘောဝိ စေ ဘိက္ခု၊ သလာဘံနာတိမညတိ။
တံ ဝေ ဒေဝါ ပသံသန္တိ၊ သုဒ္ဓါဇိဝိ မတန္တိတံ။

၂၅၈-ပဉ္စဂ္ဂဒါယကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၃၆၇။ သဗ္ဗသော နာမရူပသ္မိံ၊ ယဿ နတ္ထိ မမာယိတံ။
အသတာ စ န သောစတိ၊ သဝေ ဘိက္ခုတိ ဝုစ္စတိ။

၂၅၉-သောဏကောဠိကဏ္ဍ ဝတ္ထု

၃၆၈။ မေတ္တာဝိဟာရိယော ဘိက္ခု၊ ပသန္ဓော ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အဓိဂစ္ဆေ ပဒံ သန္တိ၊ သင်္ခါရူပ သမံ သုခံ။
၃၆၉။ သိဇ္ဇ ဘိက္ခု ဣမံနာဝံ၊ သိတ္တာ တေ လဟု မေဿတိ။
ဆေတွာ ရာဂဉ္စ ဒေါသဉ္စ၊ ဟတော နိဗ္ဗာန မေဟိသိ။

၃၇၀။ ပဉ္စ ဆိန္ဒေ ပဉ္စဇဟေ၊ ပဉ္စ စုတ္တရိ ဘာဝယေ။
ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ ဘိက္ခု၊ ဩဃ တိဏ္ဍောတိ ဝုစ္စတိ။

၃၇၁။ ဈာယ ဘိက္ခု မာပမာဒေါ။
မာ တေ ကာမဂုဏေ ရမဿ စိတ္တံ။
မာလောဟဂုဉ် ဂိလိပ္ပမတ္တော။
မာ ကန္တိ ဒုခမိဒန္တိ ဒယမာနော။

၃၇၂။ နတ္ထိ ဈာန မပညဿ၊ ပညာနတ္ထိ အဈာယိနော။
ယဒ္ဓိဈာနဉ္စ ပညာစ၊ သဝေ နိဗ္ဗာန သန္တိကေ။

၃၇၃။ သုညာဂါရံ ပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တစိတ္တဿ ဘိက္ခုနော။
အမာနသီ ရတိ ဟောတိ၊ သမ္မာ ဓမ္မံ ဝိပဿတော။

၃၇၄။ ယတော ယတော သမ္ပသတိ၊ ခန္ဓာန ဥဒယဗ္ဗယံ။
လဘတိ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတန္တံ ဝိဇာနတံ။

၃၇၅။ တတြာယမာဒိ ဘဝတိ၊ ဣမ ပညဿ ဘိက္ခုနော။
ဣန္ဒြိယဂုတ္တိ သန္တုဋ္ဌိ၊ ပါတိမောက္ခေစ သံဝရော။

၃၇၆။ မိတ္တေ ဘဇဿ ကလျာဏေ၊ သုဒ္ဓါဇီဝေ အတန္တိကေ။
ပဋိသန္တာရ ပုဏ္ဏဿ၊ အာစာရ ကုသလော သိယာ။
တတော ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိ။

၂၆၀-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၇၇။ ဝဿိကာ ဝိယ ပုပ္ဖါနိ၊ ပစ္စဝါနိ ပမုစ္စတိ။
ဧဝံ ရာဂဉ္စ ဒေါသဉ္စ၊ ဝိပ္ပမုစ္စေထ ဘိက္ခဝေါ။

၂၆၁-သန္တကာယတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၇၈။ သန္တကာယော သန္တဝါစော၊ သန္တဝါသုသမာဟိတော။
ဝန္တလောကာမိသော ဘိက္ခု၊ ဥပသန္တောတိ ဝုစ္စတိ။

၂၆၂-နဂ်လတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၇၉။ အတ္တနာ စောဒယတ္တာနံ၊ ပဋိမံသေထ အတ္တနာ။
သော အတ္တဂုတ္တော သတိမာ၊ သုခံ ဘိက္ခုဝိဟာဟိသိ။

၃၈၀။ အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော၊
 ကောဟိ နာထော ပရောသိယာ။
 အတ္တာဟိ အတ္တနော ဂတိ။
 တသ္မာ သံယမ မတ္တာနံ။
 အသံ ဘဒြိဝ ဝါဏိဇော။

၂၆၃-ဝဏ္ဏလိတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၈၁။ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော ဘိက္ခု၊ ပသန္ဓော ဗုဒ္ဓသာသနေ။
 အဓိဂစ္ဆေ ပဒံသန္တံ၊ သင်္ခါရူပသမံ သုခံ။

၂၆၄-သုမနုသာမဏေရ ဝတ္ထု

၃၈၂။ ယောဟဝေ ဒဟရောဘိက္ခု၊ ယုဉ္ဇတိ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
 သောမံ လောကံပတာသေတိ၊ အဗ္ဘာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ။
 ဘိက္ခုဝဂ္ဂေါ ပဉ္စဝိသတိမော။

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ်

၂၆၅-ပသာဒဗဟုလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၃၈၃။ ဆိန္ဒု သောတံ ပရတ္တမ္မ၊ ကာမေ ပနုဒ ဗြာဟ္မဏ။
 သင်္ခါရာနံ ခယံ ဥတွာ၊ အကတညူသိ ဗြာဟ္မဏော။

၂၆၆-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

၃၈၄။ ယဒါ ဒွယေသု ဓမ္မေသု၊ ပါရဂူ ဟောတိဗြာဟ္မဏော။
 အထဿ သဗ္ဗသံယောဂါ၊ အတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ ဇာနတော။

၂၆၇ မာရ ဝတ္ထု

၃၈၅။ ယဿ ပါရံ အပါရံဝါ၊ ပါရာပါရံ နဝိဇ္ဇတိ။
 ဝိတဒ္ဓရံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ မြုမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၆၈-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၃၈၆။ ဈာယိံ ဝိရဇမာသိနံ၊ ကတကိစ္စ မနာသဝံ။
 ဥတ္တမတ္တ မနုပ္ပတ္တံ၊ တမဟံ မြုမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၆၉-အာနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၈၇။ ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိမာသာတိ စန္ဒိမာ။
သန္တဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊ ဈာယိ တပတိ မြာဟွဏော။
အထ သဗ္ဗ မဟောရတ္တိံ၊ ဗုဒ္ဓေါ တပတိ ဧတဇဿ။

၂၇၀-မြာဟွဏ ပဗ္ဗဇိတ ဝတ္ထု

၃၈၈။ ဗာဟိတပါပါတိ မြာဟွဏော၊
သမစရိယာ သမဏောတိ ဝုစ္စတိ။
ပဗ္ဗာဇယ မတ္တနော မလံ၊
တသ္မာ ပဗ္ဗဇိတောတိ ဝုစ္စတိ။

၂၇၁ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၈၉။ နမြာဟွဏဿ ပဟရေယျ၊ နာဿ မုဉ္ဇေတ မြာဟွဏော။
ဓိ မြာဟွဏဿ ဟန္တာရံ၊ တတော ဓိ ယဿ မုဉ္ဇတိ။

၃၉၀။ နမြာဟွဏဿေတဒ၊ ကိဉ္စိ သေယျော၊
ယဒါ နိသေဓော မနသောပ္ပိယေဟိ။
ယတော ယတော ဟိံ သမနော နိဝတ္တတိ၊
တတော တတော သမ္ပတိ မေဝ ဒုက္ခံ။

၂၇၂-မဟာပဇာပတိဂေါတမိ ဝတ္ထု

၃၉၁။ ယဿ ကာယေန ဝါစာယ၊ မနသာ နတ္ထိ ဒုက္ခဋ္ဌံ။
သံဝုတံ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ တမဟံ မြုမိ မြာဟွဏံ။

၂၇၃-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

၃၉၂။ ယမ္မာ ဓမ္မံ ဝိဇာနေယျ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတံ။
သက္ကစ္စံ တံ နမသေယျ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ မြာဟွဏော။

၂၇၄-ဇဉ္ဇိလမြာဟွဏ ဝတ္ထု

၃၉၃။ န ဇဉ္ဇာဟိ န ဂေါတ္တေန၊ န ဇစ္စာ ဟောတိ မြာဟွဏော။
ယမ္ပိ သစ္စန္တ ဓမ္မောစ၊ သော သုစိ သော စ မြာဟွဏော။

၂၇၅-ဝဂ္ဂုလိဝတမြာဟွဏ ဝတ္ထု

၃၉၄။ ကိန္တေ ဇဉ္ဇာဟိ ဒုမ္မေခ၊ ကိန္တေ အဇိနသာဋိယာ။
အတ္တန္တရေ တေ ဂဟနံ၊ ဗာဟိရံ ပရိမဇ္ဇတိ။

၂၇၆-ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု

၃၉၅။ ပံသုက္ကလဓရံ ဇန္တု၊ ကိသံ ဓမ္မနိ သန္တတံ။
ဧကံ ဝနမှိ ဈာယန္တိ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၇၇-ကေဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၃၉၆။ န စာဟံ ဗြာဟ္မဏံ မြူမိ၊ ယောနိဇံ မတ္တိသန္တဝံ။
ဘောဂါဒိ နာမသော ဟောတိ၊ သစေ ဟောတိ သကိဉ္ဇနော။
အကိဉ္ဇနံ အနာဒါနံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၇၈-ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထု

၃၉၇။ သဗ္ဗသံယောဇနံ ဆေတွာ၊ ယော ဝေ န ပရိတဿတိ။
သင်္ဂါတိဝံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၇၉-ဒွေဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၃၉၈။ ဆေတွာ နန္ဒိ ဝရတ္တဉ္စ၊ သန္တနံ သဟနုတ္တမံ။
ဥက္ခိတ္တပလိသံ ဗုဒ္ဓံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၈၀-အက္ကောသက ဘာရဒွါဇ ဝတ္ထု

၃၉၉။ အက္ကောသံ ဝဓဗန္ဓဉ္စ၊ အဒုဋ္ဌော ယော တိဟိက္ခတိ။
ခန္တိဗလံ ဗလာနိကံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၈၁-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ပတ္ထု

၄၀၀။ အက္ကောဓနံ ဝတဝန္တိ၊ သီလဝန္တိ အနုဿဒံ။
ဒန္တိ အန္တိမ သာရိရံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၈၂-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ ဝတ္ထု

၄၀၁။ ဝါရိ ပေါက္ခရ ပတ္တေဝ၊ အာရဂ္ဂေရိဝ သာသပေါ။
ယော န လိဝ္ဗတိ ကာမေသု၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၈၃-အညတရ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

၄၀၂။ ယော ဒုက္ခဿ ပဇာနာတိ၊ ဣဓေဝ ခယ မတ္တနော။
ပန္နဘာရံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၈၄-ခေမာဘိက္ခုနီ ဝတ္ထု

၄၀၃။ ဂစ္ဆိရပညံ မေဓာဝိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒံ။
ဥတ္တမတ္တ မနုပ္ပတ္တံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၀၅-ပဗ္ဗာရဝါသီ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၀၄။ အသံသဌံ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ အနာဂါရေဟိ စူဘယံ။
အနောကသာရိ မပ္ပိန္နံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၀၆-အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု

၄၀၅။ နိဓာယ ဒဏ္ဍံ ဘူတေသု၊ တသေသု ထာဝရေသုစ။
ယော န ဟန္တိ န ဃာတေတိ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၀၇-သာမဏေရာနံ ဝတ္ထု

၄၀၆။ အဝိရုဋ္ဌံ ဝိရုဒ္ဓေသု၊ သတ္တ ဒဏ္ဍေသု နိဗ္ဗုတံ။
သာဒါနေသု အနာဒါနံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၀၈-မဟာပန္နကတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၀၇။ ယဿ ရာဂေါ စ ဒေါသော စ၊ မာနော မက္ခော စ ပါတိတော။
သုဿပေါ ရိဝ အာရဂ္ဂေ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၀၉-ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၀၈။ အ ကတ္တသံ ဝိညာဝိနိံ၊ ဂိရံ သစ္စ မုဒီရယေ။
ယာယ နာဘိသဇေ ကိဉ္စိ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၁၀-အညတရတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၀၉။ ယောဓ ဒီဃံ ဝ ရဿံ ဝါ၊ အဏုံထူလံ သုဘာသုဘံ။
လောကေ အဒိန္န နာဒိယိ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၁၁-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၀။ အာသာ ယဿ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္ပိ စ။
နိရာသာသံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၁၂-မဟာ မောဂ္ဂလာနတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၁။ ယဿာလယာ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ အညာယ အကထံကထိ။
အမတောဂဓ မနုပ္ပတ္တံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၁၃-ရေဝတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၂။ ယောဓ ပုညဉ္စ ပါပဉ္စ၊ ဥဘော သင်္ဂံ ဥပစ္စဂါ။
အသောကံ ဝိရဇံ သုဒ္ဓံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၁၄-စန္ဒာဘတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၃။ စန္ဒံ ဝိမလံ သုဒ္ဓံ၊ ဝိပ္ပသန္တ မနာဝိလံ။
နန္ဒိရာဂ ပရိက္ခိဏံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

၂၉၅-သီဝလိတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၄။ ယောမံ ပလိပထံ ဒုဂ္ဂံ၊ သံသာရံ မောဟ မစ္စဂါ။
တိဏ္ဍော ပါရဂူတော ဈာယိ၊ အနေဇော အကထံကထိ။
အနုပါဒါယ နိဗ္ဗုတော၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၂၉၆-သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၅။ ယောဓ ကာမေ ပဟန္တာန၊ အနာဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
ကာမဘဝ ပရိက္ခိဏံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၂၉၇-ဇဋ္ဌိလတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၆။ ယောဓ တဏှံ ပဟန္တာန၊ အနာဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
တဏှာဘဝပရိက္ခိဏံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၂၉၈-ဇောတိကတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၇။ ယောဓတဏှံ ပဟန္တာန၊ အနာဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
တဏှာဘဝပရိက္ခိဏံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၂၉၉-နဋပုတ္တကတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၈။ ဟိတွာ မာနသကံ ယောဂံ၊ ဒိဗ္ဗံ ယောဂံ ဥပစ္စဂါ။
သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၃၀၀-ကေနဋပုတ္တကတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၁၉။ ဟိတွာ ရတိံ အရတိံ စ၊ သိတိဘူတံ နိရူပမိံ။
သဗ္ဗလောကာ ဘိဘုံ ဝီရံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၃၀၁-ဝင်္ကသမြာဟွဏ ဝတ္ထု

၄၂၀။ စုတိံ ယော ဝေဒိ သတ္တာနံ၊ ဥပပတ္တိစ္ဆ သဗ္ဗသော။
အသတ္တံ သုဂတံ ဗုဒ္ဓံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၄၂၁။ ယဿ ဂတိံ န ဇာနန္တိ၊ ဒေဝါ ဂန္ဓဗ္ဗမာနုဿ။
ခိဏာသဝံ အရဟန္တံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၃၀၂-ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ဝတ္ထု

၄၂၂။ ယဿ ပုရေ စ ပစ္ဆာ စ၊ မဇ္ဈေ စ နတ္ထိ ကိဉ္စနံ။
အကိဉ္စနံ အနာဒါနံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟွဏံ။

၃၀၃-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရ ဝတ္ထု

၄၂၃။ ဥသဘံ ပဝရံ ဝိရံ၊ မဟေသိံ ဝိဇိတာဝိနံ။
အနေဇံ နှာတကံ ဗုဒ္ဓံ၊ တမဟံ မြူမိ မြာဟွဏံ။

၃၀၄-ဝေဒေဟိတမြာဟွဏ ဝတ္ထု

၄၂၄။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ယော ဝေဒီ၊ သဂ္ဂါပါယဉ္စ ပဿတိ။
အထော ဇာတိက္ခယံ ပတ္တော၊ အဘိညာ ဝေါသိတောမုနိ။
သဗ္ဗဝေါသိတ ဝေါသာ နံ၊ တမဟံ မြူမိ မြာဟွဏံ။

မြာဟွဏ ဝဂ္ဂေါ ဆဗ္ဗိသတိမော။

ဓမ္မပဒဟိဋ္ဌိတော်ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်နိဿယ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဏာမ

နတ္တာ ဓမ္မပဒဿာဟံ၊ သဗ္ဗလောကဿ သတ္ထုနော။
နိဿယံ သလ္လိခိဿာမိ၊ ပဿန္တု ဓမ္မ မာမကာ။

ပဏာဝတ္ထ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဓမ္မပဒဿ၊ စရဏတရား တဆွဲငါးပါးတည်းဟူသော
ခြေတော်မြတ် ရှိတော် မူသော။ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသော
လူအပေါင်း၏။ ငါ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သုရာမကျန် တိရစ္ဆာန်မကြွင်း
ခပင်းများစွာ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ သတ္ထုနော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားအား။ တနည်းကား။ သဗ္ဗလောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တလောကအား။ ဓမ္မပဒဿ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုပေးသနားတော်
မူတတ်သော။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ နတ္တာနမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နတ္တာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ သဗ္ဗလောကဿ၊
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ သတ္ထုနော၊ ဆုံးမကြောင်း
ဖြစ်သော။ ငါ၊ သဗ္ဗလောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်း၏။
သတ္ထုနော၊ ဘုရားအရာ၌တည်သော။ ဓမ္မပဒဿ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်
မြတ်၏။ နိဿယံ၊ ဗြဟ္မာအတ္ထ မြန်မာ့ဘာသာပြန်ဆိုရာဖြစ်သောကျမ်းကို။
တနည်းကား။ သဗ္ဗလောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသော အစီးအပွားကို
သိကြောင်းဖြစ်ထသော။ သတ္ထု၊ ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်ပေတတ် ဆရာမြတ်
ကဲ့သို့ဖြစ်ထသော။ ဓမ္မပဒဿ၊ ၏။ နောနိဿယံ-နဝနိဿယံ၊ အသစ်

ဖြစ်သောနိဿယကို။ သလ္လိခိဿာမိ၊ ကောင်းစွာရေးသားပေအံ့။ ဝါ၊ ဝတ္ထုမသွယ် မိပ္ပါယ်မများအကျဉ်းအားဖြင့် ရေးသားပေအံ့။ ဓမ္မမာမကာ၊ တရားရသာ မြိုက်သုဒ္ဓါကို လွန်စွာလေးမြတ် နှစ်သက်တတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ တံနိဿယံ၊ ထိုဓမ္မပဒ နိဿယသစ်ကို။ ပဿန္တု၊ မကီ အာဒါသ ကြေးမုံမြဝယ် မုခနိမိတ် မျက်နှာရိပ်သို့ မမှိတ်ကြည့်ကြလေ ကုန်လော့။

၁-ယမကဝဂ်

၁-စက္ခုပါလတ္ထေရ ဝတ္ထု

နတ်လူတို့၏ ဆရာ^၁ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ^၂ လောကကေတု သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသခင်သည် ကာသိ ကောသလဟူသော တိုင်းကြီးနှစ်တိုင်းတို့၏ ခွန်သွင်း ဆက်သရာ များစွာအိမ်ခြေ ခုနစ်ကုဋေသော လူတို့၏နေရာ ဖြစ်သော သာဝတ္ထိမြို့မှ တောင်စူးစူး ထူးမြတ်သော ဒေသ ဇေတ မင်းသား၏ ဥယျာဉ်သာဝယ် အနာထပိဏ်သေဌေးသည် လေးဆွဲငါး ကုဋေ ရွှေ ငွေ ဥစ္စာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ဆောက်လုပ်၍ လှူအပ်သော ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်း သုံးနေတော် မူသောအခါ စက္ခုပါလ အမည်ရှိသော မျက်မမြင် ရဟန္တာမထေရ် စင်္ကြံကြွသွားရာ နင်းမိ၍ သေကုန်သော ပိုးပရန်ကောင်တို့ကို တပါးသော ရဟန်းတို့ မြင်လျှင် စက္ခုပါလ မထေရ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်လျက် ဘုရားကို လျှောက် ထားရာတွင် သေစေလိုသော စိတ်မရှိ စင်ကြယ်သော စိတ်ဖြင့် စင်္ကြံ သွားသောမထေရ်အား အပြစ်ကင်းသောအဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ....

၁။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဌာ မနောမယာ။
မနဿာ စေ ပဒုဌေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ ဒုက္ခ မန္တေတိ၊ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ။

ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဂါထာ၏အဆုံး၌ သုံးသောင်း သောရဟန်းတို့သည် ပဋိသန္တိဒါနှင့်တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ လေကုန်၏။

၁။ သစ္စာလေးပါးကို အမှန်သိသော။
၂။ လောကသုံးပါး၏ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော။

“ဂါထာသု ဒုတိယာယန္တေန တတိယာဒိ စ ကာလိကံ” ဟူသည့်နှင့်အညီ ဒုတိယပါဒ အဆုံးနှင့် တတိယပါဒအစသည် ကာလ ခြားသောကြောင့် ဂါထာဟူသမျှ၌ နှစ်ပါဒတွင် ရပ်တန့်၍ရွတ်လေ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မာ၊ ဝေဒနာစသော စေတသိက် တရားတို့ သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် ပြခန်းခြင်းရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ၊ စိတ်သေလျှင် အမြတ်အကြီး ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ စေ၊ အကယ်၍။ ပဒုဋ္ဌေန၊ အဘိဇ္ဈာ အစရှိသည် တို့သည် ပျက်ဆီးအပ်သော။ ဝါ၊ အဘိဇ္ဈာ စသည်တို့ကြောင့် ပျက်စီး သော။ မနဿာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ပဒုဋ္ဌေနမနဿာ-ပဒုဋ္ဌမနောဟုတွာ၊ အဘိဇ္ဈာ အစရှိသည် တို့ကြောင့် ပျက်စီးသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သောသူသည်၊ ဘာသတိဝါ၊ တစုံတခု မုသာဝါဒစသော စကားကိုလည်း ဆိုငြားအံ့။ ကရောတိဝါ၊ ပြုလိုရာရာ ပါဏာတိပါတစသော အမှုကိုလည်းပြုငြားအံ့။ စိန္တေတိဝါ၊ ကိုယ်နှင့်နှုတ်ကို မလှုပ်မတွင့် စိတ်ဖြင့်မူလည်း ကြံငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မကောင်းသော စိတ်သဘောဖြင့် ပြောမိ ပြုမိ ကြံစည်မိသည် ရှိသော်။ တတော၊ ထိုမကောင်းသော သဘောဖြင့် ပြောမိ ပြုမိ ကြံစည် မိသော ဒုစရိုက်ကြောင့်။ စက္ကံ၊ လှည်းဘီးစက်သည်။ ဝဟတော-ဝဟန္တဿ၊ လှည်းကိုရုန်းရ ထမ်းပိုးကသောနွား၏။ ပဒံ၊ နင်းတိုင်း နင်းတိုင်းသော ခြေသို့။ ဝါ၊ ခြေရာသို့။ အန္တေတိဇုဝ-အနုဇုတိဇုဝ၊ သွားလေရာရာ မကွာစဉ်စိုက် လိုက်လေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤလှည်းဘီးစက် အတူ။ ဒုက္ခံ၊ အပါယ် အစရှိသောဆင်းရဲသည်။ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဒုစရိုက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အန္တေတိ-အနုဇုတိ-အနုဂစ္ဆတိ၊ ဘဝများစွာ ဖြစ်လေရာ၌ မကွာ စဉ်စိုက် လိုက်လေ၏။

ဘိက္ခဝေကား အာလုပ်အလျှိုငှါ ထည့်သည်။ ပဒုဋ္ဌေနမနဿာကား ရွှေနည်းကရိုက်။ နောက်နည်း ဣတ္ထန္တတလက္ခဏ။ ပဒုဋ္ဌေန၌ပ- ရွှေရှိသော ဒုသ ဓာတ်-တ-ပစ္စည်း။ ရွှေနည်းကမ္မရုပ်။ နောက်နည်း ကတ္ထုရုပ်။ ဣတ္ထိ၊ ပုရိသော၊ ဒေဝဒတ္တော စသည်ဖြင့် ကတ္တား ဝိသေသ ထည့်လျက် မရှိသောကြောင့် ယောကောစိ ဟူသော ကတ္တား သာမညကိုထည့်သည်။ ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါ၌ ဝတ္ထမာန်ဝိဘတ် သည် အနိယမအနက်သက်၏။ ထို့ကြောင့် အနုသယော အနုသေတိ ကဲ့သို့ဆိုလေပြီ၊ ဆိုဆဲဆိုလတ္တံ့၊ ပြုလေပြီး၊ ပြုဆဲ၊ ပြုလတ္တံ့ ဟု ကာလ

သုံးပါးဖြင့် ယူအပ်၏။ သတ္တဝါဒေဝမနုဿာနံဟု ဆိုငြားသော်လည်း ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒဖြစ်၍ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဆရာလည်း ဖြစ်၏ဟု ယူရသကဲ့သို့ ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါ ဟူ၍ ဟောတော် မူငြားသော်လည်း ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒဖြစ်၍ ကိုယ်လည်းမလှုပ် နှုတ်လည်း မမြှက် စိတ်သက်သက်ဖြင့် အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သို့လည်း ဒုက္ခသည် အာဠာပေါက်၏ဟူသော အနက်ကို ယူသင့်သည်။

အဋ္ဌကထာ၌လည်း “ဘာသန္ဓေကရောန္ဓေတာယ အဘိဇ္ဈာဒီဟိ ပဒုဋ္ဌမနုတာယ တိဝိမံ မနောဒုစ္စရိတံ ပူရေတိ”

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် စိန္တေတိဝါဟူသော ပါဠိသေသကို ထည့်သည်။

ယဒိ သစေ၊ တောလေရာကား၊ ဧဝံ သတိ၊ ဘော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ယုတ္တိ စမ်းခြင်း၊ မြစေမင်း။

ဟူသော နိယံနှင့်အညီ မနုဿာစေ၌ စေသဒ္ဓါသည် ယဒိသစေ ကဲ့သို့ သံသယ အနက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဧဝံသတိဟု ပါဠိသေသ ထည့်သည်။ ယဒိသစေသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်သော ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်သည် ပရိကပ္ပအနက်၌ ဖြစ်မြဲတည်း။ ဝါသဒ္ဓါလည်း အနိယမ ဇောတက။ ထို့ကြောင့် ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါဆို၏။ ပြု၏ဟု မသမ္ပန်ဘဲ ဆိုမူလည်း ဆိုငြားအံ့။ ပြုမူလည်း ပြုငြားအံ့ဟု သမ္ပန်သည်။

အန္ဓေတိကို အနုဇေတိဟု ပုဒ်ဖြတ်အံ့စိုးသောကြောင့် အနု ဣတိဟုပဒစ္ဆေဒ ပြုသည်။ အကယ်၍ အနုဇေတိ ပုဒ်ဖြတ်ငြားအံ့ အယံသော သာရထိဇေတိ ကဲ့သို့ အာဂစ္ဆတိအနက်ကို ယူရရာ၏။ ထိုအနက်ကိုလည်း ဤနေရာ၌ အလို မရှိအပ်။ အနုဂစ္ဆတိအနက်ကိုသာ လိုအပ်၏။

ပြီး၏။

၂-မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ အဒိန္န ပုဗ္ဗက သေဌေးသား မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ အမည် ရှိသောလုလင်သည် ဒါန၊ သီလအစရှိသော ကုသိုလ်ကို တစုံတခု မပြုဘူးဘဲ သေခါနီး၌ ဆွမ်းခံကြွတော်မူသော ဘုရားရှင်ကိုမြင်၍ ကြည်ညိုကာမျှဖြင့် စုတိကျ၍ တာဝတိံသာ၌ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော ရွှေဗိမာန်ဝယ် နတ်သမီးတထောင် အခြံအရံရှိသော နတ်သားဖြစ်လျှင် ဗိမာန်နှင့်

တကွ ဘုရားအထံတော်သို့လာ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာရှိခိုးပြီးလျှင်
မိမိ၏ အဖြစ်သနစ် အခြင်းအရာတို့ကို ပြန်လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရား
လည်း အဒိန္နပုဗ္ဗက သေဋ္ဌေးနှင့်တကွ ထိုခဏ၌ စည်းဝေး ရောက်လာ
ကုန်သော သူတို့အား မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ နတ်သားကို သက်သေပြ၍ တရား
ဟောခြင်းငှါ....

၂။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ။
မနဿာ စေ ပသန္နေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတောနံ သုခ မန္တေတိ၊ ဆာယာဝ အနုပါယိနီ။

ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဂါထာအဆုံး၌ ရှစ်သောင်း
လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် အကျွတ်တရားကိုရလေကုန်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာအစရှိသော တရားသုံးပါး
တို့သည်။ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ဂိညာဏက္ခန္ဓာ စိတ်သာလျှင် ပြောင်းခြင်း
ရှိကုန်၏။ မနောသေဋ္ဌာ၊ စိတ်သာလျှင် အမြတ်အကြီး ရှိကုန်၏။ မနော
မယာ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ စေ၊ အကယ်၍။ ပသန္နေန၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်
တို့ကြောင့် ကြည်လင်သော။ မနဿာ၊ စိတ်ဖြင့်။ (တနည်းကား)။ ပသန္နေန
မနဿာ-ပသန္နမနောဟုတွာ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ယော
ကောမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်။ ဘာသတိဝါ၊ တစုံတခု ကုသိုလ်နှင့်
စပ်သော စကားကိုမူလည်း ဆိုငြားအံ့။ ကရောတိဝါ၊ ပြုလိုရာရာ ဒါန
အစရှိသည်တို့ကို မူလည်း ပြုငြားအံ့။ စိန္တေတိဝါ၊ ကိုယ်လည်း မလှုပ်
နှုတ်လည်းမမြှုပ် စိတ်သက်သက်ဖြင့်မူလည်းကြံငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
ကြည်လင်သော စိတ်အလိုဖြင့် ဆိုသည်၊ ပြုသည်၊ ကြံစည်သည်ရှိသော်။
တတော၊ ထိုကြည်လင်သော စိတ်အလိုဖြင့် ဆိုခြင်း၊ ပြုခြင်း၊ ကြံစည်ခြင်း
ဟူသော သုခရိုက်ကြောင့်။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ အနုပါယိနီဣဝ၊
သွားလေရာရာ မကွာစဉ်စိုက်လိုက်သကဲ့သို့။ သုခံ၊ လူနတ်နိဗ္ဗာန် သုံးတန်
သော ချမ်းသာသည်။ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုသုခရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အန္တေတိ-
အနုဣတိ၊ ဖြစ်လေရာရာ မကွာစဉ်စိုက် လိုက်လေ၏။

ပြီး၏။

၃-တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကြီးမှရဟန်းပြုသော
ဘထွေးတော်သား တိဿရဟန်းသည် မိမိထက်သိက္ခာ ဝါကြီးကုန်သော
ရဟန်းတို့၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို သာယာ၍နေလေ၏။ မိမိကား တရံ
တဆစ်မျှ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုမပြု။ တပါးသော ရဟန်းတို့က ဆိုဆုံးမ
သည်ရှိသော် ဘုရားအထံတော်သို့သွား၍ ဤရဟန်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို
ဆဲရေးပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်လည်း အသင် ဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ် မပြုသောကြောင့် ဆိုဆုံးမသည်ကို ငါ့အား ဆဲရေးဘိသည်၊
ညှဉ်းဆဲဘိသည်ဟု ရန်ငြိုးမဖွဲ့အပ်၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောသူအား ရန်သည်
မငြိမ်းနိုင်သည်သာတည်းဟု ပြခြင်းငှါ....

- ၃။ အက္ကောန္တိ မံ အဝဓိ မံ၊ အဇိနိ မံ အဟာသိ မေ။
ယေ စ တံ ဥပနယန္တိ၊ ဝေရံ တေသံ နသမ္ပတိ။
- ၄။ အက္ကောန္တိ မံ အဝဓိမံ၊ အဇိနိ မံ အဟာသိ မေ။
ယေ စ တံ နုပနယန္တိ၊ ဝေရံ တေသံ ဥပသမ္ပတိ။

ဟူသော နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။တသိန်းသော ရဟန်းတို့
သည် သောတာပန်စသည်ဖြစ်လေကုန်၏။

ဒုတိယဂါထာ စတုတ္ထပါဒ၌ တလုံးလွန်။ ဗုဒ္ဓသာသိတဖြစ်၍ အပနောဗ္ဗ
မရှိရကားဆန်းသို့လိုက်၍ မပယ်သင့်။ အဝဓိ၌ရှိအဝ ရှေ့ရှိသော ဇာ-ဇာတ်
မဟုတ်။ ဟန ဇာတ်ကို ဝဓ ပြု၍ အ-အက္ခရာလာ၍ပြီးသည်။ ထိုကြောင့်
အ-တွင်ရပ်၍ ဝဓိ ဟုရှုတ်။ အဝ-တွင်ရပ်၍ မိဟု မရှုတ်လင့်။

ဧသော၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကောန္တိ၊ ဆဲရေးလေ၏။ ဧသော၊
သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဝဓိ၊ ညှဉ်းဆဲလေ၏။ ဧသော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဇိနိ၊
အောင်လေ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။
အဟာသိ၊ ခိုးယူလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။
တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို။ ဥပနယန္တိ၊ စိတ်၌မြဲစွာဘွဲ့ထားကုန်၏။ တေသံ၊
ထိုရန်ငြိုး ဘွဲ့ထားကုန်သော လူတို့အား။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ နသမ္ပတိ၊
မပျောက်။

ဧသော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အက္ကောန္တိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မံ၊ ကို။
အဝဓိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဇိနိ၊ ၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။
သန္တကံ၊ ကို။ အဟာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်

ကား။ တံ ကောဓံ၊ ကိုအမျက်ကို။ နပနယန္တိ၊ စိတ်၌ မဘွဲ့ထားကုန်။
တေသံ၊ ထိုရန်ငြိုးမဘွဲ့ကုန်သောသူတို့အား။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ဥပသမ္ပတိ၊
မီးဆီ ခန်းခြောက် ဆီမီးတောက်သို့ ငြိမ်းပျောက်ကင်းရှင်းလေ၏။

အက္ကောန္တိတိ အက္ကောသိ၊ အဝဓိတိ ပဟရိ။ ။အဋ္ဌကထာ။ အမျက်
ထွက်လေပြီဟူသော အနက်သည် အဋ္ဌကထာနှင့်လည်းမတော်။ အဓိပ္ပာယ်
ကိုလည်းမလျော်။ ကုကောပေဟု ဓာတ်နက်ရှိငြားသော်လည်း ဓာတူနံ
အနေကတ္တတ္တာ ဆိုသောကြောင့် ဤနေရာ၌ အက္ကောသန အနက်ကို
မှတ်လေ။

ပြီး၏။

၄-ကာဠယက္ခိနိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှေးမြို့သော မိန်းမ
သားရသော မိန်းမဖြစ်သောဘဝ၊ ကြက်မ ကြောင်မ ဖြစ်သောဘဝ၊
သစ်မ သခင်မ ဖြစ်သော ဘဝတို့က တယောက်မွေးသော သားကို
တယောက်သတ်၍ ရန်ငြိုးထားကြသော သာဝတ္ထိမြို့သူ သတို့သမီးနှင့်
ကာဠဘိလူးမတို့၏ ရန်ငြိုးထားခြင်းကိုပြေငြိမ်းစေခြင်းငှါ....

၅။ န ဟိ ဝေရေန ဝေရာနိ၊ သမ္ပန္နိမ ကုဒါစနံ။

အဝေရေန စ သမ္ပန္နိ၊ ဓေမဓမ္မော သနန္တနော။

ဟူသော ဂါထာကို ဟောကော် မူသည်။ ။ကာဠ ဘိလူးမသည်
သောတာပန်တည်လေ၏။

ဣဓ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ ဝေရာနိ၊
ရန်တို့သည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဟိ သမ္ပန္နိ၊ မပျောက်ကုန်သလျှင်
ကတည်း။ အဝေရေနစ၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်သာလျှင်။ သမ္ပန္နိ၊ ပျောက်
ကုန်၏။ ဓေ-ဓသော၊ ဤရန်ငြိုးကို ရန်တုံ့မပြုသဖြင့်၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။
သနန္တနော၊ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ သဘောတံထွာ ဓမ္မတာ
ပင်တည်း။

သမ္ပန္နိ ကား သမ္ပ အဒဿနေ ဟူသောဓာတ်ဖြင့် ပြီးသည်။ သမု ဓာတ်
မဟုတ်။ ထိုကြောင့် မ္ဗ-သံယုဂ်နှင့်ရှုတ်။

ပြီး၏။

၅-ကောသမ္မက ဝတ္ထု

မြတ်စွာဘုရားသည် ကောသမ္မိပြည်၌နေကုန်သော သုတ္တန်ကိုဆောင်
သောရဟန်း၊ ဝိနည်းမိရ်ရဟန်းတို့၏ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းကို ငြိမ်းစေ
ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောကြောင့် ပါလိလေယျရက္ခိတတောသို့ကြွ၍ ဝါဆို
တော်မူသည်။ ဝါကျွတ်လျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူသည်။
ကောသမ္မိ ပြည်သား ရဟန်းတို့လည်း ခိုက်ရန် ပြေငြိမ်းကြ သဖြင့်
အချင်းချင်းညီညွတ်ကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်ကို ကန်တော့ဝန်ချ
ခြင်းငှါ လာလေကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုကောသမ္မိ ပြည်သား
ရဟန်းတို့အား သင်တို့သည် ငါဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုသည်
ဖြစ်လျက် ညီညွတ်အောင် ပြုသော ငါဘုရား ဩဝါဒကို မနာယူကုန်။
ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည် သေခါနီးကာလ၌ ချစ်သား ဒီဃာဝု
ချစ်စကိုရှည်စေ ရန်စကိုတိုစေဟု မှာထားခဲ့သော မယ်တော် ခမည်း
ဘော်တို့၏ဩဝါဒကို မလွန်ကျူးမူ၍ မိဘကိုသတ်၍ နိုင်ငံကို ယူသော
ရန်သူ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကိုပင်လည်း အမျက်ဒေါသကို မပြုဘဲ 'မိတ္တသန္နဝ
ဖြစ်၍ တိုင်းကြီးနှစ်တိုင်းကို အညီအညွတ် အုပ်စိုး၍ နေကြကုန်၏ဟု
ကောသမ္မကဇာတ်ကို ဟောတော်မူပြီး၍...

၆။ ပရေ န စ ဝိဇာနန္တိ၊ မယ မေတ္ထ ယမာမသေ။

ယေ စ တတ္ထ ဝိဇာနန္တိ၊ တတော သမ္ပန္နိ မေဓဂါ။

ဟူသောဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။ရောက်လာကုန်သော ရဟန်း
တို့သည် သောတာပန်စသည် ဖြစ်လေကုန်၏။

ဧတ္ထ သံဃမဇ္ဈေ၊ ဤသံဃာ့အလယ်၌။ ပရေ၊ ပညာမဲ့သော တပါး
သောသူတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့ကား။ ယမာမသေ ဣတိ၊ ဖုတေမနေ
သေကျေ ပျက်စီးရချေကုန်အံ့ ဟူ၍။ န စ ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သလျှင်
ကတည်း။ တတ္ထသံဃမဇ္ဈေ၊ ထိုသံဃာ့အလယ်၌။ ယေစ၊ အကြင်ပညာရှိ
တို့သည်ကား။ ယမာမသေဣတိ၊ စုတေမနေ သေကျေ ပျက်စီးရချေကုန်
အံ့ဟူ၍။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတော-တေဟိ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ထိုသို့
သိသော ပညာရှိတို့ကြောင့်။ မေဓဂါ၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်း တို့သည်။
သမ္ပန္နိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။

သူမိုက်တို့သည် မိမိတို့စုတွေ့မနေ သေရဦးမည်ကို မအောက်မေ့ မဆင်ခြင်ဘဲ ခိုက်ရန်ပွားစေကုန်သည်။ ပညာရှိတို့ကား စုတွေ့မနေ သေရဦးမည်ကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်၍ ခိုက်ရန်ငြိမ်အောင်ပြုကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမိုက်ကိုမတူဘဲ သေရဦးမည်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက် ခိုက်ရန်ကို ငြိမ်းစေရာ၏ ဟုလိုသည်။

တနည်းကား။ ။ပရေ၊ ငါဘုရားစကားတော်ကို မနာယူကုန်သော ကောသမ္ဘိပြည်သား ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသံဃာ့အလယ်၌။ ယမာမသေ ဣတိ၊ ခိုက်ရန်ပွားအောင် အားထုတ်ပေကုန်၏ ဟူ၍။ ပုဗ္ဗ၊ ရှေး၌။ န စ ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသံဃာ့အလယ်၌။ ယေစ၊ အကြင် ကောသမ္ဘိပြည်သား ရဟန်းတို့သည်ကား။ ယမာမသေ ဣတိ၊ ခိုက်ရန်ပွားအောင်အားထုတ်မိလေကုန်၏ ဟူ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကတော-တေန ဝိဇာနေန၊ ထိုသို့ သိခြင်းကြောင့်။ မေဂေါ၊ ခိုက်ရန်ငြိမ်းခုံခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။

ဤကောသမ္ဘိပြည်သားတို့သည် ငါတို့ကား ခိုက်ရန်ပွားအောင် အားထုတ်မိပေကုန်၏ဟူ၍ရှေး၌မသိကုန်၊ ယခုသိကုန်သည်။ သိသောကြောင့် ခိုက်ရန် ငြိမ်းကုန်၏ ဟုလိုသည်။ ။ယမာမသေ၌ ယမုမာတ်ကား ရှေ့နည်းဥပရမအနက်၌ဖြစ်၏။ နောက်နည်း ဝါယာမအနက်၌ ဖြစ်၏။

ပြီး၏။

၆-စူဠကာဠ မဟာကာဠ ဝတ္ထု

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် သေတဗျမြို့ကို အမှီပြု၍ သိသပါဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သေတဗျ မြို့သားစူဠကာဠ မဟာကာဠညီနောင် ရဟန်းနှစ်ပါးတို့တွင် စူဠကာဠသည် မစောင့်စည်းသော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍ သုဘအာရုံကို အဘန်တလဲလဲ ကြည့်ရှု ကြံစည်လျက် နေလေ့ရှိ၏။ မဟာကာဠကား အသုဘ အာရုံကိုကြည့်လျက်ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့် တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။ စူဠကာဠ၏ ရှေးလူတုန်းက ဖြစ်သောမယားတို့သည် သံဃာတော်နှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်းတိတ်၍ နေရာခင်းအံ့သောငှါ ရှေးဦးစွာလာသော စူဠကာဠကိုဆွဲငင်ဘမ်းဆီးလျက် လူထွက် စေကုန်၏။ မဟာကာဠ၏ ရှေးလူတုန်းက

၁။ ယင်းတို့ကတော့ကျောင်း

ဖြစ်သော မယားတို့ကလည်း မိမိတို့ခင်ပွန်းကို ဘင်းယူလို၍ မြတ်စွာ ဘုရားကိုသံဃာနှင့်တကွ ဆွမ်းပင့်ဘိတ်ကြပြန်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် သံဃာနှင့်တကွ ကြွတော်မူ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် မဟာကာဠကို အနုမောဒနာပြုခြင်းငှါထားခဲ့၍ ကျောင်းတော်သို့ပြန်လေသော်စူဠကာဠ မဟာကာဠတို့၏ သဘော ကွဲပြားကြောင်းကိုမသိကြ၍ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ချစ်သားရဟန်းတို့ စူဠကာဠသည် သုဘ အာရုံကို ကြည့်ရှု ကြံစည်လျက် နေသောကြောင့် ကမ်းနား သစ်ပင်နှင့်တူ၏။ မဟာကာဠကား အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားသောကြောင့် ကျောက်တောင်နှင့်အလားတူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၍....

- ၇။ သုဘာနုပဿိံ ဝိဟရန္တံ၊ ဣန္ဒြိယေသု အသံဝုတံ။
ဘောဇနမှိ စာမတ္တညု၊ ကုသိတံ ဟိနဝီရိယံ။
တံ ဝေ ပသဟတိ မာရော၊ ဝါတော ရက္ခံဝ ဒုဗ္ဗလံ။
- ၈။ အသုဘာနုပဿိံ ဝိဟရန္တံ၊ ဣန္ဒြိယေသု သုသံဝုတံ။
ဘောဇနမှိ စ မတ္တညု၊ သဒ္ဓိ အာရဒ္ဓဝီရိယံ။
တံ ဝေ နပ္ပသဟတိ မာရော၊ ဝါတော သေလံဝ ပဗ္ဗတံ။

ဟူသော နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သောတာပန်စသည်ဖြစ်လေကုန်၏။

ပထမဒုတိယဂါထာ ပထမပါဒ၌ အက္ခရာလွန်။ ဒုတိယဂါထာ ပဉ္စမပါဒ၌ အက္ခရာလွန်။ ဝီရိယံ ပသဟတိဟု ဒိဃနှင့်ရွတ်။

မဟာကာဠ၏ ရှေးလူတုန်းက ဖြစ်သော မယားဟောင်း တို့သည် မထေရ်ကို ဝန်းဝိုင်းကုန်၍ ဆွေငင်အံ့သော အမူအရာကိုပြုကုန်၏။ မထေရ် လည်း နေရာမှထပြီးလျှင် အိမ်အမိုးကိုဘောက်၍ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် ကျောင်းတော်သို့ပြန်ခဲ့၏။

သုဘာနုပဿိံ၊ လက် ခြေ အင်္ဂါ မျက်နှာ ရင်ဝမ်း နှုတ်ခမ်း သွား မေး ယဉ်ကျေး ဘွယ်ရာ တင့်တယ်စွာဟု ခါခါရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေထသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုသောတစသောဣန္ဒြေတို့၌။ အသံဝုတံ၊ မချုပ်မတည်းမစောင့်စည်းထသော။ ဘောဇနမှိစ၊ ရသာချိုချဉ် ဘောဇဉ်အာဟာရ၌လည်း။ အမတ္တညု၊ ရှာသော ခံသော သုံးဆောင် သောအခါ ပမာဏကို မသိထသော။ ကုသိတံ၊ မိစ္ဆာဝိဟာန်၏အလိုသို့ လိုက်ခြင်းကြောင့်ပျင်းရိထသော။ ဟိနဝီရိယံ၊ ယုတ်လျော့ပေါ့တန်သော ဝီရိယရှိထသော။ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ မာရော၊ ကိလေသာမာရ်

ကိုယ်တွင်းရန်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပဿဟတိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက အာပတ်သို့ ရောက်စေခြင်း၊ နိဿဂ္ဂိစသော အာပတ်သို့ ရောက်စေခြင်း၊ သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်စေခြင်း၊ ပါရာဇိက ကျစေခြင်းဖြင့် နှိပ်စက် ဟိစိး၏။ ကိမိဝ၊ လောကူပမာ နှိုင်းစရာအဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဝါတော၊ အားကြီးသော လေမုန်တိုင်းသည်။ ဒုဗ္ဗလံရက္ခံ၊ တောင်စောင်း ချောက် ကြား ကမ်းပါးပဲ့၌ အားနွှဲသောသစ်ပင်ကို။ ပဿဟတိဣဝ၊ အရွက်ကိုပယ် ခက်ငယ်ကိုချ ခက်မကိုရှုံ့ ပင်လုံးလဲအောင် ညှဉ်းဆဲဘိသကဲ့သို့တည်း။

အသုဘာနုပဿိ၊ မတင့်မတယ် ရွံ့ဘွယ်အကောင် ဖူးဖူးရောင်၍ ပုပ်ဟောင် နံစော်သောအာရုံကို အဘန်တလဲလဲရှုလျက်။ ဝါ၊ ကေသ လောမစသည်အစု တခုခုမျှ သုဘမရှိချေတကားဟု အဘန်ဘန်ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေထသော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုသောတစသော ဣန္ဒြိယတို့၌။ သုသံဝုတံ၊ ကောင်းစွာချုပ်တည်းစောင့်စည်းတတ်ထသော။ ဘောဇနမှိစ၊ ရသာချိုချဉ် ဘောဇဉ် အာဟာရ၌လည်း။ မတ္တညု၊ ရှာသော ခံသော သုံးဆောင်သောအခါ ပမာဏကိုသိထသော။ သဒ္ဓါ၊ ကံ ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော လောကီသဒ္ဓါ၊ ရတနာ သုံးပါး၌ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်းလက္ခဏာရှိသော လောကုတ္တရာ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံထသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယ ရှိထသော။ ဝါ၊ ကြီးသောဝီရိယရှိထသော။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ မာရော၊ ကိလေသမာရ်ကိုယ်တွင်းရန်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နပ္ပသဟတိ၊ မနှိပ်စက် နိုင်။ ကိမိဝ၊ လောကူပမာ နှိုင်းစရာအဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဝါတော၊ လေပြည်လေသင်း လေညှင်းညှင်းသည်။ သေလံ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ နပ္ပသဟတိဣဝ၊ မလှည်းမဖျက် မနှိပ်စက်နိုင်သကဲ့သို့ ပင်တည်း။

ပြီး၏။

၇-ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းလောင်၌ နေတော်မူသောအခါ ဒေဝဒတ်သည် မိမိနှင့် မထိုက်တန်သော အသပြာကထောင် ထိုက်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ လှည့်လည်ကြောင်းကို ရဟန်းတို့လျှောက်ထား ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ချစ်သားတို့ ဒေဝဒတ်သည်သခုမှ မိမိနှင့် မထိုက်တန်သော အဝတ်ကို ဝတ်သည်ဟုတ်။ ရှေးမှဆိုးဖြစ်သောအခါ

၌လည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို အရိအသေပြုကုန်သော ဆင်တို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ သင်္ကန်းကို ခိုး၍ ဝတ်သလျှင်ကတည်းဟု ဆင်မင်း ဇာတ်ကိုဟောတော်မူပြီး၍....

၉။ အနိတ္တသာဝေါ ကာသာဝံ၊ ယော ဝတ္ထံ ပရိဒဟိဿတိ။
အပေတော ဒမသစ္စေန၊ န သော ကာသာဝ မရဟတိ။

၁၀။ ယော စ ဝန္တကသာဝဿ၊ သီလေသု သုသမာဟိတော။
ဥပေတော ဒမသစ္စေန၊ သ ဝေ ကာသာဝ မရဟတိ။

ဟူသော နှစ်ဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။ များစွာကုန်သော ရဟန်း တို့သည် သောတာပန်စသည် ဖြစ်လေကုန်၏။

ဒုတိယ၊ စတုတ္ထပါဒတို့၌ တလုံးလွန်။ ယော ဝတ္ထံ ပရိဒဟိဿတိ ဟူ၍လည်း ဆရာတို့ ပြင်ကြကုန်၏။ “ပရိဒဟိဿတိတိ နိဝါသနပါရပန အတ္ထရဏ ဝသေန ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ။ ပရိဒဟိတိပိ ပါဌော” ဟုပါဠိကို ဝိသောဓန ပြု၍ အဋ္ဌကထာဖွင့်သောကြောင့်မပြင်သင့်။

အနိတ္တသာဝေါ၊ ကိလေသာဟူသော ဖန်ရည် မကင်းဘဲလျက်။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည် စွန်းသော။ ဝတ္ထံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်လေဘိ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒမသစ္စေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း မှန်ကန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ။ အပေတော၊ ကင်း၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။

ယောစ ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ ဝန္တကသာဝေါ၊ လေးပါးမဂ်ဖြင့် တစက်မကျန် ပျှံအန်အပ်ပြီးသော ကိလေသာဖန်ရည်ရှိသည်။ အသ-ဟောတိ၊ ၏။ သီလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ဒမသစ္စေန၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း၊ မှန်ကန်သော စကားကိုဆိုခြင်းနှင့်။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

ပြီး၏။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ မသေသောတရားကိုရှာကုန်သော ဥပတိဿ၊ ကောလိတအမည်ရှိသော လုလင် နှစ်ယောက်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော

အဿဇိထေရ်ထံမှ “ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ” စသော ဂါထာဝက် တရားကိုကြားလျှင်ပင် သောတာပန်ဖြစ်ပြီးမှ ဘုရားအထံတော်သို့လာ၍ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ အဂ္ဂသာဝကအဖြစ်ကိုရကုန်၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်ဟု ထင်ရှားကုန်၏။ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်တို့သည် ဘုရားရှင်ကိုရှိခိုး၍ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရား-အကျွန်ုပ်တို့ ဆရာဟောင်း ဖြစ်သော သိဇ္ဇည်းပရိဗိုဇ်ကို ရှင်ပင် ဘုရားအထံသို့ လာအောင် ပြောပါခေါ်ပါ ကုန်သည်။ လာခြင်းငှါ အလိုမရှိ အိုးစရည်းကြီး ပြုလုပ်ပြီးလျက် အိုးငယ်ထက်ငယ်သောကံခွက် ငယ် မလုပ်နိုင်ပြီဟု ဆိုလိုက်ကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား သည် ချစ်သားတို့-သိဇ္ဇည်းပရိဗိုဇ်သည် အနှစ်မဲ့ကို အနှစ်ရှိ၊ အနှစ်ရှိကို အနှစ်မဲ့ဟု ယူ၏။ ချစ်သားတို့ကား အနှစ်ရှိ၊မရှိကိုသိသဖြင့် အကာကိုပစ် အနှစ်ကိုယူကုန်၏ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၁၁။ အသာရေ သာရမတိနော၊ သာရေစာ သာရဒဿိနော။

တေ သာရံ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ။

၁၂။ သာရဉ္စ သာရတော ဥတ္တာ၊ အသာရဉ္စ အသာရတော။

တေ သာရ မမိဂစ္ဆန္တိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ များစွာသောသူတို့ သောတာပန် စသည် ဖြစ်လေကုန်၏။

နောက်နောက်တို့၌ ယင်းအမှာ မထည့်ပြီ။ အမှာ မပါလျှင် များစွာကုန် သောသူတို့သည် သောတာပန် စသည်ဖြစ်လေကုန်၏ဟု မှတ်လေ။

ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အသာရေ၊ အနှစ်မရှိသော တိတ္ထိ တရား၌။ သာရမတိနော၊ အနှစ်သာရဟု အယူရှိကုန်၏။ သာရေစ၊ အနှစ် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်း တရား၌လည်း။ အသာရဒဿိနော၊ အနှစ်မပါ အကာအတိဟု အယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ၊ အကြံ ယုတ်မာ မိစ္ဆာဝိတက်၏ ကျက်စားရာ ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ သာရံ၊ သီလစသော ဂုဏ်အနှစ်ကို။ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ မရနိုင်ကုန်။

သာရဉ္စ၊ အနှစ်ရှိသော သူတော်ကောင်း တရားကိုလည်း။ သာရ တော၊ အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်။ ဝါ၊ အနှစ်ရှိ၏ဟူ၍။ အသာရဉ္စ၊ အနှစ် မဲ့သော တိတ္ထိတို့၏တရားကိုလည်း။ အသာရတော၊ အနှစ်မဲ့အားဖြင့်။ ဝါ၊ အနှစ်မဲ့ဟူ၍။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ ဝါ၊ သိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ သိသော ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ၊ အကြံကောင်းစွာ သမ္မာဝိတက်၏

ကျက်စားရာဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သာရုံ၊ သီလ စသော
ဂုဏ်အနှစ်ကို။ အမိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

ပြီး၏။

၉-နန္ဒတ္ထရ ဝတ္ထု

မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ၍
ပဉ္စဝဂ္ဂါငါးယောက်၊ ယသ အမှူးရှိသော ငါးကျိပ် ငါးယောက်သော
သူတို့ကို “ဟေိဘိက္ခု” ပဉ္စင်းခံတော်မူ၍ မိဂဒါဝုန်ဟော၌ ပထမဝါကပ်
တော်မူသည်။ ဝါကျွတ်လျှင် ရဟန်းတို့ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်စေ၍
တပါးတည်းသာ ဥရဝေလတောသို့ ကြွတော်မူသည်။ ဥရဝေလတောသို့
မရောက်မီ ကပ္ပါသိကတောအုပ်၌ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ မင်းသား သုံးကျိပ်တို့ကို
“ဟေိဘိက္ခု” ပဉ္စင်းပြုတော် မူသည်။ ဥရဝေလတောသို့ ရောက်လျှင်
ဥရဝေလ၊ ကဿပ စသော တထောင်သော ရသေ့တို့ကို “ဟေိဘိက္ခု”
ပဉ္စင်း ပြုတော်မူပြီးမှ ရဟန္တာတထောင် ခြံရံလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့
ကြွတော်မူ၍ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးကို တသိန်း တသောင်းသော ပုဏ္ဏား၊
သူကြွယ် တို့နှင့်တကွ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌ တည်စေ၍ ဥပတိဿ၊
ကောလိတစသော များစွာသောသူတို့ကို ဟေိဘိက္ခု ပဉ္စင်းခံတော်မူ၍
ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌ ဒုတိယ ဝါကပ်ကော် မူသည်။ ဝါကျွတ်တော်
မူလျှင် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး ပင့်အပ်သည် ဖြစ်၍ ကာလု
ဒါယိမထေရ်ကိုလမ်းညွှန်ပြုလျက် နှစ်သောင်းသော ရဟန္တာတို့နှင့်တကွ
တပေါင်းလဆန်းတရက်နေ့မှစ၍ တနေ့လျှင် တယူဇနာကြွ၍ စိတြအမာ
ဝါသီ နေရီရိ၌ ကပိလမြို့သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ရောက်သည့်နေ့
ဆွေတော်မျိုးတော်အစည်းအဝေး၌ ပေါက္ခရဝဿ မိန်းကို ရွာစေသော
အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူ၍ နှစ်ရက်မြောက်
နေ့၌ ဆွမ်းခံဝင်ရာတွင် “ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ” စသော ဂါထာဖြင့်
ခမည်းတော်ကို သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်စေ၍ နန်းတော်သို့ရောက်လျှင်
“ဓမ္မဉ္စရေ”စသော ဂါထာဖြင့် မိထွေးတော်ဂေါတမီကို သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၊ ခမည်းတော်ကို သကဒါဂါဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူ၍ ဆွမ်းစား
ပြီးသော အဆုံး၌ ရာဟုလာမယ်တော် ယသော်ရော၏ ကျေးဇူးစကားကို
အမှီပြု၍ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ကပိလဝတ်ပြည်သို့

ရောက်၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ အဘိသိက် မင်္ဂလာ၊ အိမ်တက် မင်္ဂလာ ထိမ်းမြားခင်သာပြုမည်ရှိသော ညီတော်မင်းနန်ကို သဝိတ်ထမ်း ခိုင်း၍ ကျောင်းတော်သို့ရောက်လျှင် ရဟန်းပြု၏။ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့ ရောက်၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ သားတော်ရာဟုလာကို ရှင်ပြု တော်မူသည်။ တနေ့သ၌ ခမည်းတော်အား မဟာဓမ္မပါလဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၍ အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူပြီးမှ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွတော်မူ၍ ဇေတဝန်ကျောင်း၌နေတော်မူသည်။ ထိုအခါ ကဝိလဝတ်ပြည် ရွှေနန်းတော်ပြုတင်းက ဖြည်းညှင်းသော အသံဖြင့် “တုဝဋ် ခေါ် အယျပုတ္တ အာဂစ္ဆေယျာသိ” ဟု ဇနပဒကလျာဏီမင်းသွီး မှာလိုက်သော စကားကြောင့် သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သော ညီတော် မင်းနန်ကို အဘူးထူးသော အကြောင်းဥပါယ်တို့ဖြင့်ဆုံးမ၍ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ရောက်စေတော်မူသည်။ တပါးသော ရဟန်းတို့သည် ငါ့ရှင်နန္ဒ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့သလောဟု မေးသည်ရှိသော် မငြီးငွေ့ဟုဆို၏။ ယမန် နေ့ကပင် ငြီးငွေ့လှသည်ပြော၍ ယခုမငြီးငွေ့ဟု ပြောပြန်သည် တကားဟု ဘုရားကို လျှောက်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်လည်း ချစ်သားတို့ ရှေးအခါဤရဟန်း၏ အတ္တဘောသည် မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော အိမ်နှင့်တူ၏။ ယခုကား ကောင်းမွန်စွာမိုးအပ်သောအိမ်နှင့် တူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၁၃။ ယထာ အဂါရံ ဒုစ္ဆန္တံ၊ ဝုဠိ သမတိ ဝိဇ္ဈတိ။

ဧဝံ အဘာဝိတံ စိတ္တံ၊ ရာဂေါ သမတိ ဝိဇ္ဈတိ။

၁၄။ ယထာ အဂါရံ သုစ္ဆန္တံ၊ ဝုဠိ န သမတိ ဝိဇ္ဈတိ။

ဧဝံ သုဘာဝိတံ စိတ္တံ၊ ရာဂေါ န သမတိဝိဇ္ဈတိ။

ဤနှစ်ဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။(နောက်ဂါထာတလုံးလွန်)။

ဒုစ္ဆန္တံ၊ ကျွတ်ဟောင်းလောင်းမကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ စရပ်တန်ဆောင်း အိမ်ကျောင်း မဏ္ဍပ်ကို။ ဝုဠိ၊ မိုဗ်းရေ မိုဗ်းပေါက် သည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိယထာ၊ ထွင်းလျှိုယိုကျလေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ အဘာဝိတံ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့် မပွားစေအပ်သော။ ဝါ၊ မထုံအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂဖြင့်မှတ်အပ်သော ကိလေ သာသည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်လေ၏။

သုစ္ဆန္တံ၊ ကောင်းမွန်သေချာ လုံခြုံစွာမိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ စရပ် တန်ဆောင်း အိမ်ကျောင်း မဏ္ဍပ်ကို။ ဝုဠိ၊ မိုဗ်းရေ မိုဗ်းပေါက်သည်။

န သမတိဝိဇ္ဇတိယထာ၊ မထွင်းမလျှို မယိုကျသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ သုဘာဝိတံ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့် ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထုံအပ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ သည်။ န သမတိဝိဇ္ဇတိ၊ မထိုးမကျင့်နိုင်။

ပြီး၏။

၁၀-စုန္ဒသုကရိက ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ စုန္ဒ ဝက်ထိုးသမားသည် ငါးဆွဲငါးနှစ်ပတ်လုံး ဝက်ကိုသတ်၍ သေခါနီးကာလ၌ ဝက်ကဲ့သို့ မြည်၍ ဆင်းရဲကြီးစွာရောက်ကြောင်းကို ရဟန်းတို့လျှောက်ရာတွင်....

၁၅။ ဣဓ သောစတိ ပေစ္စ သောစတိ၊
 ပါပကာရိ ဥဘယတ္ထ သောစတိ။
 သော သောစတိသော ဝိဟညတိ၊
 ဒိသ္မာ ကမ္မ ကိလိဋ္ဌ မတ္တနော။
 ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ဝေတာလိ ဂါထာ။ ပါပကာရိ-ဟုရဿ။ ကမ္မ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကျေ။

ပါပကာရိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူသည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ သောစတိ၊ ပြုမိလေခြင်းဟူ၍ စိုးရိမ်ရ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သောစတိ၊ အပါယ်၌ ဆင်းရဲခံရသောအားဖြင့် စိုးရိမ်ရ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်-တမလွန် နှစ်တန်သောဘဝတို့၌။ သောစတိ၊ ရ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိလိဋ္ဌ၊ ညစ်နွမ်းသော။ ကမ္မံ၊ ဒုစရိုက်အမှုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းရ၏။

ပြီး၏။

၁၁-ဓမ္မကဥပါသက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ သာဝဏ္ဏိပြည်၌ ဓမ္မကမည်သော သီတင်းသည်သည် ဒါန၊ သီလကိုပြု၍ သေခါနီးကာလ၌ ရဟန်းကိုပင့်၍ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကိုနာစဉ် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်မှ ရထားခြောက်ဆူဖြင့် တင်ယူ လာကြောင်းကို ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူပြီး၍....

၁၆။ ဣမ မောဒတိ ပေစ္စ မောဒတိ၊

ကတပုညော ဥဘယတ္ထ မောဒတိ။

သော မောဒတိ သော ပမောဒတိ၊

ဒိသ္မာ ကမ္မ ဝိသုဒ္ဓိ မတ္တနော။

ဤဝေတာလီဂါယာကို မိန့်တော်မူသည်။ ။(ကမ္မ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကျေ)။

ကတပုညော၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော သူသည်။ ဣမ၊ ဤ-
လောက၌။ မောဒတိ၊ ကုသိုလ်ကိုသာ ငါပြုသည်ဟု ဝမ်းမြောက်၏။
ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ မောဒတိ၊ ချမ်းသာကို ခံစားရသော အားဖြင့်
ဝမ်းမြောက်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်- တမလွန်
နှစ်တန်သောဘဝတို့၌။ မောဒတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော။ ကမ္မ၊ သုစရိုက်အမှုကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှု၍။ ဝါ၊
မြင်တိုင်းမြင်တိုင်း။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။
ပမောဒတိ၊ အထူးထူးအပြားပြား ဝမ်းမြောက်၏။

ပြီး၏။

၁၂-ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဒေဝဒတ်သည်
အဇာတသတ်မင်းနှင့်ပူးပေါင်း၍ ဘုရားရှင်ကိုသတ်ခြင်းငှါ လေးသမား
တို့ကို စေလွှတ်ခြင်း၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ပေါ်မှ ကျောက်ကိုလှိမ့်၍ ခြေမ
တော်၌ သွေးစိမ်း တည်အောင်ပြုခြင်း၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို လွှတ်ခြင်း၊
သံဃာကို သင်းခွဲခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် ကိုးလပတ်လုံး ရောဂါ ရောက်၍
သေခါနီးအလယ်မှ ဘုရားကို ဖူးမြင်လိုသည်ဟု ထမ်းစင်စီး၍ လာရာ
ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ရေကန်ဝယ် ရေချိုးခြင်းငှါ ထမ်းစင်မှသက်ဆင်း
ရာတွင် မြေကြီးခွဲ၍မျိုကြောင်းကို ရဟန်းတို့ လျှောက်ထားကုန်၏။ ဤသို့
လျှောက်ထားရာတွင်....

၁၇။ ဣမ တပ္ပတိ ပေစ္စ တပ္ပတိ၊ ပါပကာရိ ဥဘတတ္ထ တပ္ပတိ။

ပါပမေ ကတန္တိ တပ္ပတိ၊ ဣဿော တပ္ပတိ ဒုဂ္ဂတိ ဂတော။

ဤဝေတာလီဂါယာကို ဟောတော်မူသည်။

ပါပကာရိ-ဟု ရဿ၊ ပါပမေ၌ နိဂ္ဂဟိတလောပ။

ပါပကာရိ၊ အကုသိုလ်ပြုသောသူသည်။ ဣမ၊ ၌။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။
ပေစ္စ၌။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ ဥဘယတ္ထ၊ တို့၌။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်၏။ မေ-မယာ၊

ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြုမိလေ၏ဟူ၍။ တပွတ်၊ ၏။
ဒုဂ္ဂတိံဂတော၊ မကောင်းသော အလား အပါယ်လေးပါးသို့ သွားရ
မူကား။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ တပွတ်၊ ပူပန်ရ၏။

ပြီး၏။

၁၃-သုမနဒေဝိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ အနာထပိဏ်
သေဌေးသည် သမီးငယ် သုမနဒေဝိ သေဆုံးခါနီး၌ အမယ်သုမနဟု-
ခေါ်လျှင် မောင်ငယ်-အဘယ့်ကြောင့် ခေါ်သနည်းဟု ဆို၏။ ယောင်
ယမ်းလေသလောဟု ဆိုပြန်လျှင် မောင်ငယ်-ငါမယောင်ယမ်းဟု ဆို၍
သေဆုံး ကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ရာတွင် သေဌေးကြီး-
သင်ကား သောတာပန်သာတည်း။ သမီးသည် သကဒါဂါမ်ဖြစ်၍ မဂ်ဖိုလ်
တို့ဖြင့် သင့်ထက် ကြီးသောကြောင့် သင့်ကို မောင်ငယ်ဟု ခေါ်သည်။
ယောင်ယမ်းသည်မဟုတ်ဟု မိန့်ပြီး၍....

၁၈။ ဣဓ နန္ဒတိ ပေစ္စ နန္ဒတိ၊ ကတပုညော ဥဘယတ္ထ နန္ဒတိ။

ပုည မေ ကတန္တိ နန္ဒတိ၊ ဘိယျော နန္ဒတိ သုဂ္ဂတိံဂတော။
ဤဝေတာလီဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပုည၌ နိဂ္ဂဟိတလောပ။ သုဂ္ဂတိံ၌ ဂ္ဂသံယုဂ်နှင့်ရွတ်။

ကတပုညော၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသူသည်။ ဣဓ၊ ၌။ နန္ဒတိ၊
နှစ်သက်ရ၏။ ပေစ္စ၊ ၌။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ တို့၌။ နန္ဒတိ၊
နှစ်သက်ရ၏။ မေ-မယာ၊ သည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတန္တိ၊ ပြုအပ်ပြီ
ဟူ၍။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။ သုဂ္ဂတိံဂတော၊ သုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်သော်
ကား။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ရ၏။

ပြီး၏။

၁၄-ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ဂန္ထဓုရကို
ဆောင်သော ရဟန်း တယောက်သည် ဝိပဿနာဓုရကို ဆောင်သော
ရဟန္တာကို ပြဿနာမေး၍ နှိပ်စက်မည်ရှိသည်တွင် ဘုရားရှင် ကြွဟော်
မူ၍ ဣမ်းဂန် တတ်သောရဟန်းကို လေးပါးသော မဂ်တို့၌ ပြဿနာ

မေးတော်မူ၏။ ကျမ်းဂန်တတ်သောရဟန်းသည် ထိခိုက်အောင်မဖြေနိုင်
ရကား ရဟန္တာ မထေရ်ကို မေးတော်မူ၏။ ရဟန္တာ မထေရ်သည်
မင်္ဂလေးပါးကို ပွားပြီးဖြစ်၍ လျင်မြန်စွာ ဖြေလေ၏။ ဘုရားရှင်သည်
ကောင်းချီးပေး၍ ချစ်သားတို့-ဂန္ထဓုရကိုဆောင်သော ရဟန်းသည် သူ၏
နွားကို အခစား ကျောင်းရသော သူနှင့် တူ၏။ ဝိပဿနာ ဓုရကို
ဆောင်သော ရဟန်းကား နွားနှိုတောပတ် ရသာမြတ်ကို မပြတ်စားရ
သော နွားရှင်နှင့်တူ၏ဟု မိန့်ပြီး၍....

၁၉။ ဗဟုမ္ပိ စေ သံဟိတ ဘာသမာနော၊

န တတ္တရော ဟောတိ နရော ပမတ္ထော။

ဂေါပေါ ဂေါပေါ ဂဏယံ ပရေသံ၊

န ဘာဂဝါ သာမညဿ ဟောတိ။

၂၀။ အပ္ပံဝိ စေ သံဟိတ ဘာသမာနော၊

ဓမ္မဿ ဟောတိ အနုဓမ္မစာရီ။

ရာဂဉ္စ ဖေါသဉ္စ ပဟာယ မောဟံ၊

သမ္ပပ္ပဇာနော သုဗ္ဗမုတ္တ စိတ္တော။

အနုပါဒိယာနော ဣဓ ဝါဟုရံ ဝါ၊

ဘ ဘာဂဝါ သာမညဿ ဟောတိ။

ဟူသောအခွဲနှင့်တကွ နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ရှေ့ဂါထာပထမ၊ ဒုတိယပါဒ ပဉ္စပေဋ္ဌဝဇီရာ၊ တတိယပါဒ ဣန္ဒဝဇီရာ၊
စတုတ္ထပါဒ ဆယ်လုံး ဂါထာ သာမည။ ပေါင်း ပဉ္စဇာတိ။ နောက်
ဂါထာ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ သံဟိတ၌ မိန့်ကျေ ဟောတိဟု ဒီဃ၊ ဂါထာခွဲတွင်
ပထမပါဒကမလာ ဂါထာ၊ ဒုတိယပါဒ ဂါထာသာမည။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သံဟိတံ၊ အစီးအပွားရှိသော ဝိဇ္ဇကတ်
သုံးပုံကို။ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဘာသမာနောဝိ၊ သင်ကြားပို့ချပြသပြောဟော
သော်လည်း။ ပမတ္ထော၊ သတိမေ့လျော့ ပေါ့တန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္တရော၊
ထိုပြုသင့်သောအနိစ္စ စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသည်။ စေ နဟောတိ၊
အကယ်၍မဖြစ်အံ့။ သောနရော၊ သည်။ ဂေါပေါ၊ အခစားနွားကျောင်း
သားသည်။ ဂေါပေါ၊ ကျောင်းသမျှ နွားတို့ကို၊ ဂဏယံ-ဂဏယန္တော၊
စေ့အောင်ရေတွက်၍။ ပရေသံ၊ နွားရှင်ဖြစ်သော သူတပါးတို့အား။
နိယျတေတိ ဣဝံ၊ ဆောင်သွင်းအပ်နှင်းရသကဲ့သို့။ ပရေသံ၊ ကျင့်လိုသော
ဆန္ဒရှိကြသော သူတော်ကောင်းတို့အား။ နိယျတေတိ၊ ဆောင်နှင်း

ပေးအပ်လိုက်ရသည်မည်၏။ (ထည့်လိုက်သည်။) သောနရော၊ ထိုပြောဆိုခြင်းများ အကျင့်ပါးသောသူသည်၊ သာမညဿ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော ရဟန်းကျေးဇူး၏။ ဘာဂဝါ၊ အဘို့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ယောနရော၊ သည်။ သံဟိတံ၊ အစီးအပွားရှိသော ဘုရားစကားတော်ကို။ အပ္ပံ ဘာသမာနောပိ၊ အပြောအဆို နည်းသော်လည်း။ ဓမ္မဿ၊ ပရိယတ္တိတရားအား။ ဝါ၊ လောကုတ္တရာတရားအား။ အနုဓမ္မစာရီ၊ လျော်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ ဓုတင်တေရသ စသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကျင့်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သောနရော၊ သည်။ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကို၎င်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ကို၎င်း။ မောဟဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သမ္မပ္ပဇာနော၊ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘန သမုတ္တေဒ ပီတိပဿဒ္ဓိ နိဿရဏဝိမုတ္တိတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက အဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ခန္ဓာ အာယတနမာတ်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ တမလွန်လောက ဗာဟိရဖြစ်သော ခန္ဓာအာယတနမာတ်၌၎င်း။ အနုပါဒိယာနော၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာဖြင့် ပြင်းစွာ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော နရော၊ ထိုပြောဆိုခြင်းနည်း အကျင့်သည်းသော သူသည်။ သာမညဿ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော ရဟန်းကျေးဇူး၏။ ဘာဂဝါ၊ အဘို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပြီး၏။

ယမကဝဂ္ဂေါပဌမော။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ်

၁၅-သာမာဝတီ ဝတ္ထု

ကောသဗ္ဗိပြည် ဘောသိတာရုံကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မာဂဏ္ဍိသတ်၍ သာမာဝတီအမှူးရှိသော မောင်းမင်းရာဇ် သေခြင်း၊ ဥတေနမင်းစောသတ်၍ မာဂဏ္ဍိ တဆွေတမျိုးလုံး၏ သေခြင်းနှစ်ပါးတွင် အဘယ်သည် သေသည် မည်ပါသနည်း၊ အဘယ်သည် မသေသည် မည်ပါသနည်းဟုလျှောက်ထားရာတွင်....

၂၁။ အပ္ပမာဒေါ အမတံ ပဒံ၊ ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒံ။

အပ္ပမတ္တာ န မိယန္တိ၊ ယေ ပမတ္တာ ယထာ မတာ။

ဣန္ဒြာဿ (ခ) ၁၃၆-၁၀

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂၂။ ဧဝံ ဝိသေသတော ဥတု၊ အပ္ပမာဒမ္ပိ ပဏ္ဍိတာ။
အပ္ပမာဒေ ပမောဒန္တိ၊ အရိယာနံ ဂေါစရေ ရတာ။

၂၃။ တေ ဈာယိနော သာတတိကာ၊ နိစ္စံ ဒဠပရက္ကမာ။
ဖုသန္တိ မိရ နိဗ္ဗာနံ၊ ယောဂက္ခေမံ အနတ္တရံ။
ဟူသော သုံးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

မိယန္တိဟု ဒိဃ၊ မိရဟု ရဿ၊ ပထမဂါထာ အစပါဒ၌ တလုံးလွန်၊
ဒုတိယဂါထာအဆုံးပါဒ၌လည်း တလုံးလွန်။

အပ္ပမာဒေါ၊ သတိမပေါ၊ မမေ့ မလျော့ ခြင်းသည်။ အမတံ ပဒံ၊
သေခြင်းကင်းပ နိဗ္ဗာနကို ရခြင်းအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပမာဒေါ၊
သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မစ္စ၊ နောပဒံ၊ မရှိဆုံးဆ ဒုက္ခပူပန်
အဘန်တလဲလဲ သေရခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အပ္ပမတ္တာ၊
မမေ့မလျော့ ကုန်သော သူတို့သည်။ န မိယန္တိ၊ သေသည် မမည်ကုန်။
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေ့လျော့
သောသူတို့သည်။ မတာယထာ၊ သေသောသူတို့ကဲ့သို့တည်း။

သေသောသူသည် သွားခြင်း ရပ်ခြင်းကိစ္စကိုမပြုနိုင်သကဲ့သို့ မေ့လျော့သော
သူသည်လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှု မပြုနိုင်ရကား မေ့လျော့သော သူသည်
သူသေနှင့်တူ၏ ဟူလို။

ဝါ-ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေ့လျော့
သောသူတို့သည်။ မတာယထာ၊ တွေဝေလျက် သေရကုန် သကဲ့သို့။
တထာ၊ ထိုအတူ။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့သော သူတို့သည်။ နမိယန္တိ၊
မသေရကုန်။

မေ့လျော့သော သူတို့သည် တွေဝေလျက် သေရကုန်သကဲ့သို့ မမေ့
လျော့သူတို့သည် တွေဝေလျက် မသေရကုန် ဟူလို။ တနည်းကား
ပမာဒသည် တဝမဆုံးဘဲ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍
မေ့လျော့သောသူသည်သာလျှင် စုတိကျသည်ဖြစ်စေ မကျသည်ဖြစ်စေ
သေသည် မည်ကုန်၏။ အပ္ပမာဒသည် သေဘေးကင်းပ နိဗ္ဗာနကို
ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ ပိုင်းခြားအပ်သောတဝမရှိကုန်သော မမေ့
လျော့ကုန်သောသူတို့သည် စုတိကျသည်ဖြစ်စေ သေသည်မမည်ကုန်
ဟူလို၊ ဤနောက် အဓိပ္ပာယ်ကား နှစ်နက်လုံးပင် ဆက်ဆံသော
အဓိပ္ပာယ်။

အပ္ပမာဒမှ၊ မမေ့လျော့ခြင်း၌။ ဌိတံ၊ တည်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဥတု၊ သိ၍။ အပ္ပမာဒေ၊ မမေ့လျော့ခြင်း၌။ ပမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ အရိယာနံ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်း တို့၏။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော ဗောဓိပက္ခိယ တရား၌။ ရတံ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အပ္ပမာဒမှ၊ မမေ့လျော့ခြင်း၌။ ဧဝံ ဝိသေသံ၊ ဤသို့သေခြင်းကင်းပ နိဗ္ဗာန်ကိုရကြောင်း ဖြစ်သော အထူးကို။ ဥတု၊ သိကုန်၍။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အရိယာနံ၊ တို့၏။ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော။ အပ္ပမာဒေ၊ ၌။ ရတံ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။

တေမိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဈာယိနော၊ သမာပတ် ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန် ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ် တည်းဟူသော လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာန် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာတကိကာ၊ မပြတ်မလပ်ဖြစ်စေအပ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဒဠပရတ္တမာ၊ ပြင်းစွာ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ ဖြစ်သော။ အနတ္တရံ၊ မိမိထက် လွန်သော တရားမရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဖုသန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ပြီး၏။

၁၆-ကုမ္ဘာသောသကဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည် ဘုရားရှင် အထံသို့လာ၍ ဘုန်းတော်ကြီးတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား-ရှေးအခါ ယဉ်းအနာတိုက်၍သေသော ရာဇဂြိုဟ် သေဌေးသား ကုမ္ဘာသောသကလုလင်သည် မိဘတို့အမွေအနှစ်မြှုပ်ထားအပ်သောဥစ္စာ ကုဋေလေးဆယ် ရှိလျက် မိမိ၏ သေဌေးသား၏ အဖြစ်ကို မသိစေဘဲ မထောင်မလွှား နှမ်းပါးသောအသွင်ဖြင့် ကြာမြင့်စွာနေသည်။ ယခုမှ ဥပါယ်တမျှဖြင့် သိအောင်ပြု၍ သေဌေးအရာကို ပေးပါသည်-ဟု လျှောက်ထားရာတွင်....

၂၄။ ဥဋ္ဌာနဝတော သတိမတော၊ သုစိကမ္မဿ နိသမ္ပကာရိနော။
သညတဿ ဓမ္မဇီဝိနော၊ အပ္ပမတ္တဿ ယသောဘိဝေဒနာ။

ဤဝေတာလိဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(သတိမတော-ဟုဒိဃ)။
 ဥဋ္ဌာနဝတော၊ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယရှိထသော။ သတိမတော၊ သတိ
 ရှိထသော။ သုစိကမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သော အမှုရှိထသော။ နိသမ္မ
 ကာရိနော၊ စူးစမ်း၍ပြုလေ့ရှိထသော။ သညတဿ၊ စောင့်စည်းသော
 ဣန္ဒြေရှိထသော။ ဓမ္မဇီဝိနော၊ တရားသဖြင့် အသက်မွေး ထသော။
 အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသူအား။ ယသော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အရာ
 အထူး ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းသည်။ အဘိဝဇ္ဇတိ၊ တနေ့တခြား
 တိုးပွားလေ၏။

ပြီး၏။

၁၇-စူဠပန္နကဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပဋိယထာကောက
 နဒိစသော ဂါထာလေးပါဒကိုလေးလချ၊၍မရနိုင်သော အရှင်စူဠပန်ကို
 ဘုရားသခင်သည် တခဏချင်း ရဇောဟရဏကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် အတိညာဉ်၊
 ပဋိသန္တိဒါ၊ သမာပတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဆောင် ရဟန္တာ
 အဖြစ်သို့ ရောက်စေတော်မူပေသည်ဟု ဘုရားရှင်ကျေးဇူးကို ရဟန်းတို့
 ချီးမွမ်းကုန်လျက်နေသည်တွင်....

၂၅။ ဥဋ္ဌာနေန ပုမာဒေန၊ သံယမေန ဒမေနစ။

ဒိပံ ကယိရာထ မေဓာဝိ၊ ယံ ဩဃော နာဘိကိရတိ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။(တလုံးလွန်။ ကိရတိဟုဒိဃ)။

ဥဋ္ဌာနေန၊ ထကြွခြင်းဖြင့်၎င်း။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်
 ၎င်း။ သံယမေန၊ သီလစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒမေနစ၊ ဣန္ဒြေကို
 ဆုံးမခြင်းဖြင့်၎င်း။ မေဓာဝိ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေပညာဖြင့် ပညာရှိသော
 သူသည်။ သံသာရ သာဂရေ၊ သံသာရသာဂရ၌။ ။(ထည့်သည်)။
 ယံဒိပံ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော ကျွန်းကို။ ဩဃော၊
 ကိလေသာ ရေအလျဉ်သည်။ နာဘိကိရတိ၊ မဖြိုးဖျက်နိုင်။ တံဒိပံ၊
 ထိုကိလေသာ ရေအလျဉ်သည် မဖျက်ဆီးအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်
 တည်းဟူသောကျွန်းကို။ ကယိရာထ၊ ပြုရာ၏။

ပြီး၏။

၁၈-ဗာလနက္ခတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဗာလနက္ခတ်သဘင်ခံရာတွင် သူမိုက်တို့၏ အမှုအရာ အပြောအဆိုကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့ အိမ်တွင်းမှ မထွက်ဝံ့ကုန်။ ခုနစ်ရက်လွန်မှ ဘုရားကိုပင့်၍ ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ ဤအတ္ထုပ္ပတ္တိတွင်....

၂၆။ ပမာဒ မနုယုဉ္ဇန္တိ၊ ဗာလာ ဒုမ္မေဓိနော ဇနာ။

အပ္ပမာဒဉ္စ မေဓာဝိ၊ ဓနံ သေဌ်ဝ ရက္ခတိ။

၂၇။ မာပမာဒ မနုယုဉ္ဇေထ၊ မာ ကာမရတိ သန္တဝံ။

အပ္ပမတ္တော ဟိ ဈာယန္တော၊ ပပွေဂီတိ ဝိပုလံ သုခံ။

ဤနှစ်ဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။(နောက်ဂါထာတလုံးလွန်)။

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော။ ဒုမ္မေဓိနော၊ ပညာမဲ့ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကိုသာလျှင်။ သေဌ်ဓနံဝ၊ မြတ်သောဥစ္စာကဲ့သို့။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။

ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ မာအနုယုဉ္ဇေထ၊ မဖြစ်စေ ကုန်ရာ။ ကာမရတိသန္တဝံ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသ ကာမ၌ မွေ့လျော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တဏှာသန္တဝံကိုလည်း။ မာဝိန္ဒထ၊ မရစေကုန်လင့်။ ဟိ၊ စွ။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဈာယန္တော၊ ရှုဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ပပွေဂီတိ၊ ရောက်၏။

ပြီး၏။

၁၉-မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဝိပ္ပလိဂူဝယ် သီတင်းသုံးနေသော မဟာကဿပ ထေရ်အား အပ္ပမာဒ၏အကျိုးကို ပြခြင်းငှာ....

၂၈။ ပမာဒ မပ္ပမာဒေန၊ ယဒါ နုဒတိ ပဏ္ဍိတော။

..ပညာပါသာဒ မာရယျ၊ အသောကော သောကိနိံ ပဇံ။

ပဗ္ဗတဋ္ဌောဝ ဘူမဋ္ဌေ၊ ဓိရော ဗာလေ အဝေက္ခတိ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ နုဒတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ပညာပါသဒံ၊ ပညာတည်းဟူသော ပြာသာဒ်သို့။ အာရယျ၊ တက်၍။ အသောကော၊ သောကကင်းသည်ဖြစ်၍။ သောကိနိ၊ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်သည် စူးဝင်အပ်သော။ ပဇံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ အဝေက္ခတိ၊ မြင်၏။ ပဗ္ဗတဋ္ဌော၊ တောင်ထိပ်၌နေသော သူသည်။ ဘူမဋ္ဌော၊ မြေ၌နေသောသူတို့ကို။ အဝေက္ခတိဇုဝ၊ မြင်ရ သကဲ့သို့။ ဝိရော၊ မမေ့မလျော့သော ပညာရှိသည်။ ဗာလော၊ မေ့လျော့ ကုန်သော သူမိုက်တို့ကို။ အဝေက္ခတိ၊ မြင်ရ၏။

ပြီး၏။

၂၀-ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ပတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရား အထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူ၍ တောကျောင်းသို့ဝင်သော သူငယ်ချင်းရဟန်း နှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကား သာမဏေငယ်တို့နှင့် ရယ်မော ပြောဆိုလျက် မေ့မေ့လျော့လျော့နေသည်။ တယောက်ကားမမေ့မလျော့ အားထုတ်၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုရဟန်းနှစ်ယောက် တို့သည် ဝါကျွတ်၍ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ ရောက်ကြသည်ရှိသော် မေ့လျော့သောရဟန်းကို ကဲ့ရဲ့တော်မူလို၍....

၂၉။ အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသု၊ သုတ္တေသု ဗဟုဇာဂရော။

အဗလသံဝ သိဃဿော၊ ဟိတွာ ယာတိ သုမေဓသော
ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

သုတ္တေသု၊ အိပ်ပျော်သောသူနှင့် တူကုန်သော။ ပမတ္တေသု၊ မေ့လျော့ သောသူတို့အထံ၌။ ဗဟုဇာဂရော၊ များစွာ နိုးကြားတတ်သောသူနှင့် တူသော။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ သုမေဓသော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသည်။ သိဃဿော၊ ကြီးဘိအားအန် လျင်မြန်သောမြင်းကောင်း သည်။ အဗလသံ၊ ကြန်အင်မစုံ ခွန်အားကုန်သောမြင်းပိန်ကို။ ဟိတွာ၊ ဝေးစွာသောအခွန်၌စွန့်ထားခဲ့၍။ ယာတိဇုဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သောသူကို။ ဟိတွာ၊ သံသရာအခွန်၌ စွန့်ထားခဲ့၍။ ယာတိ၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်းသို့ မဆိုင်းမနားသွားလေ၏။

ပြီး၏။

၂၁-မဃ ဝတ္ထု

ဝေသာလီပြည် ကုဋ္ဌာဂါရကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မဟာလိ အမည်ရှိသော လိစ္ဆဝီမင်းသည် သိကြားဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း တို့ကို မေးလျှောက်ရာတွင်....

- ၁။ မိဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်း
- ၂။ ကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေပြုခြင်း
- ၃။ ပြေပြစ်သော စကားကို ဆိုခြင်း
- ၄။ ဂုံးတိုက်သောစကားကို ပယ်ခြင်း
- ၅။ သစ္စာကိုဆိုခြင်း
- ၆။ ဝန်တိုက်ခြင်း။
- ၇။ အမျက်ကိုနှိမ်နင်းခြင်း။

ဤသိကြား ကျင့်ဝတ်တရား ခုနစ်ပါးကို ဟောတော်မူပြီး၍....

၃၀။ အပ္ပမာဒေန မဃဝါ၊ ဒေဝါနံ သေဋ္ဌတံ ဂတော။
အပ္ပမာဒံ ပသံသန္တိ၊ ပမာဒေါ ဂရဟိတော သဒါ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အပ္ပမာဒေါ၊အပ္ပမတ္တော ဟူသောပုဒ်တို့၌ ပ-ကို နောက်သို့ပေါင်း၍ရှုတ်။
အပ္ပဟု မရှုတ်လင့်။

အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ ခြင်းကြောင့်။ မဃဝါ၊ သိကြားမင်း သည်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တကာတို့ထက်။ သေဋ္ဌတံ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း ကုန်၏။ ပမာဒေါ၊မေ့လျော့ခြင်းကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။

ပြီး၏။

၂၂-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတယောက် သည် မြတ်စွာဘုရားအထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ တောသို့ဝင်ပြီးလျှင် စီးဖြန်း ပါသော်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်နိုင်သောကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရားအထံသို့ ပြန်၍အလာတွင် တောမီးလောင်သည်ကို မြင်၍ ဤမီး သည် လောင်စာတို့ကိုကျွမ်းစေသကဲ့သို့ အရဟတ္တမဂ်သည် သံယောဇဉ်

တို့ကိုလောင်ကျွမ်းစေသည်ဖြစ်လတ္တံ့ ဟုဆင်ခြင်သည်ကိုဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌ နေတော်မူလျက်လျှင် မြတ်စွာဘုရားသခင် သီတော်မူ၍ ရောင်
ခြည်တော်လွှတ်ပြီးလျှင် ထိုရဟန်း၏ရှေ့၌ တည်ဘိသကဲ့သို့ဖြစ်၍...

၃၁။ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု၊ ပမာဒေ ဘယဒဿိ ဝါ။
သံယောဇန ဧကံ ထူလံ၊ ဒဟံ အဂ္ဂိဝ ဂစ္ဆတိ။
ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အပ္ပမာဒရတော၊ အပ္ပမာဒ တရား၌ မွေ့လျော်သော။ ပမာဒေ၊
မွေ့လျော့ခြင်း၌။ ဘယဒဿိဝါ၊ ဘေးဟုရှုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ အဏံထူလံ၊ အငယ်အကြီးဖြစ်သော။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။
အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ ဒဟံ-ဒဟန္တော၊ လောင်ကျွမ်း စေလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊
နိဗ္ဗာန်တိုင်းသို့ မဆိုင်းမနားသွားလေ၏။

ထိုရဟန်းသည် ပဋိသန္တိဒါနှင့် တကွ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်
လေ၏။

ပြီး၏။

၂၃-နိဂမတိသမထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ပဿေနဒီ
ကောသလမင်း၊ အနာထပိဏ်သေဌေး-စသော သူတို့သည် များစွာသော
အလှူဒါနကိုပြုသော်လည်း သာဝတ္ထိပြည်သို့ မလာဘူးဘဲ ဆွေမျိုးတို့၏
ရွာ၌သာ ရသမျှဖြင့် ရောင့်ရဲ၍နေသော နိဂမတိသမထေရ်၏ သန္တော
သကို အကြောင်းပြု၍...

၃၂။ အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု၊ ပမာဒေ ဘယဒဿိ ဝါ။
အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယ၊ နိဗ္ဗာနဿဝ သန္တိကေ။
ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

နိဂမတိသ မထေရ်သည် ပဋိသန္တိဒါနှင့် တကွ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့
ရောက်လေ၏။ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သောတာပန် စသည်
ဖြစ်လေကုန်၏။

အပ္ပမာဒရတော၊ အပ္ပမာဒ၌ မွေ့လျော်သော။ ပမာဒေ၊ မွေ့လျော့
ခြင်း၌။ ဘယဒဿိဝါ၊ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဟာ-

နာယ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ၊ အဘဗွေ၊ မထိုက်။ နိဗ္ဗာနဿဝ၊ နိဗ္ဗာန်
နှင့်သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ နီး၏၊ ပြီး၏။

အပ္ပမာဒဝဂ္ဂေါ ဒုတိယော။

၃-စိတ္တဝဂ်

၂၄-မေဃိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

စာလိယတောင်၌ နေတော်မူသောအခါ စိတ်အလိုသို့ လိုက်သော
မေဃိယမထေရ်ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၃၃။ ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တံ၊ ဒုရက္ခံ ဒုန္နိဝါရယံ။

ဥဇုံ ကရောတိ မေဓာဝီ၊ ဥသုကာရောဝ တေဇနံ။

၃၄။ ဝါရိဇောဝ ထလေ ခိတ္တော၊ ဩကမော ကတဥစ္ဆတော၊

ပရိပ္ပန္နတိဒံ စိတ္တံ၊ မာရဓေယျံ ပဟာတဝေ။

ဤနှစ်ဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

ဖန္ဒနံ၊ ရူပါရုံ စသည်တို့၌ တုန်လှုပ်ထသော။ စပလံ၊ လျှပ်ပေါ်
လောင်လည်ထသော။ ဒုရက္ခံ၊ သမထဝိပဿနာတည်အောင် စောင့်နိုင်ခဲ့
ထသော။ ဒုန္နိဝါရယံ၊ ဝိသဘာဝအာရုံသို့ သွားသည်ကို တားမြစ်နိုင်ခဲ့
ထသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကောက်ကို၊ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဥဇုံကရောတိ၊
သမထဝိပဿနာဖြင့် ဖြောင့်စွာပြု၏။ ကိမိဝ၊ ဥပမာ အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား။ ဥသုကာရော၊ မြားသမားသည်။ တေဇနံ၊ ကောက်သော
မြားကို။ ဥဇုံကရောတိယထာ၊ ဖြောင့်အောင် ပြုသကဲ့သို့တည်း။

ဩကမောကတောဟု ဆိုလိုလျက် ဩကျေရာ၌ အ-အက္ခရာလာသည်။

ဝါရိဇော၊ ရေပိုး ရေမွှား ရေ၌ ငါးသည်။ ဩကမောကတော၊
ရေတည်းဟူသောတည်ရာမှ။ ဥစ္ဆတော၊ ထုတ်၍။ ထလေ၊ ကုန်းကြည်း၌။
ခိတ္တော၊ တင်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ပရိပ္ပန္နတိဇဝ၊ ရေကိုအောက်မေ့
တဆွေ့ဆွေ့ခုန် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ရှိသကဲ့သို့။ မာရဓေယျံ၊ မာရ်သည်
ထားအပ်သော ကိလေသဝဋ်ကို။ ပဟာတဝေ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ဣဒံစိတ္တံ၊
ကာမဂုဏ်၌ မြူးခုန်ပျော်ပါး ကျက်စားနေကျဖြစ်သော ဤစိတ်သည်။
ဩကမောကတော၊ ကာမဂုဏ်ဓာတ် တည်ရာရပ်မှ။ ဥစ္ဆတံ၊ ထုတ်၍။
ထလေ၊ ဘာဝနာ တည်းဟူသော ကြည်း၌။ ခိတ္တံ၊ တင်ထားအပ်သည်

ရှိသော်။ ပရိပ္ပန္နတိ၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်လေ၏။ ဝါ၊ ဣဒံစိတ္တံ၊ သည်၊ မာရဓေဓယျန၊ မာရ်သည် ထားအပ်သော ကိလေသ ဝဋ်ကြောင့်။ ပရိပ္ပန္နတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ တသ္မာ၊ ဟိုကြောင့်။ မာရဓေယျံ၊ မာရ်သည်ထားအပ်သော ကိလေသဝဋ်ကို။ ပဟာတဝေ၊ ပယ်အပ်၏။ (တဝေ-ပစ္စည်း ကံဟော)။ ပြီး၏။

၂၅-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတယောက် သည် မြတ်စွာဘုရားအထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ သာဝတ္ထိမြို့၏ ကျေးလက် မာတိကာမည်သောရွာကို ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍နေခြင်းငှာသွားလေသော် ထိုရွာ၌သူကြီးအမိဖြစ်သော အနာဂါမ် ဒါယိကာမကြီးသည် ထိုရဟန်း စိတ်ကိုသိသည်ဖြစ်၍ တောင့်တကြံစည်တိုင်းသော ရသာချိုချဉ် ဘောဇဉ် ခဲဘွယ်တို့ကို ပို့စေ၏။ ကိုယ်တိုင်လာမူ ကောင်းလေစွဟုကြံမူ ကိုယ်တိုင် လာ၏။ ရဟန်းသည် ဤသို့ကြံ၏။ ဤဒါယိကာမကြီးသည် ကြံသမျှသော ငါ၏စိတ်ကို သိ၏။ ငါတို့ ပုထုဇဉ်တို့မည်သည်ကား တင့်တယ်သည်ကို လည်းကြံမိရာ၏။ မတင့်တယ်သည်ကိုလည်း ကြံမိရာ၏။ မတင့်တယ် မလျောက်ပတ်သည်ကိုကြံမိသည်ရှိသော် ခိုးထုပ် ခိုးထယ်နှင့် ပုန်းကွယ်ရာ မရှိ ဘမ်းမိသော သူခိုးကဲ့သို့ ရှက်အိုးကြီးကွရာသည်ဟုကြောက်ရွံ့စိုးရိမ် သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ထွက်ပြေးခဲ့၍ ဤအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းကို ဆုံးမ ခြင်းငှာ....

၃၅။ ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော၊ ယတ္ထ ကာမနိပါတိနော။

စိတ္တဿ ဒမထော သာဓု၊ စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ၊ ပြိုပြင်သဖြင့် နှိပ်စက် အပ်ထသော။ ဝါ၊ နှိပ်နိုင်ခဲ့ထ သော။ လဟုနော၊ လျင်မြန်စွာဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းရှိထသော။ ယတ္ထကာမ နိပါတိနော၊ မျိုးနွယ်နိမ့်မြင့် သင့်မသင့်ကို မချင့်ထွက်တတ် အမှတ်မရှိ သော ကာမဂုဏ်၌ ကျလေ့ရှိထသော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဒမထော၊ ဆုံးမ သောသူအား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေးသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာသုံးချက်ကို ရွက်ဆောင်တတ်၏။

ထိုရဟန်းသည် မာတိကာရွာသို့ သွား၍ ဒါယိကာမကြီး၏ အလုပ် အကျွေးကို ခံလျက် အားထုတ်ပြန်ရာတွင် ပဋိသန္တိဒါ ပတ္တရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ပြီး၏။

၂၆-ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော် မူသော အခါ သာဝတ္ထိမြို့၌ သေဋ္ဌေး တယောက်သည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့ ပြောဟောအပ်သော သုတ်အဘိဓမ္မာ၌လာသော ကျင့်ရေး၊ ကျင့်ရာ၊ ကျင့်ခန်း ဝိနည်း၌လာသော ကျင့်ရေး၊ ကျင့်ရာ၊ ကျင့်ခန်း များစွာကို ကြားလျှင် သာသနာတော်၌ ပြုတွယ်ကိစ္စများပြား၏။ နေနိုင်စရာမရှိ လူထွက်တော့အံ့ဟုကြံ၍ မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ရာတွင် ထိုရဟန်းကို ဆုံးမခြင်းငှါ....

၃၆။ သုဒုဒ္ဒသံ သုနိပုဏံ၊ ယတ္ထကာမ နိပါတိနံ။
စိတ္တံ ရက္ခေထ မေဓာဝီ၊ စိတ္တံ ဂုတ္တံ သုခါဝဟံ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

သုဒုဒ္ဒသံ၊ အလွန် မြင်နိုင်ခဲ့စွာ ထသော။ သုနိပုဏံ၊ အလွန် သိမ်မွေ့ စွာထသော။ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ၊ မျိုးနွယ် နိမ့်မြင့် သင့်မသင့်ကို မချင့် တွက်တတ် အမှတ်မရှိသော ကာမဂုဏ်၌ကျလေ့ရှိထသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ရက္ခေထ၊ စောင့်ရာ၏။ ဂုတ္တံ၊ စောင့်၍ လုံခြုံ သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

ပြီး၏။

၂၇-သံဃရက္ခိတ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ သံဃရက္ခိတ မည်သော ပဉ္စင်းငယ်တယောက်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ကိုယပ်ခပ်၍ နေစဉ်တွင် လူစိတ်ကူးသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ကြံ၏။ ငါသည် ရှစ်တောင်ရှိသောဖျင်ပုဆိုးကို ရောင်း၍ ဆိတ်မ,ဝယ်အံ့။ ဆိတ်မ,ကမွေးသော ဆိတ်ငယ်ကိုကို ရောင်း ချ၍ ဥစ္စာပြုအံ့။ မယားတယောက်ကိုရှာအံ့၊ သားရလျှင် သားမယားနှင့် တကွလှည်းယာဉ်စီး၍ဥပဇ္ဈာယ်အသံသို့ အကန်တော့လာအံ့။ လမ်းခရီး၌

သားငယ်သည် လှည်းပေါ်မှကျ၍ ဆုံးခဲ့သော် မယားကို စိတ်ဆိုး၍ လှည်းနှင်တံဖြင့် ရိုက်အံ့ဟု ကြံစည်လျက် အရိုက်တွင် ဥပဇ္ဈာယ်၏ မဏိတော်ကို ယပ်ဖြင့်ခတ်မိလေ၏။ ရဟန္တာ ဖြစ်သော ဥပဇ္ဈာယ် မထေရ်သည် ပဉ္စင်းငယ်၏စိတ်ကိုသိ၍ ပဉ္စင်းငယ် မာတုဂါမကို ရိုက်ပါလော့။ အပြစ်မရှိသော ငါဥပဇ္ဈာယ်ကို အဘယ်ကြောင့် ရိုက်ဘိသနည်း-ဟု မိန့်ဘော်မူလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်သည် ငါ၏စိတ်ကို သိလေပြီ တကားဟု ရှက်ကြောက်ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ ထွက်ပြေးသည်တွင် ရဟန်းတို့ ဆွဲငင်၍ ဘုရားအထံတော်သို့ပို့ကုန်၏။ ဘုရားရှင်လည်း ထိုရဟန်းကိုဆုံးမခြင်းငှါ-

၃၇။ ဣရင်္ဂမံ ဧကစရံ၊ အသရီရံ ဂဟာသယံ။

ယေ စိတ္တံ သံယမေဿန္တိ၊ မောက္ခန္တိ မာရဗန္ဓနာ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ဣရင်္ဂမံ၊ ဝေးသောအရပ်၌ တည်သော အာရုံသို့လည်း သွားတတ်ထသော။ ဧကစရံ၊ တခုချုပ်ပြီးမှ တခုဖြစ်ထသော။ အသရီရံ၊ ကိုယ်လည်းမဟုတ်ထသော။ ဂဟာသယံ၊ မဟာဘုတ် တည်းဟူသော လိုဏ်လျှင်တည်ရာရှိထသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သံယမေဿန္တိ၊ စောင့်စည်းနိုင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုစိတ်ကို စောင့်စည်း ချုပ်တည်းနိုင်သောသူတို့သည်။ မာရဗန္ဓနာ၊ ကိလေသာမာရ် အနှောင် အဖွဲ့မှ။ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။

(အန္တိဝိဘတ် အနာဂတ်ဟော)။

ပြီး၏။

၂၈-စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ စိတ်အလိုအားဖြင့် ခုနစ်ကြိမ် တိုင်အောင်လူထွက်၍ ရဟန်းပြုသော စိတ္တဟတ္ထမထေရ်သည် နောက်ဆုံး ရဟန်းပြုရာတွင် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်၍ သာသနာတော်၌ မပြီးငွေ့ မပျော်မွေ့သောအကြောင်းကို ရဟန်းတို့အား ပြော၏။ ရဟန်းတို့သည် မယုံကြည်၍ မြတ်စွာဘုရားကိုလျှောက်ရာတွင်....

၃၈။ အနဝဠိတ စိတ္တဿ၊ သဒ္ဓမ္မ မဝိဇာနတော။

ပရိပ္ပဝပ္ပသာဒဿ၊ ပညာ န ပရိ ပူရတိ။

၃၉။ အနဝဿုတစိတ္တဿ၊ အနန္တာဟတစေတသော။
ပုညပါပပ္ပဟိနဿ၊ နတ္ထိ ဇာဂရတော ဘယံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အနဝဿုတစိတ္တဿ၊ ဖွဲ့ပုံစု၌ သစ်ငုတ်စိုက်သကဲ့သို့ အခိုက်အတံ့သော စိတ်ရှိထသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတော၊ မသိထသော။ ပရိပ္ပဝပ္ပသာဒဿ၊ မမြဲမမြဲ ပေါ်လျှံသော သဒ္ဓါတရားရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပညာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ပညာသည်။ နပရိပ္ပရတိ၊ မပြည့်။

အန ဝဿုတ စိတ္တဿ၊ ရာဂ တည်းဟူသောမိုဃ်းသည် မစွတ်သော စိတ်ရှိထသော။ အနန္တာဟတစေတသော၊ ဒေါသသည် မဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိထသော။ ပုညပါပပ္ပဟိနဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို ပယ်ပြီးထသော။ ဇာဂရတော၊ မောဟ တည်းဟူသော အိပ်ပျော် ခြင်းမှ နိုးသောသူအား။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပြီး၏။

၂၉-ပဉ္စသတသိက္ခ၊ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင် အထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ မဟာဝါသရွာ၏ အနီး ဖြစ်သော တောအုပ်ကြီးသို့ သွားကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အထူးထူးသော ကြောက်မက် ဘွယ်ကို ပြုလျက် ရုက္ခဇိုင်းနတ်တို့ ချောက်လှန့် ကုန်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ ပြန်ခဲ့ကြ၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်လေသော် ဘုရားရှင်သည် ဘေးဆီးရန်ကာလအလိုငှါ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကို ဟောတော်မူ၍ ဤပရိတ်ကို သရဇ္ဈာယ်လေ-ဟု မိန့်တော်မူ၍ ထိုတောအုပ်သို့ပင် လွှတ်တော်မူလိုက်၏။ ရဟန်းတို့သည် ပရိတ်ကိုသရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် ကင်းသော ဘေးရန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တည်ကြည်သော စိတ်ဖြင့် ဝိပဿနာရှုလျက် ထိုတောအုပ်၌နေကုန်သော ရဟန်းတို့အား ဘုရားရှင်သည် ယူဇနာတရာ ခရီးကွာသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် လွှတ်၍ထိုရဟန်းတို့၏ မျက်မှောက်ရှေးရှုဟည်တော်မူသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဆုံးမတော်မူလိုရကား....

၄၀။ ကုမ္ဘူပမံ ကာယမိမံ ဝိဒိတွာ၊
 နဂရပမံ စိတ္တ မိဒ ထပေတွာ။
 ယောဓေထ မာရံ ပညာဝုဓေန၊
 ဇိတဉ္စ ရက္ခေ အနိဝေသိနော သိယာ။
 ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမပါဒ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ ဒုတိယ ကုသုမေစိတ္တ။ တတိယ ဥပ္ပာသက၊ စတုတ္ထ
 ဝံသဋ္ဌ။ ဆယ်လုံး တဆွဲတလုံး တဆွဲနှစ်လုံးအရော ဥပဇာတိ ဂါထာ။
 ကုမ္ဘူ-ဟုဒိဃ၊ နဂရ-ဟု ရဿ။ မိဒ-၌ ဗိန္ဒုလောပ။

ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကုမ္ဘူပမံ၊ အိုးနှင့်တူစွာ မကြာမရှည်ပျက်
 ဟတ်သည်ဟု။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ နဂရပမံ၊ ရန်မဝင်နိုင် ကြံ့ခိုင်မြဲစီး မြို့ကြီး
 သဘွယ်ဖြစ်သော။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤဝိပဿနာစိတ်ကို။ ထပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။
 ပညာဝုဓေန၊ ပညာတည်းဟူသော လက်နက်ဖြင့်။ မာရံ၊ ကိလေသမာရ်
 ရန်သူအပေါင်းကိုလည်း။ ရက္ခေ၊ စောင့်ရာ၏။ အနိဝေသိနော၊ ဈာန်
 ချမ်းသာ၌သာယာကပ်ငြိခြင်း ရှိသည်လည်း။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

(ယောဓေထ-၌ ယျေ-ကို ထေပြုသည်)

ရဟန်းငါးရာတို့သည် ပဋိသန္တိဒါပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။
 ပြီး၏။

၃၀-ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ ကဿပ ဘုရားလက်ထက်
 ငှက်ခတ်မှုဆိုး ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အကုသိုလ်၏ ဝိပင်္ဂါ ကြွင်းကြောင့်
 တကိုယ်လုံး အနာဖူးရရူးပေါက်၍ ကာလတာရှည် သွေးပြည်လိမ်းကျံ
 နံစော်ညှိပုပ် စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မထေရ်ကို ကိုယ်တိုင်
 ပြုစုဝောက်မူ၍ ဆုံးမတော်မူလိုရကား.....

၄၁။ အစိရံတဝ ယံ ကာယော၊ ပထဝီ အဓိသေ သတိ။

ဆုဒ္ဓေါ အပေတဝိညာဏော၊ နိရတ္ထံ ကလိင်္ဂရံ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။(ဝတုယံ-ဟုရဿ)။

အယံကာယော၊ အလျားတလံ အနံတထွာ ကေသ၊ အနုတ္တံ သ
 အစုဖြစ်သောဤကိုယ်သည်။ ဆုဒ္ဓေါ၊ ပစ်စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အပေတ
 ဝိညာဏော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရတ္ထံ၊ အသုံးမကျသော။

ကလိင်္ဂရံဇုဝ၊ ထင်းဖွဲ့ကဲ့သို့။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ၊ ပထဝီ၊ မြေ။
အဓိသေသတိဝတ၊ အိပ်ရလိမ့်သည်တကား။ ပြီး၏။

၃၁-နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ ရန်သူ မှုဆိုးသည် သတ်၍
သေသောနန္ဒနွားကျောင်းသားကို အကြောင်းပြု၍....

၄၂။ ဒိသောဒိသံ ယံတံ ကယိရာ၊ ဝေရိ ဝါ ပန ဝေရိနံ။
မိစ္ဆာပဏိဟိတံ စိတ္တံ၊ ပါပိယော နံ တတော ကရေ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။(တလုံးလွန်)။

ဒိသော၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ ဒိသံ၊ ရန်ဘက်ဖြစ်သော ခိုးသူ
တယောက်ကို။ ဝါပန၊ တနည်းတုံး။ ဝေရိ၊ ရန်ငြိုးထားတတ်သောရန်သူ
တယောက်သည်။ ဝေရိနံ၊ ရန်ငြိုးထားအပ်သော ရန်သူတယောက်ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယံတံ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့ကို။ ကယိရာ၊ ဤဘဝတွင်သာ
ပြုနိုင်၏။ တတော၊ ထိုအကျိုးမဲ့ပြုတတ်သောရန်သူထက်။ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊
မကောင်းသဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ် ရန်ထိပ်
ပိတ်သည်။ နံ အတ္တနံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို။ ပါပိယော၊ ဘဝများစွာသံသရာ၌
ယုတ်မာလေအောင်။ ကရေ၊ ပြုရာ၏။

ပြီး၏။

၃၂-သောရေယျ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို ပြစ်မှား
မိသော သောရေယျ သေဌေးသားသည် ပြစ်မှားမိသော ခဏ၌ပင်
မာတုဂါမဖြစ်၍ သားနှစ်ယောက်မွေးကာမှ မထေရ်ကို ကန်တော့၍
ယောက်ျားဖြစ်ပြန်သည်ရှိသော် မထေရ်၏ အထံ၌ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့ရောက်လေ၏။ ထိုအခါတပါးသော ရဟန်းတို့သည် ယောက်ျား
ဖြစ်စဉ်ကရသည့် သားနှစ်ယောက်နှင့် မာတုဂါမဖြစ်မှရသော သား
နှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သားတို့ကို သင်သာ၍ ချစ်သနည်းဟု မေးကြ
ကုန်လျှင် ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီး၍ ပုထုဇဉ်တုန်းက ကဲ့သို့ မပြောဘဲ သား
လေးယောက်လုံးကိုပင် ချစ်ခြင်းမရှိဟု ပြောသော် မယုံကြ၍ ဘုရားကို

လျှောက်ရာတွင် ချစ်သားတို့-ဤရဟန်းသည် ဆွေမျိုး၊ ညာတိ၊ မိဘတို့
မပေးနိုင်သော အရဟတ္တမဂ်ကို ရလေပြီးဖြစ်၍ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း မရှိဟု
မိန့်တော်မူ၍....

၄၃။ န တံ မာတာပိတာ ကယိရာ၊ အညေဝါပိစ ဉာတကာ။
သမ္မာ ပဏိဟိတံ စိတ္တံ၊ သေယျသော နံ တတော ကရေ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

တံသုခံ၊ ထိုလူ့နတ်၊ နိဗ္ဗာန် သုံးတန်သောချမ်းသာကို။ မာတာ၊ အမိ
သည်။ န ကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ပိတာ၊ အဘသည်။ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။
အညေ၊ မိဘမှ တပါးကုန်သော။ ဉာတကာဝါပိစ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်
တို့သည်လည်း။ နကရေယျ၊ မပြုနိုင်ကုန်ရာ။ သမ္မာပဏိဟိတံ၊ ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ ဆွေမျိုး ထိပ်ပိတ် ကုသိုလ် စိတ်သည်။
တတော၊ ထိုဆွေမျိုးတို့ထက်။ သေယျသော၊ တဆင့်ထက်တဆင့် မြင့်မြတ်
အောင်။ ကရေ၊ ပြုလေ၏။

စိတ္တဝရော တတိယော။

၄-ပုပ္ဖဝဂ်

၃၃-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ ဤမည်သောရွာ ဌာနတို့၌
မြေကောင်းသည် ညီညွတ်သည် စသည်ဖြင့် ပြောနေကုန်သော ရဟန်း
ငါးရာတို့အား ဗာဟိရပထဝီကိုကြို၍ အကျိုးမရှိ၊ အဇ္ဈတ္တ ပထဝီကိုသာ
ကြိုကုန်သော-ဟု မိန့်တော်မူပြီး၍....

၄၄။ ကောမံ ပထဝီံ ဝိစေဿတိ၊
ယမလောကဉ္စ ဣမံ သဒေဝကံ။
ကော ဓမ္မပဒံ သုဒေသိတံ၊
ကုသလော ပုပ္ဖမိဝပ္ပစေဿတိ။

၄၅။ သေခေါ ပထဝီံ ဝိစေဿတိ၊
ယမလောကဉ္စ ဣမံပဒံ သဒေဝကံ။
သေခေါ ဓမ္မပဒံ သုဒေသိတံ၊
ကုသလော ပုပ္ဖမိဝပ္ပစေဿတိ။

ဤဝေတာလီ နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရဟန်းငါးရာတို့သည် ပဋိသန္တိဒါပတ္တရဟန္တာ ဖြစ်လေကုန်၏။

ဒုတိယဂါထာ-တတိယပါဒ၌ သေခေါ်ဓမ္မပဒ်ရှိသည်ကို ဝေတာလီဂါထာ ဆန်းစစ်၍ မရ။ ပါဠိတော်အရပ်ရပ်များမှာလည်း ဤအတိုင်းသာ ရှိကြသည်။ သော-ဓမ္မပဒ်-ရှိသော်ကား ဝေတာလီဂါထာဟု အမည်တပ်မှတ်သည်နှင့် ညီညွတ်ရာ၏။ ။ဤကား အမှာစကားတည်း။

ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ပထဝီ၊ ဤအတ္တဘော တည်းဟူသော မြေကြီးကို။ ဝိစေဿတိ၊ မိမိညဏ်ဖြင့် ဝေဘန် ရွေးချယ်နိုင် လတ္တံ့နည်း။ ယမလောကဉ္စ၊ အပါယ်ဘုံကို၎င်း။ သဒေဝကံ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံနှင့် တကွသော။ ဣမံ၊ ဤလူ့ဘုံကို၎င်း။ ကော၊ သည်။ ဝိစေဿတိ၊ နည်း။ ကုသလော၊ လိမ်မာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဝိစေယုဇ္ဇဝ၊ ရွေးချယ်ရာသကဲ့သို့။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မပဒံ၊ တရားအစုကို။ ကော၊ သည်။ ပစေဿတိ၊ ရွေးချယ်နိုင်လတ္တံ့နည်း။

သေခေါ်၊ သေခ ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်သည်။ ဣမံပထဝီကို။ ဝိစေဿတိ၊ မိမိညဏ်ဖြင့် ဝေဘန် ရွေးချယ်လတ္တံ့။ ယမလောကဉ္စ၊ ကို၎င်း။ သဒေဝကံ၊ သော၊ ဣမဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဝိစေဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကုသလော၊ သည်။ ပုပ္ဖံကို။ ဝိစေယုဇ္ဇဝ၊ ကဲ့သို့။ သုဒေသိတံ၊ သော၊ ဓမ္မပဒံ၊ ကို။ သေခေါ်၊ သည်။ ပစေဿတိ၊ လတ္တံ့။

၃၄-မရီစိကမ္မဋ္ဌာနိကဘိက္ခု ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသော အခါ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသော ရဟန်းတယောက်သည် ရေမြှုပ်တံလှုပ်တို့ကို မြင်၍ ထိုရေမြှုပ် တံလှုပ်ကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်တရား၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုအောက်မေ့သည်ရှိသော်ဘုရားရှင်သည် ကျောင်းတော်၌နေလျက်လျှင် ထိုရဟန်း၏ အနီး၌ ရပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူ၍....

၄၆။ ဖေဏူပမံ ကာယမိမံ ဝိဒိတွာ၊
မရီစိဓမ္မံ အဘိ သမ္ပုဇာနော။
ဆေတွာန မာရဿ သပုပ္ဖကာနိ၊
အဒဿနံ မစ္စုရာဇဿ ဂစ္ဆေ။

ဣန္ဒာသယ (ခ) ၁၃၆-၁၂

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ပထမ-တတိယ ဣန္ဒဝဇီရာ။ ဒုတိယ ဥပေန္ဒဝဇီရာ)။ ။ထိုရဟန်းသည် ပဋိသန္တိဒါပတ္တ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဖေဏူပမံ၊ ရေမြိုင်အမျိုးအကျိုးမဖြစ် အနှစ် မရ ကာလမရှည်ပျက်တတ်သည်ဟု။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ မရိစိဓမ္မံ၊ တံလှုပ် အတူ ယူ၍မရ အထင်မျှသာဖြစ်၏ဟု။ အဘိသမ္မုဓာနော၊ ကောင်းစွာ သိသည်ဖြစ်၍။ ဇောရဿ၊ မာရ်မင်း၏။ သပ္ပပ္ပကာနိ၊ ပန်းမာလ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော တေဘူမကဝဋ်တို့ကို။ ဆေတွာန၊ ဖြက် တောက်၍။ မစ္စုရာဇဿ၊ သေမင်း၏။ အဒဿနံ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်ရာ ပြည်ခေမာသို့။ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်၏။ ပြီး၏။

၃၅-ဝိဒုဋ္ဌူဘ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ ကပိလဝတ်ပြည်၌ သာကီဝင် မင်းသား အပေါင်းတို့ကို သတ်၍အပြန် အစီရဝတီမြစ်နား၌ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ တပ်ချ၍ အိမ်နေသော ဝိဒုဋ္ဌူဘမင်း၏ မြစ်ကမ်းပြည့် လာသော ရေအလျဉ်ဖြင့် စစ်သည်နှင့်တကွမျော၍သေကြေပျက်စီးခြင်းကို အကြောင်းပြု၍....

၄၇။ ပုပ္ဖဂါနိ ခဟဝ ပစိနန္တံ၊ ဗျာသတ္တ မာနသံ နရံ။
သုတ္တံ ဂါမံ မဟောဃောဝ၊ မစ္စု အာဒါယ ဂစ္ဆတိ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။(တလုံးလွန်)။

ပုပ္ဖဂါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပစိနန္တောဣဝ၊ ကောင်းနိုးရာရာ အာသာမပြယ် ရွေးချယ်သော သူကဲ့သို့။ ပစိနန္တံ၊ ငါးပါးကာမာ လှူချမ်းသာကို အာသာမပြယ် ရွေးချယ်ထသော။ ဗျာသတ္တမာနသံ၊ အလွန်တရာတွယ်တာ ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိထသော။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ မဟောဃော၊ ကျည် တောက်သွန်စီး ကြီးသောရေအလျဉ်သည်။ သုတ္တံဂါမံ၊ အိမ်၌ပျော်သော လူမိုက်ရွာကို။ အာဒါယ၊ အိမ်ပါမကျန် တိုက်လွန်မျောယူ၍။ ဂစ္ဆတိဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပြီး၏။

၃၆-ပတိပူဇိကာ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌နေတော်မူသောအခါ ကာဝတိံသာ၌ဥယျာဉ်လှိုဝင်၍ ပန်းဆွတ်နေသော နတ်သွီး တယောက်သည် ဖုဟေ၍ သာဝတ္ထိပြည်၌ တဦးသော အမျိုးအိမ်၌ ပဋိသန္ဓေနေလေ၏။ ဘွား၍ အရွယ်သို့ ရောက်လျှင် လင့်အိမ်သို့သွား၍ ဒါနသီလစသော ကောင်းမှုကိုပြုလျက် သားလေးယောက်ရမှ သေလွန်သည်ရှိသော် တာဝကိံသာဝယ် ရွေးဖြစ်မြဲ ပန်းဥယျာဉ်၌ဖြစ်ပြန်၏။ ပန်းဆွတ်သော နတ်သွီးတထောင်တို့သည်လည်း ပန်းပင်ထက်မှ မဆင်းနှင့်ကြသေး။ ထိုအခါ ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်သော မာလာဘာရီ နတ်သားသည် နံနက်ခင်းက သင့်ကိုမမြင် အဘယ်သို့ သွားသနည်းမေးလျှင် စုတေ၍သာဝတ္ထိပြည်၌လူဖြစ်ရာသားလေးယောက် ရမှ စုတေခဲ့၍ နတ်ဖြစ်လာကြောင်းကိုပြောလျှင် ဤမျှလောက် အသက်တိုသောလူတို့သည် မအိုမသေနေရမည်ကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုမပြု၊ မေ့လျော့၍ နေကြလေသည်ဟု သံဝေဂဖြစ်၏။ ထိုနတ်သွီးသည် လင်ကို ပူဇော်တတ်သောကြောင့် ပတိပူဇိကာ အမည်ရှိ၏။ ဘုရားရှင်လည်း ဤအကြောင်းကို ရဟန်းတို့အား ဟောကြားပြီး၍....

၄၈။ ပုပ္ဖာနိဟေဝ ပစိနန္တံ၊ ဗျာသတ္တမာနသံ နရံ။

အတိတ္ထညေဝကာမေသု၊ အန္တကော ကုရတေ ဝသံ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပစိနန္တောဣဝ၊ ဆွတ်သော သူကဲ့သို့။ ပစိနန္တံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောပန်းကို ဆွတ်တတ်ထသော။ ဗျာသတ္တမာနသံ၊ မရသေးသည်ကိုတောင့်တ၊ ရပြီးသည်ကို တွယ်တာ၊ လွန်စွာ တပ်ငြိသောစိတ်ရှိထသော။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အတိတ္ထ ညေဝ၊ မရောင့်ရဲသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ အန္တကော၊ သေမင်းမိုက်သည်။ ဝသံ၊ မိမိအလိုကို။ ကုရတေ၊ ပြု၏။ ပြီး၏။

၃၇-မစ္ဆရိယသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး သာယာရနိဂုံး၌ သူတပါး တို့အား ပေးရအံ့သည်ကို နှမြောလှ သောကြောင့် ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်ထက်သို့ တက်၍ မိမိဘို့သာ မဟာကို မုံ့ကြော်စေသော မစ္ဆရိယ ကောသိယသေဋ္ဌေးကို မစ္ဆေရပျောက်အောင်

သဒ္ဓါတရား ပေါက်အောင် ဟောကြားဆုံးမ၍ မြတ်စွာဘုရား ထံသို့ တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူခဲ့သော မောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းတို့မည်သည်များပိတုန်းကဲ့သို့ ကျင့်အပ်ကြောင်းကို ပြခြင်းငှါ....

၄၉။ ယထာပိ ဘမရော ပုပ္ဖံ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓ မပေါထယံ။
ပလေတိ ရသ မာဒါယ၊ ဧဝံ ဂါမေ မုနိ စရေ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ဘမရော၊ ပျားပိတုန်းသည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းပွင့်ကို၎င်း။ ဝဏ္ဏဂန္ဓံ၊ အဆင်းအနံ့ကို၎င်း။ အပေါထယံ-အပေါ်ထယနေ့၎င်း၊ မပျက်စီးစေမှု၍။ ရသံ၊ ပန်းငတ်အရသာကို။ အာဒါယ၊ စုတ်ယူ၍။ ပလေတိ ယထာပိ၊ ပျံသွားလေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ပုပ္ဖံ၊ သဒ္ဓါပန်းကို၎င်း။ ဝဏ္ဏဂန္ဓံ၊ အဆင်း အနံ့ တည်းဟူသော ဥစ္စာကို၎င်း။ အပေါထယံ-အပေါ်ထယနေ့၎င်း၊ မပျက်စီးစေမှု၍။ ရသံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး တည်းဟူသောအရသာကို။ အာဒါယ၊ ခံယူ၍။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပြီး၏။

— — —

၃၈-ပါဝေယျကဇီဝက ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ ထိုပြည်၌သူကြွယ်မတယောက်သည် ဘုရားရှင်ကိုအိမ်သို့ပင့်၍ တရားတော်ကို နာလျှင် ထိုသူကြွယ်မသားပြု၍ မွေးကျွေးပြုစုအပ်သော ပါဝေယျကမည်သော ကတ္တတွန်းသည် မစ္ဆေရနိဝံစက်၍ သည်းမခံနိုင်ရကား ဘုရားရှင်ကို၎င်း ဒါယိကာမကြီးကို၎င်း ဆဲရေးလေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဒါယိကာမကြီး၏ နှလုံးမသာခြင်းကိုသိတော်မူ၍ ပျောက်ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ....

၅၀။ န ပရေသံ ပိလောမာနိ၊ န ပရေသံ ကတာကတံ။
အတ္တနောဝ အဝေက္ခေယျ၊ ကတာနိ အကတာနိ စ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဒါယိကာမကြီး သောတာပန်တည်လေ၏။

ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပိလောမာနိ၊ မလျော်သော အမှုတို့ကို။ န အဝေက္ခေယျ၊ မရှုမဆင်ခြင်ရာ။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ကတာကတံ၊ ကောင်းသောအမှု မကောင်းသောအမှု ပြုမပြုကို။ န အဝေက္ခေယျ၊ မရှု

မဆင်ခြင်ရာ။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သလျှင်။ ကတာနိစ၊ ဤကောင်းမှုတို့ကို ပြုမိလေကုန်၏လောဟူ၍၎င်း။ အကတာ-နိစ၊ မပြုမိလေကုန်၏လောဟူ၍ ၎င်း။ အဝေက္ခေယျ၊ ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

၃၉-ဆတ္တပါဏိဥပါသက ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌နေတော်မူသောအခါ ကောသလမင်းကြီး နန်းတော်၌ ရဟန်း ငါးရာတို့နှင့်တကွ မပြတ်ဆွမ်းဘုဉ်းေးသော ရှင်အာနန္ဒာ၏ အထံ၌မလ္လိကာမိဖုရား၏ ရိသေဇ္ဇာ စာသင်ခြင်း၊ ဝါသဘဝတ္ထိယမိဖုရား၏ မရိမသေ စာသင်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍....

၅၁။ ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ အဂန္ဓကံ။

ဧဝံ သုဘာသိတာ ဝါစာ၊ အဖလာ ဟောတိ အကုဗ္ဗတော။

၅၂။ ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ သုဂန္ဓကံ။

ဧဝံ သုဘာသိတာ ဝါစာ၊ သဖလာ ဟောတိ ကုဗ္ဗတော။

ဤနှစ်ဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

ရုစိရံ၊ အရောင်ဖြင့် တင့်တယ်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းသာရှိ၍။ အဂန္ဓကံ၊ အနံ့မရှိသော။ ပုပ္ဖံ၊ ပေါက်ပွင့်မိဗ်းဆွေအစရှိသော ပန်းသည်။ အဖလံယထာပိ၊ မမြတ်မနိုးအကျိုးမရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်။ အကုဗ္ဗတော၊ အရိအသေမပြုသောသူအား။ အဖလာ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရုစိရံ၊ အရောင်ဖြင့် တင့်တယ်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းလှသော။ သုဂန္ဓကံ၊ အနံ့လည်းကောင်းသော။ ပုပ္ဖံ၊ စမွယ်စကား ချယားစသော ပန်းသည်။ သဖလံယထာပိ၊ လူမြတ်နိုး၍အကျိုးရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သုဘာသိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ သည်။ ကုဗ္ဗတော၊ အရိအသေ ပြုသောသူအား။ သဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၄၀-ဝိသာခါဥပါသိကာ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ နှစ်ဆွေခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာတို့ဖြင့် ပုဗ္ဗာရံ ဈေးကောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်၍ သာဓုခေါ်ပြီးသော

အဆုံး၌ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဥဒါန်းကျူးသော ဝိသာခါဒါယိကာမကို
အကြောင်းပြု၍....

၅၃။ ယထာပိ ပုပ္ဖရာသိမှာ၊ ကယိရာ မာလာဂုဏေ ဗဟူ။
ဧဝံ ဇာတေန မစ္စေန၊ ကတ္တဗ္ဗံ ကုသလံ ဗဟုံ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

ပုပ္ဖရာသိမှာ၊ များစွာသော ပန်းအစုမှ။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။
မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးတို့ကို။ ကယိရာယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊
တူ။ ဇာတေန၊ မွေးဘွားသော။ မစ္စေန၊ သတ္တဝါသည်။ ဝါ၊ ဇာတေန၊
ပဋိသန္ဓေနေတတ်သော။ မစ္စေန၊ သေတတ်သော။ ပုဂ္ဂလေန၊ သည်။
ပုပ္ဖရာသိမှာ၊ ဥစ္စာတည်းဟူသောပန်း သဒ္ဓါတည်းဟူသော ပန်းအစုမှ။
ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ပန်းကုံးကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။
ဦး၏။

၄၁-အာနန္ဒတ္ထေရပဉ္စ ဝတ္ထု

သာဝတ္ထိပြည်၌ နေတော်မူသောအခါ လေအောက် လေညာသို့
မွေးသော ပန်းနံ့သာမည်သည် ရှိပါမည်လောဟု လျှောက်ထားသော
ရှင်အာနန္ဒာ၏ ပြဿနာကို ဖြေတော်မူခြင်းငှာ....

၅၄။ န ပုပ္ဖဂန္ဓောပဋိဝါတ မေတိ၊
န စန္ဒနံ တဂ္ဂရ မလ္လိကာ ဝါ။
သတဉ္စ ဂန္ဓော ပဋိဝါတ မေတိ၊
သဗ္ဗာ ဒိသာ သပ္ပုရိသော ပဝါယတိ။

၅၅။ စန္ဒနံ တဂရံ ဝါပိ၊ ဥပ္ပလံ အထ ဝဿိကီ။
ဧတေသံ ဂန္ဓဇာတာနံ၊ သီလဂန္ဓော အနတ္တရော။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ရှေ့ဂါထာ ဥပဇာတိ)။

ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ပန်းအနံ့သည်။ ပဋိဝါတံ၊ လေတင် လေညာသို့။ နေတိ၊
မသွား။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးအနံ့သည်၎င်း။ တဂရံ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းနံ့သည်
၎င်း။ မလ္လိကာဝါ၊ စမ္ပယ်၊ ကြက်ရုံးနံ့သည်၎င်း။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။
နေတိ၊ မသွား။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဂန္ဓောစ၊ သီလ တည်းဟူ
သော သတင်းအနံ့သည်ကား။ ပဋိဝါတံ၊ လေတင် လေညာသို့။ ဧတိ၊

သွား၏။ ဝါ၊ လာ၏။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ သတင်းသည်။
သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ ပဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ ။
(တဝရံမလ္လိကာ၌ ဗိန္ဒုဗျေ)။

စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်၎င်း။ တဂရံဝါပိ၊ တောင်ဇလပ်ပန်း သည်၎င်း။
ဥပ္ပလံ၊ ကြာပန်းသည်၎င်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝဿိကီ၊ မြတ်လေးပန်း
သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေသံ ဂန္ဓဇတနံ၊ ဤပန်းနံသာ အပေါင်းတို့
ထက်။ သီလဂန္ဓော၊ သီလ တည်းဟူသော နံသာသည်။ အနုတ္တရော၊
မြတ်၏။ ဝါ၊ အတုမရှိ။ ။ ပြီး၏။

၄၂-မဟာကဿပတ္ထေရိပိဏ္ဍပါတဒါန ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ပိပ္ပလိလိုက်၌
နိရောဓသမာပတ်မှထ၍ ဆင်းရဲသူတို့အား ချီးမြှောက်မစုသောအားဖြင့်
ဆွမ်းကိုအလှူခံအံ့ဟု ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ရှေးရှုလာတော်မူသော အရှင်မဟာ
ကဿပအား သိကြားမင်းသည် ဆင်းရဲသော ယက်ကန်းသည်အိုယောင်
ဆောင်၍ ဆွမ်းလှူသည်ကို အကြောင်းပြု၍....

၅၆။ အပ္ပမတ္တော အယံ ဂန္ဓော၊ ယွာယံ တဂရစန္ဒနံ။
ယော စ သီလဝတံ ဂန္ဓော၊ ဝါတိ ဒေဝေသု ဥတ္တမော။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အပ္ပ-ဟု ပ-ကိုရှေ့ အ-သို့ ပေါင်း၍ရှုတ်။ ရှေ့အပ္ပမာဒဝဂ်မှာကဲ့သို့ အပ္ပ
မတ္တောဟု မရှုတ်လင့်။ တဂရစန္ဒနံ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ကား သာဗျတ္တ။
ဝုဏ်လည်းပြန်သည်။

တဂရစန္ဒနံ၊ တောင်ဇလပ် စန္ဒကူး၏။ ယွာယံ-ယောအယံ ဂန္ဓော၊
အကြင်အနံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော ဂန္ဓော၊ ထိုပန်း အနံသည်။ အပ္ပ
မတ္တော၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း။ ဝါ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည် ရှိ၏။
သီလဝတံ၊ သီလရှိသော သူတို့၏။ ယောစဂန္ဓော၊ အကြင်သတင်းအနံ
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဂန္ဓော၊ ထိုသတင်း အနံသည်။ ဥတ္တမော၊
လွန်မြတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည် တို့၌။ ဝါတိ၊
လှိုင်၏။ ။ ပြီး၏။

၄၃-ဂေါဓိကတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဣသိဂိလိတောင်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူသော ဂေါဓိကမထေရ်၏လားရာဂတိကို ရှာတွေ့၍မရသော မာရ်နတ်ကို အကြောင်းပြု၍....

၅၇။ တေသံ သမ္ပန္နသီလာနံ၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရီနံ။
သမ္ပ ဒညာ ဝိမုတ္တာနံ၊ မာရော မဂ္ဂံ န ဝိန္ဒတိ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဝိဟာရီနံ-ဟုရဿ)။

သမ္ပန္နသီလာနံ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော။ အပ္ပမာဒဝိဟာရီနံ၊ မမေ့မလျော့ နေလေ့ ရှိကုန်သော။ သမ္ပဒညာဝိမုတ္တာနံ၊ ကောင်းစွာ သိ၍ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ နဝိန္ဒတိ၊ မသိ။ ဝါ၊ ရှာ၍မရ။ ။ပြီး၏။

၄၄-ဂရဟဒိန္န ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့၌ တက္ကတွန်း တပည့်ဖြစ်သော ဂရဟဒိန္နသည် ယုတ်မာသော အကြံဖြင့် ဘုရားရှင်ကို သဃာနှင့်တကွ ဆွမ်းပင့်ဘိတ်၍ ကျယ်စွာသောတွင်း၌ ရှားမီးစုဖြင့် ပြည့်စေလျက် တွင်းပေါ်၌ ကြိုးတန်း၍ ပျဉ်ခင်းပြီးသော် ငါးရာသော နေရာတို့ကို ပြင်ဆင်၍များစွာသော အိုးကြီးတို့ကိုလည်း အဝကို ငှက်ပျောဘက်စည်း၍ ပုဝါဖြူဖုံး၍ နေရာ၏ အနီးအပါးဝယ် ထား၏။ ဘုရားအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သီရိဂုတ္တသည် တက္ကတွန်းတို့ကို ပင့်၍မစင်တွင်း၌ချဘူးသောကြောင့် ရန်ငြိုးဘွဲ့၍ ထိုသို့ပြုသည်။ ဘုရားရှင် သည် ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွကြွတော်မူလာလျှင်မီးတွင်းပေါ်၌ထားသော ပျဉ်တို့သည် ကွယ်လေကုန်၏။ မီးခဲစုမှလည်းဘီးမျှရှိသော ပဒုမာကြာချပ် ငါးရာတို့သည် ပေါက်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် သဃာနှင့်တကွ ပဒုမာ ကြာချပ်၌ နေတော်မူသည်။ ထက်ဝန်းကျင် ထားသော အိုးများစွာ တို့၌လည်း ပျားသကာ ထောပတ် မြိန်မြိတ်သောခဲဘွယ် ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ပြည့်လေကုန်၏။ ဂရဟဒိန္နသည် ဤအံ့ဘွယ်သရဲကိုမြင်လျှင်ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ကို ကန်တော့ဝန်ချပြီးလျှင် ရိသေစွာဆွမ်းလုပ် ကျွေး၏။ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုခြင်းငှာ....

၅၈။ ယထာ သင်္ကာရဌာနသ္မိံ၊ ဥဇ္ဈိတသ္မိံ မဟာပထေ။
ပဒုမံ တတ္ထ ဇာယေထ၊ သုစိ ဂန္ဓံ မနောရမံ။

၅၉။ ဧဝံ သင်္ကာရဘူတေသု၊ အဇ္ဈိဘူတေ ပုထုဇ္ဇေန။
အတိရောစတိ ပညာယ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။သိရိဂုတ္တ ဂရဟဒိန္နတို့နှင့်တကွ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါ တို့သည် အကျွတ်တရားကို ရလေကုန်၏။

သင်္ကာရဌာနသ္မိံ၊ တံမြက်ချေးစုရာအရပ် ဖြစ်သော။ ဥဇ္ဈိတသ္မိံ၊ စွန့်အပ်သော။ တတ္ထတသ္မိံမဟာပထေ၊ ထိုခရီးမ၌။ သုစိဂန္ဓံ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း ထုံသင်းသော အနံ့ရှိသော။ မနောရမံ၊ စိတ်မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ထသော။ ပဒုမံ၊ ကြာပဒုမာသည်။ ဇာယေထယထာ၊ ပေါက်ရောက်လာသကဲ့သို့။

ဧဝံတထာ၊ တူ။ သင်္ကာရဘူတေသု၊ တံမြက်ချေးစုသဘွယ် ဖြစ်ကုန်သောသူတို့အလယ်၌။ ပသန္တော၊ နေသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ငါဘုရား တပည့်သား ဖြစ်သော သူသည်။ အဇ္ဈိဘူတေ၊ ပညာမျက်စိ ကန်းသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇေန၊ ပုထုဇဉ်တို့ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အတိရောစတိ၊ လွန်ကဲ၍တင့်တယ်၏။

ဤဥပမာကား အဘူတောပမာတည်း၊ ခရီး၌ကြာပေါက်နိုင်မည်မဟုတ်၊ ပေါက်လျှင် တင့်တယ်ရာသကဲ့သို့ ဟူလိုသည်။

ပုပ္ဖဝဂ္ဂေါစတုတ္ထော။

— —

၅-ဗာလဝဂ်

၄၅-ပသေနဒီကောသလ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ပသေနဒီကောသလ မင်းကြီးသည် သူတပါးမယား၌တပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လင်ကို
 ဣန္ဒာသယ (ခ) ၁၃၆-၁၃ (ဒုတိယအကြိမ်)

ခေါ်၍ တယူဇနာဝေးရာအရပ်၌ ကုမုဒြာကြာနှင့် အရုဏဝတီမြေကိုယူ၍
 ရေချိုးချိန်ကျလျှင် ရောက်စေ မရောက်လျှင် အဆုံးစီရင်မည်ဟုလွှတ်လိုက်
 ပြီးလျှင် ညဉ့်အခါ၌ ရာဂစိတ်ဖြင့် အိပ်လေသည်ရှိသော် တရေးနိုး၍
 ဒု-ဟူသောအသံ၊ သ-ဟူသောအသံ၊ န-ဟူသောအသံ၊ သော-ဟူသော
 အသံ၊ ဤအသံကြီး လေးခွန်းကိုကြား၍ ထိတ်လန့်သောစိတ်ဖြင့် မအိပ်
 နိုင်ဘဲ မိုးသောက်လျှင် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ လာ၍ ဤအကြောင်းကို
 လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် အသင်မင်းကြီး-ကဿပဘုရား လက်ထက်၌
 သေဌေးသား လေးယောက်သည် ပရဒါရကံကို ပြုမိ၍ အနှစ်ခြောက်
 သောင်းမှတစ်ကြိမ်ပေါ်သော လောဟကုမ္ဘီ ငရဲအိုး၌ ခံရလေသည်။ အနှစ်
 ခြောက်သောင်းစေ့၍ ပေါ်သည်တွင် အချင်းချင်း ရုတ်ကနဲမြင်၍ စကား
 ပြောကြမည်အကြံနှင့် ဒု-ဟူ၍၊ သ-ဟူ၍၊ န-ဟူ၍၊ သော-ဟူ၍၊ အက္ခရာ
 တလုံးစီ အစကိုဆို၍ ငရဲအိုး၌ မြင်ရလေကုန်၏။ ဤအသံလေးခုကို အသင်
 မင်းကြီးကြားသည်။ တပါးသော အန္တရာယ်မရှိဟု ဟောတော်မူသည်။
 မင်းကြီးသည် အရှင်ဘုရား-အိပ်၍ မပျော်သော သူအား ညဉ့်တာ ရှည်
 သည်ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးစေခိုင်းလိုက်သော ယောကျ်ား
 သည်လည်းရောက်လာ၍ အရှင်ဘုရား-ခရီးပန်းသောသူအား ယူဇနာ
 ခရီးသည် ရှည်လှစွာ၏ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်လည်း ထိုသူတို့ကို
 အကြောင်းပြု၍ တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၆၀။ ဒိဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
 ဒိဃော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဗာလာန၌ ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိ
 တလောပ)။

ဇာဂရတော၊ အိပ်၍မပျော်သောသူအား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်သည်။
 ဒိဃာ၊ ရှည်ကြာ သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသော သူအား။
 ယောဇနံ၊ လေးဂါဝုတ်တာ ယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်ဝေး သကဲ့သို့
 ဖြစ်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။
 ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒိဃော၊ ဧကန္တ
 အားဖြင့် ရှည်၏။

သန္တဿ၌ သမု-ဓာတ် ခေဒ-အနက်ဟော။

အသံကြီးလေးခွန်းတို့တွင် တခုတခုသောအသံရှိ
ဆက်ဆိုလိုသည့် ဂါထာတို့ကား....

ဒု-မှ ဆက်ဆိုမည့် ဂါထာ။

ဒုဇ္ဈိဝိတ မဇ္ဈိဝိမ္မာ၊ ယေသံ နော န ဒဒါမသေ။
ဝိဇ္ဇမာနေသု ဘောဂေသု၊ ဒိပံ န ကမ္မ မတ္တနော။

သ-မှ ဆက်ဆိုမည့် ဂါထာ။

သဋ္ဌိဝဿသဟဿာနိ၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ သဗ္ဗသော။
နိရယေ ပစ္စမာနာနံ၊ ကဒါ အန္တော ဘဝိဿတိ။

န-မှ ဆက်ဆိုမည့် ဂါထာ။

နတ္ထိ အန္တော ကုတော အန္တော၊ န အန္တော ပတိဒိဿတိ။
တဒါဟိ ပကတံ ပါပံ၊ မမ တုဟ္ပဉ္စ မာရိသ။

သော-မှ ဆက်ဆိုမည့် ဂါထာ။

သောဟံ နူန ဣတော ဝန္တော၊ ယောနိ လဒ္ဓါန မာနသံ။
ဝဒညူ သီလသမ္ပန္နော၊ ကာဟာမိ ကုသလံ ဗဟုံ။

ယေသံနော၊ အကြင်ငါတို့၏။ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တို့သည်။
ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်စဉ်။ နဒဒါမသေ၊ မစ္ဆေရစိတ် ဆိုဝိတ်
ရှက်မွေး မပေးမလှူမိကုန်။ (တနည်း) ယေနော၊ သည်။ သံ၊ မိမိဥစ္စာကို။
နဒဒါမသေ၊ ကုန်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ ကျွန်းကြီးသဘွယ် ဆယ်ဖြာ
ကြွယ် ပုညဝတ္ထု ကုသိုလ်စုကို။ န ကမ္မ၊ မပြုမိကုန်။ တေမယံ၊ ထိုငါတို့
သည်။ ဒုဇ္ဈိဝိတံ၊ ရဲရဲထိန်ထိန် ပူရှိန်ဌာန်၌ အဋ္ဌေခြောင်းခြောင်း မီးမှာ
အောင်း၍ မကောင်းသော အသက်ရှည်ခြင်းကို။ အဇ္ဈိဝိမ္မာ၊ အသက်ရှည်
ရကုန်လေပြီ။

နိရယေ၊ လောဟကုမ္ဘိ ဤသည့်ငရဲ သံရေထဲ၌။ သဗ္ဗသော၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်ရကုန်သောငါတို့အား။ သဋ္ဌိဝဿသဟ
ဿာနိ၊ ကာလတွက်စစ် အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊
ပြည့်ကုန်ပြီ။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါမှ။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။

မာရိယ၊ ယခေါင်ရှည်ဝေး သောဌေးသားစစ် ဖြစ်သည့်အခါ သုရာ
ယစ်ဝ ကာမကြူကာ အိမ်ရာကျူးကျော် ငယ်ဘော်တစုတို့။ တဒါ၊
ထိုသောဌေးသားစစ် ဖြစ်သည့်အခါ၌။ ပကတံ၊ ပြုခဲ့ကြသော။ ပါပံ၊
ပရဒါရ စသည်ညစ်ကျ မကောင်းမှုသည်။ မမစ၊ ငါ့အား၎င်း။ တုယုဉ္စ၊
သင်တို့အား၎င်း။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အန္တော၊ သည်။
ကုတောအတ္ထိ၊ အတိမှာရှိအံ့နည်း။ အန္တော၊ သည်။ နပတိဒိဿတိ၊
မထင်မြင်။

သောအဟံ၊ ပရဒါရ စသည်သွားလာမိုက်မှားလေပြီးသောငါသည်။
ဣတော၊ သံရည်ပွက်ပွက် ပူချက်မစဲ ဤငရဲမှ။ ဂန္တော၊ သွားရ၍။ မာနသံ
ယောနိ၊ လူတို့၏ ပဋိသန္ဓေကို။ လဒ္ဓါနံ နုနု၊ အကယ်၍ ရသည်ရှိသော်။
ဝဒညူ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် လူဆိုထိုတို့ ဆိုသောစကားကို သိသည်ဖြစ်၍။
သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဗဟုံ၊
များစွာ။ ကာဟာမိ၊ နေ့ညဉ့်မစဲ ပြုမည်ဟဲ။ ။ပြီး၏။

၄၆-မဟာကဿပသဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပိပ္ပလိလိုဏ်၌
သီတင်းသုံးသော အရှင်မဟာကဿပ၏ တပည့်ဆိုး တယောက်သည်
မထေရ် ဆုံးမသည်ကို မနာမယူ ရန်ငြိုးဘွဲ့လျက် မထေရ်ဆွမ်းခံကြွ
ခိုက်တွင် ကျောင်းကို မီးတိုက်၍ လှက်ပြေးကြောင်းကို ရဟန်းတို့
ဘုရားအား လျှောက်ကြရာတွင်....

၆၁။ စရဉ္စေ နာမိဂစ္ဆေယျ၊ သေယျံ သဒိသ မတ္တနော။

ဧကစရိယံ ဒဠိ ကယိရာ၊ နတ္ထိ ဗာလေ သဟာယတာ။

ကိုဟောတော်မူသည်။ ။(တတိယပါဒ နှစ်လုံးလွန်)။

စရံ-စရန္တော၊ တရားကိုကျင့်သောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်
ထက်။ သေယျံ၊ သီလစသောဂုဏ်ဖြင့်မြင့်မြတ်သောသူကို၎င်း။ အတ္တနော၊
မိမိကိုယ်နှင့်။ သဒိသံ၊ ရည်တူဖြစ်သော သူကို၎င်း။ စေ နာမိဂစ္ဆေယျ၊
အကယ်၍ မရငြားအံ့။ ဧကစရိယံ၊ တယောက်တည်းသာ ကျင့်ခြင်းကို။
ဒဠိ၊ မြို့စွာ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဗာလေ၊ လူမိုက်၌။ သဟာယတာ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်း၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ပြီး၏။

၄၇ အာနန္ဒသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သာဓကပြည်၌ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသော အာနန္ဒာသေဋ္ဌေးသည် အလွန်ဝန်တိုသည် ဖြစ်၍မိမိလည်းမစား မသုံးရက်၊ သူတပါးတို့အားလည်း မပေးကမ်းရက် မူလသိရီ မည်သော မိမိသားကိုလည်း ငါကဲ့သို့ နှမြောစုံခက်ရမည်ဟု ဆုံးမ၏။ ထိုသေဋ္ဌေးသည်သေ၍ ဒွန်းစဏ္ဍားအမျိုး၌ဖြစ်၏။ အရယ်သို့ ရောက်လျှင် ခွက်လက်စွဲ၍ တောင်းစားခြင်းငှာ လှည့်လည်သည်ရှိသော် ရှေးဘဝက နေဘူးသော မိမိအိမ်သို့ရောက်၍တက်လျှင် သားဖြစ်သော မူလသိရီသေဋ္ဌေး၏ ကျေးကျွန်တို့သည် ဆွင်ရိုက်ပုတ်၍ ချလေကုန်၏။ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံဝင်ရာတွင်မြင်၍ သားမူလသိရီ သေဋ္ဌေးကိုခေါ်စေ ပြီးသော် အာနန္ဒာသေဋ္ဌေး ဝင်စားကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၍ မြေ၌ မြုပ်အပ်သော အိုးငါးလုံးကို ဘော်စေ၍ ပရိသတ်တို့အား တရားဟော ခြင်းငှာ....

၆၂။ ပုတ္တ မတ္ထိ ဓန မတ္ထိ၊ ဣတိ ဗာလော ဝိဟညတိ။

အတ္တာပိ အတ္တနော နတ္ထိ၊ ကုတော ပုတ္တော ကုတော ဓနံ။

ကိုဟောတော်မူသည်။ ။ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့ သည် အကျွတ်တရားရလေကုန်၏။

မေ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တား၊ သားသမီးတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ မေ၏။ ဝါ၊ အား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာလော၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို မမြင်သောသူမိုက်သည်။ ဝိဟညတိ၊ စိုးရိမ် ပင်ပန်း၏။ တထာပိ၊ ထိုငါ၏ဥစ္စာ ငါ၏သားသမီး ပျက်စီးချေ၏ ဟူ၍ ပင်ပန်းသော်လည်း။ (တည့်သည်)။ အတ္တနော၊ သေရာ ညောင်စောင်း၌ တပြောင်းခွေ့ခွေ့ ရောဂါတွေ့သောမိမိအား။ အတ္တာပိ၊ ယူငင်စရာကိုယ် ခန္ဓာ မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုတ္တော၊ သားသမီးသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့ နည်း။ ။ပြီး၏။

၄၈-ဂဏ္ဍိကဘေဒကစောရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ဥစ္စာ တုပ်ကို ဖြေတတ်သော ခိုးသူနှစ်ယောက်တို့သည် တရားနာသောသူနှင့် တကွ

ကျောင်းတော်သို့ လာကုန်၏။ တယောက်သည် တရားတော်ကို နာ၍
သောတာပန်တည်၏။ တယောက်ကား သူတပါးဥစ္စာထုပ်ကို ဖြေ၍ခိုး၏။
အိမ်သို့ ပြန်ကြကုန်သည်ရှိသော် ခိုးယူခဲ့သောသူသည် သင်ကား-မိုက်
သောကြောင့် တရားကိုနာ၍ တစုံတခုမျှမရ၊ ငါကား ဤမျှသော ဥစ္စာကို
ရသည်ဟု ဆို၏။ သောတာပန်တည်သော ခိုးသူသည် ဤအကြောင်းကို
ဘုရားရှင်အား လျှောက်ရာတွင်....

၆၃။ ယောဗာလော မညတိ ဗာလုံ၊ ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေနသော။
ဗာလော စ ပဏ္ဍိတ မာနီ၊ သ ဝေ ဗာလောဟိ ဝုစ္စတိ။

ကိုဟောတော်မူသည်။ ။(မညတိ၊မာနီ-ဟု ဒိဃ)။

သောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလုံ၊ မိမိမိုက်သည့်အဖြစ်ကို။
မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့ မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိသောကြောင့်။
သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတော ဝါပိ၊ ပညာရှိ သော်လည်း
ဖြစ်ရသေး၏။ ဗာလောစ၊ မိုက်လျက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ ငါပညာ
ရှိဟု ထင်မှတ်သော။ သ-သောနရော၊ လိုသူကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောဟိ၊
သူမိုက်ကြီးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ပြီး၏။

၄၉-ဥပါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ တရားဟော
နေရာ၌တက်နေသော ဥပါယိတ္ထေရ်ကို အာဂန္တု၊ ရဟန်းတို့သည် ဗဟု
သုတထေရ်မှတ်၍ ပြဿနာမေးလျှင် တစုံတခုမျှမရသောကြောင့် ကဲ့ရဲ့၍
ဘုရားကိုလျှောက်ရာတွင်....

၆၄။ ယာဝဇီဝမ္ဘိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗိ သူပဿံ ယထာ။

ကိုဟောတော်မူသည်။ ။အာဂန္တု၊ ရဟန်းတို့သည် အကျွတ်တရားကို
ရလေကုန်၏။

ဒုတိပါဒ တလုံးလွန်း။ ပရိရှေး ဥပရှေးရှိသော အာသဓာတ်၊ အာသ
ဥပဝေသနေ ဓာတ်နက်၊ ပရိနောင် ယ လာ။ ရနှင့် ယကို ဝဏ္ဏဝိပရိဟာယာဖြင့်
ပယိရုပါသတိ-ဟု ပြီးစေ။

ယာဝဇီဝမို့၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ သုခမိန်ကို။ စေပယိရပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေဓိ၊ ဤသို့ ဆည်းကပ် သော်လည်း (တည့်သည်)။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။ န ဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ မသိသနည်း ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ဟင်းမေ့နေကျ သစ်ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ပေါ့ခြင်း ငန်ခြင်း ဟင်း၏ အရသာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။ ။ပြီး၏။

၅၁-တိံ သပါဝေယျကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပါဝေယျကရဟန်း သုံးကျိပ်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ကပ္ပါသိကတောအုပ်၌ သောတာပန်ဖြစ် ကုန်၍ နောက်မှ အနုမတဂ္ဂသုတ်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်လေ့ကုန်၏။ ဤရဟန်း သုံးကျိပ် တို့သည် လျင်မြန်စွာတရားကို သိကုန်၏ဟု တရားသဘင်၌ ရဟန်းတို့ပြောဆိုချီးမွမ်းကြရာတွင်....

၆၅။ မဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညှ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရပါသတိ။

ဒိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဇိဌာ သူပရသံ ယထာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

မဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ဝိညှ၊ ပညာရှိသည်။ ပဏ္ဍိတံ၊ မိမိထက် ပညာရှိသောသူကို။ စေပယိရပါသတိ၊ အကယ်၍ဆည်း ကပ်ငြားအံ့။ ဇိဌာ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ချိုမျှဉ်ခါးဖန် ငန်ခြင်း ပေါ့ခြင်း ဟင်း၏ အရသာကို။ ဒိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ သောဝိညှ၊ ထိုဆည်းကပ်သော ပညာရှိသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ။ပြီး၏။

၅၁-သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်တရားတော် ဟောတော်မူသည်ကို ပရိသတ်စွန်းကနေ၍နာသော သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနသည် သောတာပန်ဖြစ်၍ မိမိရသောဂုဏ်ကို လျှောက်ကြားခြင်းငှါ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ငါ ဥစ္စာ များစွာပေးအံ့။ ဘုရားကို ဘုရားမဟုတ်ဟု ဆိုလေ့ဟုဆို၏။

လူနုလည်း သိကြားမင်းမျက်နှာကိုကြည့်၍ နင်ကားအသူနည်း။ သိကြားလော၊ အလွန်တရာ မိုက်စွာတကား။ ဤမျှလောက် မိုက်သောသူနှင့် ငါစကားဘက်ပြိုင်၍မပြောလို။ ငါ၌သူတော်ဥစ္စာ ရတနာခုနစ်ပါး များစွာရှိ၏ဟုခောင်းမဲလိုက်၍မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ရောက်လျှင်ဤအကြောင်းကိုလျှောက်ပြန်လေ၏။ ရဟန်းတို့သည် အရှင်ဘုရား ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓသည် မဂ်၏ဥပနိဿယရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် နုလေသနည်းဟု လျှောက်သည်တွင် ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓသည် လွန်လေပြီးသောအခါ တဂရသိဒ္ဓိမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို တံထွေးဖြင့်ထွေး၍ပြစ်မှားဘူးသောကြောင့်ကြာမြင့်စွာငဲ့ရဲခံပြီး၍ ဝိပါက်အကြွင်းအားဖြင့် လူနုဖြစ်ရသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်....

၆၆။ စရန္တိ ဗာလာ ဒုမ္မေဓာ၊ အမိတ္ထေနော အတ္တနာ။

ကရောန္တာ ပါပကံ ကမ္မံ၊ ယံ ဟောတိ ကဋကံ ဖလံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ ကဋကံဖလံ၊ စပ်ပူပြင်းစွာမခံသာသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ယံ ယေနကမ္မေန၊ အကြင်ကံကြောင့်။ ကဋကံဖလံ၊ စပ်ပူပြင်းစွာ မခံသာသောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဒုမ္မေဓာ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော။ ဗာလာ၊ တို့သည်။ အမိတ္ထေနော၊ ရန်သူဖြစ်၍သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အမိတ္ထေနော အတ္တနာ-အမိတ္တအတ္တာဝေ ဟုတွာ၊ ရန်သူဖြစ်၍ဖြစ်သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၍။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၅၂-ကဿကဥပါသက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ခိုးသူတို့သည် သာဝတ္ထိမြို့တွင်း၌ ဥစ္စာကို ခိုး၍အသွားတွင် တခုသောလယ်၏အနီး၌ ဥစ္စာထောင်ထုပ်ကျ၍နေလေ၏။ လယ်ထွန်ယောက်ျား တယောက်သည် လည်း ထိုလယ်ကို မိုးမလင်းမီကပင် သွား၍ထွန်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် လယ်ထွန်ယောက်ျားအား သနားသဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာနှင့်တကွ လယ်ထွန်ရာသို့ ကြွလာခဲ့၍ ဥစ္စာထောင်ထုပ်ကို ပြလျက် အာနန္ဒာ-အဆိပ်ထန်သောမြွေကို မြင်၏လောဟု မေးတော်မူ၏။ မြင်ပါ၏-ဟု အာနန္ဒာက လျှောက်လေ၏။ ဤမျှကိုမိန့်တော်မူ၍ ကျောင်းသို့ပြန်လေ၏။ လယ်ထွန်

သောယောကျ်ားလည်း မြွေရှိသလောဟု ကြည့်သော် ဥစ္စာထုပ်သို့မြင်၍
 သဲဖုံးပြီးသော် လယ်ထွန်မြဲထွန်လေ၏။ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ခြေရာခံ၍ လိုက်
 လာသည်ရှိသော် ဥစ္စာထုပ်ကိုရ၍ လယ်ထွန်သောယောကျ်ားကို ဘမ်းပြီး
 သော် မင်းအိမ်သို့ပို့လေ၏။ မင်းအိမ်၌ စစ်ကြောသည့် ရှိသော် ဘုရား
 ရှင်ကို သက်သေပြသောကြောင့် ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ ဘုရားကို
 လျှောက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် သက်သေအရာ၌ တည်တော်မူ၍ ကော
 သလမင်းနှင့်တကွ ထိုယောကျ်ားကို တရားဟောခြင်းငှာ....

၆၇။ န တံ ကမ္မံ ကတံ သာဓု၊ ယံ ကတွာ အနုတပ္ပတိ။
 ယဿ အဿုမုခေါ ရောဒံ၊ ဝိပင်္ဂါကံ ပဋိသေဝတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ဝါ၊ ပြုသောကြောင့်။ ဝါ၊
 ပြုသည်ရှိသော်။ အနုတပ္ပတိ၊ နောင်တ၊ တဘန် ပူပန်တတ်ရ၏။ အဿု
 မုခေါ၊ မျက်ရည်ကျသော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ရောဒံ-ရောဒန္တော၊
 ဝိုလျက်။ ယဿကမ္မဿ၊ အကြင်ကံ၏။ ဝိပင်္ဂါကံ၊ ဝိပင်္ဂါကို။ ပဋိသေဝတိ၊
 မှီဝဲရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်။ နသာဓု၊
 မကောင်း။

လယ်ထွန်ယောကျ်ား သောတာပန်တည်လေ၏။ ။ပြီး၏။

၅၃-သုမနမာလာကာရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို
 ပန်းတော်ဆက်သော သုမနပန်းသည်သည် ပန်းဆက်ခြင်းငှာနန်းတော်သို့
 အလာတွင် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်လွှတ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏
 တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် သံဃာအပေါင်း ခြံရံလျက် ဆွမ်းခံ ကြွတော် မူသော
 ဘုရားရှင်ကိုမြင်၍ အလွန်ကြည်ညိုရကား မင်းကို မဆက်ရ၍ သတ်လိုမှု
 သတ်စေ၊ တိုင်းမှနှင်ထုတ်လိုမှု နှင်ထုတ်စေဟု ကြံပြီးလျှင် အလုံးစုံသော
 ပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၏။ ပူဇော်သမျှသောပန်းတို့သည် ဘုရားရှင် အပေါ်၌
 ဗိတန် ကြက်၍ နောက်တော်မှလည်း ပန်းဗိတန်ကာ၍ လက်ဝဲ၊
 လက်ျာမှလည်း ပန်းဗိတန်ကာ၍ ကြွတော်မူရာ လိုက်လေ၏။ ရပ်တော်
 မူလျှင် ပန်းတို့သည်ရပ်လေ၏။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်း၊ မြို့ပ တဆွဲရှစ်ကုဋေသော
 အိမ်တို့မှ လူတို့သည် တအိမ်မကျန် ထွက်၍ ကြည့်ကြလေ၏။ သုမန

ပန်းသည်အား များစွာသော လက်ဆောင်တို့ကို ပေးလေ ကုန်သည်။
ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလည်း ဤအံ့ဘွယ်သရဲကိုမြင်၍ ဆင်ရှစ်စီး၊ မြင်းရှစ်စီး၊
ကျွန်မိန်းမ ရှစ်ယောက်၊ ကျွန်ယောက်ျား ရှစ်ယောက်၊ သတို့သမီး
ရှစ်ယောက်၊ အသပြာရှစ်ထောင်၊ ရွာကြီးရှစ်ရွာတို့ကို ပေး၏။ ဘုရားရှင်
ကျောင်းတော်သို့ရောက်လျှင် တရားဟောခြင်းငှာ....

၆၈။ တဉ္စ ကမ္မံ ကတံ သာဓု၊ ယံ ကတွာ နာနုတပ္ပတိ။
ယဿ ပီတိတော သုမနော၊ ဝိပါကံ ပဋိသေဝတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ဝါ၊ ပြုသောကြောင့်။ ဝါ၊
ပြုသည်ရှိသော်။ နာနုတပ္ပတိ၊ မပူပန်။ ပီတိတော၊ ပီတိဖြင့် နှစ်သက်သည်
ဖြစ်၍။ သုမနော၊ သောမနဿဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍။ ယဿ
ကမ္မဿ၊ အကြင်ကံ၏။ ဝိပါကံ၊ ဝိပါက်ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှိဝ်ရ၏။ ကတံ၊
ပြုအပ်သော။ တဉ္စကမ္မံ၊ ထိုကောင်းမှုကံသည်ကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။

ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် အကျွတ်
တရားရလေကုန်၏။ ပန်းသည်အားလည်း ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်၌ သုမန
မည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏။ ။ပြီး၏။

၅၄-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမ
သည် အန္တဝန်တော၌နေစဉ် ဦးရီး၏သား ဖြစ်သော နန္ဒလုလင်သည်
ထေရီမကိုဖျက်ဆီး၍ မြေမျိုလေ၏။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား
ရဟန်းတို့လျှောက်ထားရာတွင်....

၆၉။ မရူဝ မညတိ ဗာလော၊ ဟာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊ ဗာလော ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(မရူဝ မညတိ ပစ္စတိဟု ဒီဃ)။

ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုး
မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို။ မရူဝ၊ ပျားသကာကဲ့သို့။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ယဒါစ၊

အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။
တဒါ၊ ထိုအကျိုးပေးသောအခါ၌။ ဗာလော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော
ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ။ပြီး၏။

—

၅၅-ဇမ္ဗူကဏ္ဍေရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဇမ္ဗူကတက္ကတွန်း
သည် ကျင်ကြီးစွန့်ရာအရပ်၌ အဝတ်မဝတ်ဘဲ ညဉ့်အခါ ကျင်ကြီးကို
စားလျက်နေအခါ မြေတဘက်ကိုမြှောက်လျက် ခံတွင်းကိုကောင်းကင်သို့
ရှေးရှုဟလျက် လေကိုစားသည်။ မြေပြိုမည်ကို စိုးသောကြောင့် မြေ
တဘက်ကိုကြွသည်ဟုလူအများကိုပြောလျက် တဆွဲငါးနှစ်ပတ်လုံးနေ၏။
အင်္ဂ၊ မဂဓတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့သည် သူတော်ကောင်းမှတ်၍ လစဉ်
မပြတ် ထောပတ် ပျား ဆီ အမြှိန် အရသာတို့ဖြင့် ပူဇော်လေသော်
သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်ကော်၍ လျှာဖျား၌ တင်ပြီးလျှင် သွားကြလေ့။
အကျိုးဖြစ်လောက်ပါပြီဆို၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည်ဇမ္ဗူက၏
နေရာသို့ကြွတော်မူ၍ တညဉ့်ပတ်လုံး တည်းခိုတော်မူလျှင်မိန်းသည်းစွာ
ရွာ၍ ထိုအရပ်သည် သန့်ပြန့်သောနေရာဖြစ်လေ၏။ ထွန်းပသော ကိုယ်
ရောင်ဖြင့် နတ်မင်း သိကြားမင်း မြဟ္မာမင်းတို့သည်ကပ် ခစားလေ၏။
ဇမ္ဗူကလည်း ထိုဘုရားအထံသို့လာသောနတ် သိကြား မြဟ္မာတို့ကိုမြင်၍
မိုးသောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်လည်း
နတ် သိကြား မြဟ္မာတို့သည် ဆည်းကပ်လာကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီး၍
ဇမ္ဗူက သင်သည် ကဿပ ဘုရားလက်ထက် ရဟန်းဖြစ်သောအခါ
အာဂန္တုကဖြစ်သော ရဟန္တာအား ကုလမစ္ဆေရဖြစ်၍ ဤဒါယကာ
လှူသော ဆွမ်းထက် မစင်ကို စားခြင်းကပင် မြတ်သေး၏ဟု ဆိုသော
ဝစီကံကြောင့် ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏အကြား မြေကြီးတယူဇနာနှင့်သုံးဂါဂုတ်
တက်အောင် ငရဲခံပြီးမှ ဒိပါကအကြွင်းဖြင့် ဤသို့ ယုတ်မာစွာ ဖြစ်ရ
တကား၊ အဘယ့်ကြောင့် လူများကို လှည့်ပတ်သနည်းစသည်ဖြင့် ဆုံးမ
တော်မူ၍ ဖော်ဘိက္ခု ပဉ္စင်းခံတော်မူသည်။ ဇမ္ဗူကသည် အတိဉာဉ်
သမာပတ်နှင့်တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည်
အင်္ဂ၊မဂဓတိုင်းသူ တိုင်းသားတို့အားတရားဟောခြင်းငှာ....

၇၀။ မာသေမာသေ ကုသဂ္ဂေန၊ ဗာလော ဘုဇ္ဇေယျံ ဘောဇနံ။
နသော သင်္ခတဓမ္မာနံ၊ ကလံ အတ္တတိ သောဠသိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ မာသေမာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ ကုသဂ္ဂေန၊
သမန်း မြက်ဖျားဖြင့် သာလျှင်။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဇ္ဇေယျံ၊
စားငြားအံ့။ တထာဝိ၊ ထိုသို့ တလကုန်ကျမ်း တလဆန်းမျှ သမန်းမြက်
ဖျားဖြင့်စား၍ ကျင့်သော်လည်း။ သောမာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။
သင်္ခတဓမ္မာနံ၊ သိအပ်လော တရားရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
သောဠသိ၊ ကလံ၊ နှစ်ရံ့ ငါးဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍ တစိတ်ကိုမျှ။
နအတ္တတိ၊ အဘိုးမထိုက်။

(၁၆-တည် ၁၆-နှင့်မြောက်၊ ၂၅၆-ဖြစ်၏)။ ။ ရှစ်သောင်း
လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့သည် အကျက်တရားကို ရလေကုန်၏။
ပြီး၏။

၅၆-အဟိပေတ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၏
ကျောင်းသင်္ခမ်းကို မီးတိုက်ခဲ့ဘူးသောကြောင့် အဝီစိ၌ ကြာမြင့်စွာ
ခံပြီး၍ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ နှစ်ဆဲ့ငါးယူဇနာ ရှိသော အတ္တဘောဖြင့်
မီးတထိန်ထိန် လောင်လျက် ခံနေရသော မြွေပြိတ္တာကို ရှင်မောဂ္ဂလာန်
မြင်၍ ဘုရားကိုလျှောက်ရာတွင် ဘုရားရှင်သည် ပြိတ္တာ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို
ဟောတော်မူပြီး၍....

၇၁။ န ဟိ ပါပံ ကတံ ကမ္မံ၊ သဇ္ဈ ခီရံဝ မုစ္စတိ။

ဒဟန္တိ မာလ မန္တေတိ၊ ဘသ္မာဆန္နောဝ ပါဝကော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သဇ္ဈ၊ ခီရံ၊ ယူညှစ်သစ်စသော နို့ရည်သည်။ နမုစ္စတိ၊ မချဉ်မသိုး
အခိုးမလွှတ်သေးသကဲ့သို့။ ကတံ၊ ပြုသစ်စသော။ ပါပံကမ္မံ၊ မကောင်းမှု
ကံသည်။ နမုစ္စတိ၊ အခိုးမလွှတ်သေး။ မုစ္စန္တော၊ အခိုးလွှတ်သည်ရှိသော်။
ဘသ္မာဆန္နော၊ ပြာဖုံး၍ထားသော။ ပါဝကော၊ မီးကဲ့သို့။ ဗာလံ၊
သူမိုက်ကို။ ဒဟန္တိ၊ လောင်စေလျက်။ အန္တေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ပြီး၏။

၅၇-သဠိကုဋ္ဌပေတ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ကျောက်ခဲပစ် အတတ်ကိုတတ်သော သူတယောက်သည် ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို ကျောက်ခဲ ဖြင့် ပစ်ခတ်၍ သတ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့် ကာလရှည်စွာ အဝီစိ၌ခံရပြီးမှ ဝိပါက် ကြွင်းဖြင့် ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်၌ ရဲရဲတောက်သော သံတူအလုံး ခြောက်သောင်းတို့သည် မပြတ်ဦးခေါင်းကို ထုကုန်သည်ဖြစ်၍ သုံးဂါ ဝုတ်ရှိသော အတ္တဘောဖြင့် ခံနေရသော သဠိကုဋ္ဌပြိတ္တာကို ရှင်မောဂ္ဂ လာန်မြင်၍ ဘုရားကိုလျှောက်ရာတွင် ပြိတ္တာ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဟောတော် မူပြီး၍....

၇၂။ ယာဝဒေဝ အနတ္တာယ၊ ဥတ္တံ ဗာလဿ ဇာယတိ။

ဟန္တိ ဗာလဿ သုတ္တံသံ၊ မုဒ္ဒမဿ ဝိပါတယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏။ ဥတ္တံ၊ အဋ္ဌာရသ သိပ္ပမကျန် ကျမ်းဂန်ပေစာ သိလိမ်မာသော အဖြစ်သည်။ ဗာလဿ၊ အား။ ယာဝဒေဝ အနတ္တာယ၊ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ခြင်းငှာသာလျှင်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလဿ၊ ၏။ သုတ္တံသံ၊ ဖြစ်သော ကုသိုလ်အဖို့ကို။ ဟန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်တတ်၏။ အာ၊ ထို သူမိုက်၏။ မုဒ္ဒံ၊ ပညာတည်းဟူသောဦးထိပ်ကို။ ဝိပါတယံ၊ ပြတ်၍ကျစေ တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၅၈-စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့၌ အာဝဂါသိကပြု၍နေသော ရှင်သုဓမ္မသည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂ လာန်တို့ကို စိတ္တသူကြွယ်ပင့်၍ ဆွမ်းကျွေးရာတွင် မိမိမစ္ဆေရဖြင့် သည်း မခံနိုင်သောကြောင့် သူကြွယ်ကိုဆဲရေးလျက် ဘုရားအထံသို့လာပြီးသော် မိမိပြုခဲ့သောအမှုကိုလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ရှင်သုဓမ္မကို သူကြွယ်ထံ ကန်တော့ဝန်ချစေ၍ တရားဟောခြင်းငှာ....

၇၃။ အသန္တ ဘာဝန မိစ္ဆေယျ၊ ပုရေက္ခာရေ ဘိက္ခုသု။

အာဝဂါသေသု စိဿရိယံ၊ ပူဇာ ပရက္ခလေသုစ။

၇၄။ မမေဝ ကတံ မညန္တု၊ ဂိဟိ ပဗ္ဗဇိတာ ဥဘော။
မမေဝါတိ ဝဿ အဿု၊ ကိစ္စာ ကိစ္စေသု ကိသ္မိဉ္စိ။
ဣတိ ဗာလဿ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဣစ္ဆာ မာနောစ ဝခုတိ။

ဤနှစ်ဂါထာခွဲကိုဟောတော်မူသည်။ ။(ရှေ့ဂါထာ တလုံးလွန်)။

ဗာလော၊ မိုက်သောသူသည်။ အသန္တဘာဝနံ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသော
ဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို၎င်း။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ပုရေက္ခာရဉ္စ၊ မိမိကို
မြီရံခြင်းကို၎င်း။ အာဝါသေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ ဣဿရိယဉ္စ၊ အစိုးရ
ခြင်းကို၎င်း။ ပရကုလေသု၊ ဟပါးသော ဒါယကာအမျိုးတို့၌။ ပူဇာ၊
ပူဇော်ခြင်းတို့ကို၎င်း။ ဣစ္ဆယျ၊ အလိုရှိရာ၏။

မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ကတံ၊ သေနာသနစသောဝတ်ကို ပြုအပ်၏
ဟူ၍။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂိဟိပဗ္ဗဇိတာ၊ လူရဟန်းတို့သည်။
မညန္တု၊ မှတ်ထင်စေကုန်သတည်း။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောကာလ၌။
ကိစ္စာကိစ္စေသု၊ ကိစ္စကြီးငယ်တို့သည်။ ဗာဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။
မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ အတိဝဿ၊ အလိုသို့လိုက်ကုန်သည်။ အဿု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာလဿ၊ မိုက်သောရဟန်းအား။
သင်္ကပ္ပေါ၊ အကြံသည်၎င်း။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်၎င်း။ မာနောစ၊ မာန်
သည်၎င်း။ ဝခုတိ၊ ပွား၏။

ကိံသံစိရိပ္ပ ဆနံသင့်မည်။ သို့ဖြစ်သော်လည်း ပါဠိတော် ဖြစ်သည်။
မဖျက်လင့်။

ပြီး၏။

၅၉-တိဿသမဏေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ဝနဝါသီတိဿသည်
ခုနစ်နှစ်ရှယ် သာမဏေပြုစကပင်လျှင် သင်္ကန်းတထောင် ဆွမ်းတထောင်
တို့ကိုရသည်။ ကမ္မလာ ကထောင်တို့ကိုလည်းရသည်။ ဤသို့သဘော
ရှိသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာတို့ကိုစွန့်၍ မိဘဆွေမျိုးတို့နေရာသာဝတ္ထိမြို့မှ
ယူဇနာ တရာခွန်ဆယ်ကွာသော တောရွာငယ်တခု၌ ပြောင်း၊ ဝဲ၊ လူး၊
ဆင်ရတတ်သမျှ အာဟာရကို မှီဝဲလျက်နေပေသည်။ အံ့ဘွယ်သရဲရှိစွ
တကားဟုရဟန်းတို့ ချီးမွမ်းကြရာတွင် ချစ်သားတို့ လာဘ်ကိုမှီသော

အကျင့်လည်းတပါးပင်။ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်လည်း တခြား
ပင်တည်းဟု ပြခြင်းငှာ....

၇၅။ အညာဟိ လာဘူပနိသာ၊ အညာ နိဗ္ဗာနဂါမိနီ။
ဝေမေတံ အဘိညာယ၊ ဘိက္ခု ဗုဒ္ဓဿ သာဝကော။
သတ္တာရံ နာဘိ နန္ဒေယျ၊ ဝိဝေက မနုဗြူဟယေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

လာဘူပနိသာ၊ လာဘ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်။
အညာဟိ၊ တပါးသာလျှင်တည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိနီ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
အကျင့်သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဧတံဒွယံ၊ ဤအကျင့်
နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာကို။ နာဘိနန္ဒေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ ဝိဝေကံ၊
တကိုယ်တည်းနေခြင်းဟူသော ကာယဝိဝေက၊ သမာပတ် ရှစ်ပါးတည်း
ဟူသော စိတ္တဝိဝေက၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဥပဓိဝိဝေကကို။ အနုဗြူ
ဟယေ၊ အဘန်တလဲလဲ အမြဲမကွာကောင်းမွန်စွာ ပွားစေရာ၏။ ပြီး၏။

ဗာလဝဂ္ဂေါပဉ္စမော။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ်

၆၀-ရာဇတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သာဝတ္ထိမြို့၌ ဆင်းရဲ
သောရာဇပုဏ္ဏားအိုသည် ရှင်ပြုလိုသောကြောင့် ရဟန်းတို့ကိုတောင်းပန်
သော်လည်း သူအိုမစွမ်းဖြစ်၍ လက်မခံကုန်။ ရှင်သာရိပုတ္တရာကား....
ဆွမ်းတယောက်မ လောင်းဘူးသောကျေးဇူးကိုအောက်မေ့၍ ရှင်ရဟန်း
ပြုလျှင် ဆုံးမ ဩဝါဒကို အလွန်နာယူသည် ဖြစ်၍ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ချစ်သားတို့-ရဟန်း
မည်သည်ကား ဆိုဆုံးမလွယ်သည် ဖြစ်ရာ၏။ အပြစ်ကိုပြု၍ ဆုံးမသော
သူကို ငွေအိုး၊ ရွှေအိုးကို ဖော်ပြပေးသော သူကဲ့သို့ မှတ်ဟုသည်ဟု
မိန့်တော်မူပြီး၍....

၇၆။ နိဓိနံဝ ပဝတ္ထာရံ၊ ယံ ပဿေ ဝဇ္ဇဒဿိနံ။
 နိဂ္ဂဟ္ပဝါဒိ မေဓာဝိ၊ တာဒိသံ ပဏ္ဍိတံ ဘဇေ။
 တာဒိသံ ဘဇမာနဿ၊ သေယျော ဟောတိ နပါဝိယော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဝဇ္ဇဒဿိနံ၊ အပြစ်ကိုဘော်ပြပေတတ်ထသော။ နိဂ္ဂဟ္ပဝါဒိ၊ နှိပ်စက်၍
 ဆိုပေတတ်ထသော။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိကို။ နိဓိနံ၊ မြေ၌ မြှုပ်ထားသော
 ရွှေအိုးကို။ ပဝတ္ထာရံ၊ ပြောကြားလာပေသောသူကဲ့သို့။ ယံ ပဿေ၊
 အကြင်ရှုထိုက်၏။ တေန ဒဿနာရဟေန၊ ထိုသို့ ရှုထိုက် ခြင်းကြောင့်။
 တာဒိသံ၊ ထိုသို့ အပြစ်ကိုပြလျက် နှိပ်စက် ဆိုမြည်တတ်သော သဘော
 ရှိသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ကို။ ဘဇေ၊ ဗွိဇလေလော့။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော
 ရှိသောပညာရှိကို။ ဘဇမာနဿ၊ ဗွိဇသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သေယျော၊
 မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နပါဝိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ပဿေ-၌ ယေ ဝိဘတ် အရဟတိ အနက်၌ဖြစ်၏။ ဘဇေကား သေဝန
 အနက်၌ဖြစ်၏။ ယံ-ကား ကြိယာမသန။

ပြီး၏။

၆၁-အဿဇီပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ကိဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်၌
 အဿဇီပုနဗ္ဗသုကတို့၏ ကုလဒူသက အနေသနအမှုကိုပြုကုန်၍ နေကြ
 ကြောင်းကို ကြားသိတော်မူလျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကို
 ခေါ်တော်မူ၍ သင်တို့ သဒ္ဓိဝိဟာရိက အန္တေဝါသိက တပည့်တို့ကို
 ဆုံးမကြချေကုန်လော့ဟု စေလွှတ်တော်မူ၍....

၇၇။ ဩဝါဒေယျာ နုဿာသေယျ၊ အသန္တာ စ နိဝါရယေ။
 သတဗ္ဗိ သော ပိယော ဟောတိ၊ အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဩဝါဒေယျ၊ အမှုရောက်သော အခါ ဆုံးမရာ၏။ အနုဿာသေယျ၊
 အမှုမရောက်မီ ကန့်မြစ်ရာ၏။ ဝါ၊ ဩဝါဒေယျ၊ မျက်မှောက်ဆုံးမရာ၏။
 အနုဿာသေယျ၊ မျက်ကွယ် ဆုံးမရာ၏။ ဝါ၊ အနုဿာသေယျ၊ အဘန်
 တလဲလဲ ဆုံးမရာ၏။ အသန္တာ၊ မကောင်းသော အမှုအရာတို့မှလည်း။

နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ သော၊ ထို ဆုံးမ တားမြစ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြီး၏။

၆၂-ဆန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဆန္ဒမထေရ်သည် ကပိလဝတ် နန်းတော်မှ သန်းခေါင်ကျော်ကာလတွင် ကဏ္ဍကမြင်းဖြင့် ကျွန်ရင်း ငဆန်နှင့်တကွတောထွက်ကြသည့်အခါ သာရိပုတ္တရာလည်းမရှိ မောဂ္ဂလာန်လည်းမသိယခုဘုရားဖြစ်ခါမှငါသာရိပုတ္တရာ၊ ငါမောဂ္ဂလာန် တကားဟု ပြောဆိုသူများကြသည်ဟုဆို၍ အဂ္ဂသာဝကတို့ကို ဆဲရေး လေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ကြားသိတော်မူ၍ ဆန္ဒမထေရ်ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၇၀။ န ဘဇေ ပါပကေ မိတ္တေ၊ န ဘဇေ ပုရိသာ ဓမေ။
ဘဇေထ မိတ္တေ ကလျာဏေ၊ ဘဇေထ ပုရိသုတ္တမေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ န ဘဇေ၊ မမှီဝဲရာ၊ ပုရိသာဓမေ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်စွာယုတ်မာကုန်သောယောက်ျားတို့ကို။ န ဘဇေ၊ မမှီဝဲရာ။ ကလျာဏေ၊ သိလအစရှိသော ဂုဏ်ဖြင့် ကောင်းကုန်သော။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဘဇေထ၊ မှီဝဲရာ၏။ ပုရိသုတ္တမေ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့ကို။ ဘဇေထ၊ မှီဝဲရာ၏။ ပြီး၏။

၆၃-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကုတ္တု၊ ငှက်ပြည်ကို စွန့်၍ အမတ်တထောင်နှင့်တကွ ရဟန်းပြုလာသောမဟာကပ္ပိန မထေရ်သည် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသည်မှ နောက်၌ အဟောသုခံဟု ဥဒါန်းကျူးသည်ကို ပြည်စည်းစိမ်ကို အောက်မေ့၍ ဥဒါန်းကျူးသည်ထင်ကြ၍ ရဟန်းတို့ ဘုရားကိုလျှောက်ထားကြရာတွင်....

၇၉။ ဓမ္မပိတိ သုခံ သေတိ၊ ဝိပ္ပသန္နေန စေတသာ။
အရိယပ္ပဇေဒိတေ ဓမ္မေ၊ သဒါ ရမတိ ပဏ္ဍိတော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဓမ္မပိတိ၊ တရားမြိုက်ကို တကျိုက်တပေါက် သောက်ရသောသူသည်။
သုခံသေတိ၊ ချမ်းသာစွာနေရ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အရိယပ္ပ
ဇေဒိတေ၊ အရိယာတို့ သိအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား၌။
ဝိပ္ပသန္နေနစေတသာ-ဝိပ္ပသန္ဓစေတော ဟုတွာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်
သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

ပြီး၏။

၆၄-ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
တပည့် ခုနစ်နှစ် အရွယ်မျှသာရှိသေးသော ပဏ္ဍိတသာမဏေငယ်သည်
မထေရ်နှင့်တကွဆွမ်းခံသွားရာတွင် လယ်လုပ်သမားတို့မြောင်းသွယ်လျက်
ရေယူကြသည်ကိုမြင်၍ ဤသူတို့သည် ကိုယ်ပ၌တည်သော စိတ်မရှိသော
ရေကိုပင်လျှင် အလိုရှိရာသို့ ရောက်အောင် ဆောင်နိုင်ကြ ကုန်သည်။
ငါကား စိတ်ရှိသည်ဖြစ်လျက် ကိုယ်၌တည်သော စိတ်ကို အလိုရှိရာ
ဘာဝနာသို့ဆောင်လျက် ရဟန်းတရားကို အားထုတ်ခြင်းငှာ အဘယ်
ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘဲရှိအံ့နည်းဟု ကြံအောက်မေ့လေသည်။ ထို့နောင်
မြားကိုဖြောင့်၍နေသော မြားသမားတို့ကို မြင်ပြန်လျှင် ဤသူတို့သည်
တော၌ပေါက်ရောက်သော ကွေ့ကောက် လိမ်လစ်သော သစ်ဝါးခြံမီး
တို့ကိုပင် မကောက်စေရ ဖြောင့်လှအောင် ပြုနိုင်ကုန်၏။ ငါကားရာဂ
စသော ကိလေသာတို့ကြောင့် ကောက်ကျစ်လိမ်လစ်သော ကိုယ်တွင်း၌
ရှိသောစိတ်ကို မလိမ်မကောက်ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်အောင်အဘယ်ကြောင့်
မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိရအံ့နည်းဟု ကြံအောက်မေ့လေသည်။ ထို့နောင်တဘန်
ရထားလှည်းဘီး ပုံတောင်း အကန့် အကွပ် အစရှိသည်ကိုပြု၍နေသော
လက်သမားတို့ကိုမြင်၍ ဤသူတို့သည် စိတ်မရှိသော သစ်သားကိုပင်
ပုံတောင်း အကန့် အကွပ် စသည်ဖြစ်အောင် တတ်နိုင်ကုန်၏။ ငါကား
ကိုယ်တွင်း၌ရှိသော စိတ်ကို စိတ်ကောင်းဖြစ်အောင် အဘယ်ကြောင့်
မဆုံးမနိုင်ဘဲ ရှိရအံ့နည်းဟု ကြံအောက်မေ့၍ ဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်သော

ရှင်သာရိပုတ္တရာကို လျှောက်၍ ကျောင်းသို့ ပြန်လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်လေသော်ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့်တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဤပဏ္ဍိတ သာမဏေ၏အကြောင်းကို ပြောဆိုကြသော ရဟန်းတို့အား တရားဟောခြင်းငှာ....

၈၀။ ဥဒကဉ္စိ နယန္တိ နေတ္ထိကာ၊ ဥသုကာရာ ဒမယန္တိ တေဇနံ။
ဒါရုံ ဒမယန္တိ တစ္ဆကာ၊ အတ္တာနံ ဒမယန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

ဤဝေတာလိဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

နေတ္ထိကာ၊ လယ်လုပ်သောလူ တောင်သူယောက်ျားတို့သည်။ ဥဒကံ၊ မြစ်၊ ချောင်း၊ အိုင်၊ အင်း၊ တွင်းစသည်၌ တည်သောရေကို။ နယန္တိ၊ ခါးနွဲ့၊ ခူ၊ မောင်း၊ ရေစက်ပေါင်းဖြင့် မြောင်းသွယ်လျက် ဆောင်ယူကြကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ မြားသမားတို့သည်။ တေဇနံ၊ ကောက်သော မြားကို။ ဒမယန္တိ၊ မီးဖြင့်ဖြောင့်ကုန်၏။ တစ္ဆကာ၊ တံစည်းဆရာ ဗိသုကာတို့သည်။ ဒါရုံ၊ တောမြိုင်ချောက်၌ ပေါက်ရောက်သော သစ်သားကို။ ဒမယန္တိ၊ ပုံဘောင်း အကွင် စသည်ပြုခြင်းငှာ ရွှေကုန် ခုတ်ကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ ရှိသောသူတို့သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိစိတ်ကို။ ဝါ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၆၅-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယထွေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူ သောအခါ ရဟန်းငယ် သာမဏေငယ်တို့သည် လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယထေရ်ကို ဦးခေါင်းနားရွက် များကိုကိုင်လျက် ငါတို့ဘထွေးဖြစ်သော မထေရ်သည် သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်ကုန်၏လော စသည်ဖြင့် ကျီစယ်ကုန်၏။ မထေရ်ကား အမျက် မထွက်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။ ဤအကြောင်းကိုဘုရားရှင်ကြားသိတော် မူ၍ထိုမထေရ်၏ ရဟန္တာအဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှာ....

၈၁။ သေလော ယထာ ဧကန္တနော၊ ဝါတေန န သမီရတိ။
ဧဝံ နိန္ဒာ ပသံသာသု၊ န သမိဉ္ဇန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဧကန္တနော၊ တစ်နက်သော။ သေလော၊ ကျောက်တောင်သည်။ ဝါတေန၊ လေးမျက်နှာမှလာသောလေကြောင့်။ နသမီရတိယထာ၊ မကုန်

မလှုပ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နိန္ဒာပသံ
သာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့်။ နသမိဉ္ဇန္တိ၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။
ပြီး၏။

၆၆-ကာဏမာတာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကာဏမည်သော
သတို့သမီးသည် ခင်ပွန်းအိမ်သို့ ပြန်သွားလို၍ ကြော်ထားသော မုံ့တို့ကို
အမိဖြစ်သော သောတာပန် ဒါယိကာမကြီးသည် အိမ်ဝ၌ ရပ်လာ
ကုန်သောရဟန်းတို့အားလေးကြိမ်မြောက်အောင်လှူ၍ကုန်သောကြောင့်
လင့်အိမ်သို့ မပြန်ဖြစ်ကြာမြင့်၍ နေရသောကြောင့် ရဟန်းတို့ကို ကျိန်ဆဲ
လေလျှင် ဘုရားရှင်သည် ထိုသတို့သမီးကိုဆုံးမ၍ သောတာပန်အဖြစ်သို့
ရောက်စေ၏။ ရဟန်းတို့သည် ဤအကြောင်းကိုပြောဆို ချီးမွမ်း၍ နေကုန်
သည်ရှိသော် ဤသတို့သမီးသည် ရှေးအခါ၌သာ နောက်ကျသောစိတ်
ရှိသည်။ ယခုကား ကြည်လင်စွာသောစိတ်ရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီး၍....

၈၂။ ယထာပိ ရဟဒေါဂန္တိရော၊ ဝိပဿန္ဓော အနာပိလော။

ဧဝံ ဓမ္မာနိ သုတွာန၊ ဝိပဿိဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(တလုံးလွန်)။

ဂန္တိရော၊ နက်သော။ ရဟဒေါ၊ ရေကန်သည်။ ဝိပဿန္ဓောယထာပိ၊
ကြည်လင်သကဲ့သို့။ အနာပိလောယထာပိ၊ မနောက်ကျ သကဲ့သို့။ ဧဝံ
တထာ၊ ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဓမ္မာနိ၊ တရားတို့ကို။
သုတွာန၊ ကြားနာပြီး၍။ ဝိပဿိဒန္တိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ပြီး၏။

၆၇-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဝေရဉ္စမြို့ဝယ် ဝါဆို
သောကာလ စားကြွင်းစား ငါးရာတို့သည် မမြူးထူး ကြကုန်။ သာဝတ္ထိ
ပြည်ဝယ် ဝါဆိုသောကာလ မြူးထူးချော်ပါး ပြေးလွှား ဟစ်အော်ကုန်
သည်။ ရဟန်းတို့ကား အထူးမရှိ ပကတိနေမြဲပင် နေကြ ကုန်သည်ဟု
ရဟန်းတို့ပြောဆိုသံကို ကြားတော်မူ၍ သူတော်ကောင်းတို့ သဘောကို
ပြခြင်းငှာ....

၈၃။ သဗ္ဗတ္ထ ဝေ သပ္ပုရိသာ စဇန္တိ၊
 န ကာမကာမာ လပယန္တိ သန္တော။
 သုခေန ဖုဋ္ဌာ အထဝါ ဒုခေန၊
 န ဥစ္စာဝဓံ ပဏ္ဍိတာ ဒဿယန္တိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမပါဒ ဣန္ဒာ ဇီရာ၊ ဒုတိယ တတိယပါဒ ဥပေန္တဝဇီရာ၊ ဒုက္ခေန-ဟု
 ဒွေဘော်မလို။ စတုတ္ထပါဒ ဘုဇဉ်ပယာတ၊ ပေါင်းသော် ဥပဇာတိဂါထာ
 ဝဇန္တိဟု ပါဌ်အများရှိသည်။ မရှိသင့်။

သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာစသည်တို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်မက်မောခြင်းကို
 (ထည့်)။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ စဇန္တိ၊
 စွန့်ကုန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ကာမကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်ကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နလပယန္တိ၊ မဆို မမြှောက်ကုန်။ ပဏ္ဍိတာ၊
 တို့သည်။ သုခေန၊ ချမ်းသာနှင့်။ ဖုဋ္ဌာဝါ၊ တွေ့သော်၎င်း။ အထ၊ ကိုမြို့။
 ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲနှင့်။ ဖုဋ္ဌာဝါ၊ တွေ့သော်၎င်း။ ဥစ္စာဝဓံ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်
 ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ကို။ နဒဿယန္တိ၊ မပြုကုန်။ ။ပြီး၏။

၆၈-ဓမ္မကတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဓမ္မကဥပါသကာ
 သည် သာသနာ၌ မိမိရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်
 ပြီးသော် မိမိ၏ သားမယားတို့ကိုလည်း ရဟန်းပြုစေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်စေ၏။ တရားသဘင်၌ ထိုဒါယကာ၏ အကြောင်းကို ရဟန်းတို့
 ပြောဆို ချီးမွမ်းလျက်နေကြရာတွင်....

၈၄။ န အတ္တဟေတူ န ပရဿ ဟေတူ၊
 န ပုတ္တ မိစ္ဆေ န ဓနံ န ရဋ္ဌံ။
 နိစ္ဆေ အဓမ္မေန သမိဉ္စိ မတ္တနော၊
 သသီလဝါ ပညဝ ဓမ္မိကော သိယာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ရှေ့နှစ်ပါဒ ဥပေန္တဝဇီရာ၊ တတိယပါဒ ဣန္ဒဝိသာ။ စတုတ္ထပါဒ ဝိသဋ္ဌ။
 ဟေတူ-ဟု ဒိဃ၊ ပညဝ-ဟု ရဿ။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အတ္တဟေတု၊ မိမိ၏ အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပုတ္တံ၊ သားသမီးကို။ နဇုဇ္ဈေ၊ အလိုမရှိရာ။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ နဇုဇ္ဈေ၊ ရာ။ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်တိုင်းကားကို။ နဇုဇ္ဈေ၊ ရာ။ အဓမ္မေန၊ မတရားသော အားဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမိဒ္ဓိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နဇုဇ္ဈေ၊ ရာ။ သ-သော ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၎င်း။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၎င်း။ ဓမ္မိကော၊ တရားကိုကျင့်သည်၎င်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

၆၉-ဓမ္မသဝန ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တရားနာ ခြင်းငှာ လာကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့တွင် အချို့သော သူတို့သည် ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ကုန်သောကြောင့် အိမ်သို့ ပြန်လေကုန်၏။ အချို့သော သူတို့သည် ထိနမိဒ္ဓဖြင့် ဝိက်မျဉ်း ကုန်သည်။ ရဟန်းတို့သည် ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ကြရာတွင်....

၈၅။ အပ္ပကာ တေ မနုဿေသု၊ ယေ ဇနာ ပါရဂါမိနော။
အထာယံ ဣတရာ ပဇာ၊ တိရမေဝါ နဓာဝတိ။

၈၆။ ယေ စ ခေါ သမ္မဒက္ခာတေ၊ ဓမ္မေ ဓမ္မာနုဝတ္တိနော။
တေ ဇနာ ပါရ မေဿန္တိ၊ မစ္စုဇေယျံ သုဒုတ္တရံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ရှေ့ဂါထာ ဝိပုလော)။

မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူ တို့သည်။ ပါရဂါမိနော၊ ထိုမှာဘက်စွန်း နိဗ္ဗာန်ကျွန်းသို့ ကူးသန်းရောက်ပေါက် နိုင်ကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကျွန်းသို့ ကူးသန်းရောက်ပေါက် နိုင်သော သူတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ ဣတရာ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကျွန်းသို့ ကူးသန်းနိုင်သောသူတို့မှ တပါးသော။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါ အများသည်။ တိရမေဝ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စွန်းငြိနှောင့်ရှက် ဤမှာဘက်ကမ်းသို့သာလျှင်။ အနဓာဝတိ၊ ပြေးဝင်လေ၏။

အထကား မင်္ဂလအနက်ရှိသော နိပါတ်ပုဒ်။

ယေစ ခေါ၊ အကြင် သူတို့သည်ကား။ သမ္မဒက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ
ဟောအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ဓမ္မာနုဝတ္တိနော၊ တရားသို့လိုက်၍ကျင့်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုဒုတ္တရံ၊
အလွန်ကူးမြောက် နိုင်ခဲ့သော။ မစ္စ၊ ဓမ္မေယျံ၊ သေမင်းနေရာ ဖြစ်သော
တေဘူမကဝဋ်ကို။ တရန္တာ၊ ကူးသန်းကုန်လျက်။ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်စွန်း
နိဗ္ဗာန်ကျွန်းသို့။ ယေန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ။ပြီး၏။

၇၀-ပဉ္စသတအာဂန္တုကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်
ခြင်းငှာလာကုန်သော ကောသလတိုင်းသား ရဟန်းတို့ကို ဟုတ်ဟော
ခြင်းငှာ....

၈၇။ ကဏ္ဍံ ဓမ္မံ ဝိပုဟာယ၊ သုက္ကံ ဘာဝေထ ပဏ္ဍိတော။

ဩကာ အနောက မာဂမ္မ၊ ဝိဝေကေ ယတ္ထ ဒူရမံ။

၈၈။ တတြာဘိရတိ မိစ္ဆေယျ၊ ဟိတွာ ကာမေ အကိဉ္ဇနော။

ပရိယောဒပေယျ အတ္တာနံ၊ စိတ္တဇ္ဇေသေဟိ ပဏ္ဍိတော။

၈၉။ ယေသံ သမ္မောမိယင်္ဂေသု၊ သမ္မာ စိတ္တံ သုဘာဝိတံ။

အာဒါနပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ အနုပါဒါယ တေ ရတော။

ဒိဏာသဝါ ဇုတိမန္တော၊ တေ လောကေ ပရိနိဗ္ဗုတာ။

သုံးဂါထာခွဲကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဒူရမံ၊ ဇုတိဟု ဒီဃ)။

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကဏ္ဍံဓမ္မံ၊ မည်းညစ်သော ဒုစရိုက်
တရားကို။ ဝိပုဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဩကာ၊ တဏှာတည်းဟူသော တည်
ရာမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနောကံ၊ တဏှာကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။
အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သုက္ကံ၊ ဖြစ်သောသုစရိုက်တရားကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားရာ၏။
ယတ္ထ-ယသ္မိံ ဝိဝေကေ၊ အကြင်အပေါင်းအဘော်မှ ဆိတ်၍ တယောက်
ထည်းနေခြင်း တည်းဟူသော ကာယဝိဝေက၊ ကိလေသာမှဆိတ်၍ သမာ
ပတ်ဝင်စားခြင်း တည်းဟူသော စိတ္တဝိဝေက၊ ခန္ဓာမှဆိတ်၍ နိဗ္ဗာန်
ရခြင်းတည်းဟူသော ဥပမိ ဝိဝေက၌။ ဒူရမံ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ့၏။

ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ အကိဉ္ဇနော၊ တစိုးတစီမျှ
အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ နင်းနယ်တတ်သော ကိလေသာမရှိသည်

ဖြစ်၍။ တကြိ-တသ္မိံဝိဝေကေ၊ ထိုဝိဝေကသုံးပါး၌။ အဘိရတိံ၊ အလွန်
မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ ပဏ္ဍိဟော၊ ပညာရှိသည်။
စိတ္တဗ္ဗေသေဟိ၊ စိတ်၏ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော နိဝရဏတို့မှ။ အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ ပရိယောဒပေယျ၊ ဖြူစင်စေရာ၏။

ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သမ္မောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်၏။
အင်္ဂေသု၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဗေဒဇ္ဈင်တရားတို့၌။ သမ္မာ၊ အသင့်
အားဖြင့်။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားသော။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ အား
ထုတ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ မစွဲလမ်းမှု၍။ အာဒါနပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ ဥပါဒါန်ကို
စွန့်အန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်သော အာသဝေါ
ရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ရောင် ရှိကုန်သော။ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ သဥပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ငြိမ်းကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အကိစ္ဆေနော-၌ ကံ-ပုဒ်၊ စန-ပစ္စည်း၊ ကေစိ-ကေစန-ကဲ့သို့ အဂ္ဂကတ္တ၊
နောက်နည်းကား ကိစိ မဒ္ဒနေ ဓာတ်နှင့်အညီပေတည်း။

ပြီး၏။

ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂေါ ဆဋ္ဌော။

၇-အရဟန္တဝဂ်

၇၁-ဇီဝကပဉ္စ ဝတ္ထု

ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူသောအခါ ဒေဝဒတ်သည်
ကျောက်ဖြင့် ပစ်ချခြင်းကြောင့် ခြေမတော်ဝယ် သွေးစိမ်းတည်၍အနာ
ယဉ်းသည်ကို ဇီဝကသည် ထားငယ်ဖြင့်ခွဲခြင်း၊ ဆေးလိမ်းခြင်း၊ ကျပ်စည်း
ခြင်းဖြင့်ကု၍ ကိုယ်တော်ပူပန်ခြင်းသည် ဖြစ်လေသလောဟု လျှောက်
ထားသည်တွင်....

၉၀။ ဂတဒ္ဓိနော ဝိသောကဿ၊ ဝိပုမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။

သဗ္ဗဂန္ထပ္ပဟိနဿ၊ ပရိဠာဟော န ဝိဇ္ဇတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဂတဒ္ဓိနော၊ ဇာတိကန္တာရ စသည်၍၌ စသရာခရီးကိုသွားပြီး
ရောက်ပြီးဖြစ်ထသော။ ဝိသောကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမှကင်းထသော။ သဗ္ဗမိ၊
ခန္ဓာစသော ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌။ ဝိပုမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်ထသော။
သဗ္ဗကန္တပ္ပဟိနဿ၊ ခပ်သိမ်းသော ဂန္ထလေးပါးကို ပယ်ပြီးထသော။
ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပရိဠာဟော၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။
ပြီး၏။

၇၂-မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်မဟာကဿပ
မထေရ်၏ သင်္ကန်း သဝိတ် ပရိဝုဏ် စသည်၌ တွယ်တာခြင်းကင်းသော
အဖြစ်ကို ထင်စွာသိစေခြင်းငှာ....

၉၁။ ဥယျုဇ္ဇန္တိ သတိမန္တော၊ န နိကေတေ ရမန္တိ တေ။

ဟံသာဝ ပလ္လလံ ဟိတွာ၊ ဩကမောကံ ဇဟန္တိတေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(သတိဟု ဒီဃ)။

သတိမန္တော၊ လွန်စွာသတိရှိကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ ဥယျုဇ္ဇန္တိ၊ သမထဝိပဿနာ စသည်တို့၌ လုံ့လပြုကုန်၏။
တေပုဂ္ဂလ၊ တို့သည်။ နိကေတေ၊ စိတ်၏တည်ရာကာမဂုဏ်၌။ နရမန္တိ၊
မမွေ့လျော်ကုန်။ ဟံသာ၊ ဟင်္သာတို့သည်။ ပလ္လလံ၊ ရှုံ့ညှန်၌ရောက်သော
ကြာအစရှိသည်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ပက္ခန္တိယထာ၊ ပျံလေကုန်သကဲ့သို့။
တေပုဂ္ဂလ၊ တို့သည်။ ဩကံ ဩကံ၊ တဏှာ ဟူဟူသမျှကို။ ဇဟန္တိ၊
စွန့်ကုန်၏။ (ဩကံ ဩကံကား ဝိစ္ဆာ)။ ။ပြီး၏။

၇၃-ဗေလဌသီသတ္တေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အရှင်ဗေလဌသီသ
သည် တကြိမ်ဆွမ်းခံ ကြွတော်မူ၍ ဆွမ်းစားပြီးသော် ကျန်သော ဆွမ်းကို
သိုမှီးလျက် ဖလသမာပတ်ဝင်စားရာမှအထတွင် ထိုဆွမ်းခြောက်ကိုစား၍
စား၍ သမာပတ်ကိုပင်ဝင်စား၍နေလေသည်။ နေ့ရက်၍၌ ကြာမြင့်မှ
ဆွမ်းခံကြလေ၏။ ဤအကြောင်းကိုသိ၍ ရဟန်းတို့ကဲ့ရဲ့ ကုန်လျက်မြတ်စွာ
ဘုရားကို လျှောက်ကြရာတွင် သန္နိမိကာရက သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ပြီး၍
မထေရ်၌ အပြစ်မရှိသောအဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ....

၉၂။ ယေသံ သန္တိစယော နတ္ထိ၊ ယေ ပရိညာတဘောဇနာ။
 သုညတော အနိမိတ္တောစ၊ ဝိမောက္ခော ယဿ ဂေါစရော။
 အာကာသေဝ သကုန္တာနံ၊ ဂတိ တေသံ ဒုရန္တယာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(သကုဏ္ဍာနံဟု ပါဠိအများရှိကြ၏။)

ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သန္တိစယော၊ သိုမှီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရိညာတဘောဇနာ၊ ဉာတ၊ တိရဏ၊ ပဟာန ဟူသော ပရိညာသုံးပါးဖြင့် ဝိုင်းခြား အပ်သော ဘောဇဉ်ရှိ ကုန်၏။ သုညတောစ ဝိမောက္ခော၊ ရာဂ စသည်တို့မှ ဆိတ်သော နိဗ္ဗာန် သည်၎င်း။ အနိမိတ္တောစ ဝိမောက္ခော၊ သုဘနိမိတ် စသည်မှ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သည်၎င်း။ ယဿယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဝစနဝိပလ္လာသ)။ ဂေါစရော၊ အာရုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ သကုန္တာနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဂတိ၊ သွားရာလမ်းကို။ ဒုရန္တယာဇ္ဇဝ၊ သိနိုင်ခဲ့ သကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ ဂတိ၊ လားရာကို။ ဒုရန္တယာ၊ သိနိုင် ခဲ့၏။ ။ပြီး၏။

၇၄- အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဇာလိနီ အမည် ရှိသော နတ်သမီးသည် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကိုရည်မှတ်၍ အလျား တဆွဲ သုံးတောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိသော နတ်ပုဆိုးကို ပံသုကူပစ်၍ သင်္ကန်း ချုပ်သောအခါလည်း မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ ငါးရာကုန်သော ရဟန်း တို့အလို့ငှာ မရေတွက်နိုင်သော ဆွမ်းခဲဘွယ် စသည်တို့ကို တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူလေ၏။ နတ်သမီး စောင်မသည်ကို မသိကြသော ရဟန်းတို့ သည် အနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကား ပမာဏကိုမသိဘဲ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာ တို့ကို ပြောဆိုသည်ဟုကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့သည်ကို ဘုရားရှင် ကြားသိ တော်မူ၍ မထေရ်၌ အပြစ်မရှိသည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှာ....

၉၃။ ယဿာသဝါ ပရိက္ခိဏာ၊ အာဟာရေ စ အနိဿိတော။
 သုညတော အနိမိတ္တောစ၊ ဝိမောက္ခော ယဿ ဂေါစရော။
 အာကာသေဝ သကုန္တာနံ၊ ပဒံ တဿ ဒုရန္တယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဤ၌လည်း သကုဏ္ဍာနံ ဟု ပါဠိအများရှိကြ၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်။ ပရိက္ခိ
ဏာ၊ ကုန်ခန်းကုန်၏။ အာဟာရေစ၊ အစာ၌လည်း။ အနိဿိတော၊
တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့် မှီခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုညတောစ ဝိမောက္ခော၊
သည်၎င်း။ အနိမိတ္တောစ ဝိမောက္ခော၊ သည်၎င်း။ ယဿ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂေါစရော၊ အာရုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကာသေ၊ ကောင်း
ကင်း၌။ သကုန္တာနံ၊ ငှက်တို့၏။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဒုရန္ဓယံဣဝ၊ သိနိုင်ခဲ့
သကဲ့သို့။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသဘွယ် ဖြစ်သော လားရာ
အရပ်ကို။ ဒုရန္ဓယံ၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ ။ပြီး၏။

၇၅-မဟာကဏ္ဍာယနတ္ထရ ဝတ္ထု

ပုဗ္ဗာရံ ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သိကြားမင်းသည်
ကစ္စည်းထေရ်အား အထူးသဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြုသည်ကို ရဟန်းတို့
ပြောဆိုကြသော စကားစပ်တွင်....

၉၄။ ယသိန္ဒြိယာနိ သမထင်္ဂတာနိ၊
အဿာ ယထာ သာရထိနာ သုဒန္တာ။
ပဟိနမာနဿ အနာသဝဿ၊
ဒေဝါပိ တဿဂ္ဂိဟယန္တိ တာဒိနော။

ကိုဟောတော်မူသည်။

ပထမ ဒုတိယ- ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဟုဒိဃ။ တတိယ ဥပေန္ဒဝဇီရာ။
စတုတ္ထ ဣန္ဒြိယံ။ တဿဂ္ဂိဟယန္တိဟု ဒွေးဘော်။

ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ သာရ
ထိနာ၊ ရထားထိန်းသည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ကုန်သော။
အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့။ သမထံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့။ ဂတာနိ၊
ရောက်ကုန်၏။ ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာန်ရှိသော။
အနာသဝဿ၊ အာသဝေါမရှိသော။ တာဒိနော၊ လောကဓံကြောင့်
ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့
သည်လည်း။ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၇၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်အကျွန်ုပ်ကို ဒုကုဋ်ဖြင့် ကျင်နာအောင် တိုက်ခိုက်ဘိသည်ဟု ရဟန်းမလိမ်မာကလျှောက်ထားရာတွင်ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုခေါ်တော်မူ၍ မေးတော်မူလျှင် ခြေသုတ်ပုဆိုး မြွေစွယ်ကျိုးနှင့် ချိုကျိုးသောနွားခွန်းစဏ္ဍားလို မလွှားမပ မာန်မထကြောင်းကို လျှောက်ထားသောအခါ စွပ်စွဲမိသောရဟန်းသည် ပူပန်ခြင်းဖြစ်၍ ကန်တော့ဝန်ချ၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ လက်အုပ်ချီပြီးသော် အရှင်ဘုရားအကျွန်ုပ်သည် ဤအရှင်၏ အပြစ်ကိုသည်းခံပါ၏။ ဤအရှင်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ရှိသော် သည်းခံပါလော့ဟုဆို၏။ ဘုရားရှင်လည်း ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြခြင်းငှာ....

၉၅။ ပထဝိသမော နော ဝိရဇ္ဈတိ၊
 ဣန္ဒဒိလုပမော တာဒိ သုဗ္ဗတော။
 ရဟဒေါဝ အပေတ ကဒ္ဒမော၊
 သံသာရာ နဘဝန္တိ တာဒိနော။

ဤဝေတာလိဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ပထဝိ ဣန္ဒဒိလု တာဒိဟု ရဿ)။ ။ကိုးထောင်သော ရဟန်းတို့သည် ပဋိသန္တိဒါ ပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပထဝိသမော၊ မြေကြီးနှင့်တူစွာသည်းခံခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ နောဝိရဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဣန္ဒဒိလုပမော၊ တံခါးတိုင်သို့ မယိုင်မယိမ်းသောအကျင့်ရှိ၏။ တာဒိ၊ လောကဓံတရားရှစ်ပါးအလျောက် တွေ့ကြုံရောက်လျှင် မဘောက်မပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိ၏။ အပေတကဒ္ဒမော၊ ရွံ့ညွှန်ကင်းသော။ ရဟဒေါဝ၊ ရေကန်ကဲ့သို့။ ပသန္တစိတ္တော၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိ၏။ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ သံသာရာ၊ သုဂတိဒုဂ္ဂတိ ကျင်လည်ခြင်းတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ။ပြီး၏။

၇၇-ကောသမ္ပိဝါသိတိသတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကောသမ္ပိပြည်မှ တိဿ မထေရ်သည် ဒိဏာသဝဖြစ်သော သာမဏေငယ်နှင့် တကွ

မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ လာသည်ရှိသော် လမ်းခရီး၌ ကျောင်းတခုဝယ် တည်းခို၍အိပ်လေ၏။ သာမဏေငယ်လည်း ဥပဇ္ဈာယ်အား သဟဿယျ အာပတ်လွတ်စေခြင်းငှာ မထေရ်အိပ်သော ညောင်စောင်း အနီးဝယ် ထိုင်၍နေ၏။ မထေရ်လည်း အရုဏ်တက်ခါနီး၌ သာမဏေကို နှိုးခြင်းငှာ ယပ်ရိုးဖြင့်ကျမ်းကိုဆောင့်ရာတွင် သာမဏေငယ်၏မျက်စိကိုခိုက်မိ၍မျက်စိ ပျက်လေ၏။ သာမဏေငယ်သည် ဆရာ နှလုံးမသာမည်ကိုစိုး၍ မျက်စိပျက် သည်ကိုမပြောဘဲ လက်တဘက်ဖြင့်မျက်စိကိုအုပ်၍ တဘက်ဖြင့်ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကိုပြု၏။ မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူကိုလည်း လက်တဘက်ဖြင့်သာကပ် လျှင် သာမဏေမလိမ်မာစွတကား၊ လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်သာလျှင် ရေဒန် ပူကိုကပ်ရာ၏ဟု ဆိုသောအခါမှအကြောင်းကိုလျှောက်၏။ မထေရ်သည် သူတော်ကောင်းဖြစ်သော သာမဏေ-ငါကား ဝန်လေးသော အမှုကိုပြု မိ၏။ ငါ၏ အပြစ်ကို သည်းခံပါဟု ကန်တော့ဝန်ချ၍ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ ရောက်လျှင် ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် သာမဏေ၏ ဒီဏာသဝအဖြစ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းငှာ....

၉၆။ သန္တံ တဿ မနံ ဟောတိ၊ သန္တာ ဝါစာစ ကမ္မ စ။

သမ္မ ဒညာ ဝိမုတ္တဿ၊ ဥပသန္တဿ တာဒိနော။

ကို ဟောတော်မူလေသည်။ ။တိဿမထေရ် ပဋိသန္တိဒါပတ္တ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တဿ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ထသော။ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။ တာဒိနော၊ လော ကဓံတရား ရှစ်ပါး အလျောက် တွေ့ကြုံ ရောက်လည်း ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘော မရှိထသော။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ မနံ၊ စိတ်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါစာစ၊ စကားသည်၎င်း။ ကမ္မံစ၊ အမှု သည်၎င်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(ကမ္မစ၌ ဗိန္ဒုကျေ သည်)။ ။ပြီး၏။

၇၈-သာရိပုတ္တတ္ထရာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ သုံးပါးပျော်သော အရညဝါသီရဟန်းတို့ရှေ့ဝယ် ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခေါ်တော်မူ၍ သာရိ ပုတ္တရာ သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေငါးပါးကို မပွားစေဘဲ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ကိုသာ

မျက်မှောက်ပြုလေ၏။ ဤစကားကို သင်ယုံကြည်၏ လောဟု မေးတော်မူ၏။ အရှင်ဘုရား-ကိုယ်တိုင်မသိမမြင်သောသူသာ သူတပါးတို့ စကားဖြင့် ယုံကြည်ရ ပါသည်။ အကျွန်ုပ်ကား ကိုယ်တိုင် သိမြင်ပြီး ဖြစ်၍ သူတပါးတို့စကားဖြင့် မယုံကြည်ပါဟု ဖြေ၏။ ဘုရားရှင်သည် သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှာ....

၉၇။ အသဒ္ဓေါ အကတညူ စ၊ သန္နိစ္ဆေဒေါ စယော န ရော။
ဟတာဝကာသောဝန္တာသော၊ သ ဝေ ဥတ္တမပေါရိသော။

ကို ဟောတော်မူလေသည်။ ။ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့သည် ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ သူတပါးတို့စကားဖြင့်သာ ယုံကြည်သောသူမဟုတ်။ အကတညူစ၊ အကြောင်း တရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တိုင်သိလေ့ ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္နိစ္ဆေဒေါ၊ သံသရာတည်းဟူသော နှောင်အိမ်၌အစပ်ကို ဖြတ်တတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတာဝကာသော၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးပေးခွင့်ကို ဖြတ်အပ် ပြီးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝန္တာသော၊ အာသာဆန္ဒကို တစမကျန်ပျံ့အန်ပြီးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဥတ္တမပေါရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်မည်၏။ ။ပြီး၏။

၇၉-ခဒိရရေဝတထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ 'နေတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ညီတော်ရေဝတထေရ်၏နေရာဖြစ်သော ရွားတောအရပ်၌ သာယာနုပျိုကြောင်းကိုပြောဆိုကြကုန်သော ရဟန်းတို့အား တရားဟောခြင်းငှာ....

၉၈။ ဂါမေဝါ ယဒိဝါ ရညေ၊ နိဇ္ဇေဝါ ယဒိဝါ ထလေ။
ယတ္ထ အရဟန္တာ ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဘူမိ ရာမဏေယျကံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(တတိယပါဒ၌ နှစ်လုံးလွန်)။

ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ အရညေဝါ၊ တော၌၎င်း။ နိဇ္ဇေဝါ၊ ဝှမ်းရာအရပ်၌၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ ထလေဝါ၊ ကောရာအရပ်၌၎င်း။ ယတ္ထ၊

အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။
တံဘူမိ၊ ထိုမြေအရပ်သည်။ ရာမဏေယျကံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။
ပြီး၏။

၈၀-အညတရပိဏ္ဍပါတိက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတပါးသည်
တော၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍နေရာ ပြည့်တန်းဆာမ၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းကို
စွဲ၍ ထိတ်လန့်သော စိတ်ရှိသည်တွင် ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်း၏စိတ်ကို
သိ၍ ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် ထိုရဟန်း၏ အနီးဝယ် တည်သကဲ့သို့ဖြစ်၍
တရားဟောခြင်းငှာ....

၉၉။ ရမဏီယာနိ အရညာနိ၊ ယတ္ထ န ရမတိ ဇနော။
ဝိတရာဂါ ရမိဿန္တိ၊ န တေ ကာမဂဝေသိနော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းသည် ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တ ရဟန္တာ
ဖြစ်လေ၏။

အရညာနိ၊ တောတို့သည်။ ရမဏီယာနိ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ န ရမတိ၊ မမွေ့လျော်။
တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရမိဿန္တိ၊
မွေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကာမဂဝေသိနော၊ ကာမ
ဂုဏ်ကိုရှာကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ။ပြီး၏။

အရဟန္တဝဂ္ဂေါ သတ္တမော။

၈-သဟဿဝဂ်

၈၁-တမ္ဗဒါဠိကစောရဿာတက ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ငါးဆွဲငါးနှစ်ပတ်လုံး
ခိုးသူသတ်လုပ်၍နေသော တမ္ဗဒါဠိကသည် သေခါနီးသောကာလမှ
ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အနည်းငယ်သော ဓမ္မဒေသနာကိုနာရ၍ သောဟာ
ပတ္တိမဂ်၏ အတွင်းဖြစ်သော အနုလောမခန္တိသို့ ရောက်လျှင် သေ၍
နတ်ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းကိုဟောတော်မူပြီး၍....

၁၀၀။ သဟဿ မပိ စေ ဝါစာ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ။
ဧကံ အတ္ထပဒံ သေယျော၊ ယံ သုတ္တာ ဥပသမ္ပတိ။
ကို ဟောတော်မူသည်။

အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ၊ တောဘွဲ့ တောင်ဘွဲ့ အကျိုးမဲ့သော ပုဒ်နှင့် စပ်သော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သဟဿမပိ၊ ပုဒ်ပေါင်းတထောင် မြားမြောင်စွာရှိသည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပါရိကာ၊ ယုတ်မာစွာ၏။ ယံ၊ အကြင်ပုဒ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ရာဂစသည်ငြိမ်း၏။ တံ အတ္ထပဒံ၊ ထိုငြိမ်းချမ်းစရာအနက် ပါသော ပုဒ်သည်။ ဧကမ္ပိ၊ တပုဒ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်လေ၏။ ။ပြီး၏။

၈၂-ဗာဟိယဒါရုစိရိယ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သုပ္ပါရကသင်္ဘော ဆိပ်မှ ဒါရုစိရိယပရိဗိုဇ်သည် ယူဇနာတရားနှစ်ဆယ်ခရီးကိုတညဉ့်တည်း လာ၍ နှိုင်းရှည့်စရာမရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် ဆွမ်းခံ ကြွတော်မူသော ဘုရားရှင် ခြေတော်မြတ်၌ ဦးတိုက်၍ လက်အုပ် ချီးပြီးသော် “ဒေသေတု ဘန္တေ ဘဂဝါဓမ္မံ” စသည်ဖြင့် တရားဟောခြင်းငှာ တောင်းပန်၏။ ဘုရားရှင်သည် နှစ်ကြိမ် ပယ်တော်မူ၍ သုံးကြိမ်မြောက် တောင်းပန်သည်တွင် “တသ္မာတိဟဗာဟိယ” စသည်ဖြင့် တရားဟောတော်မူလျှင် ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ဤသို့ အနည်းငယ်သော ဘုရားရှင်စကားသည် များမြတ်သော လောကုတ္တရာအကျိုးကို ပြီးစေနိုင်သည်ဟု ချီးမွမ်းကြသော ရဟန်းတို့အား တရားဟောခြင်းငှာ....

၁၀၁။ သဟဿ မပိ စေ ဂါထာ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ။
ဧကံ ဂါထာပဒံ သေယျော၊ ယံ သုတ္တာ ဥပသမ္ပတိ။
ကို ဟောတော်မူသည်။

အနတ္ထပဒသဉ္စိတာ၊ သော။ ဂါထာ၊ ဂါထာသည်။ သဟဿမပိ၊ သည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ပါရိကာ၏။ ယံ ဂါထာပဒံ၊ အကြင်ဂါထာကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာသည်ရှိသော်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းသည်ဖြစ်အံ့။ တံ ဂါထာပဒံ၊ သည်။ ဧကမ္ပိ၊ တဂါထာပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်လေ၏။ (ဝိ-ကား လိုက်သည်)။ ။ပြီး၏။

၈၃-ကုဏ္ဍလကေသီထေရီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းဘော်၌ နေတော်မူသော အခါ ရာဇဂြိုဟ် မြို့သူ ကုဏ္ဍလကေသီ သတို့သမီးသည် မိမိ၏ လင်ဖြစ်သော ခိုသူးကို ခိုးသူချ ချောက်၌ ပစ်ချသတ်ခဲ့၍ ပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့အထံ၌ အယူတထောင်ကို သင်လျက် အယူပြိုင်ခြင်းငှာ လှည့်လည်လေသော် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် တွေ့ရာတွင် ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီ ရဟန္တာမ ဖြစ်လေ၏။ ဤထေရီမ သည် လင်ဖြစ်သောခိုသူးကို အောင်ခဲ့၍ အနည်းငယ် တရားကို နာကာ မျှဖြင့် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးပေသည်ဟု ရဟန်းတို့ ချီးမွမ်း ပြောဆို ရာတွင် ဘုရားရှင်သည် တရားဟောခြင်းငှာ....

၁၀၂။ ယော စ ဂါထာသတံ ဘာသေ၊ အနတ္ထပဒသဉ္စိတံ။

ဧကံ ဓမ္မပဒံ သေယျော၊ ယံ သုတွာ ဥပသမ္ပတိ။

၁၀၃။ ယော သဟဿံ သဟဿေန၊ သင်္ဂါမေ မာနသေ ဇိနေ။

ဧကဉ္စ ဇေယျ မတ္တာနံ၊ သ ဝေ သင်္ဂါမဇုတ္တမော။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယောပုဂ္ဂလော၊သည်။ အနတ္ထပဒသဉ္စိတံ၊ သော။ ဂါထာသတံ၊ အရာ မကသောဂါထာကို။ ဘာသေ၊ ဆိုရာ၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဂါထာ သတံ၊ သည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ယံ ဓမ္မပဒံ၊ အကြင်တရားနှင့်စပ်သော ပုဒ်ကို။ သုတွာ၊ သော်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ဧကဉ္စ၊ တခုလည်းဖြစ်သော။ တံ ဓမ္မပဒံ၊ ထိုတရားနှင့်စပ်သောပုဒ်သည်။ သေယျော၊ ၏။

ယော၊ အကြင် သူရဲသည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ သဟဿေန တထောင်ဖြင့်။ ဂုဏိတေ၊ မြှောက်အပ် ကုန်သော။ သဟဿံမာနသေ၊ တထောင်သော လူတို့ကို။ ဝါ၊ သဟဿေန သဟဿံ၊ တသန်း အရေ၊ အတွက်ရှိသော၊ မာနသေ၊ ယူတို့ကို။ ဇိနေ၊ အောင်စွမ်း နိုင်ရာ၏။ ယောစ၊ အကြင် သူရဲသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တွင်းပူဆာ ကိလေ သာကို။ ဧကံ၊ တကြိမ်တခါမျှ။ ဇေယျ၊ အောင်စွမ်း နိုင်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုသူရဲနှစ်ဦးတို့တွင်။ သသောအတ္တဇိနေ၊ ထိုကိုယ်တွင်းပူဆာ ကိလေ သာကို တခါတကြိမ် အောင်နိုင်ပေတတ်သော သူရဲသည် သာလျှင်။ ဝေ၊စင်စစ်။ သင်္ဂါမဇုတ္တမော၊ အောင်သူတကာတို့ထက်မြတ်သည်။ ဝါ၊ စစ်မြေပြင်၌ အောင်စေတတ်သော ယောက်ျားမြတ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဇိနေ၊ ဇေယျ-၌သတ္တိအနက်ရှိ၏။ မ-ကား အာဂုံ)။ ။ပြီး၏။

၈၄-အနတ္တပုစ္ဆကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အန် ကစားသော ပုဏ္ဏားကယောက်၏ရုံးခြင်းအောင်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍....

၁၀၄။ အတ္တာ ဟဝေ ဇိတံ သေယျော၊ ယာစာယံ ဣတရာ ပဇာ။
အတ္တဒန္တဿ ပေါသဿ၊ နိစ္စံ သညတစာရိနော။

၁၀၅။ နေဝ ဒေဝါ န ဂန္ဓဗ္ဗော၊ န မာရော သဟ ဗြဟ္မနာ။
ဇိတံ အပဇိတံ ကယိရာ၊ တထာရူပဿ ဇန္တုနော။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အတ္တာ၊ ကိုယ်တွင်းကိလေသာကို။ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတရာ၊ မိမိကိုယ်ကို အောင်သောသူတို့မှ တပါးသော။ ယာ ပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ တဿာ ပဇာယ၊ ထိုသူတပါးကို အောင်သော သူ၏။ အယံဇယော၊ ဤအောင်ခြင်းသည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။ (ထည့်၍ပေးသည်)။ အတ္တဒန္တဿ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမပြီးထသော။ နိစ္စံ သညတစာရိနော၊ အမြဲစောင့်စည်းသော အကျင့်ရှိထသော။ တထာ ရူပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်သော။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းကို။ အပဇိတံ၊ ရုံးခြင်း ဖြစ်အောင်။ ဒေဝါ၊ နတ်သည်လည်း။ နေဝကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗသည်လည်း။ န ကယိရာ၊ ရာ၊ ဗြဟ္မနာ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်လည်း။ န ကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ။ပြီး၏။

၈၅-သာရိပုတ္တမာတုလ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လားအံ့ ဟူ၍ လတိုင်း လတိုင်း ဥစ္စာတထောင်ကိုစွန့်၍ တက္ကတွန်းတို့အား အလှူ ပေး၍နေသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဦးရီးတော်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားကို တရား ဟောခြင်းငှာ....

၁၀၆။ မာသေမာသေ သဟဿေန၊ ယော ယဇေထ သတံသမံ။
ကေဉ္စ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ မဟုတ္တ မပိ ပူဇယေ။

သာယေဝ ပူဇနာ သေယျော၊ ယဇ္ဇေ ဝဿသတံ ဟုတံ။
ကို ဟောတော်မူသည်။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မာသေမာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ သဟ
 သေန၊ တထောင်သော ဥစ္စာကိုစွန့်သဖြင့်။ သတံသမံ၊ အနှစ်တရာ
 ပတ်လုံး။ ယဇေထ၊ တက္ကတွန်းတို့အား ပူဇော်ရာ၏။ ယောစပုဂ္ဂလော၊
 သည်ကား။ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ ဝိပဿနာဖြင့် ပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသော
 ရဟန်းတို့အား။ ဧကံ၊ တကြိမ်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ပူဇယေ၊
 ပူဇော်၏။ တေသံ၊ ထိုပူဇော်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့၏။ ပူဇနာသု၊
 ပူဇော်ခြင်းတို့တွင်။ သာယေဝပူဇနာ၊ ထိုပွားစေအပ်သော စိတ်ရှိသော
 ရဟန်းတို့ကို တခဏမျှပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။
 ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဟုတံ၊ တက္ကတွန်းတို့အား ပူဇော်ခြင်း
 သည်။ ယဇ္ဇေ၊ မမြတ်။

သမံကား သံဝစ္ဆရပရိယာယ်။ ယဇ္ဇေကား ပဋိသေဓနိပါတ်။

ပြီး၏။

၈၆-သာရိပုတ္တဘာဂိနယျ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မီးပူဇော်၍နေသော
 ရှင်သာရိပုတ္တရာတူဖြစ်သော ပုဏ္ဏားအားဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၀၇။ ယော စ ဝဿသတံ ဇန္တု၊ အဂ္ဂိံ ပရိစရေ ဝနေ။

ဧကဉ္စ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ မုဟုတ္တ မပိ ပူဇယေ။

သာယေဝ ပူဇနာ သေယျော၊ ယဇ္ဇေ ဝဿသတံ ဟုတံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယော ဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။
 ဝနေ၊ တော၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ပရိစရေ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ ယောစပုဂ္ဂလော၊
 သည်ကား။ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ တို့အား။ ဧကံ၊ တကြိမ်။ မုဟုတ္တမပိ၊ လည်း။
 ပူဇယေ၊ ၏။ တေသံ၊ တို့၏။ ပူဇနာသု၊ တို့တွင်။ သာယေဝ ပူဇနာ၊
 သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဝဿသတံ၊ ပတ်လုံး။ ဟုတံ၊ မီးကို
 ပူဇော်ခြင်းသည်။ ယဇ္ဇေ၊ မမြတ်။ ။ပြီး၏။

၈၇-သာရိပုတ္တသဟာယက ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ယဇ်ပူဇော်၍
နေသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ သူငယ်ချင်းပုဏ္ဏားကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၀၈။ ယံကိဉ္စိ ယိဋ္ဌဉ္စ ဟုတဉ္စ လောကေ၊
သံဝစ္ဆရံ ယဇေထ ပုညပေက္ခော။
သဗ္ဗိတံ တံ န စတုဘာဂ မေတိ၊
အဘိဝါဒနာ ဥဇ္ဇုဂတေသု သေယျော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ပထမပါဒ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ စတုတ္ထပါဒကမလာ)။

လောကေ၊ ။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို နှံ့သည်ဖြစ်၍။ ယံကိဉ္စိ၊
အလုံးစုံသော။ ယိဋ္ဌဉ္စ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ စသည့်အခါ၌ လှူသော အလှူ
ကို၎င်း။ ဟုတဉ္စ၊ ပကတိကာလ၌ လှူသော အလှူကို၎င်း။ သံဝစ္ဆရံ၊
နှစ်တိုင်းနှစ်တိုင်း။ ဝါ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ယဇေထ၊ ပူဇော်ရာ၏။ သဗ္ဗိတံ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ထသော။ တံယာဂံ၊ ထိုလောက၌ သူတော်ကောင်းကို
ပူဇော် ပေးလှူခြင်းသည်။ ဥဇ္ဇုဂတေသု၊ မဇ္ဈိမပဋိပတ် အကျင့်မြတ်ကို
ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။ အဘိ
ဝါဒနာ-အဘိဝါဒနာယ၊ ရှိခိုးခြင်း စေတနာ၏။ စတုဘာဂံ၊ လေးဘို့
တဘို့ကို။ န မေတိ၊ မမှီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဇ္ဇုဂတေသု၊ တို့၌။ ဝါ၊
တို့အား။ အဘိဝါဒနာ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ။ပြီး၏။

၈၈-ဒိဿာဝုကုမာရ ဝတ္ထု

ဒိဿာလင်္ကာတမ္ဘီကိုအမှီပြု၍ အရညကုဋ်၌ နေတော် မူသော အခါ
ခုနစ်ရက်မျှ အသက်ရှည်အံ့သော ဒိဿာဝု သတို့သားသည် ဘုရားရှင်၏
ပရိတ်တော်ကိုနာရာတွင် တရံ့နှစ်ဆယ် အသက်ရှည်ပေသည်။ အသက်
ရှည်ခြင်း၏ အကြောင်းလည်း ရှိပေသေး၏ဟု ရဟန်းတို့ ပြောဆိုကြ
ရာတွင်....

၁၀၉။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုခုာ ပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝနန္တိ၊ အာယုဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ အရိအသေ'ရှိခိုးလေ့ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝုဓာပဏာယိနော။ အသက်သိက္ခာ ဝါအားဖြင့် ကြီးသောသူတို့ကို အရိအသေ ပြုထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ အာယု၊ အသက်ရှည်ခြင်း၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းလှခြင်း၎င်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်း၎င်း။ ဗလံ၊ ခွန်အား၎င်း။ ဣကိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတရား တို့သည်။ ဝဇုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၈၉-သံကိစ္စသာမဏေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည် သံကိစ္စသာမဏေငယ်နှင့်တကွတောအုပ်တခု၌ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း၍နေစဉ် ခိုးသူငါးရာတို့သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာရဟန်းတပါးကို ပေးရမည်ဟု တောင်းသည့်ရှိသော် သာမဏေငယ်လိုက်၍ တရားဟော ရာတွင် ခိုးသူငါးရာတို့သည် ရဟန်းပြုလေကုန်၏။ သံကိစ္စသာမဏေငယ် သည် ထိုခိုးသူ ရဟန်းငါးရာတို့ကို မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ ဆောင်၍ သွားလေ၏။ ဘုရားရှင်သည်လည်း ထိုရဟန်းတို့ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၁၀။ ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုဿီလော အသမာဟိတော။

ဧကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ သီလဂန္တဿ ဈာယိနော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်လေကုန်၏။ ။သံကိစ္စသာမဏေ၏တူဖြစ်သော အဓိမုတ္တသာမဏေ သည်လည်း မိဘရွာသို့အသွား တခုသောတောအုပ်၌ ခိုးသူငါးရာတို့ကို တွေ့လျှင် တရားဟော၍ ရဟန်းပြုပြီးသော်ဘုရားအထံသို့ ဆောင်လေ၏။ ဘုရားရှင်လည်း ထိုခိုးသူတို့အား ဤဂါထာကိုပင် ဟောတော်မူသည်။ ဤခိုးသူရဟန်းငါးရာတို့လည်း ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏။

ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဒုဿီလော၊ သီလပျက်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သီလမရှိသည်ဖြစ်၍။ အသမာဟိတော၊ ကုသိုလ်၌ မတည် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက် ရှည်ငြားအံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ သီလဂန္တဿ၊ ဝိပဋိသာရတို့ကို သီလဖြင့်ပျိုး အန်တတ်သော။ ဝါ၊ သီလရှိထသော။ ဈာယိနော၊ ကသိုဏ်း စသောအာရုံ အနိစ္စစသော လက္ခဏာကိုရှုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ။၏။ ဧကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

ပြီး၏။

၉၀-ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တောအုပ်တခု၌ ကျောက်ဖျာထက်ဝယ် ကောဏ္ဍညမထေရ် ဈာန်ဝင်စား၍ နေသည်ကို ခိုးသူငါးရာတို့ မြင်သောကြောင့် အလွန်ကြည်ညို၍ မထေရ်ထံ၌ ရဟန်း ပြုကြကုန်၏။ မထေရ်သည် ထိုခိုးသူရဟန်းငါးရာတို့ကို မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ခေါ်၍ သွားလေသော် ဘုရားရှင်သည် ထိုခိုးသူ ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၁၁။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုပ္ပညော အသမာဟိတော။

ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပညဝန္တဿ ဈာယိနော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။

ယောစ၊ သည်လည်း။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမဲ့သည်ဖြစ်၍။ အသမာဟိတော၊ ၍။ ဝဿသတံ၊ လုံး။ ဇီဝေ၊ အံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ပညဝန္တဿ၊ အဝိဇ္ဇာကိုပညာဖြင့်ပျိုး အန်တတ်သော။ ဝါ၊ ပညာရှိသော။ ဈာယိနော၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၍။ ကောဟံ၊ မျှ။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ သေယျော၊ ၍။ ပြီး၏။

၉၁-သပ္ပဒါသ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သပ္ပဒါသမထေရ် သည် သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်နိုင်သည်ဖြစ်၍ သေခြင်း လူထွက်ခြင်း တို့တွင် သေခြင်းပင် မြတ်သေး၏ဟုကြံ၍ မြွေဟောက်ကို အိုးဖြင့်ထည့်၍ လက်ဖြင့်နှိုက်ပါသော်လည်း မြွေမကိုက်။ ။လည်ချောင်းကိုဘောက်အံ့ဟု လည်ချောင်းထက် သင်ခုန်းထားကိုတင်၍ မိမိသီလကို ဆင်ခြင်ရာတွင် ဖြူစင်သော သီလကိုမြင်၍ ပျံ့နှံ့သော ဝီတိပါမောဇ္ဇဖြင့် ဝိပဿနာသို့ ရောက်စေ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဤအကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၍တရားဟောခြင်းငှာ....

၁၁၂။ ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ကုသိတော ဟိန ဝီရိယော။

ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ဝီရိယာ ရဗ္ဘတော ဒဠံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒဠံဟု ဟုတ်၍ မရေးမရှုတ်လင့်။ ဝီရိယောဟု ဒီဃ။

ယောစ၊ သည်ကား။ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ ဟိနဝိရိယော၊
ယုတ်သော ဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတံ၊ လုံး။ ဇီဝေ၊ အံ့။ န သေယျော၊
မမြတ်။ ဒဉ္ဇံ၊ မြို့စွာ။ ဝိရိယာရက္ခဟော၊ ဝိရိယအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။
ကောဟံ၊ မျှ။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ပြီး၏။

၉၂-ပဋာစာရီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပဋာစာရီ မည်
သော အမျိုးသမီးသည် အမိ၊ အဘ၊ မောင်၊ လင်၊ သား-နှစ်ယောက်တို့
သေပျောက်ခြင်းကြောင့် အဝတ်မကပ် ရူးသွပ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်၍
သားငယ်ကိုစွန့်သုတ်၊ ရေမြှုပ်၍ သားကြီးသေ၊ လင်သက်ဝေမြွေခဲ အိမ်လဲ
မိနှင့်ဘ မောင်ကစ ဆုံးခြေပြီဟု တောက်တီးယွင်းချွတ် ဆိုရွတ် ရောင်မှား
လျက် ဘုရားအထံသို့လာလေသော် နှမပဋာစာရီ-သံသရာ၌ သားသမီး
သောကကြောင့် ယိုကျသောမျက်ရည်စုသည် လေးခုသောသမုဒ္ဒရာထက်
များသေး၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင် သောက ပါရမီရှားလေ၏။ ပဋာစာရီ
သေမင်းနှိပ်စက်သည်ရှိသော် မိဘ၊ မောင်ဘား၊ လင်၊ သား၊ ဆွေမျိုးတို့
ကိုးကွယ်ရာမရှိ မိမိကြမ္မာငင်ရာသို့ သွားရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော် မူလျှင်
သောတာပန် တည်၍ ရဟန်းမိန်းမဖြစ်ပြီး နောက်မှ ဥဒယဗ္ဗယ ကမ္မ
ဌာန်းကို ဆင်ခြင်ရာတွင် ဂန္ဓကုဋိရွှေတိုက်တော်မှ နေလျက် ရောင်ခြည်
တော်လွှတ်ပြီးလျှင်....

၁၃၃။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ။

ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ။

ကိုဟောတော်မူလျှင် ပဋိသန္တိဒါပတ္တရဟန္တာမ ဖြစ်၍ ဝိနည်းဝိရိယအရာ၌
တေဒဂ်ရလေ၏။

ယောစ၊ သည်ကား။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ခန္ဓာငါးပါး တို့၏ ဖြစ်ခြင်း-
ပျက်ခြင်းကို။ အပဿံ-အပဿန္တော၊ မရှုမမြင်ဘဲ။ ဝဿသတံ၊ လုံး။
ဇီဝေ၊ အံ့။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ကို။ ပဿတော၊ ရှုသော
မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကောဟံ၊ မျှ။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။

ပြီး၏။

၉၃-ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ကိသဂေါတမိ မည်သော အမျိုးသမီးသည် သားငယ်သေဆုံးသည်ကို ဆေးကုစားပါ လော့ဟု မြင်းစွာဘုရားအထံသို့လာ၍ လျှောက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် မသေဘူးသောအမျိုးအိမ်မှ မုန်ညှင်းစေ့ တလက်ဆွမ်းကိုယူခဲ့ဟု မိန့်တော် မူသည်ရှိသော် အိမ်ခြေခုနစ်ကုဋေရှိသော သာဝတ္ထိမြို့အလုံး၌ မသေဘူး သောအမျိုးအိမ်ကို ရှာတွေ့၍ မရသောကြောင့် သောကကို ဖြေ၍ သားသေကိုစွန့်ပစ်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ထို ကိသဂေါတမိ မထေရ်မသည် မီးလျှံတောက်သည်ကို၎င်း၊ ငြိမ်းသည်ကို၎င်း မြင်၍ သတ္တဝါ တို့သည် ဤမီးလျှံ အတူပင် ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ချုပ်လည်း၊ ချုပ်ကုန်၏ဟု ကြံအောက်မေ့ လေသော် ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော် တွင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက်ပင် ထေရီမအထံသို့ ရောက်အောင်ရောင်ခြည် တော်လွှတ်လျက် တရားဟောခြင်းငှာ....

၁၁၄။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ အမတံ ပဒံ။

ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော အမတံ ပဒံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထေရီမ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ယောစ၊ သည်ကား။ အမတံ၊ သေဘေးကင်းသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဿံ-အပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲ။ ဝဿသတံ၊ လုံး။ ဇီဝေ၊ အံ့။ န သေ ယျော၊ မမြတ်။ အမတံ၊ သော။ ပဒံ၊ ကို။ ပဿတော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကောဟံ၊ မျှ။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၉၄-ဗဟုပုတ္တိကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သားခုနစ်ယောက် သွီးခုနစ်ယောက် ရှိသောကြောင့် ဗဟုပုတ္တိကာမည်သော ဒါယိကာမ ကြီးသည် ကိုက္ခုနီမဖြစ်၍ ဟောတော်မူသောတရားကို ဆင်ခြင်အောက် မေ့၍ နေသည်တွင် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်၌ နေလျက်ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၁၅။ ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဓမ္မ မုတ္တမံ။

ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဓမ္မ မုတ္တမံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထေရီမ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ယောစ၊ သည်ကား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ အပဿံ-အပဿန္တော၊ မမြင်ဘဲ၊ ဝဿသတံ၊ လုံး။ ဇီဝေ၊ အံ့။ နသေယျော၊ မမြတ်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဿတော၊ ၏။ ကောဟံ၊ မျှ။ ဇိဝိတံ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။ ။ ပြီး၏။

သဟသဝဂ္ဂေါ အဋ္ဌမော။

၉-ပါပဝဂ်

၉၅-စူဠေကသာဓုက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ စူဠေကသာဓုက မည်သော ပုဏ္ဏားဆင်းရဲသည် တရားတော်ကို နာစဉ် အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တွင် ရံသော ပုဆိုးဖြင့် ပူဇော်မည်အကြံ ဖြစ်သည်။ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးမှ ခြံစရာတည်တည်းသာ ရှိသောကြောင့် မစ္ဆေရကန်ကွက်၍ အကြံပျက်ပြန်သည်။ သန်းခေါင်ယာ၌ လှူအံ့ကြံ ပြန်သည်။ ၎င်းနည်းတူပျက်ပြန်သည်။ မိုးသောက်ယာ၌ ကြံရာတွင် မှအလှူ မြှောက်သည်ဖြစ်၍ ငါအောင်ဗြိဟု အသံမြှောက်သောကြောင့် ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး မေးလျှင် အကြောင်းကို ပြော၏။ မင်းကြီးသည် မြင်းလေးစီး ရွာကြီးလေးရွာ အသပြာ လေးထောင်တို့ကို အစပြု၍ လေးခု လေးခုစီ သဗ္ဗစတုတ္ထ ဆုလာဘ်ကို ပေး၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းတို့ ပြောဆိုသည်တွင် ဘုရားရှင်သည် ရဟန်းတို့အား တရားဟော ခြင်းငှာ....

၁၁၆။ အဘိတ္ထရေထ ကလျာဏေ၊ ပါပပါစိတ္တံ နိဝါရယေ။

ဒန္တံ ကရောတော ပုညံ၊ ပါပသ္မိံ ရမတိ မနော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ (ရမတိဟု ဒိဃ)။

ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ ပြုသောသူ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဒန္တံ၊ နှံ့နှေးတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကလျာဏေ၊ ကောင်းသော အမှုကုသိုလ်တရားတို့ကို။ အဘိတ္ထရေထ၊ အဆောတလျင်ပြုကုန်လော့။ ပါပသ္မိံ၊ မကောင်းမှု၌။ မနော၊ သတ္တဝါတို့ စိတ်သည်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပပါ၊ မကောင်းမှုမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ ။ ပြီး၏။

၉၆-သေယျသက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သေယျသက မည်သော ရဟန်းသည် ဥဒါယိမထေရ် နည်းဖြင့် အဘန်တလဲလဲ ဘုတ္တဝိဿဋ္ဌိအမှုကို ပြုသောကြောင့် ထိုရဟန်းကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၁၇။ ပါပဇ္ဇေ ပုရိသော ကယိရာ၊ န နံ ကယိရာ ပုနပ္ပုနံ။

န တမ္ပိ ဆန္တံ ကယိရာထ၊ ဒုက္ခော ပါပဿ ဥစ္စယော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းသော အမှုကို။ စေကယိရာ၊ အကယ်၍ပြုမိငြားအံ့။ နံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။ တမ္ပိ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ပြုခြင်း၌။ ဆန္တံ၊ အလိုကို။ ဝါ၊ လုံ့လကို။ န ကယိရာထ၊ မပြုကုန်ရာ။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို။ ဥစ္စယော၊ ပွားစေခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဆည်းပူးခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲရောက်ခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ။ပြီး၏။

၉၇-လာဇာဒေဝဓိတာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ လယ်စောင့်သော သတ္တိသမီးကယောကံသည် ရှင်မဟာကဿပကို ပေါက်ပေါက် လှူသော ကုသိုလ်ကြောင့် ထိုဘဝမှ စုတေလျှင် တာဝတိံသာ၌ ယူဇနာ သုံးဆယ် ရှိသောရွှေဗိမာန်ဝယ် နက်သမီးဖြစ်၍ မိမိစည်းစိမ်ကို ထာဝရတည်စိမ့်သောငှာ ရှင်မဟာ ကဿပကျောင်း ပရိဝုဏ်၌ တံမြက် သုတ်သင် လာသည်ကို မထေရ်ခွင့်မပေးသောကြောင့် ကောင်းကင်မှ နေ၍ ပို၏။ ထိုအသံကို ဘုရားရှင်ကြားတော်မူ၍ ဂန္ဓကုဋ်၌နေလျက် တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၁၈။ ပုညဇ္ဇေ ပုရိသော ကယိရာ၊ ကယိရာ နံ ပုနပ္ပုနံ။

တမ္ပိ ဆန္တံ ကယိရာထ၊ သုခေါ ပုညဿ ဥစ္စယော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(တလုံးလွန်)။

ပုရိသော၊ သည်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ စေကယိရာ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့။ နံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။

တမ္ပိ၊ ထိုကုသိုလ်ပြုခြင်း၌။ ဆန္ဒံ၊ အလိုကို။ ဝါ၊ လုံ့လကို။ ကယံရာထ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ ဥစ္စယော၊ ဆည်းပူး ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ပွားစေ ခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ပြီး၏။

၉၈-အနာထပိဏ္ဍိကသေဌိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ အနာထပိဏ္ဍိကသေဌေးသည် ငါးဆွဲလေးကုဋေသော ဥစ္စာဖြင့် ကျောင်းတော်ဆောက်၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသည်လည်း ကမ်းပြို၍ ရွာမရ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အားလည်း ဆန်ကွဲကိုချက်၍ တခွက်သောပုန်းရည် ဟင်းဖြင့် ပြုနေကျဝတ်ကို မချွတ်ရအောင်သာ လှူဒါန်းရ၏။ ကနေသ၌ တံခါးစောင့်နတ်သည် ရှင်သေဌေး-သင်သည် အလှူဝတ်ကိုလွှတ်ပါတော့လော၊ အလှူရဲ၍ မွဲသည်မဟုတ်လောဟုဆိုလျှင် နင်ကဲ့သို့သော နတ်မိစ္ဆာ တရာတထောင်ပင်ပြောသော်လည်း ငါ့စိတ်ဇောသဒ္ဓါကို လှုပ်ရှားစေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ ငါ့အိမ်တံခါးမှတ်ဝယ် ယုတ်မာလှသောနင်သည် မနေလင့် သွားလော့ဟု နှင်ရာတွင် နတ်သည် ကိုးကွယ်ရာမရသောကြောင့် ငါးဆွဲလေးကုဋေသော ဥစ္စာတို့ကို ကျီကြ၌ ပြည့်စေ၍ ကန်တော့ ဝန်ချ၏။ ဤအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်သည်ရှိသော် တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၁၉။ ပါပေါပိ ပဿတိ ဘဒ္ဒိ၊ ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ပါပေါ ပါပါနိ ပဿတိ။

၁၂၀။ ဘဒ္ဒြာပိ ပဿတိ ပါပံ၊ ယာဝ ဘဒ္ဒိ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ဘဒ္ဒိ၊ အထ ဘဒ္ဒြာ ဘဒ္ဒါနိ ပဿတိ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ရှေးဆုံးပါဒ ပထ၂၁ဝတ္ထု။ စတုတ္ထပါဒ ၈၀၀၁လီ။ ပဿတိပစ္စတိဟုဒီဃ။

ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသစ်သည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ပါပေါပိ၊ ယုတ်မာသောသူသည်လည်း။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းသော ချမ်းသာ ဥစ္စာစီးပွားကို။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်လင့်ရသေး၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု

ကံသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုမကောင်းမှု အကျိုးပေးသောအခါ၌။ ပါပေါ၊ သူယုတ်မာသည်။ ပါပါနိ၊ ယုတ်ယုတ် မာမာ ကြီးစွာသောဒုက္ခတို့ကို။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။

ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းမှုကံသစ်သည်။ နပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုကောင်းမှု အကျိုးမပေးသေးသမျှကာလ ပတ်လုံး။ ဘဒ္ဒေါပိ၊ ကောင်းသော သူသည်လည်း။ ပါပံ၊ ရှေးကံ အဟောင်း မကောင်းကျိုးစ ငဋ်ဒုက္ခကို။ ပဿတိ၊ တွေ့ရမြင်ရခံစားရ သေး၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းမှုကံသစ်သည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုကောင်းမှုကံ အကျိုး ပေးသောအခါ၌။ ဘဒ္ဒေါ၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဘဒ္ဒါနိ၊ ကောင်း သော ချမ်းသာ ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ ။ပြီး၏။

၉၉-အသံယတပရိက္ခရာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေဟော်မှုသောအခါ သဝိတ် ပရိက္ခရာ အိပ်ရာနေရာတို့ကို မရိမသေ လွင်တီးခေါင်၌ ပစ်ထားသော ရဟန်း တပါးကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၂၁။ မာဝမညေထ ပါပဿ၊ န မန္တံ အာဂမိဿတိ။

ဥဒဗိန္ဒု၊ နိပါတေန၊ ဥဒကုဗ္ဘောပိ ပူရတိ။

ဗာလော ပူရတိ ပါပဿ၊ ထောကံ ထောကမ္ပိ အာစိနံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

မန္တံ၊ အနည်းငယ်သော မကောင်းမှုအကျိုးသည်။ နအာဂမိဿတိ မလာလတ္တံ့ဟူ၍။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို။ မာဝမညေထ၊ မထိမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ ဥဒဗိန္ဒု၊ နိပါတေန၊ မိဗ္ဗံပေါက် ကျဘန်များသဖြင့်။ ဥဒကုဗ္ဘောပိ၊ ရေအိုးသည်လည်း။ ပူရတိဝိယ၊ ပြည့်ရလေသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ထောကံထောကမ္ပိ၊ အတန်ငယ် အတန်ငယ်လည်း။ အာစိနံ၊ ဆည်းပူးဘန်များသည်ရှိသော်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ။ပြီး၏။

၁၀၀-ဗိဠာလပဒကသေဌိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သင်္ဃာတို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးရန် ဆန်ထောပတ် စသည်များကို နှိုးဆော်စုရုံးသော ကာလအနည်းငယ်မျှကိုသာ ထည့်လေ့ရှိသော ဗိဠာလပဒကသေဌေးကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၂၂။ မာဝမညေထ ပုညဿ၊ န မန္တံ အာဂမိဿတိ။

ဥဒဗိန္ဒု နိပါတေန၊ ဥဒကုမ္ဘောဝိ ပူရတိ။

ဓီရော ပူရတိ ပုညဿ၊ ထောကံ ထောကမ္ပိ အာစိနံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုသေဌေး သောတာပန်တည်းလေ၏။

မန္တံ၊ အနည်းငယ်သော ကောင်းမှု အကျိုးသည်။ နအာဂမိဿတိ၊ မလာလတ္တံ့ဟု။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ မာဝမညေထ၊ မထိမဲ့ခြင် မအောက်မေ့ရာ။ ဥဒဗိန္ဒုနိပါတေန၊ မိန်းပေါက် ကျဘန်များသဖြင့်။ ဥဒကုမ္ဘောဝိ၊ ရေအိုးသည်လည်း။ ပူရတိယထာ၊ ပြည့်ဘကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဓီရော၊ ပညာရှိသည်။ ထောကံထောကမ္ပိ၊ လည်း။ အာစိနံ- အာစိနန္တော၊ သော်။ ပုညဿ၊ ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ။ပြီး၏။

၁၀၁-မဟာဓနဝဂါဏီဇ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ကုန်ရောင်းသွားသော မဟာဓနကုန်သည်သည် တောအုပ်၌ခိုးသူငါးရာ ရှိသည် သတင်းကြား၍ မသွားဝံ့ဘဲ ရွာငယ်၌ တည်းခို၍ နေသည်ကို ရဟန်းတို့လျှောက်ကြရာတွင် ရဟန်းတို့ကိုဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၂၃။ ဝါဏီဇောဝ ဘယံ မဂ္ဂံ၊ အပ္ပသတ္ထော မဟဒ္ဓနော။

ဝိသံ ဇီဝိတု ကာမော၊ ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇယေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရဟန်းငါးရာ ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။

အပ္ပသတ္ထော၊ နည်းသောကုန်သည် အတော်ရှိသော။ မဟဒ္ဓနော၊ ဥစ္စာများသော။ ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ဘယံမဂ္ဂံ၊ သေးပါးစွာ ရှိသောခရီးခဲကို။ ဝဇ္ဇေတိဇ္ဇဝ၊ ကြည်ရှောင် သကဲ့သို့။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်မသေ နေလိုသောသူသည်။ ဝိသံ၊ လတ်တလော သေစေတတ်

သောအဆိပ်ကို။ ဝဇ္ဇေတိဇ္ဇဝ၊ ကြည်ရှောင်သကဲ့သို့။ မိရော၊ ပညာရှိသည်။
ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ပြီး၏။

၁၀၂-ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တနေသာဒ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌
သောတာပန်ဖြစ်သော သေဌေးသမီးငယ်တယောက်သည် အရွယ်ရောက်
သည်ရှိသော် ကုက္ကုဒ္ဓမိတ္တ မှုဆိုး၏မယားဖြစ်၍ လင်တောသွားအံ့သော
ကာလ လေး၊ မြား၊ ပိုက်ကွန်တို့ကို ထုတ်၍ပေးခြင်း၊ ရသောအမဲတို့ကို
သိမ်းဆည်း သိမှီးခြင်းကို ပြုရ၏။ ဤအမှုအရာတို့ကို ရဟန်းတို့ မြင်၍
သောတာပန် တို့သည် ပါဏာတိပါတကံကို ပြုကုန်သေး၏ လောဟု
မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ကြရာတွင်....

၁၂၄။ ပါဏိမိ ဝေ ဝဏော နာဿ၊ ဟရေယျ ပါဏိနာ ဝိသံ။
နာဗ္ဗဏံ ဝိသ မန္တေတိ၊ နတ္ထိ ပါပ မကုဗ္ဗတော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပါဏိမိ၊ လက်ဝါးပြင်၌။ ဝဏော၊ အမာသည်။ ဝေနာဿ၊ အကယ်၍
မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဟရေယျ၊
ကိုင်နိုင်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ နာဗ္ဗဏံ၊ အနာမရှိသောလက်ကို။ နမန္တေတိ၊
အစဉ်မလိုက်။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ အကုဗ္ဗတော၊ သေစေလိုသော
စေတနာဖြင့် မပြုသောသူအား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ပြီး၏။

၁၀၃-ကောကသုနခလုဒ္ဓက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကောကမှုဆိုးသည်
ဆွမ်းခံကြွလာသောမထေရ်တပါးကို ခွေးဖြင့်စူးစူးတိုက်၍လိုက်လေသော်
သစ်ပင်ထက်သို့တက်၍ မထေရ်ပြေးလေ၏။ အောက်ကနေ၍ တုတ်ဖြင့်
ထိုးသည်ရှိသော် မထေရ်၏သင်္ကန်းသည် မှုဆိုး၏ အပေါ်သို့ လွှား၍
ကျလေ၏။ ခွေးတို့သည်လည်း မှုဆိုးကိုရဟန်းထင်၍ကိုက်၍သေစေကုန်၏။
ဤအကြောင်းကိုဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာတွင်ဆိုရဟန်းကို ဆုံးမ
ခြင်းငှာ....

၁၂၅။ ယော အပ္ပဒုဋ္ဌဿ နရဿ ဒုဿတိ၊
 သုဒ္ဓဿ ပေါသဿ အနင်္ဂဏဿ။
 တမေဝ ဗာလံ ပစ္စေတိ ပါပံ၊
 သုခုမော ရဇော ပဋိဝါတံဝ ခိတ္တော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ပထမပါဒဗျူဟာ၊ ဒုတိယ ဗျူဟာ၊ တတိယ စတုတ္ထဂါထာသာမည။

ယော ဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော။ အနင်္ဂဏဿ၊ ကိလေသာ မရှိသော။ နရဿ-ပေါသဿ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှားအံ့။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သော။ ရဇော၊ မြူသည်။ တမေဝ၊ ထိုပစ်တတ်သောသူသို့သာလျှင်။ ပစ္စေတိဇ္ဇဝ၊ ရှေးရှုလာသကဲ့သို့။ တမေဝဗာလံ၊ ထိုပြစ်မှားသော သူမိုက်သို့ သာလျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုအကျိုးသည်။ ပစ္စေတိ၊ ရှေးရှုလာ၏။ ။ပြီး၏။

၁၀၄-မဏိကာရကုလူပကတိဿ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ကျောက်ထွင်းသမားတယောက်အိမ်၌ ပတ္တမြားကို ကြိုးကြာငှက် မျိုးသည်ကို ဆွမ်းခံစား၍နေသော တိဿမထေရ်ယူမည်ဟု ယိုးစွပ်လျက် မထေရ်ကိုချည်၍ ရိုက်စစ်၏။ ကြိုးကြာသေမည်စိုး၍ ကြိုးကြာမျိုးသည်ဟူ၍လည်း ပြောတော်မူ။ မယားတောင်းပန်၍မရ။ ကြိုးကြာသည် မထေရ်၌ ဖြာဖြာယိုထွက်သောသွေးကို သောက်လေသော် ကြိုးကြာကို ခြေဖြင့်ကြောက်၍ သတ်လေ၏။ ကြိုးကြာသေရာတွင်မှ ဒုါယကာ သင့်ပတ္တမြားကို ကြိုးကြာမျိုးသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကျောက်ထွင်းသမားသည်မထေရ်ကိုကန်တော့၍ အိမ်၌ ဆွမ်းစားမြဲစားပါဟုလျှောက်၏။ မထေရ်လည်း “ရဟန်းအတတ် ပိဏ္ဍပါတ်ကို မပြတ်ကြိုးစားခဲ့သောအားဖြင့် မမှားကြည်ဖြူ အိမ်ဟူသမျှ ဆွမ်းပန်းရ၏။ ဤမှစ၍ တနေ့တရက် သူ့အိမ်ထက်သို့ မတက်လိုပြီ”ဟု ဆို၍ မုတင်ဆောက်တည့်၏။ မကြာမြင့်မီထိုအနာဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေ၏။ ကျောက်ထွင်းသမားငရဲ၌ဖြစ်လေ၏။ ကြိုးကြာသည် လူ့ဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေ နေလေ၏။ တောင်းပန်သော မယားသည် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။ ဤအကြောင်းကို ဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၂၆။ ဂဗ္ဘံ မေကော ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ နိရယံ ပါပကမ္မိနော။
သဂ္ဂံ သုဂတိနော ယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ အနာသဝါ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ကော၊ အချိုသောသူတို့သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ အမိဝမ်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ပါပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုရှိသောသူတို့သည်။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတိနော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသောသူတို့သည်။ သဂ္ဂံ၊
နတ်ပြည်သို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အနာသဝါ၊ အာသဝေ ကင်း
ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၁၀၅-တယောဇန ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တရားသဘင်၌
ရဟန်းတို့သည် သာဝတ္ထိပြည်၌ မီးလောင်သောအိမ်မှ မြက်ကရွတ်သည်
မီးတောက်နှင့်တကွ လွင့်၍ ကျီးတကောင်၏ ဦးခေါင်းဝယ်စွပ်မိ၍ ကျီး
သေရှာလေ၏ဟု ပြောကြကုန်၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ သင်္ဘောမသွား၍ သူယုတ်
စာရေးတံချရာတွင်သင်္ဘောသူကြီး၏မယားကိုကျ၍လည်၌အိုးဆွဲ၍ရမြှုပ်
လေသည်ဟု အချို့က ပြောကြကုန်၏။ ဘုရားကိုဖူးမြင်ခြင်းငှာ လာကုန်
သော ရဟန်းခုနစ်ယောက်တို့ လိုက်တခု၌ အိပ်၍နေစဉ်တွင် ကျောက်
ဖျာကြီးပိတ်လျက်နေ၍ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အာဟာရပြတ်ခဲ့သည်။ ခုနစ်ရက်
ရှိမှ ပွင့်သည်ဟူ၍လည်းပြောကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုကျီးသည်အကိတ်
ဘဝ၌ နွားကျောင်းသားဖြစ်၍ နွားကြမ်းလည်၌ အမှိုက်စည်း၍မီးတိုက်ခဲ့
ဘူးသော မကောင်းမှု၊ သင်္ဘောသူကြီးကတော်သည် ခွေးကိုအိုးဆွဲ၍ရေ၌
မြှုပ်ခဲ့ဘူးသောမကောင်းမှု၊ ရဟန်းခုနစ်ယောက်တို့သည် ဖွတ်တွင်းကို
ပိတ်၍ခုနစ်ရက်ရှိမှ ဘွင့်သော မကောင်းမှုကို ဟောတော်မူပြီး၍....

၁၂၇။ န အန္တလိက္ခေ န သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊
န ပဗ္ဗတာနံ ဝိဝရံ ပဝိဿ။
န ဝိဇ္ဇတေ သော ဇဂတိပ္ပဒေသော၊
ယတြ ဌိတော မုစ္ဆေယျ ပါပကမ္မာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယပါဒ ဥပေန္နဝဇီရာ။ စတုတ္ထပါဒ ဂါထာသာမည။

အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတောဝိ၊ တည်၍လည်း။ ပါပကမ္မာ၊
မကောင်းမှု အကျိုးမှ။ နမုစ္ဆေယျ၊ မလွတ်ရာ။ သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဓရာ
အလယ်၌။ ဌိတောဝိ၊ တည်၍လည်း။ နမုစ္ဆေယျ၊ မလွတ်ရာ။ ပဗ္ဗတာနံ
ဝိဝရံ၊ တောင်ခေါင်းသို့။ ပဝိဿ၊ ဝင်၍လည်း။ နမုစ္ဆေယျ၊ ရာ။ ယတြ၊
အကြင်အရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်၍။ ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှုအကျိုးမှ။
မုစ္ဆေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ သောဇဂတိပ္ပဒေသော၊ ထိုလွတ်ရာ အရပ်သည်။
န ဝိဇ္ဇတေ၊ မရှိ။ ။ပြီး၏။

၁၀၆-သုပ္ပဗုဒ္ဓသကျ ဝတ္ထု

နိဂြောဓာရံ ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ဒေဝဒတ်၏
အဘ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းခံကြွတော် မူသည်ကို
ဆီးတားပိတ်ပင်၍ ဘုရားရှင်က မြေမျိုလတ္တံ့သည်ကို မိန့်တော်မူသည်
တွင် ပြာသာဒ်ဘုံခုနစ်ဆင့်ထက်သို့တက်၍ နေလေ၏။ ခုနစ်ရက်တိုင်လျှင်
ပြာသာဒ်ထက်၌ မနေနိုင်ဘဲ အောက်သို့ ဆင်းရာတွင် မြေမျိုလေ၏။
ဤအကြောင်းကို ရဟန်းတို့အား မိန့်တော်မူ၍ တရားဟောခြင်းငှာ....

၁၂၀။ န အန္တလိက္ခေ န သမုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊
န ပဗ္ဗတာနံ ဝိဝရံ ပဝိဿ။
န ဝိဇ္ဇတေ သောဇဂတိပ္ပဒေသော၊
ယတြ ဌိတံ နပ္ပသဟေယျ မစ္စ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယပါဠိပေန္နဝဇီရာ၊ စတုတ္ထ ပါဒဗျန္တဝဇီရာ၊ နှစ်ပါး
ရောသော ဥပဇာတိဂါထာ။

အန္တလိက္ခေ၊ ၌။ ဌိတောဝိ၊ တည်၍လည်း။ မစ္စ၊ နာ၊ သေမင်းလက်မှ။
န မုစ္ဆေယျ၊ မလွတ်ရာ။ ပ။ ယတြ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော
သူကို။ မစ္စ၊ သေမင်းသည်။ နပ္ပသဟေယျ၊ မညှင်းဆဲနိုင်ရာ။ သောဇဂတိပ္ပ
ဒေသော၊ ထိုသေမင်း မနှိပ်စက်နိုင်သော အရပ်သည်။ န ဝိဇ္ဇတေ၊ မရှိ။

ပြီး၏။

ပါပဝဂ္ဂေါ နဝမော။

၁၀-ဒဏ္ဍဝဂ်

၁၀၇-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည် သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းတို့ကို ရိုက်ပုတ်လျက် ညှဉ်းဆဲ ကလူပြုကြောင်းကို ကြားသိတော်မူ၍ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၂၉။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ၊ သဗ္ဗေ ဘာယန္တိ မစ္စုနော။

အတ္တာနံ ဥပမံ ကတွာ၊ န ဟနေယျ နဃာတယေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ ဒဏ်မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ မစ္စုနော၊ သေရအံ့ သည်မှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပမံ ကတွာ၊ နှိုင်းရှည့်စရာ ပမာပြု၍။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ န ဟနေယျ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ န ဃာတယေ၊ မသတ်ရာ။ ။ပြီး၏။

၁၀၈ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည်ပင်လျှင် သတ္တရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းငယ် တို့ကို လက်ဝါးပြက်မိုး၍ ဖြိမ်းချောက် ဆဲဆိုပြန်ရာတွင်....

၁၃၀။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ၊ သဗ္ဗေသံ ဇီဝိတံ ဝိယံ။

အတ္တာနံ ဥပမံ ကတွာ၊ န ဟနေယျ နဃာတယေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ၊ မှ။ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပမံကတွာ၊ ၍။ ပါဏေ၊ တို့ကို။ န ဟနေယျ၊ ရာ။ နဃာတယေ၊ ရာ။ ။ပြီး၏။

၁၀၉-သမ္ပဟုလ ကုမာရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာတွင် မြွေကိုသမ်း၍ ရိုက်ပုတ် ညှဉ်းဆဲကြ ကုန်သော သူငယ်တို့ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၃၁။ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ၊ ယော ဒဏ္ဍေန ဝိဟိံသတိ။
အတ္တနော သုခ မေသာနော၊ ပေစ္စ သော န လဘေ သုခံ။

၁၃၂။ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ၊ ယော ဒဏ္ဍေန န ဟိံသတိ။
အတ္တနော သုခ မေသာနော၊ ပေစ္စ သော လဘတေ သုခံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တနောသုခံ၊ မိမိ၏ချမ်းသာကို။ သောနော၊ ရှာအံ့ဟူ၍။ သုခကာမာနိ၊ မိမိကဲ့သို့ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သည်ချည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လုံကန်ဖြင့်။ ဝိဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်ရိုက်သတ်၏။ သော နရော၊ ထိုသူသည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ နလဘေ၊ မရရာ။ ။(ရှေး နည်းတူ)။ ။နဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲ။ သော နရော၊ သည်။ ပေစ္စ၊ ၌။ သုခံ၊ ကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ ။ပြီး၏။

၁၁၀-ကောန္တဓာနတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကဿပဘုရား လက်ထက် နတ် ဖြစ်၍ မာတုဂါမ အသွင်ဖြင့် ရဟန်း ဟယောက်ကို သူတပါးတို့ တွေးတောစရာပြုခဲ့ဘူးသောကြောင့် ကောန္တဓာနမထေရ်၏ အနီးအပါး၌ သတို့သမီးကိုအခါခပ်သိမ်းလူတပါးတို့မြင်ကြသောကြောင့် တွေးတော ပြောဆိုကြကုန်သည်။ မထေရ်ကားမမြင်။ ပြောကြဘန်များ သဖြင့် သည်းမခံနိုင် သောကြောင့် ဆဲရေးလေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ကောန္တဓာနမထေရ်ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၃၃။ မာဇေါ စ ဖရသံ ကိဉ္စိ၊ ဝုတ္တာ ပဒ္ဓိဝဒေယျံ တံ။
ဒုက္ခာ ဟိ သာရန္တကထာ၊ ပဒ္ဓိဒဏ္ဍာ ဖုသေယျံ တံ။

၁၃၄။ သစေ နေရေသိ အတ္တာနံ၊ ကံသော ဥပဟတော ယယာ။
ဧသ ပတ္တောသိ နိဗ္ဗာနံ၊ သာရန္တော တေ န ဝိဇ္ဇတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ရွှေဂါထာ သာမညဂါထာ။ ဝဒေယျတံ၊ ဖုသေယျတံ ဟု နိဗ္ဗာန်ကို ချေ၍ဘတ်မှု ဘဝိပုလော။

ကိစ္ဆိ၊ တခွန်းသော။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ဝါ-ကိစ္ဆိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ ဖရသံ၊ ကို။ မာဝေါစ၊ မဆိုလင့်။ ဝုတ္တာ၊ သင်ဆိုအပ်သောသူတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝါ-တံဖရသံ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သောစကားကို၊ ပဋိဝဒေယျ၊ ဆိုတုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ သာရမ္ဘကထာ၊ ချုပ်ချယ်သောစကားသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ပဋိဒဏ္ဍာ၊ အတုံ၊ အလှည့်ဖြစ်သော ဒဏ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဖုသေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။

ဥပဟတော၊ အနားကိုဖြတ်အပ်သော။ ကံသော၊ ခွက်ခွင်းသည်။ ဝါ၊ လင်းကွင်းသည်။ နိဿဒ္ဓေါယထာ၊ အသံထွက်သကဲ့သို့။ နိဿဒ္ဓေါ၊ အသံ မထွက်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သစေနရေသိ-နဗျရေသိ၊ အကယ်၍မတုန်လှုပ်နေစေနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့နေစေနိုင်သည်ရှိသော်။ သေတွံ၊ ဤသင်သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင့်အား။ သာရမ္ဘော၊ ချုပ်ချယ်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။(နေရေသိ၌ ဤရ-ကမ္မနေ၊ ဓာတ်နက်)။
ပြီး၏။

၁၁၁-ဝိသာခါဒိ ဥပါသိကာ ဥပေါသထကမ္ပ ဝတ္ထု

ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဝိသာခါဒါယိကာမသည် လင်ဆု သားဆု နတ်ရွာဆုကိုတောင့်တ၍ ဥပုသ်စောင့်ကြသော မိန်းမငါးရာတို့ကိုခေါ်၍လာရာတွင် ထိုမိန်းမတို့ကိုဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၃၅။ ယထာ ဒဏ္ဍေန ဂေါပါလော၊ ဂါပေါ ပါဇေတိ ဂေါစရံ။
ဧဝံ ဇရာ စ မစ္စူစ၊ အာယံ ပါဇေန္တိ ပါဏိနံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဂေါပါလော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဒဏ္ဍေန၊ နွားနှင်တံဖြင့်။ ဂါပေါ၊ နွားတို့ကို။ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာလယ်ပြင်သို့။ ပါဇေတိယထာ၊ မောင်းနှင်လေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဇရာစ၊ အိုခြင်းသည်၎င်း။ မစ္စူစ၊ သေခြင်းသည်၎င်း။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယံ၊ အသက်ကို။ ပါဇေန္တိ၊ မောင်းနှင်ကုန်၏။ ။(မစ္စူဟုဒိဃ၊ ပါဏိနံဟု ရသ)။ ။ပြီး၏။

၁၁၂-အဇဂရပေတ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကဿပ ဘုရား
လက်ထက် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်ကိုမီးတိုက်ဘူးသောကြောင့် မီးတထိန်ထိန်
လောင်လျက် နှစ်ဆွဲငါးယူဇနာရှိသော အတ္တဘောဖြင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်ကောင်း
ဝယ် ခံနေရသော စပါးကြီးမြွေပြိတ္တာကို အကြောင်းပြု၍....

၁၃၆။ အထ ပါပါနိ ကမ္မာနိ၊ ကရံ ဗာလော န ဗုဇ္ဈတိ။
တေဟိ ကမ္မေဟိ ဒုမ္မေဓော၊ အဂ္ဂိဒဇောဝ တပ္ပတိ။
ကို ဟောတော်မူသည်။

ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ မကောင်းမှု ဟိုကို။ ကရံ-
ကရောန္တော၊ ပြုသော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ အထ၊ ထိုပြုသောအခါ၌။
နဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ၊ ပစ္စွာ၊ နောက်၌။ တေဟိကမ္မေဟိ၊ ထိုမိမိပြုသောမကောင်း
မှုတို့ကြောင့်။ ဒုမ္မေဓော၊ ပညာမဲ့သော သူသည်။ အဂ္ဂိဒဇော၊ ငရဲမီး
လောင်သည်ဖြစ်၍။ အဝတပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။ ဝါ၊ အဂ္ဂိဒဇောဇူဝ၊ မီးလောင်
သောသူကဲ့သို့သာလျှင်။ တပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။ ။(ဟိန္ဒုပမာပြီး၏။)

၁၁၃-မဟာမောဂ္ဂလာန ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဝိတ္ထိငါးရာတို့သည်
ခိုးသားငါးရာတို့ကို တံစိုး လက်ဆောင်ပေး၍ ကာလိ ကျောက်ဖျာ၌
သီတင်းသုံးနေသော မဟာမောဂ္ဂလာနထေရ်ကို ရိုက်သတ် စေ၏။
အဇာတသတ် မင်းသည် ထိုဝိတ္ထိငါးရာ၊ ခိုးသား ငါးရာတို့ကို သတ်
လေ၏။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား ရဟန်းတို့လျှောက်ရာတွင်....

၁၃၇။ ယော ဒဏ္ဍေန အဒဏ္ဍေသု၊ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု ဒုဿတိ။
ဒသန္တ မညတရံ ဌာနံ၊ ခိပ္ပမေဝ နိဂစ္ဆတိ။
၁၃၈။ ဝေဒနံ ဖရသံ ဇာနိံ၊ သရီရဿ စ ဘေဒနံ။
ဂရုကံ ဝါပိ အာဗာဓံ၊ စိတ္တက္ခေပဉ္စ ပါပုဏေ။
၁၃၉။ ရာဇတော ဝါဥပသဂ္ဂံ၊ အတ္တက္ခာနဉ္စ ဒါရုဏံ။
ပရိက္ခယဉ္စ ဉာတိနံ၊ ဘောဂါနဉ္စ ပဘင်္ဂနံ။
၁၄၀။ အထခဿ အဂါရာနိ၊ အဂ္ဂိ ခုပ္ပတိ ပါဝကော။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။
ဤလေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယော န ရော၊ အကြင်သူသည်။ အဒဏ္ဍေသု၊ ကာယဒဏ္ဍေစသဉ်မှ ကင်းကုန်သော။ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု၊ မပြစ်မှားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒဏ္ဍေန၊ ကာယဒဏ် စသည်ဖြင့်။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှားသည်ဖြစ်အံ့။ သောနရော၊ ထိုသူသည်။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးသော ဒုက္ခအကြောင်းတို့တွင်။ အည တရံ ဌာနံ၊ တပါးပါးသော ဒုက္ခအကြောင်းသို့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဖျားနာခြင်းစသော ဝေဒနာသို့ ၎င်း။ ဇာနိံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်းသို့၎င်း။ သရီရဿ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ၏။ ဘေဒနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း။ ဂရုကံ၊ လေးလံသော။ အာဗာဓံ၊ နူနာ၊ အိုင်းနာ စွဲခြင်းသို့၎င်း။ စိတ္တက္ခေပဉ္စ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ ရူးခြင်း၊ သွပ်ခြင်းသို့၎င်း။ ပါပုဏေ၊ ရောက်ရာ၏။

ရာဇတော၊ မင်းကြောင့်။ ဥပသဂ္ဂံဝါ၊ အရာလျှောက် နေကုန်ပျက် အသက်ဆုံးပါးခြင်း စသော ဘေးသို့၎င်း။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းကြုတ်လှ စွာသော။ အဗ္ဘက္ခာနဉ္စ၊ မဟုတ်တရုတ် သမုတ်စွပ်စွဲခံရခြင်းသို့၎င်း။ ဉာတိနံ၊ ဆွေကောင်းမျိုးကောင်းတို့၏။ ပရိက္ခယဉ္စ၊ သေကြေလွင့်ပါး ပျက်ပြားကုန်ပျောက်ခြင်းသို့၎င်း။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ပဘဂံနဉ္စ၊ ယိုယွင်းပြုန်းတီး ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း။ ပါပုဏေ၊ ၏။

အထ၊ ထိုမှတပါး။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အဂါရာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ အဂ္ဂိ၊ ပကတိမီးသည်၎င်း။ ပါဝကော၊ လောင်မီးသည်၎င်း။ ခုယတိ၊ လောင်၏။ ဒုပ္ပညေ၊ ပညာနဲ့သော။ သောနရော၊ သည်။ ကာယဿ၊ ဤကိုယ် ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ။ပြီး၏။

၁၁၄-ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဘဏ္ဍာများသော ရဟန်းတယောက်သည် အဝိစ္စဖြစ်စေခြင်းငှာ ဆုံးမတော်မူပါသည်ကို အမျက်ထွက်၍ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းကို ချွတ်လျက်သံဃာ့အလယ်၌နေသော ကြောင့် ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၄၁။ န နဂ္ဂစရိယာ န ဇဋ္ဌာ န ပကာ၊

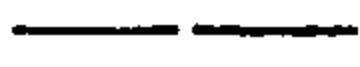
နာနာသကာတဏှိလသာယိကာ စ။

ရဇောဇလ္လ မုတ္တုဋီကပ္ပဓာနံ၊
သောဓေန္တိ မစ္စံ အဝိတိဏ္ဏကဏ်။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒုတိယ,စတုတ္ထပါဒ ဣန္ဒဝဇီရာ၊ ကြွင်း ဂါထာသာမည။

အဝိတိဏ္ဏကဏ်။ ဝိစိကိစ္ဆာကို မကူးမမြောက် နိုင်သေးသော။ မစ္စံ၊
သတ္တဝါကို။ နဂ္ဂစရိယာ၊ အဝတ်မဝတ် ချွတ်၍ကျင့်သောအကျင့်တို့သည်။
န သောဓေန္တိ၊ မသုတ်သင်နိုင်ကုန်။ ဇဇ္ဇာ၊ ဆံကျစ်တို့သည်။ န သောဓေန္တိ၊
ကုန်။ ပကံ၊ ကိုယ်၌လိမ်းကျံသော ရွံတို့သည်။ န သောဓေန္တိ၊ ကုန်။
အနာသကာ၊ အစာကိုဖြတ်၍ အဝတ်နေခြင်းတို့သည်။ န သောဓေန္တိ၊
ကုန်။ တဏှိလသာယိကာစ၊ မြေ၌အိမ်ခြင်းတို့သည်လည်း။ န သောဓေန္တိ၊
ကုန်။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေး လိမ်းကျံခြင်းသည်။ န သောဓေတိ၊
မသုတ်မသင်နိုင်။ ဥတ္တုဋီကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းအကျင့်သည်။
န သောဓေတိ၊ နိုင်။ ။ပြီး၏။

၁၁၅-သန္တတိမဟာမတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သန္တတိ အမတ်
ကြီးသည် စစ်တိုက်ရာမှအပြန် ကျောင်းတော်သို့ဝင်၍ တရားနာရာတွင်
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ထန်းခုနစ်ဆင့် မြင့်သော ကောင်းကင်၌
လက်ကောက် လက်ကျပ် လက်စွပ် တန်ဆာများစွာ ဆင်ယင်လျက်ပင်
ပရိဗ္ဗာန်ပြု၏။ သမဏဗြာဟ္မဏ, ဘိက္ခုဟုဆိုထိုက်မည်လောဟု ရဟန်းတို့
ပြောဆိုကြရာတွင်....

၁၄၂။ အလင်္ကတော စေပိ သမံ စရေယျ၊
သန္တော ဒန္တော နိယတော ဗြဟ္မစာရီ။
သဗ္ဗေသု ဘူတေသု နိဓာယ ဒဏ္ဍံ၊
သော ဗြာဟ္မဏော သော သမဏော သ ဘိက္ခု။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမပါဒ ဥပေန္ဒဝဇီရာ။ ဒုတိယ ဘေတုမ္ဘိသာ။ အကြွင်းဣန္ဒဝဇီရာ။

ယော နရော၊ သည်။ သန္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဒန္တော၊
ဣန္ဒြေကိုဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍။ နိယတော၊ လေးပါးသော မဂ္ဂနိယာမဖြင့်

မြဲသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏှံ၊ ကာယ ဒဏှအစရှိသည်ကို။ နိဓာယ၊ မထင်စေရ ချထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ စေ စရေယျ၊ အကယ်၍ကျင့်ငြားအံ့။ သော နရော၊ သည်။ အလင်္ကတောပိ၊ တန်ဆာ ဆင်ယင်အပ်သော်လည်း။ မြာဟ္မဏော၊ အကုသိုလ်ကို အပပြုတတ်သောကြောင့် မြာဟ္မဏလည်းမည်၏။ သော နရော၊ သည်။ သမဏော၊ မကောင်းမှုကို လေးခုသော မဂ်ဖြင့် ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့် သမဏလည်းမည်၏။ သ-သော နရော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ကိလေသာစု ဖြိုဖျက်မှုကြောင့်ဘိက္ခုလည်းမည်၏။ ။ပြီး၏။

၁၁၆-ပိလောတိက တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ပုဆိုးနှမ်းပိုင်း တထည်နှင့် ကောင်းစားနေကျ ဖြစ်သော ခွက်ငယ်တခုကို အဘန်ဘန် အောက်မေ့၍ လူထွက်လိုသောစိတ်ကို ကိုယ့်ရှင်ကိုယ်ပင်ဆုံးမ၍ မဂ်ဖိုလ် သို့ရောက်သော ပိလောတိက တိဿမထေရ်၏ အကြောင်းကို ရဟန်းတို့ ပြောဆိုကြရာတွင်....

၁၄၃။ ဟိရီ နိသေဓော ပုရိသော၊ ကောစိ လောကသ္မိ ဝိဇ္ဇတိ။

ယော နိန္ဒံ အပဓောဓေသိ၊ အသော ဘဒြော ကသာမိဝ။

၁၄၄။ အသော ယထာ ဘဒြော ကသာနိဝိဇ္ဇော။

အာတာဂိနော သံဝေဂိနော ဘဝတ္ထ။

သဒ္ဓါယ သီလေန စ ဝိရိယေန စ၊

သမာဓိနာ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယေန စ။

သမ္ပန္နဝိဇ္ဇာစရဏာ ပဋိဿတာ၊

ဇဟိဿထ ဒုက္ခ မိဒံ အနပ္ပကံ။

နှစ်ဂါထာခွဲကို ဟောတော်မူသည်။

လောကသ္မိ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကျေ။ ရွှေဂါထာ ဝိပုလ၊ နောက်ဂါထာ ပထမ ပါဒ ဒုတိယပါဒ ဂါထာသာမည။ တတိယ ပဉ္စမ ဣန္ဒဝိသ၊ စတုတ္ထ ဝိသဋ္ဌ။ ဆဋ္ဌ ဂါထာသာမည။ ကသာမိဝ-ကသံ-ဣဝ ပုဒ်ဖြတ်။

ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အသော၊ မြင်းသည်။ ကသံ၊ ကြိမ်လုံးကို။ အပဟုရတိဣဝ၊ ကြဉ်ရှောင်သကဲ့သို့။ ယောပုရိသော၊ သည်။ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့

ဘွယ်ကို။ အပဟရိတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ နိပ္ပရာဓာာဝံ၊ အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဗောဓေသိ၊ သိစေ၏။ ဟိရိနိသေဓော၊ ယုတ်မာသော ပိတက်ကိုကြောက်ရွက်ခြင်းဖြင့် တားမြစ်တတ်သော။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားဇာနည်လူမွန်ရည်သည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကောစိ၊ တယောက်တလေသာလျှင်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အဿော၊ မြင်းသည်။ ကသာနိဝိဇ္ဇော၊ ကြိမ်လုံးဖြင့် ခတ်အပ်သည်ရှိသော်။ အာတာပိယထာ၊ လုံ့လရှိသကဲ့သို့။ အာတာပိနော၊ လုံ့လရှိကုန်သည်။ သံဝေဂိနော၊ ထိတ်လန့် ကုန်သည်။ ဘဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ့၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၎င်း။ သီလေနစ၊ စတု ပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြင့်၎င်း။ ဝီရိယေနစ၊ ဝီရိယဖြင့်၎င်း။ သမာဓိနာစ၊ သမာဓိ ဖြင့်၎င်း။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယေနစ၊ တရားကိုဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ၎င်း။ သမ္ပန္န ဝိဇ္ဇာစရဏာ၊ ပြည့်စုံသောဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆွဲငါးပါးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိဿတာ၊ ထင်သောသတိ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနပ္ပကံ၊ အနပ္ပကမ်း ကင်းကျင်းဖြစ်သော။ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤသံသရာ ဆင်းရဲကို။ ဇဟိဿထ၊ စွန့်ရကုန်လတ္တံ့။ ။(နိဒ္ဒိ ဟူ၍၎င်း၊ ပတိဿထ ဟူ၍၎င်း ရှိ၏။ ။ပြီး၏။

၁၁၇-သုခသာမဏေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ တပည့် သုခသာမဏေငယ်သည် ရေမြောင်းကို၎င်း၊ မြားသမားကို၎င်း၊ လက်သမားကို၎င်း ပမာပြု၍ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမလျက် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍....

၁၄၅။ ဥဒကဉ္စိ နယန္တိ နေတ္ထိကာ၊ ဥသုကာရာ ဒမယန္တိ တေဇနံ။
ဒါရုံ ဒမယန္တိ တစ္ဆကာ၊ အတ္တာနံ ဒမယန္တိ သုဗ္ဗဒါ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဝေတာဝါဂါထာ)။

နေတ္ထိကာ၊ လယ်လုပ်တောင်သူ ရေယူသော သူတို့သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ မြားသမား တို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ ဒမယန္တိ၊ ပြောငဲ့ကုန်၏။ တစ္ဆကာ၊ လက်သမား

(၁၅၄)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ

တို့သည်။ ဒါရုံ၊ သစ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ရွှေကုန်၏။ သုဗ္ဗဒါ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော
သူကော်ကောင်းတို့သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။

ပြီး၏။

ဒဏ္ဍဝဂ္ဂေါ ဒသမော။

၁၁-ဧရာဝင်

၁၁၈-ပဉ္စသတဥပါသိကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဝိသာခါ ဒါယိကာ
မသည် သေရည်သောက်ကုန်သော မာတုဂါမ ငါးရာတို့ကို ကျောင်း
တော်သို့ခေါ်ခွဲ၍ဆုံးမတော်မူပါဟု လျှောက်၏။ မာတုဂါမတို့သည်လည်း
သေယစ်ကုန်သောကြောင့် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်၌ ရယ်ရွှင်ခြင်း၊ ကခြင်း၊
သီခြင်းကိုပြုကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် မျက်မှောင်တော်မှည့်သောရောင်ခြည်
လွှတ်၍ မိုက်မှောင် ချထားတော်မူ၏။ မာတုဂါမတို့အား ထိတ်လန့်ခြင်း
ကြောက်ခြင်းဖြစ်၍ သုရာယစ်ခြင်းသည် ပျောက်ငြိမ်းလေ၏။ ထိုအခါ
ဘုရားရှင်သည် မြင်းမိုရ်တောင်ထက်သို့တက်၍ ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော်မှ
ဖြူသောရောင်ခြည်လွှတ်၍ အလင်းကိုဖြစ်စေပြီးလျှင်....

၁၄၆။ ကိန္နုဟာသော ကိမာနန္ဒော၊ နိစ္စံ ပဇ္ဇလိတေ သတိ။

အန္ဓကာရေန ဩနဒ္ဒါ၊ ပဒီပံ န ဂဝေသထ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။မာတုဂါမ ငါးရာတို့သည် သောတာပန်
တည်လေကုန်၏။

နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပဇ္ဇလိတေ၊ ကိလေသာမီး ညီးညီး ပြောင်ပြောင် တောက်
လောင်ခြင်းရှိသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လျက်။ ကိန္နု၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဟာသော၊
ရွှင်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာနန္ဒော၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝတိ၊ နည်း။ အန္ဓကာရေန၊ အဝိဇ္ဇာ မိုက်
မှောင်ကြီးသည်။ ဩနဒ္ဒါ၊ ပိတ်ဆီး မွေးရှက်အပ်ကုန်သော။ တုမွေး
သင်တို့သည်။ ပဒီပံ၊ ပညာဆီမီးကို။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဂဝေသထ၊
မရှာတွေ့ကြကုန်သနည်း။ ။ပြီး၏။

၁၁၉-သိရီမာ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သိရီမာမည်သော ပြည့်တန်းဆာမအိမ်၌ ရှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ အမြဲ လုပ်ကျွေး၏။ ရဟန်းတပါးသည် သိရီမာ၏အဆင်း၌ တပ်မက်မောသည် ဖြစ်၍ မစားနိုင်မသောက်နိုင် တမိုင်မှိုင် တခွေခွေ နေလေ၏။ သိရီမာ သည်လည်း ထိုခဏ၌ စွဲရောက်လာသော ရောဂါဖြင့် သေဆုံးလေ၏။ ဘုရားရှင်သည် သေဆုံး၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖူးဖူးရောင်သော သိရီမာ၏အကောင်ကို အသုဘရှုခြင်းငှာ ရဟန်းတို့နှင့်တကွ သုသာန်သို့ ကြွတော်မူလျှင် ထိုရဟန်းလည်းလိုက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ချစ်သားတို့ ဝိညာဉ်ရှိစဉ်အခါ၌ သိရီမာကို ဥစ္စာတထောင်ပေးမှ တနေရသည်။ ယခုကားတချင်ရွေးမျှပေးမည့်သူမရှိ။ အချည်းနှီးမှယူမည့်သူမရှိတကားဟု မိန့်တော်မူ၍....

၁၄၇။ ပဿ ဖိတ္တကတံ ဗိမ္ဗံ၊ အရကာယံ သမုဿိတံ။
အာတုရံ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ ယဿ နတ္ထိ ဓုဝံ ဌိတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါ တို့သည် အကျွတ်တရားရလေကုန်၏။ ထိုရဟန်းလည်း သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ဖိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာ ပန်းနံသာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ် သော။ ဗိမ္ဗံ၊ လက်တတ်ပန်းပုသည်ထုအပ်သော အရပ်နှင့် တူစွာတသော။ သမုဿိတံ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့် ဆောက်အပ်သော။ အာတုရံ၊ ကျင်နာတတ်သော။ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ များစွာသော သူတို့သည် ကြံစည်အပ် သော။ အရကာယံ၊ ကိုးပေါက်ဒွါရ အမာဝရှိသော ကိုယ်ကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။ ယဿ၊ အကြွက်ကိုယ်၏။ ဓုဝံဌိတိ၊ အမြဲ အရှည် တည်ခြင်း သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတကား။ ။ပြီး၏။

၁၂၀-ဥတ္တရာထေရီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ အသက် တရာ နှစ်ဆယ်ရှိသော ဥတ္တရာထေရီမကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၄၈။ ပရိဇိဏ္ဍမိဒံ ရူပံ၊ ရောဂနိဋ္ဌံ ပဘင်္ဂနံ။
 ဘိဇ္ဇတိ ပူတိသန္ဓေဟော၊ မရဏန္တံ ဇီဝိတံ။
 ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထေရီသောတာပန်ဖြစ်လေ၏။
 (နိရောဂနိဋ္ဌံ-ဟု ပါဠိအများရှိသည်)။

ဣဒံရူပံ၊ ဤရူပကာယသည်။ ပရိဇိဏ္ဍံ၊ ဆွေးမြေ့ဟောင်းမြင်း အိုမင်း
 တတ်၏။ ရောဂနိဋ္ဌံ၊ ကိုးဆွဲခြောက်ပါးသော ရောဂါတို့၏ တည်ရာဆိပ်
 လည်းဖြစ်၏။ ပဘင်္ဂနံ၊ ယိုယွင်း ပျက်စီး၏။ ပူတိသံ၊ ပုပ်သည်ဖြစ်၍။
 ဒေဟော၊ ကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဇီဝိတံ၊
 အသက်သည်။ မရဏန္တံ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိ၏။ ။ပြီး၏။

၁၂၁-သမ္ပဟုလ အဓိမာနိကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်း၍
 လောကီဈာန်ကို ရရာတွင် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးပြီဟု မှတ်ထင်၍ ကျောင်း
 တော်သို့လာကုန်သော ရဟန်းငါးရာတို့ကို သုသာန်သို့ စေလွှတ်တော်
 မူ၍ သေသစ်စ ဖြစ်သောအကောင်တို့၌ ရာဂဖြစ်၍ ရဟန်းကိစ္စမပြီးသော
 အဖြစ်ကို သိကုန်သည်ရှိသော် ထိုရဟန်းတို့အား ဂန္ဓကုဋ် တိုက်တော်၌
 နေ၍ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်လျက် တရားဟောခြင်းငှာ....

၁၄၉။ ယာနိမာနိ အပတ္တာနိ၊ အလာပူနေဝ သာရဒေ။
 ကာပေါတကာနိ အဋ္ဌိနိ၊ တာနိ ဒိသ္မာန ကာရတိ။
 ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရဟန်းငါးရာတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်လေကုန်၏။

သာရဒေ၊ တန်ဆောင်မုန်းသ၌။ အပတ္တာနိ၊ စွန့်ပစ်အပ် ကုန်သော။
 အလာပူနေဝ၊ မူးတိုကဲ့သို့။ အပတ္တာနိ၊ ပစ်စွန့်အပ်ကုန်သော။ ကာပေါ
 တကာနိ၊ ခို၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယာနိ-ဣမာနိ
 အဋ္ဌိနိ၊ ဤအရိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုအရိုးတို့ကို။ ဒိသ္မာန၊
 မြင်၍။ ကာရတိ၊ အဘယ်မှာဓမ္မလျော်ဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ။ပြီး၏။

၁၂၂-ရူပနန္ဒာထေရီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မိမိရုပ်အဆင်း၌
 သာယာ နှစ်သက်လေ့ရှိသော ဇနပဒကလျာဏီ နန္ဒာထေရီမကို ဆုံးမ
 တော်မူခြင်းငှာ....

၁၅၀။ အဋ္ဌိနံ နဂရံ ကတံ၊ မံသလောဟိတလေပနံ။
ယတ္ထ ဇရာ စ မစ္စူစ၊ မာနော မက္ခော စ ဩဟိတော။
ကို ဟောတော်မူသည်။

အဋ္ဌိနံ၊ အရိုးသုံးရာတည်းဟူသော သည်တိုင် ထုပ်-လျှောက် တို့ကို။
နာရသမ္ပန္နံ၊ အကြောတည်းဟူသော နွယ်ကြိမ်ဖြင့် ခွဲယိမ်းချည်တည်း
အပ်သည်ဖြစ်၍။ (ထည့်သည်)။ မံသလောဟိတလေပနံ၊ အသားအသွေး
တည်းဟူသော မြေစိုင်းသရွတ်နှင့်ပွတ်သပ်လိမ်းမံ အပ်သည်ဖြစ်၍။ နဂရံ၊
အတ္တဘော တည်းဟူသောအိမ်ကို။ ဂဟကာရေန၊ တဏှာယောကျ်ား
လက်သမားသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ (ထည့်သည်)။ ယတ္ထ၊ အကြင်အတ္တ
ဘောတည်းဟူသောအိမ်၌။ ဇရာစ၊ အိုခြင်းသည်၎င်း။ မစ္စူစ၊ သေခြင်း
သည်၎င်း။ မာနောစ၊ မာနထောင်လွှားခြင်း သည်၎င်း။ မက္ခောစ၊
ကျေးဇူးချေခြင်းသည်၎င်း။ ဩဟိတော၊ တည်လေ၏။ ။ပြီး၏။

၁၂၃-မလ္လိကာဒေဝီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ မလ္လိကာမိဖုရား
သေဆုံးခြင်းကြောင့် ပူဆွေးသော ကောသလမင်းကြီးကို ဆုံးမတော်
မူခြင်းငှာ....

၁၅၁။ ဇီရန္တိ ဝေ ရာဇရထာ သုစိတ္တာ၊
အထော သရီရမ္ပိ ဇရံ ဥပေတိ။
သတဉ္စ ဓမ္မော န ဇရံ ဥပေတိ၊
သန္တောဟဝေ သဒ္ဓိ ပဝေဒယန္တိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ပထမ စတုတ္ထဗုဒ္ဓဝဇီရာ။ အကြွင်းဥပေန္တ)။

သုစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆန်းကြယ်ကုန်သော။ရာဇရထာ၊ မင်း၏ရထား
တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇီရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ကုန်၏။ အထော၊ ထိုမြို့။ သရီရမ္ပိ၊
ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း။ ဇရံ၊ အိုမင်းခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ သတံ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မောစ၊ လောကုတ္တရာ တရားသည်ကား။ ဇရံ၊
အိုမင်းခြင်းသို့။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္တော၊ သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ သဒ္ဓိ၊ သူတော်ကောင်း ချင်းချင်း။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။
ပဝေဒယန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏။ ။ပြီး၏။

(၁၅၀)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ

၁၂၄-လာဠုဒါယိမတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ မင်္ဂလာ အရာ၌ အမင်္ဂလာကို၊ အမင်္ဂလာအရာ၌ မင်္ဂလာကို ဟောခြင်းစသည်ဖြင့် အရာဌာနကို မသိတတ်သော လာဠုဒါယိမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍....

၁၅၂။ အပ္ပဿတဘယံ ပုရိသော၊ ဗလိဗဒ္ဓေါပ ဇီရတိ။
မံသာနိ တဿ ဝစုန္တိ၊ ပညာ တဿ န ဝစုတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အပ္ပဿတော၊ အကြားအမြင် နည်းသော။ အယံပုရိသော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ နွားလားကဲ့သို့။ ဝါ၊ နွားကဲ့သို့။ ဇီရတိ၊ ကြီးပွား၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ မံသာနိ၊ အသားတို့သည်သာလျှင်။ ဝစုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ န ဝစုတိ၊ မတိုးပွား။ ။ပြီး၏။

— —

၁၂၅-အာနန္ဒပုစ္ဆိတဉဒါန ဝတ္ထု

ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ဝယ် သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူစက ဉဒါန်းကျူးတော်မူပြီး၍ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ထားရာတွင် ထိုဉဒါန်းကို ဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၅၃။ အနေကဇာတိ သံသာရံ၊ သန္တာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။
ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။

၁၅၄။ ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဂေဟံ န ကာဟသိ။
သဗ္ဗာတေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခတံ။
ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈဂါ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟကာရံ၊ ခန္ဓာအိမ်ကို အကြိမ်များစွာ ဆောက်လုပ်လာသော တဏှာယောက်ျားလက်သမားကို။ ဂဝေသန္တော၊ ဉာဏ်ဖြင့်မွေ့၍ ရှာဖွေသော ငါသည်။

အနိဗ္ဗိသံ-အနိဗ္ဗိသန္တော၊ အဝိန္ဒန္တော၊ သဋ္ဌိကိုမြင်နိုင် ညဏ်မဏ္ဍိုင်ကို မပိုင်ရသေးသောကြောင့်သာလျှင်။ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ ဘဝများစွာ သံသရာကာလပတ်လုံး။ သန္တာပိဿံ-သံသရီ၊ ကျင်ယဉ်ပြေးသွားရ၏။

ဂဟကာရက၊ ဟယ်-တဏှာယောကျ်ားလက်သမား။ တံ၊ သဋ္ဌိကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ပညာစက္ခု သဗ္ဗညုဖြင့် ယခုငါမြင်ပြီးသောသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို။ န ကာဟသိ၊ သင်မပြုရလတ္တံ့။ တေ၊ သင်၏။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဖာသုကာ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အခြင်တို့ကို။ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကုဋံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိမ်အထွတ်ကို။ ဝိသင်္ခတံ၊ ဖျက်ဆီး အပ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိသင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်ခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်ပြီ။ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အဇ္ဈဂါ၊ ရောက်ပြီ၊ ပြီး၏။

၁၂၆-မဟာဓနသေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထု

ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန်တော၌ နေတော်မူသောအခါ ငယ်စဉ် ကာလ၌ ကခြင်း၊ သိခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ အကတ်ကိုသာသင်လျက် မိဘတို့ သေလွန်လျှင် သေသောက်ကြူးတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ဥစ္စာပြုန်းတီး ပျက်စီး သဖြင့် ခွက်လက်စွဲ၍ တောင်းစားသော မဟာဓန သေဋ္ဌေးသားကို အကြောင်းပြု၍....

၁၅၅။ အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလဒ္ဓါ ယောဗ္ဗနေ ဓနံ။

ဇိဏ္ဏကောဉ္ဇာဝ ဈာယန္တိ၊ ဒိဏမစ္ဆေဝ ပလ္လလေ။

၁၅၆။ အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလဒ္ဓါ ယောဗ္ဗနေ ဓနံ။

သေန္တိ စာပါတိဒိဏာဝ၊ ပုရာဏာနိ အနတ္တနံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်ရှိတုန်းက။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သူတော် အကျင့်ကို။ အစရိတွာ၊ မကျင့်မိဘဲ။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကိုမူလည်း။ အလဒ္ဓါ၊ မရလိုက်ဘဲ။ ဒိဏမစ္ဆေ ဝေ၊ ငါးကုန်သည်သာဖြစ်သော။ ပလ္လလေ၊ ညွှန်ပျောင်း၌။ ဇိဏ္ဏကောဉ္ဇာ၊ အတောင်ကျိုးသည့် ကြီးကြာအိုတို့သည်။ ဈာယန္တိဇုဝ၊ ကြံ့မိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဈာယန္တိ၊ ကြံ့မိုင်ရကုန်၏။

ယောဗ္ဗနေ၊ အရွယ်ရှိတုန်းက။ မြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ အစရိတွာ၊ ဘဲ။ ဓနံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ၊ ဘဲ။ စာပါတိမိဏာ၊ လေးညှို့မှလွတ်၍သွားကုန်သော။ ဝါ၊ လေးညှို့မှ လွတ်ကုန်သော။ သရာဇ္ဇဝ၊ မြားတို့ကဲ့သို့။ ပုရာဏာနိ၊ ရှေးကသုခ ခံစားရသည်တို့ကို။ အနတ္တနံ-အနတ္တနန္တော၊ ညည်းတွား အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သေန္တိ၊ အိပ်နေရကုန်၏။ ။ပြီး၏။

ဇရာဝဂ္ဂေါကောဒသမော။

၁၂-အတ္တဝဂ်

၁၂၇-ဗောဓိရာဇကုမာရ ဝတ္ထု

ဘေသကဠုဝန်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှေးဘဝ၌ ကျွန်းတခုဝယ် ငှက်ဥတို့ကို ယူစားဘူးသောကြောင့် သားသွီး မရနိုင်သော ဗောဓိ မင်းသားကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၅၇။ အတ္တာနဉ္စေ ပိယံ ဇညာ၊ ရက္ခေယျ နံ သုရက္ခိတံ။
တိဏ္ဍ မညတရံ ယာမံ၊ ပဋိဇဂ္ဂေယျ ပဏ္ဍိတော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏ဟူ၍။ စေ ဇညာ၊ အကယ်၍ သိငြားအံ့။ နံ အတ္တာနံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို။ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ တိဏ္ဍံ၊ အရွယ် သုံးပါးတို့တွင်။ အညတရံယာမံ၊ တပါးပါးသော အရွယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပဋိဇဂ္ဂေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ။ဗောဓိ မင်းသား သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။ ။ပြီး၏။

၁၂၈-သကျပုတ္တဥပနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ လေးပါးသော ပစ္စည်း၌နည်းသော အလိုအပိုမထား ခေါင်းပါး ရောင့်ရဲရမည်ဟု ပဉ္စင်းငယ်၊ သာမဏေများကို ဟောကြားပြီးလျှင် မိမိချည်းသာ များစွာသော ပစ္စည်းပေါ်ပည်းထပ်မျှ ရအောင်ယူသော သကျပုတ္တ ဥပနန္ဒမထေရ်ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၅၈။ အတ္ထာနမေဝ ပထမံ၊ ပတိရူပေ နိဝေသယေ။
အထည မနုဿာသေယျ၊ န ကိလိဿေယျ ပဏ္ဍိတော။
ကို ဟောတော်မူသည်။

အတ္ထာနမေဝ၊ ကိုယ့်ရှင်ကိုယ်ကို သာလျှင်။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပတိ
ရူပေ၊ လျောက်ပတ်သော အကျင့်၌၊ နိဝေသယေ၊ သွင်းထား ဦးရာ၏။
အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောက်မှ။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုဿာသေယျ၊ ဆုံးမ
ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န ကိလိဿေယျ၊ မညစ်ညူးစေရာ။
ပြီး၏။

၁၂၉-ပဓာနိက တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သူတပါးတို့အား
ညဉ့်သုံးယာမ် ကာလပတ်လုံး စင်္ကြံသွား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်း
အပ်၏ဟု နှိုးဆော်၍ မိမိမူကား ညဉ့်သုံးယာမ် ပတ်လုံး အိပ်၍နေသော
ပဓာနိကတိဿမထေရ်ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၅၉။ အတ္ထာနဉ္စေ တထာ ကယိရာ၊ ယထာည မနုဿာသတိ။
သုဒန္တော ဝတ ဒမေထ၊ အတ္ထာ ဟိ ကိရ ဒုဒ္ဒမော။
ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(စေကား နိပါတ်)။

ယထာ ယေန အာစာရေန၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ အညံ၊ သူတပါးကို။
အနုဿာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ တထာ-တေန အာစာရေန၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်။
အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ သုဒန္တော၊ မိမိယဉ်ကျေးသည်
ဖြစ်၍။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေထ၊ ဆုံးမရာ၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ အတ္ထာ၊ ကိုယ့်ရှင်
ကိုယ်သည်။ ဒုဒ္ဒမောကိရ၊ ဆုံးမ ခက်သတတ်။ ။ပြီး၏။

၁၃၀-ကုမာရကဿပမာတု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကုမာရ ကဿပ
မထေရ်၏ မယ်တော် ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည် တဆွေနှစ်နှစ် ကာလ
ပတ်လုံး သားနှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဒုက္ခဖြင့် ပိုကြွေး
လျက်သာနေ၏။ မထေရ်လည်း ဆွမ်းခံရာ၌ မယ်တော်ကို တွေ့၍ သင်
သည်ချစ်ခြင်းတရမျှ မဖြတ်နိုင်တကား-ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ငါကား

သားကိုချစ်၍ ဆွဲနှစ်နှစ်တိုင်အောင် ရင်ဘတ်စည်တီး ကြီးသောဆင်းရဲသို့ ရောက်၍နေလေ၏။ သားက မူကား အလွန်စိမ်းကား မထားမထောက် ငေါက်ငေါက်ငမ်းငမ်း ကြမ်းကြုတ်သည် တကားဟု သား၌ အချစ်ကို စွန့်ပစ်ရာတွင်မှ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းတို့ ပြောဆိုကြရာတွင်....

၁၆၀။ အတ္တဟိ အတ္တနော နာထော၊
ကော ဟိ နာထော ပရော သိယာ။
အတ္တနာ ဟိ သုဒန္တေန၊
နာထံ လဘတိ ဒုလ္လဘံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အတ္တဟိ အတ္တာဓေ၊ ကိုယ့်ရှင် ကိုယ်သည်သာလျှင်။ အတ္တနော နာထော၊ မိမိကိုးကွယ်ရာဖြစ်၏။ ပရော၊ မိမိမှတပါးသော။ ကော၊ အဘယ်မည်သော သမီးသားသည်။ နာထော၊ မိမိကိုးကွယ်ရာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ချိမ့်မည်နည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်သည်။ သုဒန္တေန၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသဖြင့်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲလှစွာသော။ နာထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်း ဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ။ပြီး၏။

၁၃၁-မဟာကာလ ဥပါသက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှေးဘဝက မင်းခယောကျ်ားဖြစ်၍ ယောကျ်ားတယောက်ကို သူခိုးဟူ၍ သတ်ခဲ့ဘူးသော မကောင်းမှုကြောင့် ကျောင်းတော်မှ တရားနာ၍အပြန် ခိုးသူတို့ချထားခဲ့သော ဥစ္စာထုပ်၏အနီး၌ သူခိုးဟု ယိုးစွပ်လျက် ရိုက်သတ်၍သေသော မဟာကာလ ဥပါသကကိုအကြောင်းပြု၍....

၁၆၁။ အတ္တနာ ဟိ ကတံ ပါပံ၊ အတ္တဇံ အတ္တသမ္ဘဝံ။
အဘိမတ္တတိ ဒုမ္မေဓံ၊ ဝဇီရံ ဝါသုမယံ မဏိံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဟိကား နိပါတ်)။

အသ္မမယံ၊ ကျောက်မှဖြစ်သော။ ဝဇီရံ၊ ဝရဇီနိသည်။ မဏိံ၊ မှီရာ ကျောက်ကို။ အဘိမတ္တတိဇုဝ၊ ထွင်းဘောက် ဖျက်ဆီးလေ သကဲ့သို့။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အတ္တဇံ၊ မိမိကိုယ်မှဖြစ်သော။

အတ္တသန္တဝံ၊ မိမိကိုယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော။ ပါပံ၊ မတောင်းမှုသည်။
ဒုမ္မေခံ၊ မိမိဖြစ်ရာ ပညာမဲ့သောသူကို။ အဘိမတ္တတိ၊ မွေ့နှောင့်ဖျက်စီး
လေ၏။ ။ပြီး၏။

၁၃၂-ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်ကို သတ်
ခြင်းငှာ လုံ့လပြုသော ဒေဝဒတ်၏ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
သည်ကို အကြောင်းပြု၍....

၁၆၂။ ယဿ အစ္စန္တဒုဿိလျံ၊ မာလုဂါသာလ မိဝေါတ္တတံ။
ကရောတံ သော တထတ္တာနံ၊ ယထာ နံ ဣစ္ဆတိ ဒိသော။
ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒုတိယပါဒ၌ တလုံးလွန်။ ဣစ္ဆတိဟု-ဒိဿ၊ ယဿကို တံအဏဟုပုဒ်ဖြစ်။

ဩတ္တတံ၊ သစ်ပင်အလုံးကိုလွှမ်းမိုးရစ်ပတ်လျက်တည်သော။ မာလုဂါ၊
မာလောန္တယ်သည်။ သာလံ၊ မှီရာသစ်ပင်ကို။ ပါတေတိဇ္ဇဝ၊ လည်စေ
သကဲ့သို့။ အစ္စန္တဒုဿိလျံ၊ စင်စစ် သီလပရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း
ဟူသော တဏှာသည်။ ယံ ပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဩတ္တတံ၊ လွှမ်းမိုး
ရစ်ပတ်လျက်တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သောဒုဿိလ
ဘာဝေါ၊ ထိုသီလမရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူလော တဏှာသည်။
အပါယေသု၊ အပါယ်တို့၌။ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏။ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဒိသော၊
ရန်သူသည်။ ယထာ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဣစ္ဆတိ၊
အလိုရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအကျိုးမဲ့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကို။
ကရောတိ၊ ပြု၏။ ။ပြီး၏။

၁၃၃-သံဃဘေဒ ပရိသက္ကန ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဒေဝဒတ်သည်
သံဃဘေဒကံကို ပြုဘိသည်ဟု ရဟန်းတို့လျှောက်သည်ကို ဤသို့ဟော
မူ၍....

၁၆၃။ သုကရံ သာဓုနာ သာဓုံ၊ သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ။
ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပ မရိယေဟိ ဒုက္ကရံ။
ဟု ဥဒါန်းကျူးတော်မူပြီး၍....

(၁၆၄)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ

၁၆၄။ သုကရာနိ အသာဓူနိ၊ အတ္တနော အဟိတာနိ စ။
ယဇ္ဇေ ဟိတဉ္စ သာဓုံစ၊ တံ ဝေ ပရမဒုတ္တရံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သာဓုနာ၊ သူတော်ကောင်းသည်။ သာဓုံ၊ ကောင်းသော အမှုကို။
သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ ပါပေန၊ သူယုတ်မာသည်။ သာဓုံ၊ ကောင်းသော
အမှုကို။ ဒုတ္တရံ၊ ပြုခဲ၏။ ပါပေန၊ သူယုတ်မာသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းသော
အမှုကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ အရိယေယိ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ ပါပံ၊ ကို၊ ဒုတ္တရံ၊ ပြုခဲ၏။ ။(ဤဂါထာကား စာကိုယ်၌မပါ။)

အသာဓူနိစ၊ မကောင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
အဟိတာနိ၊ စီးပွားမဲ့လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သုက
ရာနိ၊ ပြုလွယ်ကုန်၏။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် အမှုသည်။ ဟိတဉ္စ၊ အစီးအပွား
လည်းဖြစ်၏။ သာဓုဉ္စ၊ ကောင်းလည်း ကောင်း၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။
ဝေ၊ စင်စစ်။ ပရမဒုတ္တရံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ၏။ (စ-ကား နိပါတ်)။ ။ပြီး၏။

၁၃၄-ကာလတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကာလမထေရ်၏
အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဒါယိကာမကြီးကို တရားဟောတော် မူနေစဉ်
ကာလမထေရ်သည် မိမိအားပူဇော်သက္ကာရယုတ်မည် စိုးသောကြောင့်
အရှင်ဘုရား-ဤဒါယိကာမ ကြီးသည် နဲ့ နှေးလှ၏။ ခန္ဓာ စသည်နှင့်
စပ်သောတရားကို ဟောတော် မမူပါလင့်ဟု မြစ်၏။ ဘုရားရှင်သည်
ကာလမထေရ်ကို ဆုံးမခြင်းငှာ....

၁၆၅။ ယော သာသနံ အရဟတံ၊ အရိယာနံ ဓမ္မဇီဝိနံ။
ပဋိက္ခောသတိ ဒုဓမ္မဓော၊ ဒိဋ္ဌိ နိဿာယ ပါပိကံ။
ဖလာနိ ကဋ္ဌကဿေဝ၊ အတ္တဗညာယ ဖလ္လတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဒါယိကာမကြီး သောတာပန် တည်လေ၏။

အတ္တဗာတာယ-ဟု စာအများရှိကြ၏။

ဒုဓမ္မဓော၊ ပညာမဲ့သော။ ယော နရော၊ သည်။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာ
သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဓမ္မဇီဝိနံ၊ တရားသဖြင့် အသက်
မွေးကုန်သော။ အရဟတံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်ကုန်သော။ အရိယာနံ၊

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမ တော်ကို။ ပဋိက္ခောသတိ၊ တားမြစ်၏။ တဿ နရဿ၊ ၏။ သာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမကောင်းသောအယူသည်။ ကဋ္ဌကဿ၊ ဝါးပင်၏။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည်။ အတ္တဗညာယ၊ မိမိတည်းဟူသော ဝါးပင်ကို သတ်ခြင်းငှာ သာလျှင်။ ဖလ္လတိဇ္ဇာ၊ သီးသကဲ့သို့။ အတ္တဗညာယ၊ မိမိတည်းဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်း အလို့ငှာသာလျှင်။ ဖလ္လတိ-နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ။(ဖလ , ဗုတ္တိယံ ဘေဒေ အဗျတ္တသဒ္ဓေ။ ဓာတ်နက်)။ ။ပြီး၏။

၁၃၅-စူဠကောလဥပါသက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကျောင်းမှ တရား နာ၍ပြန်သွားသော စူဠကောလဥပါသကာကို ခိုးသူတို့ ပစ်ထားခဲ့သော ဥစ္စာထုပ်၏အနီး၌ ဥစ္စာရှင်တို့နှင့်တွေ့၍ခိုးသူဟု ယိုးစွပ်လျက်ချည်နှောင်၍ ယူသွားလေသော် ရေခပ်သော မာတုဂါမတို့ကခိုးသူမဟုတ်ကြောင်းပြော ၍လွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုဒါယကာသည် ဤအကြောင်းကို ဘုရားအား လျှောက်လေသော်ရှေးကုသိုလ်ကံကို အမှီပြု၍ လွတ်သည်၊ ရေခပ်သော မာတုဂါမတို့ကိုအမှီပြု၍လွတ်သည်မမှတ်လင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၁၆၆။ အတ္တနာ ဟိ ကတံ ပါပံ၊ အတ္တနာ သံကိလိဿတိ။

အတ္တနာ အကတံ ပါပံ၊ အတ္တနာဝ ဝိသုဇ္ဈတိ။

သုဒ္ဓိ အသုဒ္ဓိ ပစ္စတ္တံ၊ နာညော အညံ ဝိသောဓယေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုဒါယကာသည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ စေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အတ္တနာဝ၊ မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်။ သံကိလိဿတိ၊ ညစ်ညူးရ၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ ပါပံ၊ ကို။ စေနကတံ၊ အကယ်၍မပြုအပ် သည်ဖြစ်အံ့။ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်သည်သာလျှင်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော ကုသိုလ်သည်၎င်း။ အသုဒ္ဓိ၊ မစင်ကြယ်သော အကုသိုလ်သည်၎င်း။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး မနှီးနှောသည့် ကာဟည်း။ အညော၊ တပါးသည်။ အညံ၊ တပါးကို။ နဝိသောဓယေ၊ မသုတ်သင်နိုင်။

ပြီး၏။

၁၃၆-အတ္တဒတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်သည် လေးလသွန်သဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူအံ့ဟု အာယုသင်္ခါရလွှတ်တော် မူသည်ရှိသော် ရဟန်းတို့သည် ဖြစ်သောသံဝေဂ ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရား အထံသို့ လာကြကုန်၏။ အတ္တဒတ္တမထေရ်ကား သက်တော် ထင်ရှား ဘုရားရှိခိုက် တရားအမြိုက်ကို ရလိုက်အောင်ယူမည်ဟု ကြံစည်လျက် ရဟန်းတရားကိုသာ အားထုတ်၍နေ၏။ ဘုရားအထံတော်သို့ မသွား မလာကြောင်းကိုရဟန်းတို့ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြလေသော် ခေါ်၍မေးလျှင် စိတ်အကြံကိုလျှောက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုမထေရ် အား ကောင်းချီးပေး၍တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၆၇။ အတ္တဒတ္တံ ပရတ္ထေန၊ ဗဟုနာပိ န ဟာပယေ။

အတ္တဒတ္တ မဘိညာယ၊ သဒတ္ထပ္ပသုတော သိယာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဗဟုနာပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ ပရတ္ထေန၊ သူတပါး၏စီးပွား ကြောင့်။ အတ္တဒတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော မိမိစီးပွားကို။ နဟာပယေ၊ မယုတ် စေရာ။ အတ္တဒတ္တံ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ သဒတ္ထပ္ပ သုတော၊ မိမိအစီးအပွားများစေသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ပြီး၏။
အတ္တဝဂ္ဂေါဒ္ဓါဒသမော။

၁၃-လောကဝဂ်

၁၃၇-ဒဟရဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပဉ္စင်းငယ် တပါး သည် ဝိသာခါ ဒါယိကာမအိမ်သို့ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသွား၏။ ဝိသာခါ၏ မြေးဖြစ်သော သတို့သမီးသည်လည်း ဘွားအေအရာ၌တည်၍ ဆွမ်းလုပ် ကျွေး၏။ ထိုသတို့သမီးသည် ရေအိုး၌ မိမိမျက်နှာရိပ်ကိုမြင်၍ ပြီး၏။ ပဉ္စင်းငယ်သည်လည်းပြီး၏။ သတို့သမီးသည်ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသောသူက ပြီးသေးသလောဟု ဆို၏။ ပဉ္စင်းငယ်သည် အမျက်ထွက်၍ နင်လည်း ဦးခေါင်းပြတ်မ၊ နင့်မိဘလည်း ဦးခေါင်းပြတ်မပင်တည်းဟု ဆဲရေး လေ၏။ သတို့သမီးငယ်လည်းငို၍ ဝိသာခါအားပြော၏။ ဝိသာခါသည်

နှစ်ယောက်သုံးကိုပင် စိတ်ကြောနပ်အောင်မတတ်နိုင်။ ထိုခဏ၌ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာ၍ဤအကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် ပဉ္စင်းငယ်ကို ဆုံးမတော် မူခြင်းငှာ....

၁၆၈။ ဟိနံ ဓမ္မံ နသေဝေယျ၊ ပမာဒေန န သံဝသေ။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ နသေဝေယျ၊ နသိယာ လောကဝုဒ္ဓေနာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ပဉ္စင်းငယ်သောတာပန်တည်လေ၏။

ဟိနံဓမ္မံ၊ ယုတ်သောတရားကို။ န သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ ပမာဒေန၊ မေ့လျော့သဖြင့်လည်း။ န သံဝသေ၊ မမှီဝဲရာ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ လောကဝုဒ္ဓေနာ၊ လောကကို ကျယ်ပွားစေသည်။ နသိယာ၊ မပြစ်ရာ။ ပြီး၏။

၁၃၈-သုဒ္ဓေါဒန ဝတ္ထု

နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ရဟန္တာအပေါင်း နှစ်သောင်းနှင့်တကွ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံဝင်တော် မူရာတွင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် လျင်မြန်စွာ နန်းထက်က ဆင်း၍ လာပြီးသော် ဘုရားရှင်ကိုရှိခိုးလျက် အရှင်ဘုရား-အကျွန်ုပ်တို့ အသမ္ဘိန္ဒ ခတ္တိယ မင်းမျိုးသည် တောင်းစားရိုးမရှိ၊ ကြီးဘိ ဂုဏ်အင် ဆင်များ၊ မြင်းများ ရွှေရထားဖြင့်သွားနေကျဖြစ်လျက် မရုံ့မရှက် အိုးခွက် လက်စွဲ မျက်နှာမဲ့နှင့် ပြုခဲ့သည့်အမှုကို ပြုတော်မူဘိသည်ဟု လျှောက်ရာတွင် အိမ်စဉ်မပြတ် ဆွမ်းခံဝတ်ကား မချွတ်စေရ သမ္မုဒ္ဓတို့ ဝံသနွယ်စစ် ကျင့်ရိုးဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၁၆၉။ ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ ဓမ္မံ သုစရိတံ စရေ။

ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမိစ။

၁၇၀။ ဓမ္မဉ္စရေ သုစရိတံ၊ န နံ ဒုစ္စရိတံ စရေ။

ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမိစ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ သူတပါးတို့ အိမ်ငယ် ရပ်၍ရသော ဆွမ်း၌။ နပ္ပမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့လျော့ရာ။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ဆွမ်းခံ အကျင့်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ ဆွမ်းခံသဖြင့် ဝတ်အကျင့်ကို

ကျင့်သောသူသည်။ အသ္မိံလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၎င်း။ ပရမိစ၊ တမလွန်လောက၌၎င်း။ သုခံ၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ နေထိုင်ရ၏။

သုစရိတံ၊ ကျောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဒုစရိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်အပ်သော။ နံ၊ ထိုမသူတော်တို့တရားကို။ နစရေ၊ မကျင့်ရာ။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်သောသူသည်။ အသ္မိံလောကေ၊ ဤ၌၎င်း။ ပရမိစ၊ ဤ၌၎င်း။ သုခံ၊ စွာ။ သေတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၁၃၉-ပဉ္စသတ ဝိပဿကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းငါးရာ တို့သည် မိဗန်းရွာတုန်းကာလ ရေပွက်ကို မြင်၍ ဤရေပွက်ကဲ့သို့ အတ္တဘောသည်လည်း ဖြစ်၍ပျက်သည်ဟု နှလုံးသွင်းကြရာတွင် ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌ နေတော်မူလျက် ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍ ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၇၁။ ယထာ ပုဗ္ဗုဠကံ ပဿေ၊ ယထာ ပဿေ မရိစိကံ။

ဧဝံ လောက မဝေက္ခန္တိ၊ မစ္စုရာဇာ န ပဿတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏။ ။ (မရိစိဟု ဒိဃ)။

ပုဗ္ဗုဠကံ၊ ရေပွက်ကို။ ပဿေယထာ၊ ဖြစ်၍ ပျက်သည်ဟု ရှုရာသကဲ့သို့။ လောကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော လောကကို။ ပဿေ၊ ဖြစ်၍ ပျက်သည်ဟု ရှုရာ၏။ မရိစိကံ၊ မျက်လှည့်ကို။ ဝါ၊ တံလှုပ်ကို။ ပဿေယထာ၊ ထင်သည့်အတိုင်းမဟုတ်ဟု ရှုရာသကဲ့သို့။ လောကံ၊ ကို။ ပဿေ၊ ထင်သည့်အတိုင်း မဟုတ်ဟုရှုရာ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ လောကံ၊ ကို။ အဝေက္ခန္တိ၊ ရှုသောရဟန်းကို။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ။ပြီး၏။

၁၄၀-အဘယရာဇကုမာရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကချေသည်မတယောက် သေရာတွင် သောကဖြစ်၍နေသော အဘယမင်းသားကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၇၂။ ထေ ပဿထိမံ လောကံ၊ စိတ္တံ ရာဇရထူပမံ။
ယတ္ထ ဗာလာ ဝိသိဒန္တိ၊ နတ္ထိ သင်္ဂေါ ဝိဇာနတံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။အဘယမင်းသား သောတာပန်တည်လေ၏။

ထေ၊ လာလတ်ကုန်လော့။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော။ ရာဇရထူပမံ၊
မင်း၏ရထားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလောကကို။ ပဿထ၊
ရှုကြကုန်လော့။ ယတ္ထ၊ အကြင်လောက၌။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။
ဝိသိဒန္တိ၊ နစ်ကုန်၏။ ဝိဇာနတံ၊ လိမ္မာကုန်သောသူတို့အား။ သင်္ဂေါ၊
ကပ်ငြိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ပြီး၏။

၁၄၁-သမ္ဗုဒ္ဓနတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ သမ္ဗုဒ္ဓနမထေရသည်
ဘာဝနာကိုအားမထုက်ဘဲ ကျောင်းပရိဝုဏ်ကိုသာ တံမြက်လှည်းလျက်
နေ၏။ ရှင်ရေဝတမထေရဆုံးမရာတွင်မှ ဘာဝနာကိုအားထုတ်၍ရဟန္တာ
ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားသိတော်မူရာတွင်....

၁၇၃။ ယော ပုဗ္ဗေဝ ပမဇ္ဇိတွာ၊ ပစ္ဆာ သော နပ္ပမဇ္ဇတိ။
သောမံ လောကံ ပဘာသေတိ၊ အပ္ပာ မုတ္တောဝ စန္ဒိမာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကသာလျှင်။ ပမဇ္ဇိတွာ၊ မေ့
လျော့၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့လျော့။
အပ္ပာ၊ တိမ်တိုက်မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာ၊ လ၊ သည်။ ဣမံ
လောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို။ ပဘာသေတိ၊ တောက်ပစေ
သကဲ့သို့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသင်္ခါရလောကကို။
ပဘာသေတိ၊ ဉာဏ်တန်ဆောင်ဖြင့် မှောင်မရှိရ တောက်ပစေ၏။
ပြီး၏။

၁၄၂-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ အင်္ဂုလိမာလာမကေရ်
ပရိနိဗ္ဗာန်ယူသည်ရှိသော် ဤမထေရသည် များစွာသောလူတို့လိုသတ်၍
အဘယ်သို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူမည်နည်းဟု လျှောက်ကြရာတွင်....

၁၇၄။ ယဿ ပါပံ ကတံ ကမ္မံ၊ ကုသလေန ပိမိယူတိ။

သော မံ လောကံ ပဘာသေတိ၊ အတ္တာ မုတ္တောဝ စန္ဒိမာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ဇာတိ၊ ပြုအပ်သော။ ပါပံ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ် ကုသိုလ်သည်။ ပိမိယူတိ၊ ပိတ်ဆို့အပ်၏။ (ပဟိယတိလည်းရှိ၏။ ပယ်အပ်၏ပေး)။ အတ္တာ၊ တိမ်တိုက်မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာ၊ လ၊ သည်။ ဣမံလောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို။ ပဘာသေတိဣဝ၊ တောက်ပစေသကဲ့သို့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမံလောကံ၊ ဤသင်္ခါရလောကကို။ ပဘာသေတိ၊ ဉာဏ်တန်ဆောင်ဖြင့် မှောင်မရှိရတောက်ပစေ၏။ ၊ ပြီး၏။

၁၄၃-ပေသကာရဓီတု ဝတ္ထု

အဂ္ဂါဠဝစေတီ၌ နေတော်မူသောအခါ အာဠဝီပြည်သားတို့သည် ဘုရားရှင်ကိုပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းစားပြီးသောအဆုံး၌ အနုမောဒနာမပြုဘဲမရဏာနုဿတိကို ပွားလေ့ရှိသော ရက်ကန်းသည် သမီးငယ် တယောက်ကို ငုံ့လင့်တော်မူ၍ ဆိတ်ဆိတ် နေလေ၏။ သတို့သမီးလည်း အိမ်မှ ရက်ဖောက်ရောက်၍ လာပြီးလျှင် ရက်ဖောက်တောင်းကို အဘ၊ ထံသို့ ဂိုချေဦးအံ့။ ပြန်မှ တရားတော်ကို နာအံ့ဟု ကြံ၍ သွားမည်ရှိရာတွင် ဘုရားရှင်သည် သတို့သမီး သွားသည် ရှိသော် ဂတိမမြဲသောပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ဖြင့် သေရလတ္တံ့သည်ကိုမြင်တော်မူ၍ ရွှေမုရိုးစည်နှင့်တူသော လည်တော်ကို ဆန့်တော်မူ၍ ချမ်းမြေ့ကြည်လင်သောမျက်စိဖြင့် သတို့သမီးကို ကြည့်တော်မူလျှင် သတို့သမီးသည် အလိုကိုသိ၍ ရွှေတော်သို့လာ၍ ရှိခိုးလျက် နေလေ၏။ ဘုရားရှင်သည် သတို့သမီးငယ်-သင်အဘယ်မှ လာသနည်းဟု မေးလျှင် တပည့်တော်မ မသိပါဟု လျှောက်၏။ အဘယ်သို့ သွားမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင် မသိပါဟု လျှောက်၏။ သင်မသိလောဟု မေးတော်မူလျှင် တပည့်တော်မ သိပါ၏ဟု လျှောက်၏။ သင်သိ၏လောဟု မေးတော်မူလျှင် မသိပါဟု လျှောက်၏။ ပရိသတ်တို့သည် သတို့သမီးငယ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် သတို့သမီးကိုခေါ်၍ သင်ဖြေအပ်သောစကားလေးခွန်းကို အသေအချာလျှောက်ဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အရှင် ဘုရား-အကျွန်ုပ်သည်

အဘယ်ဘဝမှ လာခဲ့ရမှန်းလည်း မသိပါ။ အဘယ်ဘဝသို့ သွားရမှန်းလည်းမသိပါ။ သေရမည်ကေန်ဟု သိပါ၏။ နေသေမည်၊ ညဉ့်သေမည်၊ အဘယ် ကာလဝယ် သေမည်မသိပါဟု ဈေးကမ်း၏။ ဘုရားရှင်လည်း လေးကြိမ်ကောင်းချီးပေးတော်မူ၍ တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၇၅။ အန္တဘူတော အယံ လောကော၊ တနုကေတ္တ ဝိပဿတိ။
သကုဏော ဇာလမုတ္တော၊ အပ္ပေါ သဂ္ဂါယ ဂစ္ဆတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။သတို့သမီးသည် သောတာပန်ဖြစ်၍ အဘ၊
ထံသို့သွားသည်ရှိသော် ရက်ကန်းလိပ်နှင့် ဆောင့်မိ၍ သေလေ၏။

အယံလောကော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ အန္တဘူတော၊ ပညာစက္ခု
မစုံမလင် မမြင်လမ်းပန်း အကာဏ်းအတိသာဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌။
တနုကော၊ အနည်းငယ်မျှသောသူသည်။ ဝိပဿတိ၊ အနိစ္စအစရှိသည်ကို
မြင်၏။ ဇာလမုတ္တော၊ မူဆိုးလက်နက် ပိုက်ကွန်ယက်မှ လွတ်ထွက်နိုင်
သော။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ အပ္ပေါဇုဝ၊ နည်းသကဲ့သို့။ ဇာလမုတ္တော၊
မရဏကွန်ယက် သေမင်းလက်မှ လွတ်၍။ သဂ္ဂါယ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့။
ဂစ္ဆတိ၊ သွားသောသူသည်။ အပ္ပေါ၊ နည်းလှစွာ၏။

(ဂစ္ဆတိ ဟူသော အာချာတ်ပုဒ်သည် ကော မေ ဝန္တတိ ပါဒါနိဉ္စ
ဝန္တတိကဲ့သို့ နာမ်ဖြစ်သည်)။ ။ပြီး၏။

၁၄၄-တိသဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အာဂန္တု ရဟန်း
သုံးကျိပ် တို့သည် ဘုရားအထံတော်မှ သာရဏီယ တရားကို နာ၍
ပဋိသန္တိဒါပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်၍ ကောင်းကင်သို့ သွားကြလေသည်ကို
အကြောင်းပြု၍....

၁၇၆။ ဟံသာ ဒိစ္စပထေ ယန္တိ၊ အာကာသေ ယန္တိ ဣဒ္ဓိယာ။
နိယုန္တိ မိရာ လောကမှာ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဟံသာ၊ ဟင်္သာတို့သည်။ အာဒိစ္စပထေ၊ နေ၏ လမ်းကြောင်း
ကောင်းကင်ခရီး၌။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ မိရာ၊ ပညာရှိ

တို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော။ မာရံ၊ မာရ်မင်းကို။
ဇိတွာ၊ အောင်၍။ လောကမှာ၊ လောကသုံးပါးမှ။ နိယုန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။

၁၄၅-စိဉ္စမာဏဝိကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
အဟန်သဏ္ဌာန်ပြု၍ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကို သူ့လင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့်မကောင်း
အောင် စွပ်စွဲသော စိဉ္စမာဏဝိကာ မိန်းမယုတ်ကို မြေမျိုလေသည်ဟု
ပြောဆိုကြကုန်သော ရဟန်းတို့အား တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၇၇။ ကေံ ဓမ္မံ အတိတဿ၊ မုသာဝါဒိဿ ဇန္တုနော။
ဝိတိဏ္ဏ ပရလောကဿ၊ နတ္ထိ ပါပံ အကာရိယံ။
ကို ဟောတော်မူသည်။

ကေံဓမ္မံ၊ သစ္စာတရားတခုကို။ အတိတဿ၊ လွန်သော။ မုသာဝါဒိဿ၊
ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသော။ ဝိတိဏ္ဏပရလောကဿ၊
တမလွန်လောကသို့သက်သော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအား အကာရိယံ၊
မပြုမိသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုဟူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ပြီး၏။

၁၄၆-အသဒိသဒါန ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကောသလမင်းကြီး
သည် လှူအပ်သော အသဒိသဒါန၌ ဝန်တိုစိတ်ရှိ၍ နိုင်ငံမှနှင်ထုတ်အပ်သော
ကာဠအမတ်၊ ဝမ်းမြောက်စိတ်ရှိ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မင်းစည်းစိမ်ကို
ရသော ဇုဏ္ဏအမတ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၁၇၈။ န ဝေ ကဒရိယာ ဒေဝလောကံ ဝဇန္တိ၊
ဗာလာ ဟဝေ နပ္ပသံသန္တိ ဒါနံ။
မိရောဝ ဒါနံ အနုမောဒမာနော၊
တေနော သော ဟောတိ သုဒ္ဓိ ပရတ္ထ။
ကို ဟောတော်မူသည်။

ရှေ့နှစ်ပါဒ ဂါထာသာမည၊ နောက်နှစ်ပါဒ ဣန္ဒဝဇိရာဂါထာ။

ကဒရိယာ၊ ဝန်တိုသော သူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒေဝလောကံ၊
နတ်ပြည်သို့။ န ဝဇန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဟဝေ၊

စင်စစ်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ နပွသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်။ ဗီရောဝ၊ ပညာရှိသောသူသည်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အနုမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်၏။ တေနော၊ ထိုသို့ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သောဗီရော၊ သည်။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

—

၁၄၇-အနာထပိဏ္ဍိကသုတ္တကာလ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ အနာထပိဏ္ဍိကသုတ္တကာလ သေဌေးသည် ကာလမည်သော မိမိသားကို မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ မသွားလိုသောကြောင့် အသပြာ တထောင်ပေးမည် မြတ်စွာဘုရား အထံသို့သွား၍ တပုဒ်သော ဂါထာကို သင်ချေဟု စေလွှတ်လိုက်၏။ သေဌေးသားသည်ဂါထာကိုသင်ရာတွင်သောတာပန်ဖြစ်၍အိမ်သို့ရောက်လျှင် အဘပေးသော အသပြာ တထောင်ကို မယူဘဲ နေလေ၏။ ဤအကြောင်းကိုသေဌေးသည် ဘုရားရှင်အားလျှောက်သော် သောတာပန်တည်ကြောင်းကိုပြ၍ တရားဟောခြင်းငှာ....

၁၇၉။ ပထဗျာ ကေရဇ္ဇေန၊ သဂ္ဂဿ ဂမနေန ဝါ။
သဗ္ဗလောကာဓိပစ္စေန၊ သောတာပတ္တိဖလံ ဝရံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပထဗျာ၊ မြေအပြင်၌။ ကေရဇ္ဇေန၊ ကေရာဇ်မင်းပြုသည်ထက်၎င်း။ သဂ္ဂဿ၊ နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့။ ဂမနေန၊ သွားရသည်ထက်၎င်း။ သဗ္ဗလောကာဓိပစ္စေန၊ အလုံးစုံသောလောကကို အစိုးရသည်ထက်၎င်း။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ။ပြီး၏။

လောကဝဂ္ဂေါတေရသမော။

—

၁၄-ဗုဒ္ဓဝဂ်

၁၄၈-မာရဗီတရ ဝတ္ထု

ဗောဓိမဏ္ဍိုင် အဇ္ဈပါလ ညောင်ပင်ရင်း၌ နေတော်မူသော အခါ တဏှာ အရတိ ရာဂါ အမည်ရှိသော မာရ်မင်းသမီး သုံးယောက်ကို

သည် အထူးထူး အပြားပြားသော မာတုဂါမအဟန် ဘန်ဆင်းကုန်
လျက် ဘုရားရှင်ကို ကာမဂုဏ်ဖြင့် ဖြားယောင်းပြောဆို လာကုန်၏။
ဘုရားရှင်သည် ထိုနတ်သမီးတို့၏ အမူအရာကို နှစ်သက်တော်မမူသော
ကြောင့်....

၁၈၀။ ယဿ ဇိတံ နာဝ ဇိယတိ၊
ဇိတံ မဿ နောယာတိ ကောဗ္ဗ လောကေ။
တံ ဗုဒ္ဓ မနန္တ ဂေါစရံ၊
အပဒံ ကေန ပဒေန နေဿထ။

၁၈၁။ ယဿ ဇာလိနီ ဝိသတ္တိကာ၊ တဏှာနတ္ထိ ကုဟိဉ္စိနေတဝေ။
တံ ဗုဒ္ဓ မနန္တ ဂေါစရံ၊ အပဒံ ကေနပဒေန နေဿထ။
ဤဝေတာလိဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမဂါထာ ဒုတိယပါဒတလုံးလွန်။ နာဝဇိယတိဟုဒိသ။ ဇိတံမဿ၌
နိဂ္ဂဟိတ်ကား အာဂုံ။

ယဿ-ယေန ဗုဒ္ဓေန၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်
ပြီးသော ကိလေသာကို။ နာဝဇိယတိ၊ တဘန်မအောင်အပ်။ (အောင်
ဘွယ်မရှိဆိုလိုသည်)။ လောကေ၊ လောက၌။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီးသော ကိလေသာသည်။ ကောဗ္ဗ၊ တစုံတခုမျှ။
နောယာတိ၊ အစဉ်မလိုက်။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ အနန္တဂေါစရံ၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်အစွမ်းဖြင့် အဆုံးမရှိထသော။ အပဒံ၊ ထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊
ထိုဘုရားရှင်ကို။ ကေနပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ နေဿထ၊ ဆောင်
ကုန်အံ့နည်း။

ယဿဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ ကုဟိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောလောကသို့။ နေတဝေ၊
ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဇာလိနီ၊ ရစ်ပတ်မှေးရှက် ကွန်ယက်နှင့် တူစွာထသော။
ဝိသတ္တိကာ၊ အဆိပ်လျှင်သော သဘောရှိထသော။ ဝါ၊ အထူးသဖြင့်
ကပ်ငြိတတ်သော။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။
အနန္တဂေါစရံ၊ သော။ အပဒံ၊ ထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ကေနပဒေန၊ ဖြင့်။
နေဿထ၊ အံ့နည်း။ ။ပြီး၏။

၁၄၉-ဒေဝေါရောဟဏ ဝတ္ထု

မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်တောင်တံခါးအနီး ကဏ္ဍဥယျာဉ် စောင့်သည် စိုက်အပ်သောသရက်ပင်ရင်း၌ တိတ္ထိတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းငှာ ရေ၊မီး-အစရှိသော တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပြီးသည် အဆုံး၌ နှစ်လှမ်း သုံးဘဝါးဖြင့် တာဝတိံသာသို့တက်တော်မူ၍ ပင်လယ်ကသစ် ပင်၏အရင်းဝယ် ခင်းထားအပ်သော ပဏ္ဍုကမ္မလာထက်၌ မယ်တော် ဖြစ်ဘူးသော သန္တုသိတနတ်သားကိုအကြီးအမှူးပြု၍ တသောင်းသော စကြဝဠာမှ လာကုန်သော နတ်-ဗြဟ္မာ တို့အား အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်ကို ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူ၍ ဝါကျွတ်သောအခါ သိကြားမင်းသည် ဘန်ဆင်းအပ်သော ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေစောင်းတန်း၊ ပတ္တမြားစောင်းတန်းဟု ဆိုအပ်သော စောင်းတန်း သုံးသွယ်ဖြင့် နတ်-ဗြဟ္မာ အပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည် တော်ကိုလွှတ်လျက် ဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့ ဆင်းတော်မူရာ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဤသို့သော အံ့ဘွယ် တင့်တယ် တော်မူခြင်းကိုမြင်လျှင် “န မေ ဒိဇ္ဇော ဣတော ပုဗ္ဗေ”စသောဂါထာဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည် ရှင်ပင်ဘုရား အား အလွန်မြတ်နိုး ကြသည်ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ လျှောက်သည်ကို စကားစပ်ပြု၍ တရားဟောတော် မူခြင်းငှာ....

၁၈၂။ ယေ ဈာနပ္ပသုတာ၊ ဓီရာ၊ နေက္ခမ္မုပသမေရတာ။
ဒေဝါဝိတေသံ ဝိဟယန္တိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ သတိမတံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(တတိယပါဒတလုံးလွန်။ သတိမတံဟု ဒီဃ။ ကုဋေသုံးဆယ်သောနတ်တို့အား ဓမ္မာဘိသမယဖြစ်၏။

ယေဓီရာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ ဈာနပ္ပသုတာ၊ ဈာန်၌လေ့ကျက် ကုန်၏။ နေက္ခမ္မုပသမေ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း ကိလေသာငြိမ်း ခြင်း၌။ ရတာ၊ ဓမ္မလျော်ကုန်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာ လေးပါးကိုသိ ကုန်သော။ သတိမတံ၊ လွန်ကဲသော သတိရှိကုန်သော။ တေသံ ဓီရာနံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား။ ဒေဝါဝိ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ် နိုးကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၁၅၀-ရေကပတ္တနာဂရာဇ ဝတ္ထု

ဗာရာဏသီပြည်ကိုအမှီပြု၍ ကုတ္တိ၊ ခုနစ်ပင်တို့၏ အနီး၌ သီးတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်ရဟန်းဖြစ်သောအခါ အာပတ်၌ကုတ္တိ၊ စွဖြင့် စုတွေ၍ နဂါးအဖြစ်သို့ ရောက်သော ရေကပတ္တ နဂါးမင်းသည် လူ့ပြည်၌ ဘုရားဖြစ်လျှင် သီရိအောင်ဟု မိမိသမီးကို ပါးယျဉ်းပေါ်၌ထားပြီးသော် “ကိံသု အဓိပတိ ရာဇာ” စသောသီချင်းကို ဆို၍လွှဲတကြိမ် က၊ စေ၏။ ဤသီချင်း၏ အဖြေဖြစ်သော သီချင်းကို သိနိုင်သော ယောက်ျားအား နဂါးပြည်နှင့်တကွ ငါ့သမီးကို ပေးမည် ဟူ၍လည်း ကြွေးကြော်၏။ ဘုရားသခင်သည် ဥတ္တရလုလင်ကိုခေါ်တော် မူ၍ “ဆဒ္ဒါရာဓိပတိရာဇာ” စသော သီချင်းတို့ကိုပေးတော်မူ၍ နဂါး အထံသို့ သွား၍သီချေဟု စေလွှတ်လိုက်၏။ ထိုသီချင်းတို့ကို ဥတ္တရလုလင် သိသည်ရှိသော် နဂါးမင်းကြီးသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ သဗ္ဗညုဘုရား သည် ဖြစ်လေပြီဘကားဟု မြူးတူးရှင်လန်းလျက် မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ လာပြီးလျှင် အရှင်ဘုရားအကျွန်ုပ်သည် ကဿပဘုရားသာသနာတော်၌ အနှစ်နှစ်သောင်းကာလပတ်လုံး ရဟန်းတရားကို အားထုတ် ပါလျက် အနည်းငယ်သော ကုတ္တိ၊ စွ အကုသိုလ်ဖြင့် နဂါးအဖြစ်သို့ ရောက်ချေ သည်ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည်ထိုသို့လျှောက်သည်ကိုစကားစပ်ပြု၍ တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၁၇၃။ ကိစ္ဆော မနုဿပဋိလာဘော၊ ကိစ္ဆံ မစ္စာန ဇီဝိတံ။
ကိစ္ဆံ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ ကိစ္ဆော ဗုဒ္ဓါန မုပ္ပါဒေါ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ပထမပါဒ၌ တလုံးလွန်)။ ။ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား ဗုဒ္ဓဘိသမယဖြစ်၏။

မနုဿပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းသည်။ ကိစ္ဆော၊ ပြုငြင်၏။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ပြုငြင်၏။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ မုပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်တော်မူခြင်းသည်။ ကိစ္ဆော၊ ၏။

ပြီး၏။

၁၅၁-အာနန္ဒပဉ္စ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဧတော်မူသောအခါ ရှေးရှေး ဘုရားရှင်
တို့သည် ဩဝါဒ ပါတိမောက်ကို အဘယ်သို့ ပြဿကုန် သနည်းဟု
လျှောက်ထားသော အရှင်အာနန္ဒ၏ပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ....

၁၈၄။ သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ၊ ကုသလဿုပသမ္ပဒါ။
သမိတ္တပရိယောဒပနံ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။

၁၈၅။ ခန္တိ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ၊
နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ။
န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဃာတိ၊
န သမဏော ဟောတိ ပရံ ဝိဟေဌယန္တော။

၁၈၆။ အနုပဝါဒေါ အနုပဃာတော၊ ပါတိမောက္ခေ သံဝရော။
မတ္တညုကာ စ ဘတ္တသ္မိံ၊ ပန္နစ္ဆ သယနာသနံ။
အဓိစိတ္တေ စ အာယောဂေါ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။

ဤသုံးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမ ဂါထာသာမည။ ဒုတိယ ဩပစ္ဆန္နသိကာ။ စတုတ္ထပါဒ၌ကလုံးလွန်။
တတိယဂါထာ သဝိပုလော။ နှစ်လုံးလွန်။

သဗ္ဗပါပဿ၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်း၎င်း။
ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံ စေခြင်း၎င်း။ သမိတ္တပရိ
ယောဒပနံ၊ မိမိစိတ်ကိုဖြူစင်စေခြင်း၎င်း။ ဧတံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။

တိတိက္ခာ၊ သည်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ခန္တိ၊ ခန္တိသည်။ ပရမံ
တပေါ၊ မြတ်သောအကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို၊ ပရမံ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါ၊
ဘုရားရှင် ဘို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပရူပဃာတိ၊ သူတပါးကို
ညှဉ်းဆဲလေ့ရှိသောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိဟေဌယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲသော သူသည်။
သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အနုပဝါဒေါ၊ မစွပ်စွဲမကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၎င်း။ အနုပဃာတော၊ မညှဉ်းဆဲ
ခြင်း၊ မသတ်ခြင်းသည်၎င်း။ ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၌။
သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်း သည်၎င်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ဆွမ်းတောဇဉ်၌။

မတ္တညတော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်းသည်၎င်း။ ပန္နံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။
သယနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာသို့ ကပ်ခြင်းသည်၎င်း။ အမိစိတ္တေ၊
စိတ်ကို အစိုးရခြင်းဟူသော သမာဓိ၌။ အာယောဂေါ၊ လုံ့လပြုခြင်း
သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်တည်း။ ။ပြီး၏။

၁၅၂ အနဘိရတံ ဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ မိဘ၊ အမွေဖြစ်သော
အသပြာတရာကိုအမှီပြု၍ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော် လည်တမျှော်
မျှော်ရှိသောရဟန်းငယ်တယောက်ကို အကြောင်းပြု၍....

၁၀၇။ န ကဟာပဏဝဿေန၊ တိတ္ထိ ကာမေသု ဝိဇ္ဇတိ။

အပ္ပဿာဒေါ ဒုခေါ ကာမာ၊ ဣတိ ဝိညာယ ပဏ္ဍိတော။

၁၀၈။ အပိဒိဗ္ဗေသု ကာမေသု၊ ရတိံ သော နာမိဂစ္ဆတိ။

တဏှက္ခယရတော ဟောတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဒုခါ၌ ဂါထာဖြစ်၍ ကကိုချေ
သည်)။ ။ထိုရဟန်းငယ်သည် သောတာပန် ဖြစ်လေ၏။

ကဟာပဏဝဿေန၊ အသပြာမိုဗ်း ရှာသဖြင့်လည်း။ ကာမေသု၊
ကာမဂုဏ် ဟူ၍။ တိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်
တို့သည်၊ အပ္ပဿာဒေါ၊ သာယာ အပ်သော သဘော နည်းကုန်၏။
ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညာယ၊ သိ၍။
ပဏ္ဍိတော၊ သိသောကြောင့်။

သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား တပည့်ဖြစ်သော။ သော
ပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်။ ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေသု
အပိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌သော်လည်း။ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသို့။ နာမိဂစ္ဆတိ၊
မရောက်။ တဏှက္ခယရတော၊ တဏှာကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်သည်။
ဟောတိ၊ ။ပြီး၏။

၁၅၃-အဂ္ဂိဒတ္တ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် အင်္ဂတိုင်း၊ မဂတိုင်းတို့၏ အကြား
တခုသောသဲစု၌ နေတော်မူသောအခါ တပည့်တို့အား တောတောင်ကို

ကိုးကွယ်ကုန်လော့၊ သစ်ပင်ကို ကိုးကွယ်ကုန်လော့-စသည်ဖြင့် ဆုံးမ၍
နေလေ့ရှိသော အဂ္ဂိဒတ္တရသေ့ကို အကြောင်းပြု၍....

၁၈၉။ ဗဟူ ဝေ သရဏံ ယန္တိ၊ ပဗ္ဗတာနိ ဝနာနိ စ၊
အာရာမရက္ခစေတျာနိ၊ မနုဿာ ဘယတဇ္ဇိတာ။

၁၉၀။ နေသံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ နေတံ သရဏ မုတ္တမံ။
နေတံ သရဏ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

၁၉၁။ ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ၊ သံဃဉ္စ သရဏံ ဂတော။
စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ သမ္မပ္ပညာယ ပဿတိ။

၁၉၂။ ဒုက္ခံ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဿ စ အကိတ္တမံ။
အရိယဋ္ဌာဂီကံ မဂ္ဂံ၊ ဒုက္ခုပသမဂါမိနံ။

၁၉၃။ ဧတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ ဧတံ သရဏ မုတ္တမံ။
ဧတံ သရဏ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

ဤငါးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။အဂ္ဂိဒတ္တရသေ့ တပည့်တသောင်း
နှင့်တကွ ဧဟိဘိက္ခုရဟန္တာ ဖြစ်လေကုန်၏။

ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးဖြင့်ထိတ်လန့်ကုန်သော။ မနုဿာ ၊ လူတို့သည်။
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ပဗ္ဗတာနိ၊ တောင်တို့ကို၎င်း။ ဝနာနိစ၊ တော
တို့ကို၎င်း။ အာရာမ ရက္ခစေတျာနိ၊ အရံ အဓိကရသစ်ပင်တို့ကို၎င်း။ ဝေ၊
စင်စစ်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ယန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

တထာဝရ၊ ထိုသို့ဆည်းကပ်ကုန်သော်လည်း။ ဧတံ၊ ဤတောတောင်
သစ်ပင်အပေါင်းသည်။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
ရာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတံ၊ ဤတောတောင် သစ်ပင်အပေါင်း
သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ သရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတံ
သရဏံ၊ ဤတောတောင် သစ်ပင်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။
သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။

ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊
တရားတော်ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို၎င်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်
သောသူသည်။

ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၎င်း။ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာ၎င်း။ ဒုက္ခဿစ အတိတ္တမံ၊ ဒုက္ခကိုလွန်မြောက်ရာဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာ၎င်း။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ ဒုက္ခပဿမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

ဧတံ၊ ဤရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်။ ခေါ၊ အဟုတ်သဖြင့်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာမည်၏။ ဧတံ၊ ဤရတနာသုံးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ သော။ သရဏံ၊ ၏။ ဧတံသရဏံ၊ ဤရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ခြင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲမှ။ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏။ ။ပြီး၏။

— — —

၁၅၄-အာနန္ဒတ္ထရပုဏ္ဏိတပဉ္စ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ယောက်ျား အာဇာနည်သည် အဘယ်အမျိုး၌ ဖြစ်လေသနည်းဟူ၍ ရှင်အာနန္ဒာလျှောက် အပ်သောပြဿနာကို အကြောင်းပြု၍....

၁၉၄။ ဒုလ္လဘော ပုရိသာဇညော၊ န သော သဗ္ဗတ္ထ ဇာယတိ။

ယတ္ထ ဂေါ ဇာယတိ မိရော၊ တံ ကုလံ သုခ မေဓတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဇာယတိသု ဒိဃ)။

ပုရိသာဇညော၊ ယောက်ျား အာဇာနည်သည်။ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျား အာဇာနည်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအမျိုး၌။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ မိရော၊ ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုယောက်ျား အာဇာနည်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဓေတိ၊ ကြီးပွား၏။

— — —

၁၅၅-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကာမဂုဏ်သည် ချမ်းသာ၏။ မင်းစည်းစိမ်သည် ချမ်းသာ၏ဟု ပြောဆိုကြသော ရဟန်းများစွာကိုအကြောင်းပြု၍....

၁၉၅။ သုခေါ ဗုဒ္ဓါန မုပ္ပါဒေါ၊ သုခေါ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ။
 သုခေါ သံဃဿ သာမဂ္ဂိ၊ သမဂ္ဂါနံ တပေါ သုခေါ။
 ကို ဟောတော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်တော် မူခြင်းသည်။ သုခေါ၊
 ချမ်းသာ၏။ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို ဟောကြားခြင်း
 သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်း
 သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ သမဂ္ဂါနံ၊ ညီညွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။
 တပေါ၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ပြီး၏။
 ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ စုဒ္ဓသမော။
 ပဌမဘာဏဝါရ။

၁၅-သုခ ဝဂ်

၁၅၆-ဉာဏ်ကလဟ ဂူပသမန ဝတ္ထု

သတ္တတိုင်း၌ နေတော်မူသော အခါ ကမိလဝတ်နှင့် ကောလိယမြို့
 အကြား ရောဟိနီမြစ်တွင် ရေလှလှကြကုန်သော လယ်လုပ်သားတို့၏
 ငြင်းခုံခြင်းကိုအစပြု၍ ခိုက်ရန်ကြိုးစား ပြုကုန်သော ဆွေတော် မျိုးတော်
 တို့ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၁၉၆။ သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ ဝေရိနေသု အဝေရိနော။
 ဝေရိနေသု မနုဿေသု၊ ဝိဟရာမ အဝေရိနော။

၁၉၇။ သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ အာတုရေသု အနာတုရာ။
 အာတုရေသု မနုဿေသု၊ ဝိဟရာမ အနာတုရာ။

၁၉၈။ သုသုခံဝတ ဇီဝါမ၊ ဥဿုကေသု အနုဿုကာ။
 ဥဿုကေသု မနုဿေသု၊ ဝိဟရာမ အနုဿုကာ။

သုံးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ဝေရိနေသု၊ ရန်ရှိကုန်သော သူတို့အထံ၌။ အဝေရိနော၊ ရန်ကင်း
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝါမ
 ဝတ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏တကား။ မနုဿေသု၊ လူတို့သည်။ ဝေရိနေသု၊
 ရန်ရှိကုန်စဉ်။ အဝေရိနော၊ ရန်ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏။

အာတုရေသု၊ ကိလေသာဖြင့် ကျင်နာတတ်သောသူတို့အထံ၌။ အနာတုရာ၊ ကိလေသာဖြင့် ကျင်နာခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ (နည်းတူပေး)။

ဥဿုကေသု၊ ကာမဂုဏ်ကို လုံ့လ ထုတ်ကုန်သော သူတို့အထံ၌။ အနုဿုကာ၊ ကာမဂုဏ်ကို လုံ့လထုတ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၁၅၇-မာရ ဝတ္ထု

ဘုရားရှင်သည် ပဉ္စသတပုဏ္ဏားရှာ၌ဆွမ်းခံဝင်သည်ရှိသော် မာရ်နတ် လှည့်ပတ်သောကြောင့် တစိုးတစီသော ဆွမ်းကိုမျှမရ၊ မာရ်နတ်သည် လည်း လမ်းခရီး၌ကြိုဆီး၍ အရှင်ဘုရား-ဆွမ်းမရသောကြောင့် ပင်ပန်းတော်မူသလောဟု လျှောက်၏။ ထိုသို့လျှောက်ရာတွင်....

၁၉၉။ သုသုခံ ဝတ ဇီဝါမ၊ ယေသံ နော နတ္ထိ ကိဉ္ဇနံ။

ဝိတိဘက္ခာ ဘဝိဿာမ၊ ဒေဝါ အာဘဿရာ ယထာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုခဏ၌ ရောက်လာသော သတို့သမီးငါးရာတို့သည် သောတာပန်တည်လေကုန်၏။

ယေသံနော၊ အကြင် ငါတို့အား။ ကိဉ္ဇနံ၊ ကိလေသာ ဟူသော ကြောင့်ကြ ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဝတ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝါမဝတ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏ တကား။ အာဘဿရာ၊ အာဘဿရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါယထာ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့။ ဝိတိဘက္ခာ၊ ပီတိလျှင်အစာရှိကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၁၅၈-ကောသလပရာဇယ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကောသလမင်းကြီးသည် အဇာတသတ်မင်းနှင့် စစ်ထိုးရာဝယ် စစ်ရှုံး၍ နှလုံးမသာယာ ရှိကြောင်းကိုရဟန်းတို့ပြောဆိုကြသောစကားစပ်တွင်....

၂၀၀။ ဇယံ ဝေရံ ပသငတိ၊ ဒုက္ခံ သေတိ ပရေဇိတော။

ဥပသန္တော သုခံ သေတိ၊ ဟိတွာ ဇယပရာဇယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဇယံ-ဇယန္တော၊ အောင်သောသူသည်။ ဝါ-ဇယံ၊ အောင်ခြင်းသည်။
ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသောသူသည်။ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲငြိငြင်စွာ။ သေတိ၊ နေရ၏။ ဥပသန္တော၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းသော
သူသည်။ ဇယ ပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ သုခံ၊
ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ နေရ၏။ ။ပြီး၏။

၁၅၉-ကုလဒါရိကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ သတို့သမီး
တယောက်၏ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုသောနေ့၌ သံဃာတော်နှင့်တကွ ဘုရား
ရှင်ကိုပင့်၍ဆွမ်းကျွေး၏။ သတို့သားသည်လည်း သတို့သမီးကိုတစိန်းစိန်း
ကြည့်လျက် ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကြံ၏။ ဘုရားရှင်သည် သတို့သမီး
သတို့သားတို့ကိုဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၀၁။ နတ္ထိ ရာဂသမော အပ္ပိ၊ နတ္ထိ ဒေါသသမော ကလိ။

နတ္ထိ ခန္ဓသမော ဒုက္ခာ၊ နတ္ထိသန္တိ ပရံ သုခံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။သမီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်သည် သောတာပန်
တည်လေ၏။

ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အပ္ပိ၊ မီးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသ
သမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ကလိ၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခန္ဓသမော၊
ခန္ဓာနှင့်တူသော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
သန္တိပရံ၊ နိဗ္ဗာန်ထက်လွန်ကဲသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ပြီး၏။

၁၆၀-ဂေါ်နဌဥပါသက ဝတ္ထု

အာဠဝိပြည်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ နွားပျောက်၍ရှာသော
ဥပါသကာ တယောက်သည် နွားရ၍ အိမ်သို့ပြန်ပြီးသော် နွားကိုခြံ၌
သွင်းခဲ့၍ မွတ်သိပ်ဆာလောင်သည်ဖြစ်လျက် ထမင်းမစားရဘဲ ကရား
နာလိုသောဆန္ဒအားကြီး၍ ဘုရားအထံတော်သို့လာ၏။ ဘုရားရှင်သည်
ထိုယောက်ျားအား ထမင်းအာဟာရကို ကျွေးမွေးစေ၍ မွတ်သိပ်ခြင်း
ကင်းသည်ရှိသော် တရားတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ တရားနာသော
အဆုံး၌ ထိုယောက်ျားသည် သောတာပန်တည်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည်

ဒါယကာကို ထမင်းကျွေးဘိသည်ဟုရဟန်းတို့ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏။ ချစ်သားတို့ ငါသည် ဤဒါယကာ၏ ဥပနိဿယကိုမြင်၍ ယူဇနာသုံးဆယ်ခရီးကို ကြွတော်မူခဲ့သည်။ ထိုဒါယကာသည်လည်း မွတ်သိပ်ခြင်း နှိပ်စက်၍ တရားတော်ကို နှလုံးမသွင်းနိုင်ရာသောကြောင့် ဤသို့ကျွေးမွေးသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၀၂။ ဇိဃတ္ထာ ပရမာ ရောဂါ၊ သင်္ခါရာ ပရမာ ဒုခါ။

ဧတံ ဥတှာ ယထာဘူတံ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဂါထာဖြစ်၍ ဒုခါဟု သံယုတ်မဲ့လျက်ရှိစေ။

ဇိဃတ္ထာ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ ပရမာ၊ လွန်ကဲသော။ ရောဂါ၊ အနာမည်၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ပရမာ၊ လွန်ကဲကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ မည်ကုန်၏။ ဧတံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သည့်အတိုင်း။ ဥတှာ၊ သိ၍။ ပရမံ သုခံ၊ ချမ်းသာ တကာကိုထက် လွန်ကဲသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ။ပြီး၏။

၁၆၁-ပသေနဒီကောသလ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ပသေနဒီကောသလ မင်းကြီးသည် ဤသို့လျှောက်၏။ အရှင်ဘုရား-အကျွန်ုပ်သည် ရှေးအခါ ဆန်တစ်စိတ်ချက် ထမင်းကိုစား၍ မနေသာ၊ မထိုင်သာ ရောဂါဥပပါဒ် များ၏။ ယခုမူကား အရှင်ဘုရားဩဝါဒဖြင့် တကွမ်းစား မျှလောက် ဆန်ကိုချက်သောအစာဖြင့် ရောင့်ရဲ မျှတသောကြောင့် ရောဂါ ငြိမ်းပေ သည်။ ရှေးအခါ တူတော်အဇာတသတ် မင်းသားနှင့် စစ်တက်ရသည်။ သဒ္ဓိတော်ဝဇီရကုမာရီနှင့်တကွ ကာသိကရွာကိုတူတော်အား ပေးလိုက် ရာတွင်မှ စစ်ဘိုက်ငြိမ်းပေသည်။ ဆွေတော် မျိုးတော်ဖြစ်သော ဝါသဘ ခတ္တိယမင်းသမီးကိုရ၍ ဘုရားတပည့် သံဃာတို့နှင့်အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်ပေ သည်ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် မင်းကြီးအား တရားဟောခြင်းငှာ-

၂၀၃။ အာရောဂုံ ပရမာလာဘာ၊ သန္တုဋ္ဌိ ပရမံ ဓနံ။

ဝိဿာသာ ပရမာ ဉာတိ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပရမာလာဘာ၊ လွန်ကဲသောလာဘ်ကား။ အာရောဂုံ၊ အနာကင်းသောအဖြစ်တည်း။ ပရမံ ခနံ၊ လွန်ကဲသောဥစ္စာကား။ သန္တုဋ္ဌိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းတည်း။ ပရမာ ဉာတိ၊ လွန်ကဲသောအဆွေအမျိုးကား။ ဂိဿာသာ၊ အကျွမ်းဝင်သော သူတည်း။ ပရမံသုခံ၊ လွန်ကဲသော ချမ်းသာကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ၊ ပြီး၏။

၁၆၂-တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဘုရားရှင်သည် ဝေသာလီပြည်၌ နေတော်မူသော အခါ လေးလလွန်သဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူအံ့ဟု အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူမည်ကို ကြား၍ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှိခိုက် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရလိုက်အောင်ကျင့်အံ့ဟု အားထုတ်သော တိဿမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၀၄။ ပပိဝေကရသံ ပိတွာ၊ ရသံ ဥပသမဿ စ။
နိဒ္ဒရော ဟောတိ နိပ္ပပါပေါ၊ ဓမ္မပီတိရသံ ပိဝံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပပိဝေကရသံ၊ စိတ်ငြိမ်ရာ၌ ရအပ်သော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် တည်းဟူသော အရသာကို၎င်း။ ဥပသမဿ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၏။ ရသဉ္စ၊ အာရမ္မဏပစ္စယ သတ္တိဟု ဆိုအပ်သော အရသာကို၎င်း။ ပိတွာ၊ သောက်ရသောကြောင့်။ ဓမ္မပီတိရသံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော ပီတိတည်းဟူသောအရသာကို။ ပိဝံ-ပိဝေန္တော၊ သောက်သော သူသည်။ နိဒ္ဒရော၊ ပူပန်ခြင်း ကင်းသည်။ နိပ္ပပါပေါ၊ မကောင်းမှု ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။တိဿမထေရ် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။ ။ပြီး၏။

၁၆၃-သက္ကပဋ္ဌာန ဝတ္ထု

ဘုရားရှင်သည် ဗေဠုဝရ္ဎာ၌ နေတော်မူ၍ အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်တော်မူပြီးသည်နောက် ဝမ်းသွေး သွန်သောအနာ ကပ်ရောက် လေ၏။ သိကြားမင်းသည် သူနာပြုစုခြင်းငှာ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့် လာ၍ ခြေတော်ကိုဆုပ်နယ်၏။ အသူနည်းဟု မေးတော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ် သိကြားတည်းဟု လျှောက်၏။ သိကြားမင်း-နတ်တို့ဟူသည်ကား ယူဇနာ တရာကပင် လူတို့အနံ့ အငွေ့ကို မခံနိုင်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏။ ငါ့အား အလုပ်အကျွေးရဟန်းများစွာရှိ၏။ နတ်ရွာသို့ပြန်လေတော့ဟု မိန့်တော်

မူသည်။ အရှင်ဘုရားသီလတည်းဟူသောဂုဏ်ရနံသည်ယူဇနာရှစ်သောင်း
လေးထောင် မြင့်မိုရ်ကောင်ထက်ကပင် မွေးကြိုင်ပါသည်။ အကျွန်ုပ်
ပြုပါအံ့ဟု လျှောက်၍ဘုရားရှင်၏ မစင်အိုးကို နံသာအိုးကဲ့သို့ ဦးခေါင်း
ပေါ်ထက်တင်၍ လုပ်ကျွေးလျက် ရောဂါပျောက်မှ ပြန်လေ၏။ ဤ
အကြောင်းကို ရဟန်းတို့ချီးမွမ်းအံ့သြ၍ ပြောဆိုကြရာတွင်....

၂၀၅။ သာဟု ဒဿန မရိယာနံ၊ သန္ဓိဝါသော သဒါ သုခေါ။
အဒဿနေန ဗာလာနံ၊ နိစ္စမေဝ သုခီ သိယာ။

၂၀၆။ ဗာလသင်္ဂဟိစာရိဟိ၊ ဒိဃမဒ္ဓါန သောစတိ။
ဒုက္ခော ဗာလေဟိ သံဝါသော၊ အမိတ္တေနဝ သဗ္ဗဒါ။

၂၀၇။ မိရောဝ သုခသံဝါသော၊ ဉာတိနံ သမာဂမော။
တသ္မာ ဟိ မိရံ ပညဉ္စ၊ ဗဟုဿုတဉ္စ ဓောရယံ။

၂၀၈။ သီလဓုတဝတမရိယံ၊ တံ တာဒိသံ သပ္ပုရိသံ သုမေဓံ။
ဘဇေတ နက္ခတ္တပထံဝ စန္ဒိမာ။

လေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အရိယသဒ္ဓါကြောင့် တလုံးလွန်။ ဒိဃမဒ္ဓါနဟု နိဂ္ဂဟိတလောပ၊ ဓောရ
ယံ၌ ဇဂိုဏ်းမနသောလည်း ပါဠိတော်ဖြစ်၍ မပြင်သင့်။ စတုတ္ထကား
သုံးပါးရှိသော ဂါထာသာမည။

အရိယာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။
သာဟုသာဓု၊ ဟောင်း၏။ သန္ဓိဝါသော၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်ပေါင်း
ဘော်ရခြင်းသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဗာလာနံ၊
တို့ကို။ အဒဿနေန၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ နိစ္စမေဝ၊ အမြဲသာလျှင်။ သုခီ၊
ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဗာလသင်္ဂဟိစာရိ၊ သူမိုက်နှင့် ပေါင်းဘော်၍ လှည့်လည်သော
သူသည်။ (ဟိကား နိပါတ်)။ ဒိဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ
ပတ်လုံး။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ရ၏။ ဗာလေဟိ၊ သူမိုက်တို့နှင့်။ သံဝါသော၊
အတူတကွ နေရခြင်းသည်။ အမိတ္တေန၊ ရန်သူနှင့်။ သံဝါသောဣဝ၊
အတူတကွနေရသကဲ့သို့။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။
မိရောဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ သုခသံဝါသော၊ ချမ်းသာသော ပေါင်း
ဘော်ခြင်းရှိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဉာတိနံ၊ ဆွေမျိုး

တို့၏။ ဝါ၊ တို့နှင့်။ သမာဂမောဇုဝ၊ ပေါင်းဘော်ရခြင်းကဲ့သို့တည်း။
တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဝိရဉ္စ၊ တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။
ဗဟုသုတဉ္စ၊ အကြားအမြင် များသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓောရယံဝ၊
မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော ဝန်ကိုဆောင်သည်လည်းဖြစ်သော။

သီလဓုတဝတံ၊ သီလဓုတင်မြှုပ်စင်သော အကျင့်ရှိသော။ အရိယံ၊
မြတ်သော။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သုမေဓံ၊ ကောင်းသော
ဗညာရှိသော။ သပ္ပုရိသံ၊ လူတော်ကောင်းကို။ စနိမာ၊ လမင်းသည်။
နက္ခတ္တပထံ၊ ကောင်းကင်ခရီးကို။ ဘဇတိဇုဝ၊ ကပ်သကဲ့သို့။ ဘဇေထ၊
မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

သုခဝဂ္ဂေါ ပန္နရသမော။

၁၆-ပိယဝဂ်

၁၆၄-ဘယောဇနပဗ္ဗဇိတ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ဂေဟသိတ
ပေမဖြင့် ချစ်ခင် လေးမြတ် ကုန်သော သားအဖ သားအမိ ရဟန်း
သုံးယောက်တို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၀၉။ အယောဂေ ယုဉ္ဇ မတ္တာနံ၊ ယောဂသ္မိံ စ အယောဇယံ။

အတ္ထံ ဟိတွာ ပိယဂ္ဂါဟိ၊ ပိယေတတ္တာနုဟောဂိနံ။

၂၁၀။ မာ ပိယေဟိ သမာဂန္တိ၊ အပ္ပိယေဟိ ကုဒါစနံ။

ပိယာနံ အဒဿနံ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိယာနဉ္စ ဒဿနံ။

၂၁၁။ တသ္မာ ပိယံ နကယိရာထ၊ ပိယာပါယော ဟိ ပါပကော။

ဂန္တာ တေသံ န ပိဇ္ဇန္တိ၊ ယေသံ နတ္ထိ ပိယာပ္ပိယံ။

သုံးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အယောဂေ၊ အားမထုတ်သင့်သော ဝေသီဂေါစရ အစရှိသည်၌။
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယုဉ္ဇ-ယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍။ ယောဂသ္မိံ၊
အားထုတ်သင့်သော အသုဘ မနသိကာရ စသည်၌။ အယောဇယံ-
အယောဇန္တော၊ လုံ့လမပြုသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဟိတွာ၊
စွန့်၍။ ပိယဂ္ဂါဟိ၊ ချစ်မြတ်နိုးလျက် စွဲလမ်းသောသူသည်။ အတ္တာနုယော
ဂိနံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအားထုတ်သောသူကို။ ဝါ၊ သူတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုး
စီးပွားကို။ ပိယေဟိ၊ ငါရမူကားကောင်းလေစွဟုတောင့်တရ၏။

ဝိယေဟိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့်။ မာ သမာဂစ္ဆိ၊ မပေါင်းဘော်လင့်။
အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်သော သူတို့နှင့်လည်း။ ကုဒါဏနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။
မာ သမာဂစ္ဆိ၊ မပေါင်းဘော်လင့်။ ဝိယာနံ၊ ချစ်သောသူတို့ကို။ အဒဿနံ၊
မမြင်ရခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အပ္ပိယာနံ၊ မချစ်သောသူတို့ကို။
ဒဿနံ၊ မြင်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။ ဟိ၊ သင့်စွ။
ဝိယာပါယော၊ ချစ်သောသူနှင့် ကွေကွင်းခြင်းသည်။ ပါပကော၊ ယုတ်
မာ၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ဝိယာပ္ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းမုန်းခြင်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဂန္ထာ၊ ရစ်ထုံ တတ်သော အဘိဇ္ဈာ
ကာယဂန္ထ ဗျာပါဒကာယဂန္ထတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။

၁၆၅-ကုဋုမ္ပိက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သားသေခြင်း
ကြောင့် သောကနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇေ မြည်တမ်းသော သူကြွယ်
တယောက်ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၁၂။ ဝိယတော ဇာယတိ သောကော၊
ဝိယတော ဇာယတိ ဘယံ။
ဝိယတော ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊
နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ (ဇာယတိ ဟု ဒိဃ)။ ။ ထိုသူကြွယ်သည်
သောတာပန်တည်လေ၏။

ဝိယတော၊ ကာမဂုဏ်ကို မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်
ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိယတော၊ ကြောင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ရ
ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ဝိယတော၊ ချစ်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်း
လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သောကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ကြောက်ရ
ခြင်းသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း။ ။ ပြီး၏။

၁၆၆-ဝိသာခါဒါယိကာမ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မြေးသေ၍ ဝိဇ္ဇေ
လျက်နေသော ဝိသာခါဒါယိကာမကို အကြောင်းပြု၍....

၂၁၃။ ပေမတော ဇာယတိ သောကော၊
 ပေမတော ဇာယတိ ဘယံ။
 ပေမတော ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊
 နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပေမတော၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။
 ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမတော၊ ကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတိ၊
 ၏။ ပေမတော၊ ချစ်ခြင်းမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
 သောကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ ကြောက်ရခြင်းသည်။ ကုတော
 အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ။ပြီး၏။

၁၆၇-လိစ္ဆဝိ ဝတ္ထု

ဝေသာလီပြည် ကုဋ္ဌာဂါရ၌ နေတော်မူသောအခါ ပြည့်တန်းဆာမ
တယောက်ကြောင့် လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏ သေကြေပျက်စီးခြင်းကို အကြောင်း
ပြု၍....

၂၁၄။ ရတိယာ ဇာယတိ သောကော၊
 ရတိယာ ဇာယတိ ဘယံ။
 ရတိယာ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊
 နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ရတိယာ၊ မွေ့လျော် ခြင်းကြောင့်။ သောကော၊ သည်။ ဇာယတိ၊
 ဖြစ်၏။ ရတိယာ၊ ကြောင့်။ ဘယံ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ရတိယာ၊ မှ။
 ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ အား။ သောကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ သည်။ ကုတော
 အတ္ထိ၊ နည်း။ ။ပြီး၏။

၁၆၈-အနိတ္ထိဂန္ဓကုမာရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သာဝတ္ထိ၌ အနိတ္ထိ
ဂန္ဓသတို့သားသည် ဘွားမြင်သည်နေ့မှစ၍မာကုဂါမကိုမမြင်လို မနီးလို။
အရွယ်ရောက်သောအခါ ရွှေရုပ်နှင့်တူသော မာကုဂါမကိုရ၍ အလွန်

ချစ်မြတ်နိုး၏။ ထိုမာတုဂါမ သေဆုံးလေ၍ အနိတ္ထိဂန္ဓသတို့သားသည်
သောကနှိပ်စက်သဖြင့် မစားနိုင် မသောက်နိုင်ဖြစ်၏။ ဘုရားရှင်သည်
ထိုသတို့သားကိုဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၁၅။ ကာမတော ဇာယတိ သောကော၊

ကာမတော ဇာယတိ ဘယံ။

ကာမတော ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊

နတ္ထိ သောကော ကုတောဘယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။အနိတ္ထိဂန္ဓ သတို့သား သောတာပန်တည်
လေ၏။

ကာမတော၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်။ သောကော၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။
ကာမတော၊ ကြောင့်။ ဘယံ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ကာမတော၊ မှ။
ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ အား။ သောကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ သည်။
ကုတောအတ္ထိ၊ နည်း။ ။ပြီး၏။

၁၆၉-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရိတ်ခါနီးသော
လယ်ကို တနှံမျှ မကျန်ရအောင် ရေဖျက်ဆီးသောကြောင့် သောက
နှိပ်စက်၍နေသော အညတရဗုဒ္ဓကောင်းကိုဆုံးမခြင်းငှာ....

၂၁၆။ တဏှာယ ဇာယတိ သောကော၊

တဏှာယ ဇာယတိ ဘယံ။

တဏှာယ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊

နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ပုဏ္ဏားသည် သောတာပန် တည်လေ၏။

တဏှာယ၊ တဏှာကြောင့်။ သောကော၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။
တဏှာယ၊ ကြောင့်။ ဘယံ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ တဏှာယ၊ မှ။
ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ အား။ သောကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘယံ၊ သည်။ ကုတော
အတ္ထိ၊ နည်း။ ။ပြီး၏။

၁၇၀-ပဉ္စသတဒါရက ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အရှင်မဟာကဿပ အား မိုးလှူသော သူငယ်ငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၁၇။ သီလဒဿနသမ္ပန္နံ၊ ဓမ္မဌံ သစ္စဝါဒိနံ။

အတ္တနော ကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊ တံ ဇနော ကုရုတေ ပိယံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သီလဒဿနသမ္ပန္နံ၊ သီလအမြင်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဓမ္မဌံ၊ လောကုတ္တရာ တရား၌တည်ထသော။ ဝါ၊ တရား၏ တည်ရာဖြစ်ထသော။ သစ္စဝါဒိနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားတတ်ထသော။ ဝါ၊ မှန်သော စကားကို ဆိုတတ်ထသော။ အတ္တနော ကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊ မိမိအမှုဖြစ်သော သိက္ခာ သုံးပါးကို ပြုတတ်ထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သည်ကို။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ။ပြီး၏။

၁၇၁-ကေအနာဂါမိတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အနာဂါမိမထေရ် တပါးကို တပည့်တို့သည် တရားအထူးကို ရပြီလောဟု လျှောက်၏။ မထေရ်ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်မှ ပြောအံ့ကြံ၍ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ များမကြာမီစုတေ၍ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ဖြစ်လေ၏။ တပည့်တို့သည် အချည်း နှီးသော သေခြင်းဟုထင်မှတ်ကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ရာတွင် အနာဂါမိ၏အဖြစ်ကိုမိန့်တော်မူ၍....

၂၁၈။ ဆန္ဒဇာတော၊ အနက္ခာတေ၊ မနသာ စ ဖုဇ္ဇော သိယာ။

ကာမေသု စ အပ္ပဋိဗန္ဓစိတ္တော၊ ဥဒ္ဓံသောတောတိ ဝုစ္စတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(တတိယပါဒ ဆွဲတလုံး)။

အနက္ခာတေ၊ ဤမည်သောသူ၏ပြည်ဟု မဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်တရား၌။ ဆန္ဒဇာတော၊ အားကြီးစွာဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖုဇ္ဇောစ၊ နှံသည်လည်း။ ဝါ၊ ရောက်သည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာမေသုစ၊ ကာမတဆွဲတဘုံတို့၌လည်း။ အပ္ပဋိဗန္ဓစိတ္တော၊ မကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ဟို။

ဥဒ္ဓိသောဟောတိ၊ အထက်အကနိဋ္ဌဘုံသို့ သွားအံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ပြီး၏။

၁၇၂-နန္ဒိယ ဝတ္ထု

ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန် တော၌ နေတော် မူသော အခါ
ရှင်မောဂ္ဂလာန် နတ်ပြည်သို့ကြွတော်မူရာတွင် ကျောင်းတကာဖြစ်သော
နန္ဒိယဥပါသကာ၏ ယူဇနာတရာမြင့်သော ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော
ဘုံပြာသာဒ်ကြီးပေါက်လင့်သည်ကိုမြင်ခဲ့၍ ဘုရားရှင်အထံသို့ရောက်လျှင်
အရှင်ဘုရားကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့အား မသေမီနတ်ပြည်၌ ဘုံဗိမာန်
ပေါက်ပါမည်လောဟု လျှောက်၏။ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန် နန္ဒိယဗိမာန်ကို
ကိုယ်တိုင်မြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်တုံလောဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၁၉။ စိရပ္ပဝါသိံ ပုရိသံ၊ ဒုရတော သောတ္ထိ မာဂတံ။
ဉ္ဇတိ မိတ္တာ သုဟဇ္ဇာ စ၊ အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ။

၂၂၀။ တထေဝ ကတပုညမ္ဘိ၊ အသွာ လောကာ ပရံ ဂတံ။
ပုညာနိ ပဋိဂဏန္တိ၊ ပိယံ ဉ္ဇတိံ ဝ အာဂတံ။

ဤ နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

စိရပ္ပဝါသိံ၊ ကြာမြင့်ရှည်စွာ ကွေကွင်း၍ နေသော။ ဒုရတော၊
အဝေးမှ။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ။ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော။
ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။ ဉ္ဇတိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၎င်း။ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်း
တို့သည်၎င်း။ သုဟဇ္ဇာစ၊ နှလုံးအကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်၎င်း။ အာဂတံ၊
လာသည် ဆို။ အဘိနန္ဒန္တိယထာ၊ အလွန်နှစ်လိုကုန်သကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ အသွာလောကာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ။ ပရံ၊
တမလွန်ဘဝသို့။ ဂတံ၊ သွားသော။ ကတပုညမ္ဘိ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှု
ရှိသောသူကိုလည်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ အာဂတံ၊ ရောက်
လာသော။ ပိယံ ဉ္ဇတိံ၊ ချစ်လှစွာသောဆွေမျိုးကိုကဲ့သို့။ ပဋိဂဏန္တိ၊
ကြိုဆိုချီးမြှောက်လင့်ကုန်၏။ ။ပြီး၏။

ပိယဝဂ္ဂေါ သောဠသမော။

၁၇-ကောဓင်္ဂ

၁၇၃ ရောဟိနီခတ္ထိယကညာ ဝတ္ထု

နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသော အခါ အနုရုဒ္ဓါ၊
 မထေရ်၏ နှမတော် ရောဟိနီ မည်သော မင်းသမီးသည် နုနာစွဲ၍
 ရှက်သောကြောင့် မောင်တော်သံဃလောဝံသည်ကိုခေါ်စေ၍ စရပ်ဆောက်
 လုပ်ခြင်း ကုသိုလ်ကိုပြုလေ့ဟု တိုက်တွန်း၏။ ရောဟိနီသည် စရပ်
 ဆောက်ပြီးလျှင် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာကိုပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။
 ဘုရားရှင်သည် ရောဟိနီကိုခေါ်တော်မူ၍သင်သည် ရှေးအခါဓာရာဏသီ
 မင်းကြီး၏ မိဘုရားဖြစ်သောဘဝက မောင်းမငယ် တယောက်ကို အမျက်
 ထွက်၍ ယားစေတတ်သော အမှုဖြင့်ပြု၍ နှိပ်စက်ခဲ့ ဘူးသောကြောင့်
 ဤရောဂါဖြစ်သည်။ မာန ဒေါသကို ပယ်အပ်သည်သာလျှင် တည်းဟု
 မိန့်တော်မူ၍....

၂၂၁။ ကောဓံ ဇဟေ ဝိပ္ပဇဟေယျ မာနံ၊
 သံယောဇနံ သဗ္ဗ မတိတ္တမေယျ။
 တံ နာမရူပသ္မိ မသဇ္ဇမာနံ၊
 အကိဉ္ဇနံ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဥပဇာတိဂါထာ)။ ။ရောဟိနီလည်းရောဂါ
 ပျောက်၍ရွှေအဆင်းရှိ၏။ သောတာပန်လည်းဖြစ်၏။

ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဇဟေ၊ စွန့်ရာ၏။ မာနံ၊ မာန်ကို။ ဝိပ္ပဇဟေယျ၊
 စွန့်ရာ၏။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို။ အတိတ္တ
 မေယျ၊ လွန်ရာ၏။ နာမရူပသ္မိ၊ နာမရုပ်၌။ အသဇ္ဇမာနံ၊ မငြိတယ်သော။
 အကိဉ္ဇနံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသော။ တံဂုဏ္ဍလံ၊ ထိုဂုဏ္ဍလ်သို့။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 တို့သည်။ နာနုပတန္တိ၊ မကျကုန်။ ။ပြီး၏။

၁၇၄-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

အဂ္ဂါဥဝစေတီ၌ နေတော် မူသောအခါ ရဟန်း တယောက်သည်
 ကျောင်းဆောက်ရန် နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော သစ်ပင်ကို ခုတ်တုတ်ခြင်းငှာ
 အားထုတ်၏။ ရုက္ခဇိုင်းနတ်သည် မိမာန်ကို မဖြုတ်ဆီးပါလင့်ဟု တောင်း
 ပန်၍မရသောကြောင့် သနားအောင်သားငယ်ကိုပြု၍ တောင်းပန်ရာတွင်

မြောက်ချီသော လားကို မဟန်နိုင်၍ သားငယ်လက်ကို ခုတ်မိ၍သေဆုံးလေ၏။ ရုက္ခဇိုင်လည်း ရဟန်းကိုသတ်လိုလျက် အမျက်ကိုဖြေ၍ မြတ်စွာဘုရားထံသို့လာပြီးသော် ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ရုက္ခဇိုင်အား တရားဟောခြင်းငှာ....

၂၂၂။ ယော ဝေ ဥပ္ပတိတံ ကောဓံ၊ ရထံ ဘန္တံ ဝ ဝါရယေ။
တ မဟံ သာရထိ မြူမိ၊ ရသ္မိဂ္ဂါဟော ဣတဇရာ ဇနော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရုက္ခဇိုင်၊ သောတာပန် တည်လေ၏။ ဘုရားပေးအပ်သော ဂန္ဓကုဋ်အနီး ဗိမာန်တခုကိုလည်းရလေ၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဘန္တံ၊ အလွန်လျင်စွာသွားသော။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဝါရယေဣဝ၊ ရထားထိန်းမြစ်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဥပ္ပတိတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝါရယေ၊ မြစ်စွမ်းနိုင်၏။ တံ၊ ထိုအမျက်ကိုမြစ်စွမ်းနိုင်သောသူကို။ သာရထိ၊ သာရထိဟူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတဇရာ၊ အမျက်ကိုမတားနိုင်သော။ ဇနော၊ ပြကတွေ့ရထားထိန်းအပေါင်းသည်။ ရသ္မိဂ္ဂါဟော၊ ကြီးကိုင်သာတည်း။ ။ပြီး၏။

၁၇၅-ဥတ္တရာဥပါသိကာ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ချောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏသေဋ္ဌေးသမီး ဥတ္တရာသည် မိစ္ဆာအယူရှိသော လုမန သေဋ္ဌေးသားနှင့် သင့်မြတ်သည် ဖြစ်၍ဥပုသ်စောင့်ခွင့် ဒါနပြုခွင့်ကို မရသောကြောင့် အသပြာတသောင်း ငါးထောင်ဖြင့် သိရိမာမည်သော ပြည့်တန်းဆာမကို လခွဲကာလပတ်လုံး ငှား၍လင်၏အသံ၌နေစေပြီးသော်မိမိသည်ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား အလှူပေးလျက်နေ၏။ ပြည့်တန်းဆာမ သိရိမာသည် မိမိကိုယ်ကို အိမ်ရှင်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ ဥတ္တရာကို ငြူစုသောကြောင့် ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ဆီပူဖြင့် လောင်း၏။ ဥတ္တရာ၏ မေတ္တာကြောင့် ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ဆီပူသည် ဂေါသီတစန္ဒကူးကဲ့သို့ အေးမြ၏။ သိရိမာလည်း ဤအံ့ဘွယ်သရဲကိုမြင်၍ထိတ်လန့်သောကြောင့် ဥတ္တရာအား တောင်းပန်ဝန်ချ၏။ ဘုရားရှင်ထံ တောင်းပန်ဝန်ချလေ့ဟု ဆို၍ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူလာသောအခါမှ အကြောင်းကို လျှောက်၍

တောင်းပန် ဝန်ချစေ၏။ ဘုရားရှင်သည် သာဓု သာဓု ဥက္ကရာဟု
ကောင်းချီးပေးတော်မူ၍....

၂၂၃။ အကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာလိကဝါဒိနံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။သိရိမာနှင့်တကွမိန်းမငါးရာတို့ သောတာပန်
ဖြစ်လေကုန်၏။

ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်သောသူကို။ အကောဓေန၊ အမျက်မထွက်
ခြင်းဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မကောင်းသောသူကို။ သာဓုနာ၊
သူတော်ကောင်းပြုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ ၏။ ကဒရိယံ၊ ဝန်တိုသောသူကို။
ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ မဟုတ်
မမှန်ပြောဆိုတတ်သောသူကို။ သစ္စေန၊ မှန်ကန်သောစကားဖြင့်။ ဇိနေ၊
အောင်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

၁၇၆-မဟာမောဂ္ဂလာနပဉ္စ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန
နတ်ပြည်သို့ ဒေသစာရိကြွရာတွင် နတ်သမီးနတ်သားတို့သည်ဟိုမိမာန်နှင့်
စံနေကြသည်ကို မြင်ခဲ့သောကြောင့် ဤသို့လျှောက်၏။ အရှင်ဘုရား
မှန်သောစကားကိုဆိုကာမျှဖြင့် အမျက်ကိုငြိမ်းစေကာမျှဖြင့် အနည်းငယ်
လှူကာမျှဖြင့် နတ်ရွာသို့ ရောက်၏လောဟု လျှောက်ရာတွင် ချစ်သား
မောဂ္ဂလာနကိုယ်တိုင်မြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၂၄။ သစ္စံ ဘဏေ န ကုဇ္ဈေယျ၊ ဒဇ္ဇော အပ္ပမ္ဘိ ယာစိတော။
ဧတေဟိ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ ဂစ္ဆေ ဒေဝါန သန္တိကေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဒေဝါန၌ နိပ္ပဟိတလောပ)။

သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ နကုဇ္ဈေယျ၊ အမျက်
မထွက်ရာ။ ယာစိတော၊ သူတပါးတောင်းအပ်သည်ရှိသော်။ အပ္ပမ္ဘိ၊
အနည်းငယ်ကိုလည်း။ ဒဇ္ဇော၊ လှူရာ၏။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတေဟိ
ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သန္တိကေ၊
အထံသို့။ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

၁၇၇-ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

သာကေတုမြို့၌နေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏားကြီး သမီးခင်ပွန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်ကတည်းကပင်လျှင် ချစ်သား အဘယ် အရပ်သို့ သွား၍နေသနည်း။ မိဘတို့သည် အိုမင်းမစွမ်းရှိပြီ။ ကြည့်ရှုပါဦးလော့ဟု လျှောက်၍ စုံမက်မြတ်နိုးစွာ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး လုပ်ကျွေးပြုစု၏။ ဘုရားရှင်ကို တပါးသောသူတို့ ဘိတ်မန်သည်ရှိသော် ထိုပုဏ္ဏားကြီးကို ပန်ကြား၍ ဘိတ်မန်ရကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား ခမည်းတော် မယ်တော်ဟု တွင်၏။ ဘဝငါးရာပတ်လုံး မိဘ၊ ထိုမျှလောက်ပတ်လုံး မိထွေး ဘထွေး ဖြစ်ဘူးကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားတရားကို မပြတ်နာ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူလေကုန်၏။ အဘယ်ဘုံ၌ဖြစ်ရှာလေကုန်သနည်းဟု ရဟန်းတို့လျှောက်ရာတွင်....

၂၂၅။ အဟိံသ ကာယာ၊ မုနယော၊ နိစ္စံ ကာယေန သံဝုတံ။
 ဟေ ယန္တိ အစ္စတံ ဌာနံ၊ ယတ္ထ ဂန္ဓာ နသောစရေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အဟိံသကာယာ၊ မညှဉ်းဆဲတတ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ မုနယော၊ အသေကွမုနိဖြစ်ကုန်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝုတံ၊ စောင့်စည်းကုန်သော။ ဟေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယတ္ထဌာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ နသောစရေ၊ မစိုးရိမ်ရကုန်။ အစ္စတံ၊ ရွှေ့လျော့ခြင်းမရှိသော။ တံဌာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၁၇၈-ပုဏ္ဏဒါသိ ဝတ္ထု

ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ နေတော်မူသောအခါ နေရာခင်းသမ္ပုတိကိုရသော မလ္လာမင်းသား ဒဗ္ဗသည် လက်ညှိုးကိုမီးထွန်းလျက် ရဟန်းတို့ကို လက်ညှိုး မီးရောင်ဖြင့် မိမိနှစ်သက်ရာသို့ဆောင်၍ နေရာခင်း၏။ ရာဇဂြိုဟ်သေဌေး ကျွန်မ ပုဏ္ဏသည်လည်း စပါးထောင်းရာမှမြင်၍ ငါ့မှာ ဒုက္ခနှိပ်စက် သောကြောင့်မအိပ်ရ။ ဤအရှင်တို့မှာညဉ့်နက်သန်းခေါင်အဘယ်ကိစ္စရှိ၍ နေကြလေသနည်းဟု ကြံအောက်မေ့၏။ နံနက်ထ၌လည်း ဆန်ကွဲကို ရေဆွတ်၍ မုံ့လက်ကောက်လုပ်၍ မီးဘုတ်ပြီးလျှင် ရေခပ်ရင်းစားရန်ဟု

ခါးပိုက်၌ထည့်၍ ရေဆိပ်သို့လာ၏။ မြတ်စွာဘုရားဆွမ်းခံကြွတော်မူလာသည်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့သော် ရှိသေစွာ မုံ့လက်ကောက်လှူ၏။ ဘုရားရှင်လည်း သပိတ်တော်ဖြင့် ခံတော်မူ၍ ထိုအရပ်၌ပင် ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ ပုဏ္ဏ-သင် ယမန်နေည ငါ့တပည့်သားတော်တို့ကိုမြင်သဖြင့် အတယ်သို့ အကြံ ဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် မိမိအောက်မေ့သော အတိုင်း လျှောက်လေသော် ငါဘုရားတပည့်တော်တို့သည် အခါခပ်သိမ်း ခိုးချပ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်၏ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၂၆။ သဒါ ဇာဂရမာနာနံ၊ အဟောရတ္တာ နုသိက္ခိနံ။
နိဗ္ဗာန မဓိမုတ္တာနံ၊ အတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ အာသဝါ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ကျွန်မသောတာပန်တည်လေ၏။

သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဇာဂရမာနာနံ၊ ခိုးချပ်တတ် ကုန်သော။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး သိက္ခာသုံးပါးကိုကျင့်ကုန်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ အဓိမုတ္တာနံ၊ ညွှတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်။ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်၏။ ။(အတ္ထကား-နာသန အနက်ဟော)။ ။ပြီး၏။

၁၇၉-အတုလျဉ်ပါသက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းဘော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်ရေဝတမယေရ်ကိုလည်း စကားမပြော တုဏှိဘောနေဘိသည်ဟု ကဲ့ရဲ့သော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း အဘိဓမ္မာကို များစွာဟောလွန်းသည်ဟု ကဲ့ရဲ့သော၊ ရှင်အာနန္ဒာကိုလည်း စကားနည်းလွန်းသည်ဟု ကဲ့ရဲ့သော အတုလျဉ်ပါသကာကိုဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၂၇။ ပေါရာဏ မေတံ အတုလျ၊ နေတံ အဇ္ဇတနာမိဝ။
နိန္ဒန္တိ တုဏှိ မာသိနံ၊ နိန္ဒန္တိ ဗဟုဘာဏိနံ။
မိတဘာဏိမ္ပိ နိန္ဒန္တိ၊ နတ္ထိလောကေ အနိန္ဒိတော။

၂၂၈။ န စာဟု န စ ဘဝိဿတိ၊ န စေတရဟိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဧကန္တံ နိန္ဒိတော ပေါသော၊ ဧကန္တံ ဝါ ပသံသိတော။

၂၂၉။ ယံ ဝေ ဝိညူ ပသံသန္တိ၊ အနုဝိစ္စ သုဝေ သုဝေ။
အတ္ထိန္ဒုဂ္ဂတ္တိ မေဓာဝိ၊ ပညာသီလ သမာဓိတံ။

၂၃၀။ နိက္ခံ ဇမ္ဗောနဒဿေဝ၊ ကော တံ နိဗ္ဗိတု မရဟတိ။
ဒေဝါပိ နံ ပသံသန္တိ၊ ဗြဟ္မနာရိ ပသံသိတော။

ဤ လေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။အတုလျာနှင့်တကွ ဒါယကာ
ငါးရာ သောတာပန်တည်လေ၏။

အတုလျာ၊ အတုလျာ။ ဧတံ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ပင်
ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်။ အဇ္ဇဟနာမိဝ- အဇ္ဇတနံဧဝ၊ ယခု
ကာလမှ ဖြစ်သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်၊ တုဏှိမာသိနံ၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေသောသူကိုလည်း။ နိဗ္ဗန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗဟုဘာဏိနံ၊ များစွာပြော
ဟောသောသူကိုလည်း။ နိဗ္ဗန္တိ၊ ကုန်၏။ မိတဘာဏိမ္ပိ၊ နှိုင်းရှည့်၍
ပြောဟောလေ့ရှိသောသူကိုလည်း။ နိဗ္ဗန္တိ၊ ကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။
အနိဗ္ဗိတော၊ အကဲ့ရဲ့လွတ်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဧကန္တံ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဧကန္တံ ဝါ၊ စင်စစ်မူလည်း။
ပသံသိတော၊ ချီးမွမ်း အပ်သော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။
န စ အာဟု၊ ရှေး၌လည်းမဖြစ်စဘူး။ န စ ဘဝိဿတိ၊ နောက်၌လည်း
မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌။ န စ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိလည်းမရှိ။

အစ္ဆိန္နဝုတ္တိံ၊ မပြတ်သောအကျင့်ရှိသော။ ဝါ၊ မပြတ်သောအသက်
မွေးခြင်းရှိသော။ မေဓာဝိံ၊ ပညာရှိသော။ ပညာသီလသမာဓိတံ၊
ပညာဂုဏ် သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ်ရှိသော။ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဧဝ၊ စင်စစ်။ အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်၍။ သုဝေသုဝေ၊
နေတိုင်း နေတိုင်း။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။

တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဇမ္ဗောနဒဿ၊ ဇမ္ဗုရာဇရွှေ၏။ နိက္ခံဇုဝ၊ တနိက္ခကဲ့သို့။
ဝါ-တဗိဿာကဲ့သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ နိဗ္ဗိတုံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှာ။
အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း။ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့
သည်လည်း။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဗြဟ္မနာရိ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်လည်း။
ပသံသိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ။ပြီး၏။

၁၈၀-ဆဗ္ဗဂ္ဂိယ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းဘော်၌ နေတော်မူသောအခါ တောင်ငွေးတဘက်
တချောင်းထောက်၍ သစ်သားဘိနပ်ကိုစီး၍ စကြိုသွားကုန်သော ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၃၁။ ကာယပ္ပကောပံ ရက္ခေယျ၊ ကာယေန သံဝုတော သိယာ။
ကာယဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊ ကာယေန သုစရိတံ စရေ။

၂၃၂။ ဝစိပ္ပကောပံ ရက္ခေယျ၊ ဝါစာယ သံဝုတော သိယာ။
ဝစိဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊ ဝါစာယ သုစရိတံ စရေ။

၂၃၃။ မနောပကောပံ ရက္ခေယျ၊ မနဿ သံဝုတော သိယာ။
မနောဒုစ္စရိတံ ဟိတွာ၊ မနဿ သုစရိတံ စရေ။

၂၃၄။ ကာယေန သံဝုတာ မိရာ၊ အထော ဝါစာယ သံဝုတာ။
မနဿ သံဝုတာ မိရာ၊ တေ ဝေ သုပရိသံဝုတာ။

ဤလေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ကာယပ္ပကောပံ၊ ကိုယ်၏ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒုစရိုက်သုံးပါးကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှာ၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစရိုက်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဝစိပ္ပကောပံ၊ နှုတ်၏ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဒုစရိုက်လေးပါးကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှာ၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝစိဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ ဟိတွာ၊ ၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

မနောပကောပံ၊ စိတ်၏ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဒုစရိုက်သုံးပါးကို။ ရက္ခေယျ၊ ၏။ မနဿ၊ ဖြင့်။ သံဝုတော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ မနောဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ ဟိတွာ၊ ၍။ မနဿ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

မိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သံဝုတာ၊ စောင့်စည်းကုန်၏။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ မိရာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝုတာ၊ စောင့်စည်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုပရိသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ ထက်ပန်းကျင်မှ စောင့်စည်းကုန်၏။ ။ပြီး၏။

ကောဝေဂေါ သတ္တရသမော။

၁၈-မလဝဂ်

၁၈၁-ဂေါသာတကပုတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သာဝတ္ထိပြည်တွင် နွားသတ်၍ အသက်မွေးသောသူ၏သားသည် အဘေသေခါနီးကာလ၌ နွားကဲ့သို့အော်လျက် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်သည်ကိုမြင်၍ တက္ကသိုလ် ပြည်သို့ ထွက်ပြေးလျက် ရွှေပန်းထိမ်အတတ်ကိုသင်ပြီးလျှင် သားမယား မွေး၍နေ၏။ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သားသမီးတို့သည် အရွယ်ရောက် သောအခါ သာဝတ္ထိပြည်သို့လာ၍ နေလေကုန်၏။ သဒ္ဓါ တရားနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာကိုပင့်၍အိုမင်းမစွမ်းရှိသော အဘကိုခေါ်၍ တရားနာစေ၏။ ဘုရားရှင်သည် အနုမောဒနာပြုသော အားဖြင့် တရားဟောခြင်းငှာ....

၂၃၅။ ပဏ္ဍုပလာသောဝ ဒါနိဿိ၊ ယမပုရိသာဝိစ တေ ဥပဋ္ဌိတာ။
ဥယျောဂမုခေ စ တိဋ္ဌသိ၊ ပါထေယျမ္ပိ စ တေ န ဝိဇ္ဇတိ။

၂၃၆။ သော ကရောဟိ ဒိပ မတ္တနော၊ ခိပ္ပံ ဝါယမ ပဏ္ဍိတော ဘဝ။
နိဒ္ဒန္တမလော အနင်္ဂဏော၊ ဒိဗ္ဗ မရိယဘူမိံ ဥပေဟိသိ။

၂၃၇။ ဥပနိတ ဝယောဝ ဒါနိဿိ၊ သမ္ပယာတော ယမဿ သန္တိကေ။
ဝါသော တေ နတ္ထိ အန္တရာ၊ ပါထေယျမ္ပိ စ တေ န ဝိဇ္ဇတိ။

၂၃၈။ သော ကရောဟိ ဒိပ မတ္တနော၊ ခိပ္ပံ ဝါယမ ပဏ္ဍိတော ဘဝ။
နိဒ္ဒန္တမလော အနင်္ဂဏော၊ န ပုန ဇာတိဇ္ဇရံ ဥပေဟိသိ။

ဤ လေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။အဘဖြစ်သော ရွှေပန်းထိမ် သည်လည်း အနာဂါမ်ဖြစ်လေ၏။ ။(ဝေတာလိဂါထာ)။

ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဏ္ဍုပလာသောဝ၊ ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီတကား။ ယမပုရိသာဝိစ၊ သေမင်းတမန်တို့သည်လည်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ အနီး၌တည်လာကုန်၏။ ဥယျောဂမုခေစ၊ ဆုတ် ယုတ်ခြင်းအဝ၌လည်း။ တိဋ္ဌသိ၊ တည်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ပါထေယျမ္ပိစ၊ ရိက္ခာသည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေတကား။

သောတွံ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ မှီခိုရာ ကျွန်းကြီး သဘွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို။ ဝါ၊ ဆီမီးကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေ့။ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ။ ဝါယမ၊ လုံ့လပြုလေ့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘဝ၊

ဖြစ်လော့။ နိဒ္ဒန္တမလော၊ ထုတ်အပ်ပြီးသောအညစ်အကြေးရှိသည်ဖြစ်၍။ အနက်ကော၊ ကိလေသာကင်းသည်ဖြစ်၍။ အရိယဘူမိ၊ အရိယာတို့နေရာ ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗံ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့။ ဥပေဟိသိ၊ ကပ်လေလော့။

ဒါနိ၊ ယခု။ ဥပနိတဝယောဝ၊ ဆုတ်ယုတ်သော အရွယ်ရှိသည် သာလျှင်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယမဿ၊ သေမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ သမ္ပယာတော၊ သွားချိန်ရောက်ပြီ။ တေ၊ သင်အား။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ဝါသော၊ ဆိုင်းလင့်၍ နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ သင်အား။ ပါထေယုမ္ဘိစ၊ ရိက္ခာသည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

သောတွံ၊ ထိုသင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ကျွန်းကြီးသဘွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ။ ဝါယမ၊ လုံ့လပြုလော့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။ နိဒ္ဒန္တမလော၊ ထုတ်အပ်သောအညစ်အကြေးရှိသည်ဖြစ်၍။ အနက်ကော၊ ကိလေသာကင်းသည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတိဇ္ဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသို့။ န ဥပေဟိသိ၊ မရောက်လင့်။ ။ပြီး၏။

၁၈၂-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းတို့ ဆွမ်းခံဝင် အံ့သောငှာ သင်္ကန်းရံရာအရပ်၌ မြက်သုတ်သင်ခြင်း သဲဖြူခင်းခြင်း၊ မဏ္ဍပ် ဆောက်ခြင်းကိုပြုသော ပုဏ္ဏားတယောက်သည် စရပ် သာမုခေါ်အံ့ သောနေ့၌ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတို့ကိုပင့်၍ ဆွမ်းကျွေး၏။ ဘုရား ရှင်သည် အနုမောဒနာပြုခြင်းငှာ....

၂၃၉။ အနုပုဗ္ဗေန မေဓာဝီ၊ ထောက်ထောက် ခဏေခဏေ။

ကမ္မာရော ရဇတဿေဝ၊ နိဒ္ဒမေ မလ မတ္တနော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ပုဏ္ဏားသောတာပန်တည်လေ၏။

ကမ္မာရော၊ ပန်းထိမ်သည်သည်။ ရဇတဿ၊ ငွေ၏။ မလံ၊ အညစ် အကြေးကို။ နိဒ္ဒမေဇုဝ၊ တဖြည်းဖြည်းထုတ်သကဲ့သို့။ မေဓာဝီ၊ ပညာ ရှိသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ထောက်ထောက်၊ အတန်ငယ် အတန်ငယ်။ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိဘော။ မလံ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို။ နိဒ္ဒမေ၊ တဖြည်းဖြည်းထုတ်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

၁၈၃-တိဿထွေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တိဿမထေရ်သည် နှမကကပ်သော သင်္ကန်းသစ်ကို နက်ဖြန်ရုံအံ့ဟုခေါ်၍ သင်္ကန်းတန်း၌ တင်ထားပြီးသော် ထိုခဏ၌ ရောက်သောရောဂါဖြင့်သေ၍ သင်္ကန်း၌ တပ်သောတဏှာကြောင့် ထိုသင်္ကန်း၌သန်းဖြစ်၍ရဟန်းတို့သင်္ကန်းဝေဘန် အံ့သောကာလ သင်္ကန်းပေါ်၌ ပြေးသွား၍ ငါ့သင်္ကန်းကို မလှယက် ကုန်လင့်ဟုမြည်တမ်းသည်ကို ဘုရားရှင်ကြားသိတော်မူ၍ ခုနစ်ရက်လွန်မှ သင်္ကန်းကို ဝေဘန်ကြလေဟု မိန့်တော်မူသည်။ ခုနစ်ရက်လွန်လျှင် သန်းဘဝမှစတင်၍ ဘုသိတာနတ်ဘုံ၌ဖြစ်လေ၏။ အဘယ်ကြောင့်ခုနစ်ရက် လွန်မှ ဝေဘန်ရသနည်းဟု ရဟန်းတို့မေးလျှောက်သော် ဤအကြောင်းကို ဖွင့်တော်မူ၍....

၂၄၀။ အယသာဝ မလံ သမုဋ္ဌယ၊
 တတုဋ္ဌာယ တံ ယေဝ ခါဒတိ။
 ဧဝံ အတိဓောန စာရိနံ၊
 သာနိ ကမ္မာနိ နယန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဝေတာလီ ဂါထာ။ သမုဋ္ဌယဟု ရသန္တင့် ဂိုဏ်းသင့်။ ဋ္ဌာယဟူ၍ အာဒိဃ နှင့်သာရှိကြသည်။ စတုတ္ထပါဒ တလုံးလွန်။

မလံ၊ သံချေးသည်။ အယသာဝ၊ သံမှသာလျှင်။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုသံမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တံ ယေဝ၊ ထိုသံကိုသာလျှင်။ ခါဒတိ ယထာ၊ စားသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ အတိဓောန စာရိနံ၊ ပစ္စည်း လေးပါး၌ ပစ္စဝေက္ခနာကိုလွန်၍ကျင့်သော ရဟန်းကို။ သာနိ ကမ္မာနိ၊ မိမိအမှု အကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။

(ဓောနာ ဝုစ္စန္တိ စတ္တာရော ပစ္စယာ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ။ပြီး၏။

— — —

၁၈၄-လာဠုဒါယီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ လာဠုဒါယီ မထေရ်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကို ငြူစု၍ မိမိကိုယ်ကို

တရားဟောတတ်ဟန် ပြောဆို၍ တရားဟောခါနီး၌ ဟောစရာတရား
တစုံတခုကိုမျှ ရှာမရ၍အရှက်ကြီးကွသည်ကိုအကြောင်းပြု၍....

၂၄၁။ အသဏ္ဌာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဋ္ဌာန မလာ ဃရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခကော မလံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

မန္တာ၊ အတတ်ပညာတို့သည်။ အသဏ္ဌာယမလာ၊ မသရဏ္ဌာယ်ခြင်း
လျှင် အညစ်အကြေးရှိကုန်၏။ ဃရာ၊ အိမ်တို့သည်။ အနုဋ္ဌာနမလာ၊
မပြု မပြင် မသုတ်သင်ခြင်းဟူသော အညစ်အကြေးရှိကုန်၏။ ကောသဇ္ဇံ၊
ပျင်းရိခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်း၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။
ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ ရက္ခကော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၏။ မလံ၊
အညစ်အကြေးမည်၏။ ။ပြီး၏။

— —

၁၈၅-အညတရကုလပုတ္တ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အမျိုးကောင်းသား
တယောက်သည် မိမိမယားလွန်ကြိုး၍ ကျင့်သည်ကိုနှလုံးမသာမယာရှိ၍
ရတနာသုံးပါးအထံသို့ မဆည်းကပ်နိုင်လေသဖြင့် တနေ့သ၌ ဘုရား
အထံသို့ကပ်၍အကြောင်းကို လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုဒါယကာကို
ဆုံးမ ခြင်းငှာ....

၂၄၂။ မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတံ၊ မစ္ဆေရံ ဒဒတော မလံ။
မလာ ဝေ ပါပကာ ဓမ္မာ၊ အသ္မိလောကေ ပရမ္ပိ စ။

၂၄၃။ တတော မလာ မလတရံ၊ အဝိဇ္ဇာ ပရမံ မလံ။
ဧတံ မလံ ပဟန္တာန၊ နိမ္မလာ ဟောထ ဘိက္ခဝေါ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒုစ္စရိတံ၊ လွန်ကြိုး၍ကျင့်ခြင်းသည်။ လိတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ မလံ၊ အညစ်
အကြေးမည်၏။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ဒဒတော၊ ပေးကမ်းခြင်း၏။
မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ အသ္မိလောကေ၊ ဤလောက၌၎င်း။ ပရမ္ပိစ၊
တပါးသော လောက၌၎င်း။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
အကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ မလာ၊ အညစ် အကြေး
မည်ကုန်၏။

တတောမလာ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အညစ်အကြေးထက်။ မလတရံ၊
ညစ်ညူးသော အညစ်အကြေးကို။ ကထေမိ၊ ဟောအံ့။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ
သည်။ ပရမံမလံ၊ လွန်ကဲသော အညစ်အကြေးမည်၏။ ဧတံမလံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ
ဟူသော အညစ်အကြေးကို။ ပဟန္တာန၊ သတ်၍။ ဝါ၊ ပယ်၍။ ဘိက္ခဝေါ၊
ရဟန်းတို့သည်။ နိမ္မလာ၊ အညစ်အကြေး ကင်းကုန်သည်။ ဟောထ၊
ဖြစ်ကုန်လော့။ ။ပြီး၏။

၁၈-စူဠသာရိဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ဆေးကုခြင်းစသော
နှစ်ဆွဲတပါးသော အနေသနဖြင့် ပစ္စည်းတို့ကိုရှာမှီး၍ အသက်မွေးလေ့
ရှိသော စူဠသာရိမည်သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍....

၂၄၄။ သုဇိဝံ အဟိရိကေန၊ ကာကသူရေန ခံသိနာ။
ပက္ခန္တိနာ ပဂဗ္ဘေန၊ သံကိလိဋ္ဌေန ဇီဝိတံ။

၂၄၅။ ဟိရိမတာ စ ဒုဇ္ဇိဝံ၊ နိစ္စံ သုစိဂဝေသိနာ။
အလီနေနပွဂဗ္ဘေန၊ သုဒ္ဓါဇီဝေန ပဿတာ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အဟိရိကေန၊ အရှက်မရှိသောရဟန်းသည်။ ကာကသူရေန၊ ကျီးရဲနှင့်
တူစွာ ကျင့်သဖြင့်၎င်း။ ခံသိနာ၊ သူတပါးဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးသဖြင့်၎င်း။
ပက္ခန္တိနာ၊ သူတပါးပြုသည်ကိုမိမိပြုယောင်လုပ်၍ပြုသဖြင့်၎င်း။ ပဂဗ္ဘေန၊
ကြမ်းကြုတ်သဖြင့်၎င်း။ သံကိလိဋ္ဌေန၊ ညစ်ညူးသော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။
ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သုဇိဝံ၊ အသက်မွေးလွယ်၏။

ဟိရိမတာစ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိသော ရဟန်းသည်ကား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
သုစိဂဝေသိနာ၊ စင်ကြယ်သည်ကို ရှာသဖြင့်၎င်း။ အလီနေန၊ မတွန့်
သဖြင့်၎င်း။ အပွဂဗ္ဘေန၊ မကြမ်းကြုတ်သဖြင့်၎င်း။ သုဒ္ဓါဇီဝေန၊ စင်
ကြယ်စွာအသက်မွေးသဖြင့်၎င်း။ ပဿတာ၊ သင့်မသင့်ကို မြင်မြော်သဖြင့်
၎င်း။ ဒုဇ္ဇိဝံ၊ အသက်မွေးခဲယဉ်း၏။ ။ပြီး၏။

၁၈၇-ပဉ္စဉပါသကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပဉ္စသီလ်ဂါးကို တပါးစီထိန်းကြကုန်သော ဥပါသကာငါးယောက်တို့သည် ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရမဏိသည်ခဲယဉ်း၏။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသည် ခဲယဉ်း၏ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံကြ၍ မြတ်စွာဘုရားထံ လျှောက်လေသော် ငါးပါး လုံးပင် ခဲယဉ်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၄၆။ ယော ပါဏ မတိပါတေတိ၊ မုသာဝါဒဉ္စ ဘာသတိ၊
လောကေ အဒိန္န မာဒိယိ၊ ပရဒါရဉ္စ ဂစ္ဆတိ။

၂၄၇။ သုရာမေရယပါနဉ္စ၊ ယော နရော အနုယုဉ္စတိ။
ဣဓေဝပေသော လောကသ္မိံ၊ မူလံ ခနတိ အတ္တနော။

၂၄၈။ ဧဝံ ဘော ပုရိသ ဇာနာဟိ၊ ပါပဓမ္မာ အသညတာ။
မာ တံ လောဘော အဓမ္မော စ၊ စိရံ ဒုက္ခာယ ရန္တသု။

ဤသုံးဂါထာကို ဟောတော်မူလေသည်။ ။ဥပါသကာ ငါးယောက် တို့သည် သောတာပန်တည်လေကုန်၏။

အာဒိယိ၌ ဒိဟု-ဒိဃ။ နောက်ဂါထာ ပတမပါဒ တလုံးလွန်။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဂါ၊ ဇီဝိဟိန္ဒြေကို။ အတိပါတေတိ၊ လျှင်စွာချ၏။ မုသာဝါဒဉ္စ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကား ကိုလည်း။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အဒိန္နံ၊ အရှင် မပေးသောသူ၊ ဥစ္စာကို။ အာဒိယိ၊ ခိုးယူ၏။ ပရဒါရဉ္စ၊ သူတပါး မယားကိုလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလာ၏။

ယောနရော၊ သည်။ သုရာမေရယပါနဉ္စ၊ သုရာငါးပါးမေရယငါးပါး တို့ကို သောက်ခြင်းကိုလည်း။ အနုယုဉ္စတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဧသောနရော၊ ဤသူသည်။ ဣဓေဝပိလောကသ္မိံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌ သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလံ၊ ကုသိုလ်မူလကို။ ခနတိ၊ ဟူးပြု၏။

ဘောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသောတရားတို့သည်။ အသညတာ၊ မစောင့်စည်း တတ်ကုန်။ တံ အတ္တာနံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို။ လောဘောစ၊ လောဘလည်၎င်း။ အဓမ္မောစ၊ ဒေါသသည်၎င်း။ စိရံဒုက္ခာယ၊ ကြာမြင့်ရှည်စွာ ဆင်းရဲ ခြင်းငှာ။ မာရန္တသု၊ မကျိုချက်စေကုန်လင့်။ (ရန္တပါဏေ၊ ဓာတ်နတ်)။ ပြီ၏။

၁၈၈-တိဿဒဟရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သူတပါးကို အလှူဒါနပေးသည်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတတ်သော တိဿပဉ္စင်းငယ်ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၄၉။ ဒဒန္တိဝေ ယထာသဒ္ဓံ၊ ယတ္ထ ပဿာဒနံ ဇနော။
တတ္ထ ယော မင်္ဂ ဘဝတိ၊ ပရေသံ ပါနဘောဇနော။
န သော ဒိဝါ စ ရတ္တိံ စ၊ သမာဓိ မဓိဂစ္ဆတိ။

၂၅၀။ ယဿ စေတံ သမုစ္ဆိန္နံ၊ မူလဗန္ဓံ သမူဟတံ။
သ ဝေ ဒိဝါ စ ရတ္တိံ စ၊ သမာဓိ မဓိဂစ္ဆတိ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

မူလဂစ္ဆဟု တတိယကွရာဂနှင့်လည်း ရှိကြ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ပဿာဒနံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုကြည်ညိုရာ၌။ ယထာသဒ္ဓံ၊ ကြည်ညိုသည်အားလျော်စွာ။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒဒန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တတ္ထတသ္မိံ၊ ပါန ဘောဇနော၊ ထိုအဖျော်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ကျွေးမွေးရာ၌။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မင်္ဂ၊ မျက်နှာမသာသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒိဝါစ၊ နေ၌၎င်း။ ရတ္တိံစ၊ ည၌၎င်း။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ န အဓိဂစ္ဆတိ၊ မရ။

ပါနဘောဇနောကား သဟသေယျံကဲ့သို့ သာမညနိဒ္ဒေသနည်းပေးသည်။

ယဿပုဂ္ဂဿ၊ အား။ စေတံ၊ ဤသူတပါးတို့ အလှူပေးခြင်းကိုကဲ့ရဲ့ခြင်း ဟူသောအကုသိုလ်ကို။ သမုစ္ဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်၏။ မူလဗန္ဓံ၊ အမြစ်ပြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမူဟတံ၊ နှုတ်အပ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒိဝါစ၊ နေ၌၎င်း။ ရတ္တိံစ၊ ည၌၎င်း။ သမာဓိံ၊ ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ။ပြီး၏။

၁၈၉-ပဉ္စဥပါသကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တရားနာစဉ် ဝိက်မျဉ်းလျက်၊ လက်ဖြင့်မြေကို ခြစ်လျက်၊ သစ်ခက်ကိုလှုပ်လျက်၊ ကောင်းကင်ကိုကြည့်လျက်၊ အရိအသေပြုလျက် တရားနာကုန်သော ဥပါသကာ

ငါးယောက်တို့အား အခြားမရှိဘဲ ဘဝငါးရာပတ်လုံးမြွေဘဝ၊ တိဘဝ၊
မြောက်ဘဝ၊ နက္ခတ်ကြည့်ပုဏ္ဏားဘဝ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတတ် ပုဏ္ဏားဘဝတို့၌
ဖြစ်ဘူးကြောင်းကို ပြတော်မူပြီး၍ တရားဟောခြင်းငှာ....

၂၅၁။ နတ္ထိ ရာဂသမော အဂ္ဂိ၊ နတ္ထိ ဒေါသသမော ဂဟော၊
နတ္ထိ မောဟသမံ ဇာလံ၊ နတ္ထိ တဏှာသမာ နဒိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရိသေဋ္ဌာနာသော ဥပါသကာ သောတာပန်
တည်လေ၏။

ရာဂသမော၊ ရာဂနှင့်တူသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေါသ
သမော၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ ဂဟော၊ ဘမ်းတက်သော သဘောသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ မောဟသမံ၊ မောဟနှင့်တူသော။ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဏှာသမာ၊ တဏှာနှင့်တူသော။ နဒိ၊ မြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ပြီး၏။

၁၉၀-မေဏှကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

ဘုရားရှင်သည် မေဏှကသေဋ္ဌေး၊ သေဋ္ဌေးကတော် စန္ဒပဒုမဒေဝီ၊
သားဓနဉ္စယ၊ ချွေးမ သုမနဒေဝီ၊ ကျွန်ပုဏ္ဏ၊ ဤကောင်းမှု ရှိသောသူ
ငါးယောက်တို့၏ သောတာပန်ဖြစ်အံ့သောအကြောင်းကို မြင်ဟော်မူ၍
ဘဒ္ဒိယမြို့ မုလေးတော၌ နေတော်မူသောအခါ မေဏှက သေဋ္ဌေးသည်
မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ကပ်၍ အရှင်ဘုရား တိတ္ထိတို့သည် ရှင်ပင်ဘုရား
အထံသို့ အကျွန်ုပ်လားသည်ကို တားမြစ်ကြကုန်သည်ဟု လျှောက်၏။
ဘုရားရှင်သည်သေဋ္ဌေး- သတ္တဝါတို့မည်သည် သူတပါးတို့အပြစ်ကိုသာ
မြင်လွယ်သည်။ မိမိအပြစ်ကိုကား မြင်ခဲ့ကုန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၅၂။ သုဒဿံ ဝဇ္ဇ ဧညေသံ၊ အတ္တနော ပန ဒုဒ္ဒသံ။
ပရေသဉ္စိ သောဝဇ္ဇာနိ၊ ဩဖုဏှာတိ ယထာ ဘုသံ။
အတ္တနော ပန ဆာဒေတိ၊ ကလိံ ဝ ကိတဝါ သဌော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အညေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို။ သုဒဿံ၊ မြင်လွယ်၏။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝဇ္ဇံပန၊ အပြစ်ကိုကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏။ သော-
ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘုသံ၊ ဖွဲ့ကို။ ဩဖုဏှာတိယထာ၊ လွင့်သကဲ့သို့။ ပရေသံ၊

သူတပါးတို့၏။ ဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်တို့ကို။ ဩဖုဏာတိ၊ လွှင့်၏။ သဌော၊
 ငှက်မူဆိုးသည်။ ကိတဝါ၊ သစ်ရွက်သစ်ခက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍။
 ကလိ၊ ပြစ်မှားခြင်းရှိသော မိမိကိုယ်ကို။ ဆာဒေတိဇုဝ၊ ဖုံးလွှမ်း
 သကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝဇ္ဇံပန၊ အပြစ်ကိုကား။ ဆာဒေတိ၊
 ဖုံးလွှမ်း၏။ ။ပြီး၏။

၁၉၁-ဥဇ္ဈာနသညိတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သူတပါးတို့အား
 ကဲ့ရဲ့လေ့ရှိသော ရဟန်းတယောက်ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၅၃။ ပရဝဇ္ဇော နုပဿိဿ၊ နိစ္စံ ဥဇ္ဈာနသညိနော။

အာသဝါ တဿ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အာရာ သော အာသဝက္ခယာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပရဝဇ္ဇောနုပဿိဿ၊ သူတပါးတို့အပြစ်ကို အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်
 ဖြစ်၍။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်ရှိသော။
 တဿတိက္ခ၊ နော၊ အား။ အာသဝါ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဝါ၊ အာသဝေါ
 လေးပါးတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ သောတိက္ခ၊ သည်။
 အာသဝက္ခယာ၊ ဘေးရန်ကုန်ခြင်းမှ။ ဝါ-အာသဝေါကုန်ခြင်းမှ။ အာရာ၊
 ဝေး၏။ ။ပြီး၏။

၁၉၂-သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇက ဝတ္ထု

ဘုရားရှင်သည် ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းပင်စုံ ရံ
 ဥယျာဉ်ဝယ် ရတနာညောင်စောင်း၌ လျောင်းစက်တော်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံခါနီးကာလ သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇသည် မေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာ
 သုံးခွန်းကို ဖြေတော်မူခြင်းငှာ....

၂၅၄။ အာကာသေ ဝါ ပဒံ နတ္ထိ၊ သမဏော နတ္ထိ ဗာဟိရေ။

ပပဉ္စာဘိရတာ ပဇာ၊ နိပ္ပပဉ္စာ တထာဂတာ။

၂၅၅။ အာကာသေ ဝါ ပဒံ နတ္ထိ၊ သမဏော နတ္ထိ ဗာဟိရေ။

သင်္ခါရာ သဿတာ နတ္ထိ၊ နတ္ထိ ဗုဒ္ဓါန မိဉ္ဇိတံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇ အနာဂါမ်
 တည်လေ၏။

အာကာသေဝါ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဗာဟိရေ၊ သာသနာပဉ္စ။ သမဏော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ဖလဋ္ဌာန်ရဟန်းသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ပပဉ္စဘိရဘာ၊ သံသရာဝဋ်ကို
ချွဲထွင်တတ်သော တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မွေ့လျော်တတ်၏။ ကထာဂတဘ၊
လာမြင်းကောင်းသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ နိပ္ပပဉ္စာ၊ ပပဉ္စတရား သုံးပါး
ကင်းကုန်၏။

အာကာသေဝါ၊ ဌာသင်း။ ပဒံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗာဟိရေ၊ သာသနာ
ပဉ္စ။ သမဏော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် ဖလဋ္ဌာန်ရဟန်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဿတာ၊
မြဲကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ နတ္ထိ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။
ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ ဣဉ္စိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ပြီး၏။

မလဝဂ္ဂေါ အဋ္ဌာရသမော။

၁၉-ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်

၁၉၃-ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တံစိုးစား၍မဖြောင့်
မသား တရားစီရင်ကုန်သောအမတ်ကြီးတို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၅၆။ န တေန ဟောတိ ဓမ္မဋ္ဌော၊ ယေ နတ္ထံ သာဟသာ နယေ။
ယော စ အတ္ထံ အနတ္ထဉ္စ၊ ဥဘော နိစ္ဆယျ ပဏ္ဍိတော။

၂၅၇။ အသာဟသေန ဓမ္မေန၊ သမေန နယတိ ပရေ။
ဓမ္မဿ ဂုတ္တော မေဓာဝီ၊ ဓမ္မဋ္ဌာတိ ပဝုစ္စတိ။

ဤ နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အတ္ထံ၊ ဆုံးဖြတ် အပ်သော
သဘောကို။ (ယေနန္တံလည်းရှိ၏ ။ အန္တံ၊ တရားကို။ (ဥသံကောက်နှင့်
လိုသည်။ အဉ္စအဘိယောဂေါ ဓာတ်နက်)။ သာဟသာ၊ ချွတ်ယွင်းသော
အားဖြင့်။ နယေ၊ ဆုံးဖြတ်၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့မတော်မတရား
တံစိုးစား၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဋ္ဌော၊ တရား၌တည်သောသူမည်
သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ယော စ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို
၎င်း။ အနတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးမဲ့ကို၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံတို့ကို။ နိစ္ဆယျ၊
ဆုံးဖြတ်၍။

အသာဟသေန၊ မချွတ်ယွင်းသောအားဖြင့်။ သမေန၊ ညီညွတ်သော။
ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ နယတိ၊ ဆောင်၏။ ဝါ၊
အောင်ခြင်း ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ ဂုတ္တော၊ စောင့်
တတ်သော။ မေဓာဝီ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ သောပဏ္ဍိတော၊ ကို။
ဓမ္မဋ္ဌာတိ၊ တရား၌တည်သောသူဟူ၍။ ပဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ပြီး၏။

၁၉၄-ဆဗ္ဗဂိုဏ်း ဝိသီ

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ
လူလိမ္မာဟုပြောလေ့ရှိကြကုန်သော ဆဗ္ဗဂိုဏ်းတို့ကိုအကြောင်းပြု၍....

၂၅၇။ န တေန ပဏ္ဍိတော ဟောတိ၊ ယာဝတာ ဗဟု ဘာသတိ။
ခေမိ အဝေရီ အဘယော၊ ပဏ္ဍိတောတိ ပဂုစ္ဆတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဗဟု၊ များစွာ။
ဘာသတိ၊ စကားပြော၏။ တေန၊ ထိုစကားများကားမျှဖြင့်။ ပဏ္ဍိတော၊
ပဏ္ဍိတမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ခေမိ၊ ဘေးမရှိသော။ အဝေရီ၊
ရန်မရှိသော။ အဘယော၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသော။ ဝါ၊ ဘေးကင်းအောင်
ပြုတတ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ဟူ၍။ ပဂုစ္ဆတိ၊ ၏။
ပြီး၏။

၁၉၅-ကျေဒါနတ္ထေရ ခိဏသဝ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရဟန္တာ ကျေဒါန
မထေရ်နေသော တောအုပ်၌ အခြံအရံငါးရာစီရှိသော ပိဋကတ်သုံးပုံ
ဆောင်သောရဟန်းနှစ်ပါး တရားဟောသောအခါနတ်တို့သာမုခေါ်။
ကျေဒါန မထေရ်မြတ်သည် တခုသောဥဒါန်းဂါထာကို ဟောရာတွင်မှ
နတ်တို့သာမုခေါ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၅၉။ န တာဝတာ ဓမ္မဓရော၊ ယာဝတာ ဗဟုဘာသတိ။
ယော စ အပ္ပမ္ဘိ သုတွာန၊ ဓမ္မံ ကာယေန ပဿတိ။
သ ဝေ ဓမ္မဓရော ဟောတိ၊ ယော ဓမ္မံ နပ္ပမဇ္ဇတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယာဝတံ၊ အကြင်မျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ မဟု၊ များစွာ။
ဘာသတိ၊ ပြောဟောတတ်၏။ တာဝတံ၊ ထိုသို့ပြောဟောတတ်ကာမျှ
ဖြင့်။ ဓမ္မဓရော၊ တရားကို ဆောင်တတ်သောသူမည်သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ ယော စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အပ္ပံဝ၊ အနည်းငယ်လည်း
ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာန၊ ကြား၍။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။
ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊
မမေ့မလျော့။ သ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။
ဓမ္မဓရော၊ မည်၏။ ။ပြီး၏။

၁၉၆-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အလုံးအရပ် ငယ်
သောကြောင့်လကုဏ္ဍကသဒ္ဒါဖြင့်အထူးပြု၍ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ဟု
တွင်သော ရဟန္တာကို သာမဏေ ထင်မှတ်ကြကုန်သော အာရညကင်
ရဟန်းသုံးကျိပ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၆၀။ န တေန ထေရော သော ဟောတိ၊ ယေနဿ ပလိတံသိရော။
ပရိပတ္တော ဝယော ဟဿ၊ မောဃ ဇိဏ္ဏောတိ ဝုစ္စတိ။

၂၆၁။ ယမ္ပိသစ္စဉ္စ ဓမ္မော စ၊ အဟိံသာ သံယမော ဒမော။
သ ဝေ ဝန္တမလော မိရော၊ သော ထေရောတိ ပဝုစ္စတိ။

နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်း သုံးကျိပ် တို့သည်
သောတာပန်တည်လေကုန်၏။

ယေန၊ အကြင်ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သိရော၊ ဦးခေါင်းသည်။
ပလိတံ၊ ဖွေးဖွေးပြု၏။ တေန၊ ထိုဦးခေါင်း ဖွေးဖွေးပြုကာ မှာနှင့်။
သောတိက္ခ၊ သည်။ ထေရော၊ ထေရ်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ
ဘိက္ခုနေ၊ ။ ပရိပတ္တော၊ ရင့်သော။ ဝယော၊ အရွယ်ကို။ မောဃ
ဇိဏ္ဏောတိ၊ အချည်းနှီးအို၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ယမ္ပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သစ္စဉ္စ၊ သစ္စာကိုသိခြင်းသည်၎င်း။ ပါ၊ မှန်သော
စကားကို ဆိုခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မောစ၊ လောကုတ္တရာ တရားသည်၎င်း။
အဟိံသာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၎င်း။ သံယမော၊ သီလစောင့်စည်းခြင်း
သည်၎င်း။ ဒမော၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ။ ဝန္တမလော၊

ပျိုအန်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိသော၊ မိရော၊ ပညာရှိသော။ သော၊
ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ထေရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၁၉၇-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါသူတပါးတို့ ပရိသတ်
များသည်ကို ငြူစုကုန်သောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၆၂။ န ဝါက္ကရဏ မတ္တေန၊ ဝဏ္ဏ ပေါက္ခရတာယ ဝါ။
သာဓုရူပေါ နရော ဟောတိ၊ ဣဿုကိ မစ္ဆရီ သဌော။

၂၆၃။ ယဿ စေတံ သမုစ္ဆိန္တံ၊ မူလဗန္ဓံ သမူဟတံ။
သ ဝန္တဒေါသော မေဓာဝီ၊ သာဓုရူပေါတိ ဝုစ္စတိ။

နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ဝါက္ကရဏမတ္တေန၊ ကောင်းသောစကားကို ပြောတတ်ကာမျှဖြင့်၎င်း။
ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယဝါ၊ သဏ္ဌာန်အဆင်းလှပကာမျှဖြင့်၎င်း။ ဣဿုကိ၊
ငြူစုသော။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုသော။ သဌော၊ စဉ်းလဲသော။ နရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ သာဓုရူပေါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စေတံ၊ ဤငြူစုခြင်း ဝန်တိုခြင်း စဉ်းလဲ
ခြင်းကို။ သမုစ္ဆိန္တံ၊ ပြတ်အပ်၏။ မူလဗန္ဓံ၊ အမြစ်ပြတ်အောင်။ သမူဟတံ၊
နုတ်အပ်၏။ ဝန္တဒေါသော၊ ပျိုအန်အပ်သောအပြစ်ရှိသော။ မေဓာဝီ၊
ပညာရှိသော။ သောနရော၊ ထိုသူကို။ သာဓုရူပေါတိ၊ ကောင်းမြတ်သော
သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၁၉၈-ဟတ္ထက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တိတ္ထိတို့နှင့် အယူ
ပြိုင်သော ဟတ္ထကရဟန်းသည် အကြောင်းတပါးဖြင့် အကြောင်းတပါး
ဖုံးလွှမ်းခြင်း မုသားဆိုခြင်းကိုပြုလျက် နေသည်ကို ကြားသိတော်မူ၍
ထိုရဟန်းကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၆၄။ န မုဏ္ဍကေန သမဏော၊ အဗ္ဗတော အလိကံ ဘဏံ။
ဣစ္ဆာ လောဘသမာပန္နော၊ သမဏော ကိံ ဘဝိဿတိ။

၂၆၅။ ယော စ သမေတိ ပါပါနိ၊ အဏုံယူလာနိ သဗ္ဗသော။
သမိတတ္တာ ဟိ ပါပါနိ၊ သမဏောဟိ ပဝုစ္စကံ။

နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အဗ္ဗဒတာ အရာတွင် အန္တုတောလည်းရှိ၏။

မုဏ္ဍကေန၊ ဦးပြည်းရိတ်ကာမျှဖြင့်။ သမဏော၊ သမဏမည်သည်။
န၊ မဟုတ်။ အဗ္ဗဒတာ၊ သီလအကျင့်မှတင်အကျင့်မှကင်းသော။ အလိကံ၊
ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဘဏံ-ဘဏန္တော၊ ဆိုသော။ ဣစ္ဆာလောဘ
သမာပန္နော၊ အလိုရမက်နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ သမဏော၊ သည်။
ကိံဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်အံ့နည်း။

ယောစပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ အဏုံယူလာနိ၊ ငယ်ငယ် ကြီးကြီး
ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။
သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ သမိတတ္တာဟိ-သမိ
တတ္တာဝေ၊ ငြိမ်းစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ သမဏောဟိ၊
ဟူ၍။ ပုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၁၉၉-အညတရမြာဟူက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏားတယောက်
သည် တက္ကတွန်းထံရဟန်းပြု၍ ဘုရားရှင်ကို ဤသို့လျှောက်၏။ အကျွန်ုပ်
သည်လည်းဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးပါသည်။ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ဘိက္ခုဟု
ခေါ်တော်မူပါဟု လျှောက်ရာတွင်....

၂၆၆။ န တေန ဘိက္ခု သော ဟောတိ၊ ယာဝတာ ဘိက္ခတေ ပရေ။
ဝိသံ ဓမ္မံ သမာဒါယ၊ ဘိက္ခု ဟောတိ န တာဝဟာ။

၂၆၇။ ယောဓ ပုညဇ္ဇ ပါပဇ္ဇ၊ ဝါဟိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ။
သင်္ခါယ လောကေ စရတိ၊ သ ဝေ ဘိက္ခုတံ ပုစ္စတိ။

နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပရေ၊ သူတပါး
တို့ကို။ ဘိက္ခတေ၊ တောင်းစား၏။ တေန၊ ထိုတောင်းစားအပ်သော
အကြောင်းဖြင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊

မဖြစ်။ ဝိသံဓမ္မံ၊ မညီညွတ်သောအကျင့်ကို။ ဝါ၊ အဆိပ်နှင့်တူသော အကျင့်ကို။ သမာဒါယ၊ ယူ၍။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဣဓလောကေ၊ ဤ။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကို၎င်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကို၎င်း။ ဝါဟိတွာ၊ မျှော်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ သင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ စရတံ၊ ကျင့်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဘိက္ခုတိ၊ ယူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၀-တိတ္ထိယ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဆွမ်းလှူသောအခါ စသည်တို့၌ ရဟန်းတို့ အနုမောဒနာ ပြုသည်ရှိသော် တိတ္ထိတို့သည် ငါတို့ကား မုနိဝီရိဆိတ်ဆိတ်နေအံ့ဟုကြံ၍ စကားမပြော တရားမဟော နေကုန်သည်ဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။ ဤအကြောင်းကို ကြားတော်မူ၍....

၂၆၈။ န မောနေန မုနိ ဟောတိ၊ မုဠရူပေါ အဝိဒ္ဓသု။

ယော စ တုလံဝ ပဂ္ဂယ၊ ဝရ မာဒါယ ပဏ္ဍိတော။

၂၆၉။ ပါပါနိ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ သ မုနိ တေန သော မုနိ။

ယော မုနာဟိ ဥဘော လောကေ၊ မုနိ တေန ပဝုစ္စတိ။

နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

မောနေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကာမျှဖြင့်။ မုဠရူပေါ၊ တွေဝေသောသဘော ရှိသည်ဖြစ်လျက်။ အဝိဒ္ဓသု၊ အသိပညာမရှိဘဲလျက်။ မုနိ၊ မုနိမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောစပဏ္ဍိတော၊ အကြင် ပညာရှိသည်လည်း။ တုလံ၊ ချိန်ကို။ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍။ ဌိတောဝ၊ တည်သောသူကဲ့သို့။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝရံ၊ မြတ်သောသီလက္ခန္ဓစသောကျေးဇူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။

ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်၏။ သသောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်။ မုနိ၊ မည်၏။ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ မုနိ၊ မည် သနည်း။ (ထည့်)၊ တေန၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုမှရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သောပဏ္ဍိတော၊ သည်။ မုနိ၊ မည်၏။ ယော၊ အကြင်လူသည်။ လောကေ၊ ဤ။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အတ္တဟိတ- ပရဟိတ၊ ပစ္စုပ္ပန်-သံသရာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာအကျိုးတို့ကို။ မုနာဟိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ မုနိ၊ ယူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၁-အရိယဗာဠိသိက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သံဃာအပေါင်း ခြံရံလျက် ဆွမ်းခံကြွတော်မူ၍ အထွက်တွင် အရိယအမည်ရှိသောသူသည် ငါးမျှား၍နေ၏။ အနီးသို့ရောက်လျှင် ဘုရားရှင်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်စသော သာဝကတို့၏အမည်ကို မေးတော်မူ၍ ငါးမျှား သမားကိုလည်း သင့်အမည်ကားအသူနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ် ကား အရိယမည်၏ဟု လျှောက်ရာတွင် ရပ်တော်မူ၍....

၂၇၀။ န တေန အရိယော ဟောတိ၊ ယေန ပါဏာနိ ဟိံသတိ။
အဟိံသာ သဗ္ဗပါဏာနံ၊ အရိယောတိ ပဝုစ္စတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ငါးမျှားသမားသောတာပန်တည်လေ၏။

ယေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ပါဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဟိံသတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ တေန၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်း အကြောင်းကြောင့်။ အရိယော၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ သဗ္ဗပါဏာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ အဟိံသာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်။ အရိယောတိ၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၂-သမ္မဟုလသီလာဒိသမ္ဗန္ဓဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သီလရှိကုန်သော၊ စုတင်ဆောက်တည်ကုန်သော၊ မဟုဿတများကုန်သော၊ တောကျောင်း နေကုန်သော၊ အနာဂါမ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ် ခံခက်သည်မဟုတ် ယူလိုသောခဏ၌ရအံ့သည်မချွတ်ပြီဟုလျှောက်ရာတွင် ထိုရဟန်းတို့ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၇၁။ န သီလဗ္ဗတ မတ္တေန၊ ဗာဟုဿစ္စေန ဝါ ပန။
 အထဝါ သမာဓိ လာဘေန၊ ဝိဝိတ္တ သယနေန ဝါ။

၂၇၂။ ဖုဿမိ နေက္ခမံ သုခံ၊ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ။
 ဘိက္ခု ဝိဿာသ မာပါဒိ၊ အပတ္တော အာသဝက္ခယံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းတို့ ရဟန္တာဖြစ်လေ ကုန်၏။

သီလဗ္ဗတမတ္ထေန၊ သီလ အကျင့်ရှိကာမျှဖြင့်၎င်း။ ဗာဟုဿစ္စေန ဝါပန၊ အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်၎င်း။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သမာဓိလာဘေနဝါ၊ သမာဓိတရားကိုရကာမျှဖြင့်၎င်း။ ဝိပိတ္တသယနေန ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေကာမျှဖြင့်၎င်း။

အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုထုဇဉ်တို့ မမှီဝဲအပ်သော။ နေက္ခမံ သုခံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ဖုဿာမီတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၎င်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ အပတ္တော၊ မရောက်သည်ရှိသော်။ ဝိဿာသံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ အကျုံးဝင်ခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်၏။ ။ပြီး၏။

ဓမ္မဌဝဂ္ဂေါ ကျေနဝိသတိမော၊

၂၀-မဂ္ဂဝဂ်

၂၀၃-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဤမည်သော လမ်းခရီးကားကောင်း၏။ ဤမည်သောလမ်းခရီးကား မကောင်းစသည် ဖြင့်ခရီးစကားကိုပြော၍ နေကြကုန်သော ရဟန်းငါးရာတို့ကို ဆုံးမတော် မူခြင်းငှာ....

၂၇၃။ မဂ္ဂါနံ ဌာနီကော သေဋ္ဌော၊ သစ္စာနံ စတုရော ပဒါ။

ဝိရာဂေါ သေဋ္ဌော ဓမ္မာနံ၊ ဋီပဒါနဉ္စ စက္ခုမာ။

၂၇၄။ ဧသေဝ မဂ္ဂေါ နတ္ထညော၊ ဒဿနဿ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

ဧတဉ္စိ တုဗ္ဗေ ပဋိပဇ္ဇေ၊ မာရဿေတံ ပမောဟနံ။

၂၇၅။ ဧတဉ္စိ တုဗ္ဗေ ပဋိပန္နာ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထ။

အက္ခာတော ဝေါ မယာ မဂ္ဂေါ၊ အညာယ သလ္လကန္တနံ။

၂၇၆။ တုဗ္ဗေဟိ ကိစ္စ မာတပ္ပံ၊ အက္ခာတာရော တထာဂတာ။

ပဋိပန္နာ ပမောက္ခန္တိ၊ ဈာယိနော မာရဗန္ဓနာ။

ဤလေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းတို့ ရဟန္တာဖြစ်လာ ကုန်၏။ ။(ဒုတိယဂါထာ သာမည)။

မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်တို့တွင်။ အဌာနီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့တွင်။ စတုရောပဒါ၊ လေးပုဒ်ရှိသော

အရိယသစ္စာတို့သည်။ သေဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့တွင်။
ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်။ သေဌာ၊ ၏။ ဒွိပဒါနံ၊
အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သူတို့တွင်။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါး ရှိတော်
မူသော ဘုရားရှင်သည်။ သေဌာ၊ ၏။

ဒဿနဿ၊ အယူ၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှာ။ ဧသေဝ၊ ဤမဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးသည်သာလျှင်။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးမည်၏။ အညော၊ တပါးသောခရီး
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေဉ္စိတေဝေ၊ ဤမဂ္ဂင်ခရီးကိုသာလျှင်။ တုမှေ၊
သင်တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇေ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဧတံ၊ ဤမဂ္ဂင်ခရီးသည်။
မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏။ ပမောဟနံ၊ တွေဝေရာတည်း။

တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတံ၊ ဤအရိယမဂ် တည်းဟူသောခရီးသို့။
ပဋိပန္နာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။
ကရိဿထ၊ ပြုရကုန်လတ္တံ့။ သဗ္ဗကန္တနံ၊ ရာဂစသောငြောင့်တို့ကိုနုတ်ရာ
ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော
ခရီးကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မယာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ဟောအပ်ပြီ။

တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အာတပ္ပံ၊ လုံ့လကို။ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်၏။ တထာ
ဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အက္ခာတာရော၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပဋိပန္နာ၊
ကျင့်ကုန်သော။ ဈာယိနော၊ လက္ခဏာရေးကို ရှုကုန်သောသူတို့သည်။
မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ်မင်းအနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ပြီး၏။

၂၀၄-၅-၂၀၆-လက္ခဏတ္ထယ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အနိစ္စလက္ခဏာကို
ရှုကုန်သောရဟန်းငါးရာတို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၇၇။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။

အထ နိဗ္ဗန္တတိ ဒုက္ခေ၊ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

ဤဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။ဒုက္ခလက္ခဏာကို ရှုကုန်သောရဟန်း
ငါးရာတို့အား....

၂၇၈။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။

အထ နိဗ္ဗန္တတိ ဒုက္ခေ၊ သေ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။အနတ္တ လက္ခဏာကို ရှုကုန်သော ရဟန်း
ငါးရာတို့အား....

၂၇၉။ သဗ္ဗေ ဓမ္မော အနတ္တာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ဗဿတိ။
အထ နိဗ္ဗန္တတိ ဒုက္ခေ၊ သေမဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။

ကိုဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ အကြောင်းတရားလေးပါး
တို့သည် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရား တို့သည်။
အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပညာယ၊
ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌။
ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌။ နိဗ္ဗန္တတိ၊ ပြီးငွေ့၏။ သေဇေသော၊ ဤသို့
ပြီးငွေ့ခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်ခြင်း၏။ မဂ္ဂေါ၊
အကြောင်းတည်း။

သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ယဒါ၊ ၌။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ အထ၊ ထိုသို့
မြင်သောအခါ၌။ ဒုက္ခေ၊ ၌။ နိဗ္ဗန္တတိ၊ ၏။ သေဇေသော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊
၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။

သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ ခန္ဓာငါးပါး တရားတို့သည်။ အနတ္တာ၊
ကိုယ်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒါ၊ ၌။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။
အထ၊ ၌။ ဒုက္ခေ၊ ၌။ နိဗ္ဗန္တတိ၊ ၏။ သေဇေသော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ၏။
မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။

အစဂါထာ တလုံးလွန်၊ နိဗ္ဗန္တတိဟု-ဒီဃ။ ။နိဗ္ဗာန်သည် နိစ္စသုခ
မည်၏ဟု နိစ္စသုခစင်စစ်ကိုရှာသော် ရသကဲ့သို့ အတ္တ စင်စစ်ရှာ၍မရ
ကောင်း။ နိဗ္ဗာန်လည်း အနတ္တပင်တည်း။ အတ္တဟူသည်ကား အနတ္တ
စင်စစ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး၌ အတ္တဟု စွဲလမ်းအားကြီး၍ သမင်
ငယ်သည် ကျားကို အမိထင်မှားသကဲ့သို့ ထင်မှားခြင်းတည်း။ ထို့
ကြောင့် အဆုံးဂါထာ၌ “သဗ္ဗေ ဓမ္မော အနတ္တာတိ”ဟု ဟောတော်
မူသည်။ ။ထိုသို့နိဗ္ဗာန် အနတ္တ ဖြစ်ငြားသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို
ပုထုဇဉ်တို့ အရာမဟုတ်သောကြောင့် အတ္တဟု စွဲလမ်းသူမရှိ။ ခန္ဓာ
ငါးပါးကိုသာ အတ္တဟုစွဲလမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍စွဲလမ်းအပ်သော ခန္ဓာ
ငါးပါး၏သာလျှင် အနတ္တအဖြစ်ကို ပြတော်မူသည်ဟု နှလုံးထား၍
“သဗ္ဗေ ဓမ္မောတိပဉ္စက္ခန္ဓာ ဝေ အမိပ္ပေတာ” ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ
ဘွဲ့တော်မူသည်။ ပြီး၏။

၂၀၇-ပဓာနကမ္မိကတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

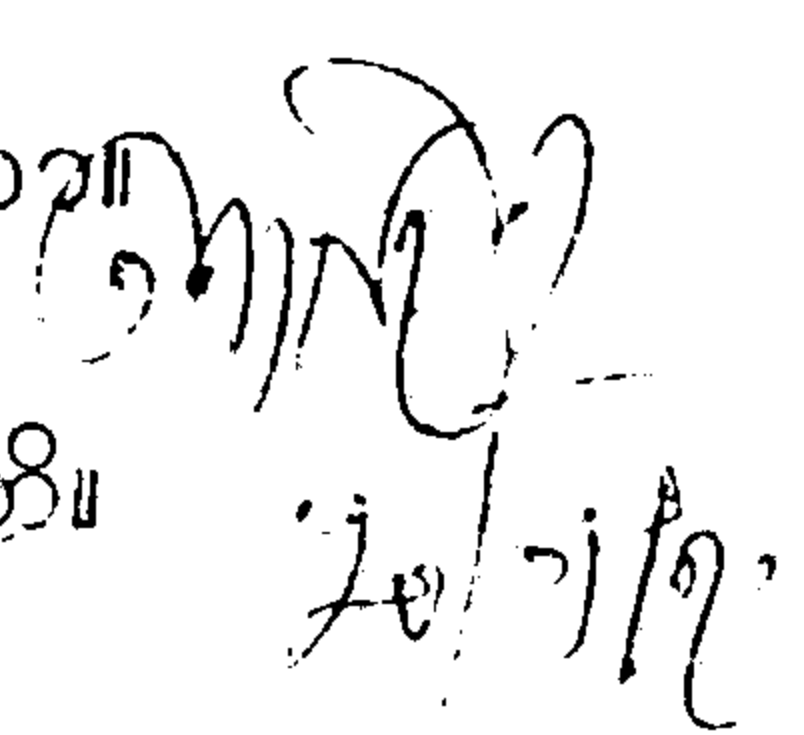
ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသော အခါ သာဝတ္ထိမြို့မှ အမျိုးသား ငါးရာတို့သည် ရဟန်းပြု၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း ခြင်းငှာ တောကျောင်းဝင်ကုန်၏။ တိဿအမည်ရှိသော ပျင်းရိသော ရဟန်း တသောက်ကား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် ကျန်ရစ်၏။ တောကျောင်း နေသော ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်၍ ဘုရားအထံသို့ ပြန်လာ ကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုရဟန်းတို့အား ချီးမွမ်းတော်မူ၍ ပျင်းရိသော ရဟန်းသည် ဘုရားရှင်အချီးမွမ်းကိုခံရသော အဘော်ရဟန်းတို့ကိုမြင်မှ အားဟက်၍ မဂ်ဖိုလ်ကို ရလို သောကြောင့် တညဉ့်လုံး စကြံသွား၍ အားထုတ်ရာတွင် ကျောက်ဖျာ ပေါ်၌လဲ၍ ပေါင်ကျိုး လေ၏။ ဤ အကြောင်းကိုကြားတော်မူ၍ တရားဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၂၀၈။ ဥဋ္ဌာနကာလမ္ပိ အနုဋ္ဌဟာနော၊

ယုဝါဗလီ အာလသိယံ ဥပေတော။

သမ္ပန္နသင်္ကပ္ပမနော ကုသိတော၊

ပညာယ မဂ္ဂံ အလသော န ဝိန္ဒတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဥပဇာတိ။ ကုသိတောဟု-ဒီဃ။ အသမ္ပန္န သင်္ကပ္ပမနော ဟူ၍လည်း ဇေတ္တရှိ ရ၏။ မပြည့်စုံသော-ဟုပေး။

ဥဋ္ဌာနကာလမ္ပိ၊ ထကြွသင့်သောကာလ၌။ အနုဋ္ဌဟာနော၊ မထ ကြသော။ ယုဝါဗလီ၊ ပျိုမျစ်နုထွားခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်လျက်။ အာလသိယံ၊ ပျင်းရိသော အဖြစ်သို့။ ဥပေတော၊ ရောက်ထသော။ သမ္ပန္နသင်္ကပ္ပမနော၊ ပြည့်စုံသောစိတ်အကြံရှိထသော။ ကုသိတော၊ ဝီရိယ မရှိထသော။ အလသော၊ ပျင်းရိသောသူသည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ နဝိန္ဒတိ၊ မရ။ ။ပြီး၏။

၂၀၈-သူကရပေတ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ ကဿပဘုရား သာသနာတော်၌ ရဟန်းနှစ်ပါးကွဲပြားအောင် ကုန်းကိုက်ခွဲယူသော မကောင်းမှုကြောင့် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ ဝက်ပြိတ္တာဖြစ်၍ ခံနေရသည်ကို အကြောင်းပြု၍....

၂၀၁။ ဝါစာနုရက္ခိ မနဿာ သုသံဝုတော၊
 ကာယေန စ နာကုသလံ ကယိရာ။
 ဧတေ တယော ကမ္မပထေ ပိသောဓယေ၊
 အာရာဓယေ မဂ္ဂ မိသိပ္ပဝေဒိတံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဥပဇာတိ)။

ဝါစာနုရက္ခိ၊ နှုတ်ကိုအစဉ်စောင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မနဿာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။ နကယိရာ၊ မပြုရာ။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဧတေကမ္မပထေ၊ ထိုကမ္မပထတို့ကို။ ပိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဣသိပ္ပဝေဒိတံ၊ ဘုရားရှင်တို့ဟော အပ်သော။ မဂ္ဂ၊ မဂ်ကို။ အာရာဓယေ၊ ပြီးစေရာ၏။ ။(ရာဇ-သာဓ-သံသိဒ္ဓိယံ၊ ဓာတ်နက်)။ ။ပြီး၏။

၂၀၉-ပေါဠိလထွေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းငါးရာ စာပို့ချသော ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်သော ပေါဠိလမထေရ်ကို “တုစ္ဆပေါဠိလမောဃပေါဠိလ”ဟု ခေါ်တော်မူရာတွင် ထိုမထေရ်သည် ထိတ်လန့်ခြင်း ဖြစ်၍ဂိုဏ်းသံဃာကိုစွန့်ခွါ၍တောကျောင်းဝင်ပြီးလျှင်ရဟန္တာသာမဏေငယ်၏အထံ၌ လက်အုပ်ချီ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုတောင်း၏။ သာမဏေငယ်လည်း မာန်ကျအောင် ပြုပြီးလျှင် ခြောက်ပေါက်ရှိသော တောင်ပို့၌ တပေါက်ဖြင့် ဖွတ်ဝင်၍ သွားသည်ရှိသော် ငါးခုသော အပေါက်တို့ကို ပိတ်၍ဝင်သော အပေါက်ဖြင့် ထွက်လာသောဖွတ်ကို ဘမ်းလေ့ဟု ကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းပေး၏။ ရှင်ပေါဠိလလည်း ပရိယတ္တိဉာဏ် ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမျှလောက်ဖြင့်သိ၍ ရဟန်းတရားကိုအားထုတ်ရာတွင် ဘုရားရှင်လည်း ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ကော်မှ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်လျက် ရှင်ပေါဠိလ၏အနီးတွင် ရပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍....

၂၀၂။ ယောဂါ ဝေ ဇာယတေ ဘူရိ၊ အယောဂါ ဘူရိသင်္ခယော။
 ဧတံ ဒွေဓာပထံ ဥ တွာ၊ ဘဝါယ ပိဘဝါယစ။
 တထတ္ထာနံ နိဝေသေယျ၊ ယထာ ဘူရိ ပဝဇုတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ပေါဠိလမထေရ် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ယောဂါ၊ လုံ့လပြုခြင်းကြောင့်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဘူရိ၊ ပညာသည်။
ဇာယတေ၊ ပွား၏။ အယောဂါ၊ လုံ့လမပြုခြင်းကြောင့်။ ဘူရိသင်္ခယော၊
ပညာ၏ကုန်ခန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝါယစ၊ ပညာပွားခြင်း၏
၎င်း။ ဝိဘဝါယစ၊ ပညာဆုတ်ခြင်း၏၎င်း။ ဧတံဒွေဓာပထံ၊ ဤနှစ်ဖြာသော
ခရီးကို။ ဥတွာ၊ သိပြီး၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘူရိ၊
ပညာသည်။ ပဝခုတိ၊ တိုးပွား၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ အတ္တာနံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ နိဝေသေယျ၊ ဘာဝနာ၌သွင်းထားရာ၏။ ။ပြီး၏။

၂၁၀ သမ္မဟုလမဟလ္လကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အလုပ်အကျွေး
ဒါယိကာမသေ၍ တသလျက်ငိုကြွေးကြကုန်သော ဟောထွက်ရဟန်းကြီး
ငါးရာတို့ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၀၃။ ဝနံ ဆိန္ဒထ မာရက္ခံ၊ ဝနတော ဇာယတေ ဘယံ။
ဆေတွာ ဝနဉ္စ ဝနထဉ္စ၊ နိဗ္ဗနာ ဟောထ ဘိက္ခဝေါ။

၂၀၄။ ယာဝ ဟိ ဝနထော န ဆိန္ဒတိ၊
အနုမတ္ထောပိ နရဿ နာရိသု။
ပဋိဗဒ္ဓ မနောဝ တာဝ သော၊
ဝစ္ဆော ခီရပကောဝ မာတရိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရဟန်းကြီး ငါးရာတို့သည် သောတာပန်
ဖြစ်ကုန်၏။

နောက်ဂါယာ ဝေတာလီ။ ။ယာဝ၌ ဝနံ နဆိန္ဒတိ ဟူ၍လည်းရှိ၏။
နာရိသုဟု ရဿ။

ဝနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောတောကို။ ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကုန်လေ့။ ရက္ခံ၊
ပြုကတွေ့သစ်ပင်ကို။ မာဆိန္ဒထ၊ မဖြတ်ကုန်လင့်။ ဝနတော၊ တဏှာတည်း
ဟူသော တောကြောင့်။ ဘယံ၊ အပါယ် အစရှိသော ဘေးသည်။
ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ဝနံ၊ သစ်ပင်ကြီးနှင့်တူသောကြီးသော တဏှာကို၎င်း။
ဝနထဉ္စ၊ သစ်ပင်ငယ်နှင့်တူသော ငယ်သော တဏှာကို၎င်း။ ဆေတွာ၊
ဖြတ်၍။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နိဗ္ဗနာ၊
တဏှာဟူသော တောချုံကင်းကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ့။ ။
ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ (ဟိကား နိပါတ်)။ နရဿ၊ သောကျားအား။

နာရီသု၊ မိန်းမတို့၌။ အနုမတ္တောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ ဝနထော၊ တဏှာဟူသော တောသည်။ နဆိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဒီရပကော၊ နို့မကွာသေးသော။ ဝစ္ဆော၊ နွားငယ်သည်။ မာတရိ၊ အမိနွားမသို့။ ဥပဂတောဇုဝ၊ ကပ်သကဲ့သို့။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပဋိဗဒ္ဓမနောဝ၊ ကပ်ငြိသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ သံသာရံ၊ သံသရာသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၁၁-သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မိမိသဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တယောက်ကား အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေး၍ စီးဖြန်းစေသော်လည်း တရားအထူး မရနိုင်သောကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဘဝငါးရာ ရှေ့ပန်းထိမ်သည် ဖြစ်ဘူးသည်ကိုမြင်တော်မူ၍ ပဒုမာကြာပွင့်ကိုပေး၍ “လောဟိတံ-လောဟိတံ” ဟု စီးဖြန်းစေရာတွင် သမာပတ်ရှစ်ပါး အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးကိုရ၏။ ကြာပွင့် ညှိုးနွမ်းသည်ကိုမြင်၍ အနိစ္စလက္ခဏာကိုရှု၏။ ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်မူရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍....

၂၀၅။ ဥစ္ဆန္တ သိနေဟ မတ္တနော၊ ကုမုဒံ သာရဒိကံဝ ပါဏိနာ။

သန္တိ မဂ္ဂမေဝ ဗြူဟယ၊ နိဗ္ဗာနံ သုဂတေန ဒေသိတံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဝေတာလိဂါထာ

သာရဒိကံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ဖြစ်သော။ ကုမုဒံ၊ ကုမုဒြာကြာလက်ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဆိန္ဒတိဇုဝ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းတဏှာကို။ ဥစ္ဆန္တ၊ ဖြတ်လေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ သုဂတေန၊ မြတ်ဘုရားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေသိတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တိမဂ္ဂမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂင်ကိုသာလျှင်။ ဗြူဟယ၊ ပွားလေ့။ ။ပြီး၏။

၂၁၂-မဟာနေဝါဏိဇ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ ဗာရာဏသီမှ သာဝတ္ထိသို့ အဝတ် ပုဆိုး ရောင်းခြင်းငှာလာသော မဟာနေကုန်သည်

သည် ကုန်မစွန့်သောကြောင့် သာဝတ္ထိတွင်ပင် ဆောင်းလ နွေလ မိုးလ ပတ်လုံး နေဦးအံ့ဟုကြံ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ် ထိုကုန်သည် အကြံကို သိတော်မူ၍ ပြီးတော် မူသည်။ ပြီးတော် မူသော အကြောင်းကို ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်သည်တွင် အာနန္ဒာ ဤမဟာဓန ကုန်သည်သည် ခုနစ်ရက်လည်လျှင်သေမည်ဖြစ်လျက် အန္တရာယ်ကိုမသိ။ ဆောင်းလ နွေလ မိုးလပတ်လုံး ဤအရပ်တွင် နေအံ့ကြံလေသည်ဟု မိန့်တော်မူရာ ရှင်အာနန္ဒာသည် အကြောင်းကို ကုန်သည်အားပြော၏။ ကုန်သည်လည်း ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားအမှူးရှိသောသင်္ဃာကိုပင့်၍ ဆွမ်းကျွေး၏။ ဘုရားရှင်သည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် အနုမောဒနာ ပြုခြင်းငှာ....

၂၀၆။ ဣမ ဝဿံ ဝသိဿာမိ၊ ဣမ ဟေမန္တ ဂိမိသု။
ဣတိ ဗာလော ဝိစိန္တေတိ၊ အန္တရာယံ န ဗုဇ္ဈတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဂိမိသု ဟု ရသေ့)။ ။မဟာဓန ကုန်သည်သည် သောတာပန်ဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်လည်လျှင် ဦးယဉ်းခေါင်းခဲနာဖြင့် စုတေ၍ တုသိတာနတ်ပြည်၌ဖြစ်လေ၏။

ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဝဿံ၊ မိုးလပတ်လုံး။ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ ဟေမန္တဂိမိသု၊ ဆောင်းလ နွေလတို့၌။ ဝသိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဝိစိန္တေတိ၊ အထူးကြံ၏။ အန္တရာယံ၊ အသက်၏အန္တရာယ်ကို။ နဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။ ။ပြီး၏။

၂၁၃-ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ သားငယ်သေသည်ကို ကုပါဟု လျှောက်လာသော ကိသဂေါတမိကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၀၇။ တံ ပုတ္တပသု သမ္ပတ္တံ၊ ဗျာသတ္တ မာနသံ နရံ။
သုတ္တံ ဂါမိ မဟောသောဝ၊ မစ္စ၊ အာဒါယ ဂစ္ဆတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ကိသဂေါတမိ သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ပုတ္တပသုသမ္ပတ္တံ၊ သမီး၊ သား၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ဥစ္စာတို့ဖြင့် ယစ်သော ဝါ' မေ့လျော့သော။ ဗျာသတ္တမာနသံ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာသောစိတ်ရှိသော။

တံနရံ၊ ထိုလူကို။ မဟောဃော၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။ သုတ္တံဂါမံ၊
အိပ်ပျော်သောတရုာလုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိဇုဝ၊ သွားသကဲ့သို့။
မစ္စ၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏။ ။ပြီး၏။

၂၁၄-ပဋ္ဌာစာရီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ သားငယ်နှစ်ယောက်
လင် အမိ အဘ မောင်တို့ သေဆုံးခြင်းကြောင့် အဝတ်မကပ် ရူးသွပ်
ခြင်းသို့ရောက်သော ပဋ္ဌာစာရီကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၀၈။ န သန္တိ ပုတ္တာ တာဏာယ၊ န ပိတာ နာပိ ဗန္ဓဝါ။
အန္တကေနာ မိပန္နဿ၊ နတ္ထိ ဉာတိသု တာဏတာ။

၂၀၉။ ဧတ မတ္ထဝသံဥ တွာ၊ ပဏ္ဍိတော သီလသံဝုတော။
နိဗ္ဗာနဂမနံ မဂ္ဂံ၊ ခိပ္ပမေဝ ပိသောဓယေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ ပဋ္ဌာစာရီ သောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

တာဏာယ၊ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ။ ပုတ္တာ၊ သားသမီး
တို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ ပိတာပိ၊ မိဘတို့သည်လည်း။ န သန္တိ၊ ကုန်။
ဗန္ဓဝါပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း။ န သန္တိ၊ ကုန်။ အန္တကေန၊
သေမင်းယုတ်သည်။ အမိပန္နဿ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဉာတိသု၊
ဆွေမျိုးတို့၌။ တာဏတာ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်အံ့သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဧတမတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ သီလသံဝုတော၊ သီလကိုစောင့်စည်းလျက်။ နိဗ္ဗာနဂမနံ၊
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာ
သာလျှင်။ ပိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

မဂ္ဂဝဂ္ဂေါဝိသတိမော။

၂၁-ပကိဏ္ဍကဝဂ်

၂၁၅-အတ္တနောပုဗ္ဗကမ္မ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ လွန်လေပြီးသော
ဘဝကတတ္တသိုလ်ပြည်၌ သင်္ခပါလပုဏ္ဏား ဖြစ်တော်မူ၍ သုသီမပစ္စေက

ဗုဒ္ဓ၏စေတီတော်၌ မြက်သုတ်သင်ခြင်း၊ ဘဲဖြူခင်းခြင်း၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို ပြုခဲ့သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ အနာဘေး၊ ဘီလူးဘေးရောက်သော ဝေသာလီပြည်သို့ ရတနသုတ်ကို ဟောခြင်းငှာ ကြွတော်မူသည်တွင် ရှစ်ယူဇနာရှိသောခရီး၌ ငွေအဆင်းရှိသော သံယိုခင်း၍ ပုဆိပ်နူးကျွံနစ်မျှရှိသော ပန်းမွှေရာကို ခင်းလျက် မရေတွက်နိုင်သော ငှက်ပျောပင်စိုက်ခြင်း၊ ရာဇမတ်ကာခြင်း၊ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ စိုက်ခြင်း၊ တယူဇနာလျှင် တကျောင်းတကျောင်းဆောက်လျက် ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ နိုင်ငံ၌ ဘုရားရှင်မှာ ထီးဖြူနှစ်ချက် ရဟန္တာငါးရာမှာ တချက်စီ လိစ္ဆဝီမင်းနိုင်ငံ၌ ဘုရားရှင်မှာ ထီးဖြူလေးချက် ရဟန္တာ ငါးရာမှာ နှစ်ချက်စီကျောင်းတော်သို့ ပြန်တော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းနိုင်ငံ၌ ဘုရားရှင်မှာ ထီးဖြူရှစ်ချက် ရဟန္တာငါးရာမှာ ထီးဖြူလေးချက်စီပူဇော်ခြင်း၊ တယူဇနာကျယ်သော ဂင်္ဂါမြစ်လှိုင်းတံပိုးမရှိ၊ ကြာမျိုးငါးပါးတို့သည် အပြည့်ဘင်းကျမ်း၊ ဆန်းကြယ်စွာ ပွင့်ခြင်း၊ ရွှေလှေ ငွေလှေ ပတ္တမြားလှေ ငါးရာဘို့ဖြင့် နဂါးတို့ပူဇော်ခြင်း၊ မရေမတွက် နိုင်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ဖြင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့ပူဇော်ခြင်းကို ရဟန်းတို့အံ့ဩချီးမွမ်း၍ နေကြသည်တွင် ချစ်သားတို့ ငါး-ဘုရားသည်ရှေးသင်္ခပါလပုဏ္ဏားဖြစ်စဉ် ကာလ အနည်းငယ်ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကြောင့် များစွာသော အကျိုးဖြစ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ကြီးကျယ်သော ချမ်းသာကို အလိုရှိသောသူသည် အနည်းငယ်မျှသော ချမ်းသာကို စွန့်ရာသလျှင် ကကည်းဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၉၀။ မတ္တာ သုခ ပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေ စေ ဝိပုလံ သုခံ။
စဇေ မတ္တာသုခံ ဓီရော၊ သမ္ပဿံ ဝိပုလံ သုခံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

မတ္တာသုခပရိစ္စာဂါ၊ အနည်းငယ်သော ချမ်းသာကိုစွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဝိပုလံ သုခံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသောချမ်းသာကို။ စေပဿေ၊ အကယ်၍ ရအံ့သည်ကို မြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝိပုလံ သုခံ၊ ကြီးကျယ် ပြန့်ပြောသော ချမ်းသာကို။ သမ္ပဿံ-သမ္ပဿန္တော၊ မြင်သော။ ဓီရော၊ ဗညာရှိသည်။ မတ္တာသုခံ၊ အနည်းငယ်သောချမ်းသာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

၂၁၆-ကုက္ကုဒုဏ္ဏခါဒိကာ ဝတ္ထု

ဇောဘဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါလူမ ကြိုက်မဖြစ်သော
ဘဝ၊ ကြွက်၊ ကြောင်မ ဖြစ်သောဘဝ၊ သစ်မ သမင်မဖြစ်သောဘဝ၊
လူမ ဘီလူးမဖြစ်သော ဘာတို့၌ တယောက်၏သားကို တယောက်စား၍
ရန်ငြိုး ခွဲလျက် လာကြသော လူမိန်းမနှင့် ဘီလူးမကို ဆုံးမတော်
မူခြင်းငှာ....

၂၉၁။ ပရဒုက္ခပ္ပဒါနေနံ၊ အတ္တနော သုခ မိစ္ဆတိ။

ဝေရ သံသဂ္ဂ သံသဋ္ဌော၊ ဝေရာ သော န ပမုစ္စတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။လူမိန်းမ သောတာပန်ဖြစ်၍ ဘီလူးမသရဏဂုံ
တည်လေ၏။

ပရဒုက္ခပ္ပဒါနေနံ၊ သူဟပါးအား ဆင်းရဲကို ပေးသဖြင့်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ မိစ္ဆတိ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သော ပုဂ္ဂလော၊
သည်။ ဝေရသံသဂ္ဂသံသဋ္ဌော၊ ရန်သူနှင့်ရောရှက်ခြင်းဖြင့် ရောရှက်သည်
ဖြစ်၍။ ဝေရာ၊ ရန်မှ။ န ပမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ။ပြီး၏။

၂၁၇-ဘဒ္ဒိယာနံ ဝတ္ထု

ဘဒ္ဒိယမြို့ကိုအမှီပြုတဲ့ မုလေးတော၌ နေတော်မူသောအခါ ဘိနင်ကို
မလှလှကြောင်း တန်ဆ ဆင်၍ နေကြကုန်သော ဘဒ္ဒိယ ရဟန်းတို့ကို
ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၂၉၂။ ယဉှိ ကိစ္စံ၊ အပ္ပဝိဒ္ဓံ၊ အကိစ္စမ္ပနံ ကယိရတိ။

ဥန္နုဠာနံ ပမတ္တာနံ၊ ဟေသံ ဝဇုန္တိ အာသဝါ။

၂၉၃။ ယေသဉ္စ သုသမာရဒ္ဓါ၊ နိစ္စံ ကာယဂတာ သတိ။

အကိစ္စံ တေ န သေဝန္တိ၊ ကိစ္စေ သာတစ္စကာရိနော။

သတာနံ သမ္ပဇာနာနံ၊ အတ္ထံ ဝန္တန္တိ အာသဝါ။

ဤနှစ်ဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းတို့သည် သောတာပန်
ဖြစ်ကုန်၏။ (ဟိကားနိပါတ်)။

ယံ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့၏ ပြုဘွယ်
ဖြစ်သော သီလဝေဒါခြင်း၊ ဟောကျောင်းနေခြင်း၊ ဂုဟင်ဆောင်ခြင်း၊
တာဝနာ၌ မွေ့လျော်ခြင်း အမှုတို့ကို။ အပ္ပဝိဇ္ဇံ၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ အနိစ္စဗျာဒိဒံ၊
ရဟန်းတို့ပြုဘွယ်မဟုတ်သော သမိတ်၊ ဘိနပ်၊ ဟင်္ကီ၊ လန်ဖာဆင်ခြင်း
အမှုတို့ကား။ ကယိရတိ၊ ပြုငြားအံ့။ ဥန္တုဉာနံ၊ မာနဟူသော ကျူကို
ထောင်ကုန်သော။ ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့ကုန်သော။ ဂတသံဘိက္ခုနံ၊
ထိုရဟန်းတို့အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

ယေသဉ္စ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ အားကား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ကာယဂတာ၊
ကိုယ်၌ အဘန်တလဲလဲရှုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော။ ယဟိ၊ သတိကို။
သုသမာရဒ္ဒါ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်၏။ ဟေ ဘိက္ခု၊ ထို ကာယ
ဂတာသတိကို အားထုတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အကိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့
ကိစ္စမဟုတ်သော ဗာဟိရအမှုကို။ န သေပန္နိ၊ မမှီဝဲကုန်။ ကိစ္စေ၊ ရဟန်းတို့
ကိစ္စ၌။ သာတစ္စကာရိနော၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိကုန်၏။ ယထာနံ၊ သတိရှိကုန်
သော။ သမ္ပဇာနာနံ၊ အမြော်အမြင်ရှိကုန်သော။ ဟေသံဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။
အာသဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ပြီး၏။

၂၁၈-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ များစွာသော
အာဂန္တုရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်အထံ၌ ရိသေ့စွာနေကုန်၏။ ဘုရားရှင်
သည် အာဂန္တု ရဟန်းတို့၏ စရိုက်ကို သိတော်မူ၍ အနီး၌ ရှိသော
လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို ပြတော်မူ၍ ဤရဟန်းသည် အမိအဘတို့ကို
သတ်၍ ဆင်းရဲကင်း၏ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဥဇုကမဟုတ် ဝက်ဂုဏ် ဥပစာရ
နေယျတ္ထဖြစ်သော....

၂၉၄။ မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ၊ ရာဇာနော ဒွေ စ ခတ္တိယေ။

ရဋ္ဌံ သာနုစရံ ဟန္တာ၊ အနိဿော ယာတိ မြာဟ္မဏော။

၂၉၅။ မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ၊ ရာဇာနော ဒွေ စ သောတ္တိယေ။

ဝေယျတ္ထ ပဉ္စမံ ဟန္တာ၊ အနိဿော ယာတိ မြာဟ္မဏော။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။အာဂန္တု ရဟန်းတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်လေကုန်၏။

မာတရံ၊ အဒိန္ဒတူသောတဏှာကို၎င်း။ ပိတရံ၊ အဘနှင့် တူသောမာနကို၎င်း။ ခတ္တိယေ၊ ရေမြေသေဌ်နှင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ စ ရာဇာနော၊ မင်းနှစ်ယောက်နှင့် တူသော သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိတို့ကို၎င်း။ ဟန္တာ၊ သတ်သောကြောင့်။ သာနုစရံ၊ အခွန်သိမ်းတတ်သော အမတ်နှင့် တကွသော။ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်ရွာ၊ တိုင်းကား တဆွဲနှစ်ပါးသော အာယတနကို။ ဟန္တာ၊ သတ်သောကြောင့်။ အနိဗော၊ ဆင်းရဲ ကင်းသော။ မြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ယာတိ၊ ဖြစ်၏။

မာတရံ၊ ကို၎င်း။ ပိတရံ၊ ကို၎င်း။ ဒွေ စ ရာဇာနော၊ သဿတဒိဋ္ဌိ-ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မင်းနှစ်ပါး တို့ကို၎င်း။ ဒွေ စ သောတ္တိယေ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ပုဏ္ဏား နှစ်ယောက်တို့ကို၎င်း။ ဟန္တာ၊ သတ်သောကြောင့်။ ဝေယျုပ္ပပဉ္စမံ၊ ကျားရဲသော ခရီးနှင့် တူသော ပိစိကိစ္ဆာလျှင် ငါးခုမြောက်ရှိသော နိဝရဏကို။ ဟန္တာ၊ သတ်သောကြောင့်။ အနိဗော၊ ဆင်းရဲ ကင်းသော။ မြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ယာတိ၊ ဖြစ်၏။

“ယေယေ ဂဏုတ္တာ တေတေ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ပဝတ္ထိပါပုဏ္ဏေသုပိ” ဟူရကား ယာဓာတ်သည် ဂတိအနက်ရှိသောကြောင့် ပဝတ္ထိ အနက်၌လည်းဖြစ်၏။ “ဗျုပ္ပေါ စရတိ ဧတ္တာတိ ဝေယျုပ္ပေါ၊ ပထော” ကျားရဲသောခရီး ရစေ။ စရတိတဒ္ဓိတ်။ ဏပစ္စည်း။ မာယုန မာဂမောဌာနေ-သုတ်ဖြင့် ဝေယျာကရဏကဲ့သို့ စီရင်လေ။ ။ “ဝေယျုပ္ပေါ ပိယာတိ ဝေယျုပ္ပေါ၊ ပိစိကိစ္ဆာ” ကျားရဲသောအရပ်သို့သွားသောသူသည် ဘေးရန်ကိုကြောက်၍ ခရီးမတွင်သကဲ့သို့ ပိစိကိစ္ဆာရှိသော ရဟန်းသည်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းအမှုမတွင်၊ ထို့ကြောင့် ပိစိကိစ္ဆာသည် ကျားရဲသော ခရီးနှင့်တူသည်။ ။ “ဝေယျုပ္ပေါပဉ္စမံ ယဿ တန္တိ ဝေယျုပ္ပပဉ္စမံ” ဟု စီရင်လေ။ ။ ပြီး၏။

၂၁၉-ဒါရုသာကဋိကပုတ္တ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့အပသုသာန်၌အိပ်ပျော်သော လှည်းသမားသားကို ဘီလူးစားမည် ရှိရာတွင် “နမောဗုဒ္ဓဿ” ဟု ယောင်ယမ်း ကာမျှဖြင့် ဘီလူးမစားဝံ့ဘဲ မင်းစား

ဂေါတမသာဝကော၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ယေသံ၊ တို့အား။ ဒိဝါစ၊ ဌာသင်း။ ရတ္တောစ၊ ဌာသင်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
သံဃဂတော၊ သံဃာတော် ဂုဏ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော။ သတိ၊ သတိသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝကော၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ယေသံ၊ တို့အား။ ဒိဝါစ၊ ဌာသင်း။ ရတ္တောစ၊ ဌာသင်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
ကာယဂတော၊ ဆံပင်မွေးညှင်းစသော ကိုယ်အစုကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ သတိ၊
သတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝကော၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူ
တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ယေသံ၊ တို့အား။ ဒိဝါစ၊ ဌာသင်း။ ရတ္တောစ၊ ဌာသင်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အဟိံ
သာယ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သော။ မနော၊ စိတ်သည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝကော၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ယေသံ၊ တို့အား။ ဒိဝါစ၊ ဌာသင်း။ ရတ္တောစ၊ ဌာသင်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
ဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သော။ မနော၊
စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂေါတမသာဝကော၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူ
တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။
ပြီး၏။

၂၂၀-ဝဇ္ဇိပုတ္တကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်ကျောင်း၌ နေတော်မူသောအခါ ဝဇ္ဇိမင်း
ပွဲသဘင်ခံရာမှ တီးမှုတ်သံကိုကြား၍ ရဟန်းအဖြစ်၌ ငြီးငွေ့သော ဝဇ္ဇိ
ပုတ္တကရဟန်းတယောက်ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၃၀၂။ ဒုပ္ပဗုဒ္ဓံ ဒုရဘိရမံ၊ ဒုရာဝါသာ သရာ ဒုခါ။

ဒုက္ခော သမာနသံဝါသော၊ ဒုက္ခာနုပတိ တဒ္ဓဂူ။

တသ္မာ န စဒ္ဓဂူ န စ၊ ဒုက္ခာနုပတိတော သိယာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ ထိုရဟန်းသောတာပန်ဖြစ်လေ၏။

ဒုတိယပါဒ၌ ဇဂိုဏ်းအလိုငှာ ဒုခါ-ဟုသံယှက်မဲ့လျက်ရှိစေ။

ဒုပ္ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဒုရဘိရမံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌မွေ့လျော်နိုင်ခဲ့၏။
 ဃရာ၊ အိမ်၌။ ဒုရာဝဂါယာ၊ မကောင်းသော နေခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊
 ဆင်းရဲ၏။ အသမာနသံဝါသော၊ မညီမညွတ်နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊
 ၏။ အဒ္ဓဂ္ဂ၊ သံသရာခရီးအခွန်ကို သွားရခြင်းသည်။ ဒုက္ခာနုပတိတော၊
 ဆင်းရဲသို့ကျတတ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ အဒ္ဓဂ္ဂ၊ သံသရာခရီးအခွန်ကို
 သွားသည်။ နစသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဒုက္ခာနုပတိတော၊ ဆင်းရဲသို့ အစဉ်
 ကျသည်။ နစ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ။ပြီး၏။

၂၂၁-စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သွားလေရာရာ
 လာဘ်သပ္ပကာများစွာ ပေါများသော စိတ္တယူကြွယ်ကိုအကြောင်းပြု၍....

၃၀၃။ သဒ္ဓေါ သီလေန သမ္ပန္နော ယသော ဘောဂသမပ္ပိတော။

ယံယံ ပဒေသံ ဘဇတိ၊ တတ္ထတတ္ထေဝ ပူဇိတော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ သမ္ပန္နော၊
 ပြည့်စုံသောသူသည်။ ယသော၊ အကျော်အစောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘောဂ
 သမပ္ပိတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယံယံပဒေသံ၊ အကြင်အကြင်
 အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်။
 ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၂၂-စူဠသုဘဒ္ဒါ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အနာယဝိဏ်
 သေဌေးသမီး စူဠသုဘဒ္ဒါသည် သာဝတ္ထိပြည်မှ ယူဇနာ တရာနှစ်ဆယ်
 ကွာသော ဥဂ္ဂမြို့၌ ဥဂ္ဂသေဌေးသားနှင့် အိမ်သင့်၏။ ယောက္ခမကိုယ်သည်
 တတ္ထတုန်းတို့ကိုပင်၍ ဆွမ်းကျွေး၏။ ရဟန်းတို့ကိုရှိခိုးလှည့်ဟု စူဠသုဘဒ္ဒါ
 ကိုခေါ်ရာ ဤသူတို့ကား ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်။ ရဟန္တာတို့ကား ဤသို့
 သဘောရှိသည် မဟုတ်ဟုဆို၍ “သန္တိန္ဒြိယာသန္တမာနသာ” စသည်ဖြင့်
 ဘုရားဂုဏ်သံဃာဂုဏ်တို့ကို ချီးမွမ်း၍ပြော၏။ သင်၏ရဟန်းတို့ကို ပင့်ပါ
 လောဟု ဆိုကြကုန်သည်ရှိသော် စူဠသုဘဒ္ဒါသည် ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော

ပြာသာဒ်ထက်သို့တက်၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာသည် ကြွလာစေသတည်းဟု မိဋ္ဌာန်၍ မုလေးပန်းရှစ်ဆုပ်ကို မြှောက်လေ၏။ မုလေးပန်းတို့သည် ပရိသတ်အလယ်၌ တရားဟော၍ နေတော်မူသော ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ပန်းဗိမာန်ဖြစ်လေ၏။ ထိုနေ့အနာထဝိဏ်သေဋ္ဌေးလည်း ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းလှူလို၍ပင့်ဘိတ်လေသော် စူဠသုတဒ္ဓါသည်ပင့်ဘိတ်အပ်ပြီဟု မိန့်တော်မူသည်။ အရှင်ဘုရား စူဠသုတဒ္ဓါသည် ယူဇနာတရဒွန်ဆယ်ဝေးသောဥဂ္ဂမြို့၌နေသည်မဟုတ်လောဟု လျှောက်ရာတွင်....

၃၀၄။ ဒုရေ သန္တော ပကာသေန္တိ၊ ဟိမဝန္တာဝ ပဗ္ဗတော။
အသန္တေတ္ထ န ဗိဿန္တိ၊ ရတ္တိံ ခိတ္တာ ယထာ သရာ။

ဤဂါထာဖြင့် သူတော်ကောင်းတို့သည် အဝေး၌ တည်သော်လည်း ထင်ရှားကုန်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဝိသုကြိနတ်သားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သော ပြာသာဒ်ယာဉ်ငါးရာဖြင့် ရဟန္တာငါးရာနှင့်တကွ ဥဂ္ဂမြို့သို့ ကြွတော်မူ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေတော်မူ၏။ ဥဂ္ဂ သေဋ္ဌေးနှင့်တကွ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား အကျွတ်တရားရစေ၏။

ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတော၊ ဟိမဝန္တာ တောင်သည်။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ ပကာသေတိဇ္ဈဝ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ခိတ္တာ၊ ပစ်အပ်ကုန်သော။ သရာ၊ မြားတို့သည်။ န ဗိဿန္တိယထာ၊ မထင်ကုန်သကဲ့သို့။ အသန္တော၊ သူတော်ကောင်း မဟုတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ နဗိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ။ပြီး၏။

၂၂၃-ကေဝိဟာရိတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တယောက်ထည်းသာလျှင် နေလေ့ ထိုင်လေ့ သွားလေ့ အိပ်လေ့ ရှိသော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍....

၃၀၅။ ကောသနံ ကေသေယျံ၊ ကောစရ မတန္တိတော။
ကော ဒမယ မတ္တာနံ၊ ဝနန္တေ ရမိတော သိယာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ကောသနံ၊ တယောက်ထည်းနေခြင်းကို၎င်း။ ဝါ၊ တယောက်ထည်း
 စားခြင်းကို၎င်း။ ကေသေယံ၊ တယောက်ထည်းအိပ်ခြင်းကို၎င်း။ ကရေ၊
 ပြုရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်ထည်း။ အတန္တိတော၊ မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍။
 စရ၊ ကျင့်လေ့။ ဧကော၊ တယောက်ထည်း။ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
 ဒမယံ ဒမယန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍။ ဝနန္တေ၊ တောအုပ်၌။ ရမိတော၊
 မွေ့လျော်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ပြီး၏။

ပကိဏ္ဏကဝဂ္ဂေါ ကေဝိသတိမော။

၂၂-နိရယဝဂ်

၂၂၄-သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ တိတ္ထိတို့သည်လာဘ်
 ပူဇော်သက္ကာကြောင့် ဘုရားရှင်အား ငြူစုသည်ဖြစ်၍တင့်တယ်သော
 အဆင်းသဏ္ဌာန် ရှိသော သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာကို ရှင်ဂေါတမနှင့် အတူတကွ
 ဂန္ဓကုဋ်၌အိပ်ရလေကြောင်းနှင့် ပြောဆိုစေ၍ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ရှိလျှင်
 သေသောက်ကြူးတို့အား တံစိုးလက်ဆောင်ပေး၍ ပရိဗ္ဗာဇိကာကို သတ်စေ၍
 ဇေတဝန် ကျောင်းတော်တွင် တံမြက်ချေးစု၍ အမှိုက်ဖြင့်ဖုံး၍ ထားပြီး
 သော် သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာ ပျောက်သည်ဟု အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ပြုပြီးမှ
 ကျောင်းတော်တွင်း၌ တွေ့သည်ဆို၍ ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောလေ
 ကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် ဤအကြောင်းကိုဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ရာတွင်....

၃၀၆၊ အဘူတဝါဒိ နိရယံ ဥပေဘိ၊
 ယောဝါပိ ကတွာန ကရောမိ စာဟ။
 ဥဘောပိ တေ ပေစ္စသမာ ဘဝန္တိ၊
 နိဟိနကမ္မာ မနုဇာ ပရတ္ထ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ပထမ တကိယ စတုတ္ထပါဒ ဥပေန္တဝဇိရာ။
 ဒုတိယပါဒ ဣန္ဒဝဇိရာ နှစ်ပါးသော ဥပဇာတိဂါယာ)။ ။သေသောက်
 ရောကြူးတို့ အသပြာဝေဘန်ရာငြင်းခုံကြ၍ တိတ္ထိတို့ တံစိုးပေး၍ သတ်
 ကြောင်းကိုပေါ်သည်။

အဘူတဝါဒိ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသောသူသည်၎င်း။ ယောဝါ၊
 အကြင်သူသည်။ ကတွာ၊ မိမိပြုလျက်။ န ကရောမိတိ၊ ငါမပြု ဟူ၍။
 အာဟ၊ ဆို၏။ ယောစာပိ၊ ထို သူသည်၎င်း။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေဘိ၊
 (ဒုတိယအကြိမ်)

ရောက်၏။ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ မနုဇာ၊
ထိုလူတို့သည်။ နိဟိနကမ္မာ၊ ယုတ်သောအမှုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရတ္ထ၊
နောက်ဖြစ်သော။ ပစ္စေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သမာ၊ ငရဲခံရချင်းတူကုန်သည်။
ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ပြီး၏။

— —

၂၂၅-ဒုစရိတဖလ ဝတ္ထု

ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ယုတ်မာကုန်သော ရဟန်း
သာမဏေတို့သည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ ရဟန်း သာမဏေ၏ အသွင်ဖြင့်
ပြောင်ပြောင်တောက်သော သင်္ကန်းသပိတ်ဖြင့် ခံနေရကုန်သော ပြိတ္တာ
တို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၃၀၇။ ကာသာဝကဏ္ဍာ ဗဟဝေါ၊ ပါပဓမ္မာ အသညတာ။
ပါပါပါပေဟိ ကမ္မေဟိ၊ နိရယံ တေ ဥပပဇ္ဇဇေ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(အဆုံးပါဒ် တလုံးလွန်)။

ကာသာဝကဏ္ဍာ၊ သင်္ကန်းကိုလည်၌ ရောက်ကုန်ထသော။ ဗဟဝေါ၊
များစွာကုန်သော။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန် ထသော။
အသညတာ၊ မစောင့်စည်း ကုန်ထသော။ ပါပါ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော။
တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပါပေဟိ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော။ ကမ္မေဟိ၊
အကုသိုလ်ကံ တို့ကြောင့်။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇဇေ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။
ပြီး၏။

— —

၂၂၆-ဝဂ္ဂု မုဒါတိရိယဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန် ကျောင်း၌ နေတော်မူသောအခါ ဥတ္တရိ
မနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုကြကုန်သော ဝဂ္ဂုမုဒါ မြစ်နားသား ရဟန်းတို့ကို
အကြောင်းပြု၍....

၃၀၈။ သေယျော အယောဂုဠော ဘုတ္တော၊ တတ္တော အဂ္ဂိ သိရူပမော။
ယဇ္ဇေ ဘုဇ္ဇေယျ ဒုဿီလော၊ ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ အသညတော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အသညတော၊ မစောင့်စည်းသော။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော
ရဟန်းသည်။ ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ တိုင်းသားရွာသူတို့ ကြည်ဖြူရှင်လန်း လှူဒါန်းအပ်

သောဆွမ်းကို။ ယံ ဘုဇ္ဇေယျ၊ အကြင်စားငြားအံ့။ တတော၊ ထိုသီလမရှိဘဲ
စားသောထက်။ တတ္တော၊ ပူလောင်သော။ အဂ္ဂိသိနူပမော၊ မီးလျှံနှင့်
တူသော။ အယောဂုံဠော၊ သံတွေခဲကို။ ဘုတ္တော၊ စားမျိုး ရခြင်းသည်။
သေယျော၊ မြတ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၂၇-ခေမက သေဋ္ဌိပုတ္တ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ မိစ္ဆာစာရ ပရဒါရ
ကံကို များစွာပြုလေ့ရှိသော အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးတူ ခေမက မည်သော
သေဋ္ဌေးသားကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၃၀၉။ စတ္တာရိ ဌာနာနိ နရော ပမတ္တော၊
အာပဇ္ဇတိ ပရဒါရူပ သေဝီ။
အပုညလာဘံ န နိကာမသေယျံ၊
နိန္ဒံ တတိယံ နိရယံ စတုတ္ထံ။

၃၁၀။ အပုညလာဘော စ ဂတိစ ပါပိကာ၊
ဘိတဿ ဘိတယ ရတိ စ ထောကိကာ။
ရာဇာ စ ဒဏ္ဍံ ဂရုကံ ပနေတိ၊
တသ္မာ နရော ပရဒါရံ နသေဝေ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဥပဇာတိဂါထာ။ ဂတိရတိဟု
ဒီဃ)။ ။သေဋ္ဌေးသား သောတာပန် တည်လေ၏။

ပရဒါရူပသေဝီ၊ သူတပီးမယားကို မှီဝဲသော။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့
သော။ နရော၊ လူသည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ ဒုက္ခ
အကြောင်း တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အပုညလာဘံ၊ အကုသိုလ်
ရခြင်းသို့၎င်း။ န နိကာမသေယျံ၊ အလိုအတိုင်း မအိပ်ရခြင်းသို့ ၎င်း။
တတိယံ၊ သုံးခု မြောက်သော။ နိန္ဒံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့၎င်း။ စတုတ္ထံ၊
လေးခုမြောက်သော။ နိရယံ၊ ငရဲခံရခြင်းသို့၎င်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

အပုညလာဘော၊ မကောင်းမှုရခြင်းသည်၎င်း။ ဂတိစ၊ လားရာဂတိ
သည်၎င်း။ ပါပိကာ၊ ယုတ်မာ၏။ ဘိတဿ၊ ကြောက်သောယောက်ျား၏။
ဘိတယ၊ ကြောက်သောမိန်းမ၌။ ရတိစ၊ မွေ့လျော်ခြင်း သည်လည်း။
ထောကိကာ၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း။ ရာဇာစ၊ မင်းသည်လည်း။ ဂရုကံ၊

လေးသော။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ဝါ၊ အလျော်ကို။ ပနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ နရော၊ လူသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး မယားကို။ န သေဝေ၊
မရှိဘဲရာ။ ။ပြီး၏။

၂၂၈-ဒုပ္ပဝိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ သီတင်းသုံးတော်တို့
ဆုံးမသည်ကို မနာယူဘဲ သမန်းမြက်ကို နတ်သော ရဟန်းတယောက်ကို
အကြောင်းပြု၍....

၃၁၁။ ကုသော ယထာ ဒုဂ္ဂဟိတော၊ ဟတ္ထမေဝါ နုကန္တတိ။

သာမညံ ဒုပ္ပရာမဋ္ဌံ၊ နိရယာ ယုပကဗုတိ။

၃၁၂။ ယံကိဉ္စိ သိထိလံကမ္မံ၊ သံကိလိဋ္ဌဉ္စ ယံ ကတံ။

သင်္ကဿရံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ န တံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။

၃၁၃။ ကယိရာ စေ ကယိရာဝ၊ ဒဠမေနံ ပရတ္တမေ။

သိထိလော ဟိ ပရိဗ္ဗာဇော၊ ဘိယျော အာကိရတေ ရဇံ။

ဤ သုံးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ကိုင်အပ်သော။ ကုသော၊ သမန်းမြက်
သည်။ ဟတ္ထမေဝ၊ လက်ကိုသာလျှင်။ အနုကန္တတိယထာ၊ စူးရှသကဲ့သို့။
ဒုပ္ပရာမဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော။ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်
သည်။ သမဏမေဝ၊ ရဟန်း လိုသာလျှင်။ အနုကန္တတိ၊ စူးရှ၏။ (ကတိ-
ဆေဒနေ၊ ဓာတ်နက်)။ နိရယာက၊ ငရဲသို့ ရောက်ခြင်းငှာ။ ဥပကဗုတိ၊
ငင်၏။

ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ သိထိလံကမ္မံ၊ လျော့လျော့ ပြုအပ်သော။
သံကိလိဋ္ဌဉ္စ၊ ညစ်ညူး သည်လည်း ဖြစ်သော။ သင်္ကဿရံ၊ သီတင်း
သုံးတော်တို့ တွေးတော၍ အောက်မေ့အပ်သော။ ယံဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်
ရဟန်းအကျင့်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုရဟန်း အကျင့်
သည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ စေကယိရာ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။
နေံသာမညံ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်ကို။ ကယိရာဝ၊ ကြပ်ကြပ်မြဲစွာပြုရာသလျှင်
ကတည်း။ နေံသာမညံ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဒဠံ၊ မြဲစွာ။ ပရတ္တမေ၊ လုံ့လ

ပြုရာ၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ သိထိလော၊ လျော့သော။ ပရိဗ္ဗာဇော၊ ရဟန်း အဖြစ်သည်။ သိယျော၊ လွန်စွာ။ ရဇံ၊ ကိလေသာမြို့ကို။ အာကိရတေ၊ ကြိတ်တတ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၂၉-ဣဿာပကတဣတ္ထိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မိန်းမတယောက် သည် မိမိလင်နှင့် ယဉ်ပါးသော ကျွန်မကို ငြူစူသောကြောင့် နား နှာခေါင်းကိုဖြတ်လျက် မိမိအမှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ အိမ်တွင်း၌ ချည်ထား ခဲ့၍ တံခါးပိတ်ပြီးသော် လင်နှင့်တကွ ကျောင်းတော်သို့လာ၍ တရား နာလျက်နေ၏။ ဧည့်သည်တို့သည် ကျွန်မကို သနားသောကြောင့်ဖြေ၍ လွှတ်လိုက်၏။ ကျွန်မသည် ကျောင်းတော်သို့လာ၍ ပရိသတ်အလယ်၌ ဤအကြောင်းကိုလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုသမီး ခင်ပွန်းနှစ်ယောက် တို့ကိုဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၃၁၄။ အကတံ ဒုတ္တဋ္ဌံ သေယျော၊ ပစ္ဆာ တပွတိ ဒုတ္တဋ္ဌံ။
ကတဉ္စ သုကတံ သေယျော၊ ယံ ကတွာ နာနတပွတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုကို။ အကတံ၊ မပြုခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ တပွတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ သုကတံ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို။ ကတဉ္စ၊ ပြုခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ယံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ န အနုတပွတိ၊ နောင်တတဘန်မပူပန်။ ။ပြီး၏။

၂၃၀-သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသော အခါ များစွာသော အာဂန္တု ရဟန်းတို့ကို ချမ်းသာစွာ နေကြရပါ၏လောဟု မေးတော်မူ လတ်သော် အရှင်ဘုရား ဆွမ်းခံရွာ၌ ခိုးသူ ထားပြဘေးကြောင့် စောင်း ရန်းသစ် တပ် လုပ်ကြရ၍ ဆွမ်းပန်းကိုအားမထုတ်နိုင်ရကား မချမ်းသာ ကြပါသေးဟု ရဟန်းတို့ကလျှောက်ရာတွင် ထိုရဟန်းတို့ကို ဆုံးမတော် မူခြင်းငှာ....

၃၁၅။ နဂရံ ယထာ ပစ္စန္တံ၊ ဂုတ္တံ သန္တရ ဗာဟိရံ။
 ဧဝံ ဂေါပေထ အတ္တာနံ၊ ခဏော ဝေ မာ ဥပစ္စဂါ။
 ခဏာတိတာ ဟိ သောစန္တိ၊ နိရယမ္ပိ သမပ္ပိတာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်လေကုန်၏။

ပစ္စန္တံနဂရံ၊ အစွန်အနားဖြစ်သောမြို့ရွာကို။ သန္တရဗာဟိရံ၊ အတွင်းအပန့်တကွ။ ဂုတ္တံယထာ၊ စောင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္တရဗာဟိရံ၊ အတွင်းဖြစ်သော စက္ခုသောတစသည် အပဖြစ်သော ရူပသဒ္ဒစသည်နှင့်တကွ။ ဂေါပေထ၊ စောင့်ကုန်လေ့။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ခဏော၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသောခဏ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌ ဖြစ်ရသောခဏ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုရသောခဏ၊ စက္ခုသောတ မချိုထွေသောခဏကို။ မာဥပစ္စဂါ၊ မလွန်ကြစေကုန်လင့်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ခဏာတိတာ၊ ခဏသည် လွန်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဝါ၊ ခဏကိုလွန်ကုန်သော သူတို့သည်။ နိရယမ္ပိ၊ ငရဲ၌။ သမပ္ပိတာ၊ ကျရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၂၃၁-နိဂဏ္ဌ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အချင်းခပ်သိမ်း အဝတ်မဝတ်သော အစေလတက္ကတွန်း၊ ရှေ့အဘို့ကသာအဝတ်ဝတ်သော နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍....

၃၁၆။ အလဇ္ဇိတာ ယေ လဇ္ဇန္တိ၊ လဇ္ဇိတာ ယေ န လဇ္ဇရေ။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။

၃၁၇။ အဘယေ ဘယဒဿိနော၊ ဘယေစာ ဘယဒဿိနော။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဂါထာအဆုံး၌ နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်း များစွာတို့သည် သံဝေဂရ၍ ရဟန်းပြုလေကုန်၏။

ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ အလဇ္ဇိတာ-အလဇ္ဇိတာယ၊ ရှက်ဘွယ် မဟုတ်သည်၌။ လဇ္ဇန္တိ၊ ရှက်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ လဇ္ဇိတာ-လဇ္ဇိတာယ၊ ရှက်ဘွယ် ဟုတ်သည်၌။ န လဇ္ဇရေ၊ မရှက်ကုန်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ မှားသော အယူရှိ ကုန်သော။ တေသတ္တာ၊
ထိုသတ္တဝါ တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော ဂတိသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားကုန်၏။

အဘယေ၊ ဘေးမဟုတ်သည်၌။ ဘယဒဿိနော၊ ဘေးဟု ရှုလေ့
ရှိကုန်သော။ ဘယေစ၊ ဘေးဟုတ်သည့် ၌လည်း။ အဘယဒဿိနော၊
ဘေးမဟုတ်ဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ ကုန်သော။
တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၂၃၂-တိတ္ထိယသာဝက ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်
ဖြစ်သော သူငယ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ....

၃၁၈။ အဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇဒဿိနော၊ ဝဇ္ဇေစာ ဝဇ္ဇဒဿိနော။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ ဒုဂ္ဂတိံ။

၃၁၉။ ဝဇ္ဇေဝ္ဗ ဝဇ္ဇတောဉာတော၊ အဝဇ္ဇေဝ္ဗ အဝဇ္ဇတော။
သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ သတ္တာ ဂစ္ဆန္တိ သုဂ္ဂတိံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။တိတ္ထိ တပည့်တို့သည် သရဏဂုံ တည်လေ
ကုန်၏။

ဒုတိယဂါထာ စတုတ္ထပါဒ၌ ဇဂိုဏ်းအလိုငှာ သုဂ္ဂတိံဟု ဂ္ဂ-သံယုတ်နှင့်
ရှိစေ။ ။ဝဇ္ဇမတိနော ဟူ၍လည်းရှိ၏။

အဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မဟုတ်သည်၌။ ဝဇ္ဇဒဿိနော၊ အပြစ်ဟု ရှုလေ့ရှိကုန်
သော။ ဝဇ္ဇေစ၊ အပြစ်၌လည်း။ အဝဇ္ဇဒဿိနော၊ အပြစ် မဟုတ်ဟု
ရှုလေ့ ရှိကုန်သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သမာဒါနာ၊ ကုန်သော။ တေသတ္တာ၊
တို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝဇ္ဇေဝ္ဗ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ ဝဇ္ဇတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ အဝဇ္ဇေဝ္ဗ၊ အပြစ်
မဟုတ်သည်ကိုလည်း။ အဝဇ္ဇတော၊ အပြစ် မဟုတ်သော အားဖြင့်။
ဉာတော၊ သိ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ ကောင်းသော အယူကို ယူကုန်
သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဂ္ဂတိံ၊ ကောင်းသောဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။
ပြီး၏။

နိရယဝဂ္ဂေါ ဒွါဝိသတိမော။

၂၃ နာဂဝဂ်

၂၃၃-အတ္တဒန္တဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ဘုရားရှင်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သော မာဂဏ္ဍိမိဘုရားသည် တံစိုးပေး၍ တိုက်တွန်း အပ်သော တိတ္ထိတို့သည် ဘုရားရှင်ကို အစဉ်လိုက်၍ ဆဲရေးကြ လေသော် အရှင် အာနန္ဒာသည် အရှင်ဘုရား-အခြားတိုင်းပြည်သို့ကြွတော်မူပါ ဤပြည်မှာ ဆဲရေးလှသည်ဟု လျှောက်ရာ ချစ်သားအာနန္ဒာ-ဆင်ပြောင် ကြီးသည် အရပ်လေးမျက်နှာမှလာသော မြားလုံတို့ကို သည်းခံသကဲ့သို့ ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆဲဆိုရေရွတ်ခြင်းကို သည်းခံခြင်းသည် ငါဘုရား၏ တာဝန် တည်းဟု မိန့်တော်မူ၍....

၃၂၀။ အဟံ နာဂေါဝ သင်္ဂါမေ၊ စာပတော ပတိတံ သရံ။
အတိဝါက္ခံ၊ တိတိက္ခိဿံ၊ ဒုဿီလော ဟိ ဗဟုဇ္ဇနော။

၃၂၁။ ဒန္တံ နယန္တိ သမိတိံ၊ ဒန္တံ ရာဇာဘိရူဟတိ။
ဒန္တော သေဋ္ဌော မနုဿေသု၊ ယောတိဝါက္ခံ၊ တိတိက္ခိတိ။

၃၂၂။ ဝရာ မဿကရာ ဒန္တော၊ အာဇာနိယာ စ သိန္ဓဝါ။
ကုဉ္ဇရာ စ မဟာနာဂါ၊ အတ္တဒန္တော တတော ဝရံ။

ဤသုံးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌။ စာပတော၊ လေးမှ။ ဝါ၊ လေးကြောင့်။ ပတိတံ၊ မိမိသို့ကျသော။ သရံ၊ မြားကို။ တိတိက္ခိတိဇုဝ၊ သည်းခံသကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အတိဝါက္ခံ၊ မထိမဲ့မြင်ဆိုအပ်သော စကားအပေါင်းကို။ တိတိက္ခိဿံ၊ သည်းခံအံ့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဗဟုဇ္ဇနော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဒုဿီလော၊ ဒုဿီလချည်းသာတည်း။

ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသောမြင်းဆင်ကိုသာလျှင်။ သမိတိံ၊ လူစုလူဝေးရှိရာ အရပ်သို့။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော မြင်းဆင်ကို သာလျှင်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဘိရူဟတိ၊ စီး၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတိဝါက္ခံ၊ မထိမဲ့မြင်ဆိုသောစကားကို။ တိတိက္ခိတိ၊ သည်းခံ၏။ သော၊ ထိုသည်းခံတတ်သောသူသည်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။

အဿတရာ၊ အဿတိုရ်မြင်းတို့သည်၎င်း။ အာဇာနိယာစ၊ အဇာနည် မြင်းတို့သည်၎င်း။ သိန္ဓဝါစ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့သည်၎င်း။ ကုဉ္ဇရာ၊ ကြိုးကြာသံ မြည်တတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တောင်ထွတ်တောင်ကွေ့၌မွေ့လျော်ကုန်သော။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည်၎င်း။ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးကုန်မှသာလျှင်။ ဝရာ၊ မြတ်ကုန်၏။ အတ္ထဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေးသော ကိုယ်စိတ်ရှိသောသူသည်။ တတော၊ ထိုယဉ်ကျေးသောဆင်မြင်းတို့ထက်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၃၄-ဟတ္ထာစရိယ ပုဗ္ဗကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဆင်ဆရာလုပ်ခဲ့ဘူးသောရဟန်းကြီးတယောက်သည်အစီရဝတီမြစ်နား၌ဆင်ကိုယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမသော ဆင်ဆရာတယောက်ကိုမြင်၍ ဤအရပ်၌ ထိုးသည်ရှိသော် ယဉ်ကျေးရာ၏ဟုဆို၏။ ထိုစကားကိုကြား၍ ဆိုတိုင်းပြုရာတွင်မှ ဆင်သည် ယဉ်ကျေး၏။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား ရဟန်းတို့လျှောက်ရာတွင် ရဟန်းတို့ ဤယဉ်ကျေးသော ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ်တို့ဖြင့် မရောက်ဘူးသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်သည်မကုတ်။ မိမိကိုယ်ယဉ်ကျေးမှသာ ရောက်နိုင်မည်ဟု ဆင်ဆရာ လုပ်ဘူးသော ရဟန်းကိုကဲ့ရဲ့တော်မူ၍...

၃၂၃။ န ဟိ ဇေတဟိ ယာနေဟိ၊ ဂစ္ဆေယျ အဂတံ ဒိသံ။

ယထာတ္တနာ သုဒန္တေန၊ ဒန္တော ဒန္တေန ဂစ္ဆတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သုဒန္တေန၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးသော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဂတံ၊ မရောက်ဘူးသော။ ဒိသံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆေယျယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဇေတဟိ-ယာနေဟိ၊ ဤဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ်တို့ဖြင့်။ အဂတံ၊ မရောက်ဘူးသော။ ဒိသံ၊ သို့။ နဟိ ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာသလျှင် ကတည်း။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသောသူသည်။ ဒန္တေန၊ ယဉ်ကျေးခြင်းကြောင့်။ အဂတံ၊ သော။ ဒိသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၃၅-ပရိဇ္ဈာန်ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ဥစ္စာရှစ်သိန်းရှိသော ပုဏ္ဏားအို တယောက်သည် သားလေးယောက်တို့အား ဥစ္စာနှစ်သိန်းစီ ပေး၍ ဥစ္စာကုန်သောအခါ သားသမီးတို့ပြန်၍မကြည့်။ ဝတ်ရာ မဲ့စားရာမဲ့ ခွက်လက်စွဲ၍ တောင်းစားရရှာလေ၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်ထံ လာပြီးသော် မိမိ၏ အဖြစ်သနစ်ကို လျှောက်၏။ ဘုရား ရှင်လည်း ပုဏ္ဏားတို့အစည်းအဝေးပွဲသဘင်၌ “ယေဟိ ဇာတေဟိ နန္ဒိယံ” စသော ဂါထာတို့ကို ကြွေးကြော်လေလော့ဟု ဂါထာကို သင်လိုက်၏။ ပုဏ္ဏား လည်း မိန့်တော်မူတိုင်းကြွေးကြော်လေသော် သားလေးယောက်တို့သည် ထိတ်လန့်၍ အဘပုဏ္ဏားကိုရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးပြုစုကြ၏။ သားအကြီး မင်္ဂလာပြုအံ့သောနေ့၌ သံဃာတော်ငါးရာနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ကို ပင့်၍ ဆွမ်းကျွေး၏။ ဘုရားရှင်သည်မိဘတို့အား လုပ်ကျွေးအပ်သောအဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ မာတုပေါသက ဆင်မင်းဇာတ်ကို ဟောတော်မူပြီး၍....

၃၂၄။ ဓနပါလော နာမ ကုဉ္ဇရော၊
ကဋုက ဘေဒနော ဒုန္နိဝါရယော။
ဗန္ဓော ကဗဠံ န ဘုဉ္ဇတိ၊
သုသရတိ နာဂဝနဿ ကုဉ္ဇရော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဝေတာလီဂါထာ)။ ။သားလေးယောက် ချွေးမလေးယောက်နှင့်တကွ ပုဏ္ဏားသည် သောတာပန် တည်လေ၏။

ကဋုကဘေဒနော၊ ထက်သောမုန်ရှိသော။ ဒုန္နိဝါရယော၊ တားမြစ် နိုင်ခဲ့သော။ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့ချည်၍ ထားအပ်သော။ ဓနပါလောနာမ၊ ဓန ပါလမည်သော။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်။ ကဗဠံ၊ အစာအာဟာရကို။ နဘုဉ္ဇတိ၊ မစားနိုင်။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်။ နာဂဝနဿ၊ ကံ့ကော်တောကို။ သုသရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ။ပြီး၏။

၂၃၆-ပသေနဒီ ကောသလ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဟိမိတ်ချက်သော ထမင်းကိုစား၍တရားနာစဉ် တလူးလည်းလည်း ဝိုက်မျဉ်းသော ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးကို အကြောင်းပြု၍....

၃၂၅။ မဒ္ဒိ ယဒါ ဟောတိ မဟဿသော၊
 နိဒ္ဒါယိတာ သမ္ပရိဝတ္တသာယံ။
 မဟာဝရာဟောဝ နိဝါပပုဋ္ဌော၊
 ပုနပ္ပုနံ ဂစ္ဆ မုပေတိ မန္ဓော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပထမ ဒုတိယ ဣန္ဒဝဇီရာ။ တတိယ စတုတ္ထ ဥပေန္တ ဝဇီရာ နှစ်ပါးရောသော
 ဥပဇာတိဂါထာ အဆုံး၌ မဂ်ဖိုလ်ရသောသူကို အဋ္ဌကထာ မဆို။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မန္ဓော၊ နံ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိဒ္ဒိ၊ မျောက်မျဉ်း
 အိပ်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟဿသော၊ အစားကြီး သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ နိဒ္ဒါယိတာ၊ ငိုက်မျဉ်းလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဝါပ
 ပုဋ္ဌော၊ အစာကျွေး၍ မွေးအပ်သော။ မဟာဝရာဟောဝ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့။
 သမ္ပရိဝတ္တသာယံ၊ တလူးလည်းလည်း အိပ်လေ့ရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 မန္ဓော၊ နံ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနိစ္စာဒိလက္ခဏာနိ၊ အနိစ္စ အစရှိသော
 လက္ခဏာ တို့ကို။ အမနသိကရောန္တော၊ နှလုံး မသွင်းမိသည် ဖြစ်၍။
 ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဂစ္ဆ၊ အမိဝမ်းသို့။ ဥပေတိ၊ ကင်ရ၏။ ။ပြီး၏။

၂၃၇-သာနုသာမဏေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အကျင့် သီလ၊
 ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော သာနုသာမဏေသည် မိမိပြုသော
 ကုသိုလ်ကို ငါ့အမိ-အဘ၊ ရပါစေသတည်း....ဟု အမျှဝေ၏။ အခြား
 မဲ့သောဘဝက သာနု သာမဏေ၏ အမိဖြစ်ဘူးသော ဘီလူးမသည်
 သာဓု-သာဓု-ခေါ်၍ သာမဏေကိုကြည့်ရှု စောင့်မ၏။ ထိုဘီလူးမသည်
 ဘီလူး အစည်းအဝေး၌ သာနုသာမဏေ၏ မယ်တော်ဟု ထင်ရှား၍
 ထမင်းဦး၊ ရေဦးကိုစားရ၏။ သာမဏေသည် တရံရောအခါ ကာမ
 ဝိတက်နှိပ်စက် သည်ဖြစ်၍ လူထွက်အံ့ဟု မိမိအိမ်သို့လာ၏။ ဘီလူးမ
 လည်းသာမဏေ၏အကြံကိုသိ၍ သာမဏေကိုပူး၍ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလျက်
 မြှမ်းချောက်၏။ သာမဏေသည် သတိရ၍ဝိတက်ကို ဖျောက်၍ပဉ္စင်းခံ
 ပြီးသော် ဘုရားအထံသို့သွား၍ အကြောင်းကိုလျှောက်ရာတွင် စိတ်မည်
 သည်ကား အထူးထူးသော အာရုံ၌ကျက်စား၏။ စိတ်ကိုမနှိပ်စက်သော
 သူအား ချမ်းသာမည်သည်မရှိဟု မိန့်တော်မူ၍....

၃၂၆။ ဣဒံ ပုရေ စိတ္တ မစရိံ စာရိကံ၊
 ယေနိစ္ဆကံ ယတ္ထ ကာမံ ယထာ သုခံ။
 တဒဇ္ဇဟံ နိဂ္ဂဟိဿာမိ ယောနိသော၊
 ဟတ္ထိပ္ပဘိန္ဒူ ဝိယ အင်္ဂုသဂ္ဂဟော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ဥပဇာတိ ဂါထာ)။ ။သာနုပဉ္စင်ငယ်နှင့်
 တကွ များစွာသော နတ်၊လူတို့သည် သောတာပန်တည်လေကုန်၏။

ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးရှေးကာလ ဘဝများစွာသံသရာ၌။
 ယေနိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ယတ္ထကာမံ၊ အလိုရှိရာ။ ယထာသုခံ၊ ကောင်းနိုး
 ရာရာ။ စာရိကံ၊ ကျက်စားလှည့်လည်ခြင်းကို။ အစရိံ၊ လှည့်လည်လေပြီ။
 အင်္ဂုသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းကိုင်သောဆင်ထိန်းသည်။ ဟတ္ထိပ္ပဘိန္ဒူ၊ ဆင်မုန်ယစ်
 ကို။ နိဂ္ဂဟိတိဝိယ၊ နှိပ်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဝါ၊ ယခု။
 တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ နိဂ္ဂဟိဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊
 အသင့် အားဖြင့်။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ် ခြင်းကို။ ကာတဗျော၊
 ပြုအပ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၃၈-ပါဝေယျကဟတ္ထိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါကောသလမင်းကြီး၏
 ပါဝေယျကမည်သောဆင် အို၍ အားနည်း သောကြောင့် အိုင်တခု၌
 ညွှန်ပျောင်းကျံ၍ မနုတ်နိုင် နေသည်ကို စစ်သည် ဗိုလ်ထုကိုပြလျက်
 တိုက်မောင်းတိုက်စည်ကို တီးကာမျှဖြင့် အားတက်၍ညွှန်မှ မိမိကိုယ်ကို
 နုတ်လေ၏။ ဤအကြောင်းကို မြင်ခဲ့သော ရဟန်းတို့က လျှောက်ရာတွင်
 ချစ်သားတို့ ညွှန်ကျံသောဆင်သည် ညွှန်မှ မိမိကိုယ်ကို နုတ်သကဲ့သို့
 ကိလေသာညွှန်မှ မိမိကိုယ်ကိုနုတ်ကြကုန်ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၃၂၇။ အပ္ပမာဒရတာ ဟောထ၊ သစိတ္တ မနုရက္ခထ။
 ဒုဂ္ဂါ ဥဒ္ဓရထတ္တာနံ၊ ပဏေ သန္ဓောဝ ကုဉ္ဇရော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဘုရားရှင်ကိုလျှောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်
 အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်လေကုန်၏။

အပ္ပမာဒရတာ၊ မမေ့မလျော့သောအကျင့်၌ မွေ့လျော် ကုန်သည်။
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လေ့။ သစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ အနုရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်

လေ့။ ပဏီ၊ ညွန်၌။ သန္ဓေ၊ ကျံနစ်သော။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်။ ဒုဂ္ဂါ၊
ညွန်ပျောင်းမှ။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥဒ္ဓရတိဇ္ဇဝ၊ နတ်သက္ကံသို့။ တုမှ၊
သင်တို့သည်။ ဒုဂ္ဂါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ညွန်ပျောင်းမှ။ အတ္တနံ၊
မိမိကိုယ်ကို။ ဥဒ္ဓရထ၊ နတ်ကြကုန်လေ့။ ။ပြီး၏။

၂၃၉-သမ္မဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

ကောသမ္ဘိပြည်သား ရဟန်းတို့ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြသည်ကို ဆုံးမ၍
မရသောကြောင့် ငြီးငွေ့တော်မူလျက် ကိုယ်တော်ထီးသာ ပလလဲဆင်
အလုပ်အကျွေးကိုခံတော်မူ၍ ပါလိလေယျရက္ခိတတေးအုပ်၌ နေတော်
မူသောအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွလာ၍ ရိသေ့စွာ
ရှိခိုးပြီးလျှင် ရှင်ပင်ဘုရားသည် ဤတောအုပ်ကြီး၌ မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူ
ကမ်းလှမ်းသူ မရှိဘဲ ကိုယ်တော်ထီး နေသဖြင့် ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို
ပြတော်မူသည်ဟုလျှောက်ရာတွင်အာနန္ဒာအကယ်၍ သဘောတူ အဆွေ
ခင်ပွန်းကို မရသည်ဖြစ်အံ့ သဘောမတူ ယုတ်သောသူနှင့်တကွ နေရ
သောထက် တယောက်ထီးသာနေရခြင်းသည် မြတ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၃၂၀။ သစေ လဘေထ နိပကံ သဟာယံ၊
သဒ္ဓိံ စရံ သာဓုဝိဟာရိ မိရံ။
အဘိဘုယျ သဗ္ဗာနိ ပရိဿယာနိ၊
စရေယျ တေ နတ္ထမနော သတိမာ။

၃၂၁။ နောစေ လဘေထ နိပကံ သဟာယံ၊
သဒ္ဓိံ စရံ သာဓုဝိဟာရိ မိရံ။
ရာဇာဝ ရဋ္ဌံ ပိဗိတံ ပဟာယ၊
ဧကော စရေ မာတင်္ဂရညေဝ နာဂေါ။

၃၂၂။ ကေဿ စရိတံ သေယျော၊
နတ္ထိ ဗာလေ သဟာယတာ။
ဧကော စရေ န စ ပါပါနိ ကယိရာ၊
အပ္ပေါဿုက္ကော မာတင်္ဂရညေဝ နာဂေါ။

ဤသုံးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ရှေ့နှစ်ဂါထာ ပဉ္စမဇာတိ
နောက်ဂါထာ သာမည)။ ။ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်
လေကုန်၏။

နိပကံ၊ ရင့်သောပညာရှိထသော။ သာဓုဝိဟာရိ၊ ကောင်းသော
နေရာရှိထသော။ ဓိရံ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိ ရှိထသော။ သဒ္ဓိံစရံ၊
အတူကျင့်တော်ဖြစ်သော။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ သစေလတေထ၊
အကယ်၍ရသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ တေန၊ ထို အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းနှင့်။
အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိ ရှိသည် ဖြစ်၍။
သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပရိဿယာနိ၊ ထင်ရှားသောတေးရန် မထင်
ရှားသော တေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်စက်၍။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။

နိပကံ၊ ထသော။ သာဓုဝိဟာရိ၊ ထသော။ ဓိရံ၊ ထသော။ သဒ္ဓိံစရံ၊
ထသော။ သဟာယံ၊ ကို။ နောစေလတေထ၊ အကယ်၍ မရသည်ဖြစ်အံ့။
ဝိဇိတံ၊ အောင်အပ် ပြီးသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။
စရန္တော၊ တောထွက်သော၊ ရာဇာဇ္ဇဝ၊ မဟာဇနက စသော မင်းကဲ့သို့
၎င်း။ မာတင်္ဂရညေ၊ မာတင်္ဂတော၌။ စရန္တော၊ လှည့်လည်သော။
နာဂေါဇ္ဇဝ၊ ပလလဲဆင်ကဲ့သို့၎င်း။ ဧကော၊ တယောက် အထီးတည်း။
စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဧကဿ၊ တယောက်ထီးချင်း။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊
မြတ်၏။ ဗာလေ၊ သူမိုက်၌။ သဟာယတာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ပြုရာသော
သဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတင်္ဂရညေ၊ မာတင်္ဂတော၌။ နာဂေါဇ္ဇဝ၊
ဆင်ကဲ့သို့။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဧကော၊ တယောက်အထီး
တည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှု တို့ကို။ နစကယိရာ၊
မပြုရာ။ ။ပြီး၏။

၂၄၀-မာရ ဝတ္ထု

ဟိမဝန္တာတော အရညကုဋ်၌ နေတော်မူသောအခါ မာရ်နတ်သည်
ဘုရားရှင်သို့ကပ်၍ အလုံးစုံသောလောက၌ တရားသဖြင့် မင်းပြုတော်
မူပါဟု လျှောက်ရာတွင်....

၃၃၁။ အတ္တမိ ဇာတမိ သုခါ သဟာယာ၊
တုဋ္ဌိ သုခါ ယာ ဣတရိတရေန။
ပုညံ သုခံ ဇီဝိတ သင်္ခယမ္ပိ၊
သဗ္ဗဿ ဒုက္ခဿ သုခံ ပဟာနံ။

၃၃၂။ သုခါ မတ္တေယျတာ လောကေ၊ အထော ပေတ္တေယျတာ သုခါ။
သုခါ သာမညတာ လောကေ၊ အထော ဗြဟ္မညတာ သုခါ။

၃၃၃။ သုခံ ယာဝ ဇရာ သီလံ၊ သုခါ သဒ္ဓါ ပတိဋ္ဌိတာ။
သုခေါ ပညာယ ပဋိလာဘော၊ ပါပါနံ အကရဏံ သုခံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ ချားစွာသော နတ်တို့ အကျွတ်တရား ရလေ
ကုန်၏။ ။ (ပထမဂါထာ ဣန္ဒဝဇီရာ)။

အတ္တမိ၊ အမှုကိစ္စသည်၊ ဇာတမိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သဟာယာ၊
အဆွေခင်ပွန်းရှိမှ။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣဟရီတရေန၊ ရရသမျှဖြင့်။
ယာတုဋ္ဌိ၊ အကြင်နှစ်သက် ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာတုဋ္ဌိ၊
ထိုရရသမျှဖြင့် နှစ်သက်ခရောင့်ရဲခြင်းသည်။ သုခါ၊ ၏။ ဇီဝိတသင်္ခယဋ္ဌိ၊
အသက်ကုန်ခါနီး၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုရှိမှ။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ သဗ္ဗဿ၊
ခပ်သိမ်းသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ သုခံ၊ ၏။

လောကေ၊ လောက၌။ မတ္တေယျဟာ၊ အမိကို လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။
သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမှတပါး။ ပေတ္တေယျတာ၊ အဘကို
လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ သုခါ၊ ၏။ လောကေ၊ လောက၌။ သာမညတာ၊
ရဟန်းတို့အား လှူဒါန်းခြင်းသည်။ သုခါ၊ ၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။
ဗြဟ္မညတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သုခါ၊ ၏။

သီလံ၊ သီလသည်။ ယာဝဇရာ၊ အိုသည်တိုင်အောင်။ သုခံ၊ ၏။ သဒ္ဓါ၊
သဒ္ဓါတရားသည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်ရှိသော်။ သုခါ၊ ၏။ ပညာယ၊
ပညာကို။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ၏။ ပါပါနံ၊ မကောင်းမှု
တို့ကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ သုခံ၊ ၏။ ။ ပြီး၏။

နာဂဝဂ္ဂေါ တေဝိသတိမော။

၂၄-တဏှာဝဂ်

၂၄၁-ကပိလမစ္ဆ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကဿပဘုရားရှင်၏
သာသနာတွင်းက ခိုးသူငါးရာတို့သည် မင်းစိုးတို့ဘမ်းမိခါနီး၌ တောရ
ဆောက်တည်သော ရဟန်းတပါးထံ ပဉ္စသီကို ခံယူကုန်၏။ ဘမ်း၍
သတ်လေသော် တာဝတိံသာ၌ဖြစ်၍ အပါယ်မလားဘဲ ငါတို့ဘုရား

လက်ထက်တံငါသည်အမျိုး၌ ဖြစ်ကုန်သည်။ အရွယ်ရောက်၍ အစီရဝတီ
 မြစ်ဝယ် တံငါလုပ်ကြသည်ကာလ၌ အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော
 ခံတွင်းဟလျှင်အလွန် ပုပ်လှစွာသော ငါးကြီးတကောင်ကိုမိ၍ကောသလ
 မင်းကြီးထံဆက်၍ မင်းကြီးလည်း ဘုရားရှင်ထံ ယူခဲ့၍ ဤငါးသည်
 အဘယ်ကြောင့် အဆင်းလှသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ခံတွင်း၌ ပုပ်သနည်း
 ဟုလျှောက်၏။ မင်းကြီး ဤငါးသည် နောင်တော် ကဿပ ဘုရားရှင်
 သာသနာတော်၌ ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်သော ကပိလ ရဟန်း ဖြစ်၍
 လဇ္ဇိပေသလ ရဟန်းတို့ကိုငေါက်ငမ်း၏။ ဘုရားဟောမဟုတ်သည်ကို
 ဘုရားဟောပြု၍မအပ်သည်ကိုအအပ်ပြု၍ ဖြေဆိုဘူးသောကြောင့်ကြာမြင့်
 ရှည်စွာ အဝီစိ၌ ခံခဲ့ရပြီး၍ ယခုငါးအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်
 မူ၍ သင်သည် ကပိလရဟန်း မဟုတ်လောဟု မေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
 သည် ကပိလရဟန်း ဟုတ်ပါ၏ဟုလျှောက်၏။ သင့်အစ်ကို သာဂတ
 ရဟန်းကား အဘယ်မှာနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုကဿပဘုရားရှင်
 သာသနာတော်၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါသည်ဟုလျှောက်၏။ သင့်အလိုသို့
 လိုက်သော တာပနာမည်သောသင့်နှမ သာဓနီမည်သောသင့်အမိတို့ကား
 အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ အဝီစိ၌ပင်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်၏။
 သင်ကားဤဘဝမှစတုလျှင်အဘယ်သို့ သွားရမည်နည်းဟုမေး၏။ အဝီစိ
 သို့ပင် ပြန်ရပါဦးအံ့ဟု လျှောက်ပြီးလျှင် ငါ၏သနပ်ကို ဘုရားနှင့်တကွ
 ပရိသတ်အများသိလေပြီဟု နှလုံးမသာရှိ၍သေလေ၏။ ဘုရားရှင်သည်
 ရောက်လာသောပရိသတ်တို့အား တရားဟောခြင်းငှာ....

၃၃၄။ မနုဇဿ ပမတ္ထစာရိနော၊ တဏှာ ဝခုတိ မာလုဝါဝိယ။

သော ပလဝတိ ဟုရာဟုရံ၊ ဖလ မိစ္ဆံဝ ဝနသ္မိ ဝါနရော။

၃၃၅။ ယံသော သဟတေ ဇမ္ဗိ၊ တဏှာ လောကေ ဝိသတ္တိကာ။

သောကာ တဿ ပဝနန္တိ၊ အဘိဝုခံဝ ဗီရဏံ။

၃၃၆။ ယော စေတံ သဟတေ ဇမ္ဗိ၊ တဏှံ လောကေ ဒုရစ္စယံ။

သောကာ တမ္ဘာ ပပတန္တိ၊ ဥဒဗိန္ဒူဝ ပေါက္ခရာ။

၃၃၇။ တံ ဝေါ ဝဒါမိ ဘဒ္ဒံ ဝေါ၊ ယာဝန္တေတ္ထ သမာဂတာ။

တဏှာယ မူလံ ခဏထ၊ ဥသိရတ္ထောဝ ဗီရဏံ။

မာ ဝေါ နဠိဝ သောတောဝ၊ မာရော ဘဠိ ပုနပ္ပုနံ။

ဤလေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုတံငါသည် ငါးရာတို့သည်
ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။

အစဂါထာ ဝေတာလီ။ ဝနသိ၌ နိဂ္ဂဟိတံကျေ။

ပမတ္တစာရိနော၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ ကျင့်လေ့ရှိသော။ မနုဇဿ၊
သတ္တဝါအား။ တဏှာ၊ ခြောက်ဒွါရ၌ဖြစ်သော တဏှာသည်။ မာလုဝါ
ဝိယ၊ မာလောန္ဓယ်ကဲ့သို့။ ဝနုတိ၊ ပွား၏။ သော၊ ထိုတဏှာပွားသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝနသိ၊ တောကြီး၌။ ဖလံ၊ သစ်သီးကို။ ဣစ္ဆံ-ဣစ္ဆန္တော၊
အလိုရှိသော။ ဝါနရောဇ္ဇဝ၊ မျောက်ကဲ့သို့။ ဟုရာဟုရံ၊ ထိုဘဝဤဘဝသို့။
ဥပလဝတိ၊ ပြေးသွား၏။

လောကေ၊ ၌။ ဝိသတ္တိကာ၊ ကပ်ငြိတွယ်တာတတ်သော။ ဇမ္ဗိ၊ ယုတ်မာ
စွာသော။ သော တဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ ယံ ပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
သဟတေ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ တဿ၊ ထိုတဏှာညှဉ်းဆဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
အဘိဝုခံ၊ မိုဃ်းကောင်းပေါက်ရောက်ကြီးပွားမြောက်သော။ ဗီရဏံ ဇုဝ၊
မြိတ်မြိတ်ကဲ့သို့။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်။ ပဝနန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဒုရစ္စယံ၊ လွန်နိုင်ခဲ့သော။
ဇမ္ဗိ၊ ယုတ်မာစွာသော။ ဧတံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို။ စေသဟတေ၊ အကယ်၍
ညှဉ်းဆဲနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဥဒဗိန္ဒု၊ မိုဃ်းရေမိုဃ်းပေါက်သည်။ ပေါက္ခရာ၊
ကြာဘက်မှ။ ပပတတိဇုဝ၊ လျှောကျသကဲ့သို့။ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
တို့သည်။ တမှာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ပပတန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏။

တံ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းသော
စကားကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်
စည်းဝေးကုန်သော။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဝေါ၊
သင်တို့သည်။ ဥသိရတ္ထော၊ ပန်းရင်းမြိတ်အသုံးလိုသောသူသည်။ ဗီရဏံ၊
မြိတ်မြိတ်ကို။ ခဏတိ ဇုဝ၊ တူးသကဲ့သို့။ တဏှာယ၊ ဆဒ္ဓါရိကတဏှာ၏။
မူလံ၊ အမြစ်ကို။ ခဏထ၊ တူးကုန်လော့။ သောတော၊ ကြီးစွာသောမြစ်ရေ
အလျဉ်သည်။ နဉ္ဇံ၊ ကမ်းနား၌ရောက်သော ကျူပင်ကို။ ဘဇ္ဇတိ ဇုဝ၊
တိုက်လှန်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ မာရော၊ ကိလေသာမာရ်ကိုယ်တွင်းရန်သည်။
ဝေါတုမှေ၊ သင်တို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ မာဘဉ္ဇိ၊ မဖျက်ဆီး
စေလင့်။ ။(ရသာပြု၍ထားအပ်သော ဝါသဒ္ဓါကား နိပါတ်မျှသာ)။ ။

ပြီး၏။

၂၄၂-သုကရပေါတိကာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာတွင် စာကောင်သော ဝက်မငယ်ကိုမြင်၍ ပြီးတော်မူသည်။ အဘယ်ကြောင့် ပြီးတော်မူသနည်းဟု ရှင်အာနန္ဒာလျှောက်လတ်သော် အာနန္ဒာ ဤဝက်မငယ်သည် ကကုသန်ဘုရားလက်ထက် ကြက်မဖြစ်သည်။ ကြက်မဘဝမှ စုတေ့၍ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် ဥပရိမင်းသမီးဖြစ်သည်။ ထိုမင်းသမီးသည် ကိုယ်လက်သုတ်သင်ရာ ပိုးလောက်အစုကိုမြင်၍ ပုဠုဝကသညာဖြင့် ပထမဈာန်ကိုရ၍ ဗြဟ္မာဘုံ၌ဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မာဘုံမှ စုတေ့သော်ဗာရာဏသီ၌သေဌေးသမီးဖြစ်သည်။ သေဌေးသမီးအဖြစ်မှ စုတေ့၍ ယခု ဝက်မငယ်ဖြစ်ရလေသည်။ ဘဝတဏှာ၏ အပြစ်သည် များလေစွဟုမိန့်တော်မူ၍....

၃၃၈။ ယထာပိ မူလေ အနုပဒ္ဒဝေ ဒလေ၊
ဆိန္ဒောပိ ရုက္ခော ပုနဒေဝ ရူဟတိ။
ဝေမ္ပိ တဏှာနုသယေ အနူဟတေ၊
နိဗ္ဗတ္တတိ ဒုက္ခ မိဒံ ပုနပ္ပုနံ။

၃၃၉။ ယဿ ဆတ္တိံ သတိ သောတာ၊ မနာပသဝနာ ဘုဿ။
မဟာဝဟန္တိ ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိံ၊ သင်္ကပ္ပါ ရာဂနိဿိတာ။

၃၄၀။ ဝသန္တိ သဗ္ဗမိ သောတာ၊ လတာ ဥပ္ပဇ္ဇ တိဋ္ဌတိ။
တဇ္ဇဒိသ္မာ လတံ ဇာတံ၊ မူလံ ပညာယ ဆိန္ဒယ။

၃၄၁။ သရိတာနိ ဘိနေဟိ တာနိစ၊
သောမနဿာနိ ဟောန္တိ ဇန္တုနော။
တေ သာတသိတာ သုခေသိနော၊
တေ ဝေ ဇာတိဇရူပဂါ နရာ။

၃၄၂။ တသိကာယ ပုရက္ခတာ ပဇာ၊
ပရိသပ္ပန္တိ သသောဝ ဗန္ဓိတော။
သံယောဇန သင်္ဂ သတ္တကာ၊
ဒုက္ခမုပေန္တိ ပုနပ္ပုနံ စိရာယ။

၃၄၃။ တသိကာယ ပုရက္ခတာ ပဇာ၊
 ပရိသပ္ပန္နိ သဘောဝ ဗန္ဓိတော။
 တသ္မာတသိဏံ ဝိနောဒယေ၊
 အာကန္တိ ဝိရာဂ မတ္တနော။

မြောက်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ပဌမဂါထာ ပထမပါဒဝံသဌ။ ကျန်သုံးပါဒ ဣန္ဒဝံသာ။ နိဗ္ဗတ္တ
 တီဟုဒိဃ။ ။ဒုတိယ၊ တတိယ နှစ်ဂါထာ ပထျာဝတ္ထ။ အဆုံး
 သုံးဂါထာ ဝေတာလီ။ ပဉ္စမဂါထာ စတုတ္ထပါဒ ဩပစ္ဆန္နသက။
 အာကန္တိဟု အာသရနှင့်ရှိစေ။ ။ဝက်မငယ်ဘဝမှစုတေသော်
 သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမင်းမျိုး၌ဖြစ်လေ၏။ ထိုမှစုတေ၍ ဗာရာဏသီ၌
 ဖြစ်သည်။ ထိုမှ စုတေ၍ သုပ္ပါရက သင်္ဘောဆိပ် မြင်းကုန်သည်
 အိမ်၌ဖြစ်၏။ ထိုမှ စုတေ၍ ကာဝယသင်္ဘောဆိပ် လှေသူကြီး
 အိမ်၌ဖြစ်၏။ ထိုမှစုတေ၍ အနုရာဓမြို့တောင် သောကန္တ ရွာ၌
 သူကြွယ်သမီးဖြစ်၏။ သုမနအမည်ရှိ၏။ ဒုဌဂါမဏိမင်းကြီး လက်
 ထက် အတိအမ္ဗရ အမတ်၏ မယားတည်း။ ကောဠမဗ္ဗတ
 ကျောင်းနေ အနုရုဒ္ဓါမထေရ် ဆွမ်းခံကြွရာတွင် ထိုအမတ်မယား
 သုမနကိုမြင်၍ ဘုရားလက်ထက်တော်က ဝက်ငယ်မသည် ယခု
 အခါ အမ္ဗရအမတ်မယားဖြစ်ပြီ။ အံ့ဘွယ်ရှိစွာ မိန့်တော်မူသံကို
 ကြား၍ ဆိုအပ်ပြီးသော တဆွဲသုံးဘဝကို အောက်မေ့ မိလျက်
 ရဟန်းမိန်းမဖြစ်၍ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်ကို နာရာတွင် သော
 တာပန်ဖြစ်လေ၏။ အာသီဝိသုပမသုတ်ကို နာရာတွင် ရဟန္တာမ
 ဖြစ်၏-စကားချပ်။

မူလေ၊ အမြစ်သည်။ အနုပဒ္ဒဝေ၊ ဥပဒ်မရှိသည် ရှိသော်။ ဒလေ၊
 အရှက်၌။ ဆိန္ဒောဝိ၊ ဖြတ်အပ် သော်လည်း။ ရက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။
 ပုနဒေဝ၊ တဘန်သာလျှင်။ ရူဟတိယထာ၊ ပေါက်ရောက် စည်ကားပြန်
 သကဲ့သို့။ ဝေမ္ပိ၊ ဤအတူလည်း။ တဏှာနုသယေ၊ တဏှာနုသယသည်။
 အနူဟတေ၊ မပြတ်သည်ရှိသော်။ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤပဋိသန္ဓေ အစရှိသော
 ဆင်းရဲသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ မနာပသဝနာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
 အာရုံသို့ စီးတတ်သော။ ဘုဿ၊ ပြင်းစွာသော။ ဆတ္တိသတိသောတာ၊

အတ္တတ္ထိကာယတန ခြောက်ပါး၌ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ ဟု-သုံးပါးသုံးပါးစီ၊ ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါး၌လည်းသုံးပါးသုံးပါးစီ အားဖြင့် သုံးဆဲ့ ခြောက်ပါးသော တဏှာအလျဉ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဒုဒ္ဓိဋ္ဌိ၊ မကောင်းသောအယူရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မဟာ၊ များကုန်သော။ ရာဂနိဿိတာ၊ ရာဂကိုမှီကုန်သော။ သင်္ကပ္ပ၊ အကြံတို့သည်။ ဝဘန္တိ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်၏။

သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော အာရုံခြောက်ပါး တို့၌။ သောတာ၊ တဏှာတည်းဟူသော ရေအယဉ်တို့သည်။ သဝန္တိ၊ စီးကုန်၏။ လတာတဏှာ ဟူသော။ နွယ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ၊ ဒွါရခြောက်ပါး၌ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ အာရုံခြောက်ပါး၌တည်၏။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပွားသော။ တဉ္စလတံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောနွယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ လတာယ၊ တဏှာတည်းဟူသော နွယ်၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ ပညာယ၊ မှန်ပညာဖြင့်။ ဆိန္ဒယ၊ ဖြတ်ကုန်လေ့။ ။ (တဏှာ၏အမြစ်ဟူသည်လည်း တဏှာပင်။ အဘေဒဘေဒုပစာ)။

ဇန္တုနော-ဇန္တုနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သရိတာနိ၊ အောက်မေ့ခြင်းတို့သည်၎င်း။ သိနေဟိတာနိစ၊ ချစ်ခြင်းတို့ သည်၎င်း။ သောမနဿာနိ၊ ဝမ်းသာခြင်းတို့ သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေနရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ သာတသိတာ၊ သောမနဿာ၌မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခေသိနော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ရှာလေ့ရှိကုန်၏။ တေနရာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇာတိဇရူပဂါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသို့ ကပ်ရောက် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တသိဏာယ၊ တဏှာသည်။ ပုရက္ခတာ၊ ခြံရံ အပ်ကုန်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဗန္ဓိတော၊ မူဆိုးကျော့ကွင်း၌ မိသော။ သသောဇ္ဈဝ၊ ယုန်ငယ်ကဲ့သို့။ ပရိသပ္ပန္တိ၊ ကြောက်ရကုန်၏။ သံယောဇနသင်္ဂသတ္တကာ၊ ကာမရာဂစသော သံယောဇဉ် ရာဂသင်္ဂအစရှိသောအစေးဖြင့် ကပ်ငြိကုန်သော။ နရာ၊ တို့သည်။ စိရာယ၊ ကြာမြင့်ရှည်စွာ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။

တသိဏာယ၊ တဏှာသည်။ ပုရက္ခတာ၊ ခြံရံအပ်ကုန်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဗန္ဓိတော၊ မူဆိုးကျော့ကွင်း၌ မိသော။ သသောဇ္ဈဝ၊ ယုန်ငယ်ကဲ့သို့။ ပရိသပ္ပန္တိ၊ ကြောက်ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို။ အာကင်္ခန္တော၊ တောင့်တသောသူသည်။ တသိဏံ၊ တဏှာကို။ ဝိနောဒယေ၊ ဖျောက်ရာ၏။ ။ ပြီး၏။

၂၄၃-ဝိဒ္ဓန္တက ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်တပည့် ပဉ္စင်းငယ်တယောက်သည် ဈာန်သမာပတ် ရပြီးမှ ဦးရီး သမီး၌ တပ်နှစ်သက်၍လူထွက်၏။ ခိုးသူတို့နှင့်တကွ ခိုးမှုကိုပြုရာတွင် မင်းစိုးတို့ဘမ်းမိ၍သတ်ခြင်းငှာ ထောင်တံခါးဖြင့် ထုတ်၍ သွားသည်ကို ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော ရှင်မဟာကဿပမြင်၍ ရှေးက လေ့ကျက်သော တရားကိုနှလုံးသွင်းလေ့ဟု ဆုံးမရာတွင် နှလုံးသွင်း၍ ဈာန်သမာပတ် ရလေ၏။ လုပ်တိုင်းသို့ရောက်၍ တံကျင်လျှိုအံ့သည်တွင် မကြောက်မရွံ့ အံ့ဘွယ်သရဲရှိ၍ မင်းကြီးအား တင်လျှောက်ရာတွင် လွှတ်စေ၏။ ဘုရားရှင် သည်လည်း ဝန္ဓကုဋ်တိုက်တော်မှ ရောင်ခြည်တော် လွှတ်လျက် တရား ဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၃၄၄။ ယော နိဗ္ဗနထော ဝနာမိမုတ္တော၊

ဝနမုတ္တော ဝနမေဝ ဓာဝတိ။

တံ ပုဂ္ဂလ မေထ ပဿထ၊

မုတ္တော ဗန္ဓနမေဝ ဓာဝတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဂါထာအဆုံး၌ သောတာပန်တည်လေသည်။

ပထမပါဒ ဩပစ္ဆန္နသက၊ နောက်သုံးပါဒ ဝေတာလီ။

ယောပုဂ္ဂလေ၊ သည်။ နိဗ္ဗနထော၊ တဏှာတည်းဟူသော တောမှ ထွက်ပြီးလျက်။ ဝနာမိမုတ္တော၊ တဏှာတည်းဟူသော တောသို့ညွတ်၏။ ဝနမုတ္တော၊ တောမှလွတ်သည်ဖြစ်လျက်။ ဝနမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်။ ဓာဝတိ၊ ပြေး၏။ ဧထ၊ လာကုန်လော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန် လော့။ မုတ္တော၊ အနှောင်အဖွဲ့လွတ်သည်ဖြစ်လျက်။ ဗန္ဓနမေဝ၊ အနှောင် အဖွဲ့သို့သာလျှင်။ ဓာဝတိ၊ ပြေး၏။ ။ပြီး၏။

၂၄၄-ဗန္ဓနာဂါရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ နှောင်အိမ်၌ သွင်း ထားကုန်သော လူတို့ကိုရဟန်းတို့ဆွမ်းခံရာတွင် မြင်ခဲ့ကြ၍ ဘုရားရှင်အား မြင်ခဲ့ကြောင်းကို လျှောက်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ချစ်သားကို ဤနှောင် အိမ်သည် မြဲမြံသော နှောင်အိမ်မဟုတ်သေး။ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော နှောင်အိမ်သည်သာ မြဲမြံသောနှောင်အိမ်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၍....

၂၄၅-ခေမာထေရီ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ အဂ္ဂမဟေသီ အဆင်းလှခြင်းဖြင့် မာန်ယစ်သော ခေမာ မိဖုရားကို အကြောင်းပြု၍....

၃၄၇။ ယေ ရာဂရတ္တာ နုပတန္တိ သောတံ၊
သယံ ကတံ မတ္တဋ္ဌကောဝ ဇာလံ။
တေမ္ပိ ဆေတွာန ဝဇန္တိ မိရာ၊
အနပေက္ခိနော သဗ္ဗဒုခံ ပဟာယ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဥပဇာတိဂါထာ၊ သဗ္ဗဒုခံ၌ ဇရိုဏ်းအလို၌ ခုခံ-ဟု သံယုဂ်မဲ့လျက်ရှိစေ။

မိဖုရားရဟန်းပြုပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်၌တည်၍ လကျာတော်ရံ အဂ္ဂသာရိကာအဖြစ်သို့ရောက်၏။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်မက်ကုန်၏။ တေ၊ ထို တပ်မက်မောသော သူတို့သည်။ မတ္တဋ္ဌကော၊ ပင့်ကူသည်။ သယံကတံ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော။ ဇာလံ၊ ပင့်ကူမျှင်သို့။ အနုပတတိဇုဝ၊ ကျသကဲ့သို့။ သယံကတံ၊ မိမိတို့ပြုအပ်သော။ သောတံ၊ တဏှာအယဉ်သို့။ အနုပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ မိရာ၊ တို့သည်။ တေမ္ပိ၊ ထိုတဏှာကိုလည်း။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍။ အနပေက္ခိနော၊ မငဲ့ကွက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၂၄၆-ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဆွမ်းခံ လှည့်လည်တော်မူရာတွင် ဥဂ္ဂသေန ကျွမ်းသမားသည် ပြည်သူတို့အား အံ့ဘွယ်ကိုပြအံ့ဟု အတောင် ခြောက်ဆယ် မြင့်သော ဝါးမှ ကောင်းကင်သို့ ခုန်၍ တဆွဲလေးကြိမ် ကျွမ်းထိုးပြီးမှ ဝါးထက်၌ တည်သည်ကိုမြင်တော်မူ၍ ထိုကျွမ်းသမားအား တရားဟောခြင်းငှာ....

၃၄၈။ မုဉ္ဇပုရေ မုဉ္ဇ ပစ္ဆတော၊ မဇ္ဈေ မုဉ္ဇ ဘဝဿ ပါရဂူ။
သဗ္ဗတ္ထ ဝိမုတ္တမာနသော၊ န ပုန ဇာတိဇ္ဇရံ ဥပေဟိယိ။

ကိုဟောတော်မူသည်။ ။(ဝေတာလီဂါယာ)။ ။ဥဂ္ဂသေနသည် အရဟတ္တဖိုလ်၌တည်၍ ဖော်ဘိက္ခု ရဟန်းဖြစ်၏။

ပုရေ၊ အတိတ်ဖြစ်သောခန္ဓာ၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို။ မုဉ္ဇ၊ လွှတ်လေ့။ ပစ္ဆတော၊ နောက်ဖြစ်သော အနာဂတ်ခန္ဓာ၌၊ တဏှံ၊ ကို။ မုဉ္ဇ၊ လေ့။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌၊ တဏှံ၊ ကို။ မုဉ္ဇ၊ လေ့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ပစ္စုပ္ပန် အတိတ် အနာဂတ် ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ ဝိမုတ္တမာနသော၊ တဏှာကိုလွှတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တဏှာမှလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေ့။ ပုန၊ တစ်ကြိမ်။ ဇာတိဇ္ဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း အိုခြင်းသို့။ န ဥပေဟိသိ၊ မကပ်လေလင့်။ ။ပြီး၏။

၂၄၇-စူဠဓနုဂ္ဂဟ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသော အခါ မာတုဂါမ-
 ဖြားယောင်း သောကြောင့် သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့ ငြီးငွေ့သော
 ရဟန်းတယောက်ကိုခေါ်တော်မူ၍ ရဟန်း-သင်သည် လွန်လေပြီးသော
 အခါ စူဠဓနုဂ္ဂဟ လေးသမား ဖြစ်သောကာလ တက္ကသိုလ်မှ အပြန်
 ခိုးသူကြီးနှင့် လုံးထွေး ရာတွင် ခိုးသူကိုခမ်းရိုးကမ်း၍ သင့်ကိုသတ်စေ
 သည်ကား အခြားသူမဟုတ်၊ ဤမာတုဂါမပင် တည်းဟု စူဠဓနုဂ္ဂဟ
 ဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၍....

၃၄၉။ ဝိတက္က မထိတဿ ဇန္တုနော၊
 တိဗ္ဗရာဂဿ သုဘာနုပဿိနော။
 ဘိယျော တဏှာ ပဝဇုတိ၊
 ဧသ ဒဉ္ဇံ ကရောတိ ဗန္ဓနံ။

၃၅၀။ ဝိတက္ကပသမေဝ ယော ရတော၊
 အသုဘံ ဘာဝယတိ သဒါ သတော။
 ဧသော ခေါ ဗျန္တိ ကာဟိသိ၊
 ဧသော ဆိန္ဒတိ မာရဗန္ဓနံ။

နှစ်ဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။ ။ရဟန်း သောတာပန်တည်၏။

ဝေတာလီ။ ပဌမဂါထာ ဒုတိယပါဒ တလုံးလွန်။ ဘာဝယတိ ဟု ဒီဃ
ဗျန္တိဗိန္ဒုကျေ။ သေဇ္ဈေဇ္ဇတိ ဟုလည်းရှိ၏။

ဝိတက္ကမထိတဿ၊ ကာမဝိတက် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဝါ၊ ကာမ
ဝိတက် မွေ့နှောက်အပ်သော။ တိဗ္ဗရာဂဿ၊ ထက်သောရာဂရှိသော။
သုဘာနုပဿိနော၊ တင့်တယ်၏ဟု အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသော။
ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအား။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။
ပဝခုတိ၊ ပွား၏။ သေဇန္တု၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဗန္ဓနံ၊ မာရ်၏ အနှောင်
အဖွဲ့ကို။ ဒဠံ၊ မြဲသည်ကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။

ယောဇန္တု၊ သည်။ ဝိတက္ကပသမေဝ၊ မိစ္ဆာဝိတက် ငြိမ်းခြင်း၌
သာလျှင်။ ရတော၊ မွေ့လျော်၏။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ အသုဘံ၊ အသုဘ ဘာဝနာကို။ ဝါ၊ အသုဘအာရုံကို။
ဘာဝယတိ၊ ပွားစေ၏။ ဧသော ခေါ်ဇန္တု၊ ဤသတ္တဝါသည်သာလျှင်။
မာရဗန္ဓနံ၊ မာရ်၏အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဗျန္တိကာဟိတိ၊ ကင်းအောင်ပြု၏။
ဧသော ခေါ်ဇန္တု၊ သည်သာလျှင်။ မာရဗန္ဓနံ၊ ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။
ပြီး၏။

၂၄၈-မာရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မာရ်နတ်မင်းသည်
ဆင်ပြောင်ကြီးဟန် ဘန်ဆင်း၍ အရှင်ရာဟုလာမထေရ်ကို ခြိမ်းချောက်
လာ၏။ ဘုရားရှင်သည်မာရ်နတ်၏အဖြစ်ကို ယိတော်မူ၍....

၃၅၁။ နိဋ္ဌင်္ဂတော အသန္တာသီ၊ ဝိတတဏှော အနင်္ဂဏော။
အတ္ထိန္ဒ ဘဝသလ္လာနိ၊ အန္တိမောယံ သမုဿယော။

၃၅၂။ ဝိတတဏှော အနာဒါနော၊
နိရုတ္တိပဒ ကောဝိဒေါ။
အက္ခရာနံ သန္တိပါတံ၊
ဇညာ ပုဗ္ဗာပရာနိစ။
သဝေ အန္တိမ သာရီရော၊
မဟာပညော၊ မဟာပုရိသောတိ ဝုစ္စတိ။

နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ (နောက်ဂါထာ သာမည)။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဗ္ဗာန်၊ ရဟန်းကိစ္စပြီးခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်၏။ အသန္တာသီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိ။ ဝိတတဏှော၊ ကင်းသော တဏှာရှိ၏။ အနာဇီနော၊ ကင်းသော ကိလေသာရှိ၏။ ဘဝသလ္လာနိ၊ ဘုံသုံးပါး၌ရှိသော ရာဂစသော ငြောင့်တံသင်းတို့ကို။ အစ္ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်ပြီ။ အယံသမုဿယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အန္တမော၊ အဆုံးစွန်တည်း။

ဝိတတဏှော၊ ကင်းသောတဏှာရှိ၏။ အနာဒါနော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိ။ နိရုတ္တိ ပဒကောဝိဒေါ၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ၌လိမ္မာ၏။ အက္ခရာနံ၊ အက္ခရာတို့၏။ သန္တိပါတံ၊ အစုအပေးကို၎င်း။ ပုဗ္ဗာပရာနိစ၊ ရှေ့နောက်အက္ခရာတို့ကို၎င်း။ ဇညာ၊ သိ၏။ အန္တိမသာရီရော၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ရှိသော။ သသော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ မဟာပညောတိ၊ ပညာကြီးသသူ ဟူ၍။ မဟာပုရိသောတိ၊ ယောက်ျားမြတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပြီး၏။

၂၄၉-ဥပကာဇီဝက ဝတ္ထု

ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ သတ္တသတ္တာဟ အသွန်တွင် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့အား ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူခြင်းငှာ မိဂဒါဝုန်တောသို့ ကြွတော်မူရာလမ်းခရီး၌ ဥပကတက္ကတွန်းသည် ငါ့ရှင်သင်ကား အဘယ်သူကိုရည်၍ ရဟန်းပြုသနည်း။ သင့်ဆရာကား အသူနည်း။ အဘယ်သူ့တရားကို သင်နှစ်သက်သနည်းဟု မေးရာတွင် သဗ္ဗညုအဖြစ်ကို ဝန်ခံတော်မူခြင်းငှာ....

၃၅၃။ သဗ္ဗာဘိဘူ သဗ္ဗဝိဒူ ဟမသ္မိ၊

သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု အနုပလိတ္တော။

သဗ္ဗဉ္စဟော တဏှက္ခယေ ဝိမုတ္တော၊

သယံ အဘိညာယ ကမုဒ္ဒိသေယျံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဥပဇာတိဂါထာ၊ အနုပလိတ္တော-ဟု ဒီသ။

ဥပက၊ ဥပက။ အဟံ၊ ငါကား။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ ခပ်သိမ်းသောတေဘူ မကတရားတို့ကို နှိပ်နင်း၍တည်၏။ သဗ္ဗဝိဒူ၊ ခပ်သိမ်းသော စတုဘူမကတရားကိုသိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊

တေဘူမကတရားတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မလိမ်းကုံ။ သဗ္ဗဉ္စဟော၊ ခပ်သိမ်းသော တေဘူမက တရားကိုစွန့်၏။ တဏှက္ခယော၊ တဏှာကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်၏။ သယံ၊ မိမိအလိုလိုကိုယ်တိုင်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ဘိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူ့ကို။ ဥဒ္ဓိသေယျံ၊ ဤသူပင်သာ ငါ့ဆရာ ဟူ၍ ညွှန်ရအံ့နည်း။ ။ပြီး၏။

၂၅၀-သက္ကဒေဝရာဇ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ တပါးသော စကြဝဠာမှ စည်းဝေးလာသော နတ်ပရိသတ်နှင့်တကွ သိကြားမင်းသည် မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့ ကပ်၍ ဒါနတွင် အဘယ်ဒါန လွန်ကဲပါသနည်း။ အရသာတွင် အဘယ်အရသာ လွန်ကဲပါသနည်း။ မွေ့လျော်ခြင်းတွင် အဘယ်မွေ့လျော်ခြင်း လွန်ကဲပါသနည်း။ ဆင်းရဲ ခပ်သိမ်းကို အောင်နိုင်သည်ကား အဘယ် တရားပါနည်းဟု ပြဿနာ လေးပါးကို လျှောက်ထားလေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထို ပြဿနာကို ဖြေတော်မူခြင်းငှာ....

၃၅၄။ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ၊
သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသော ဇိနာတိ။
သဗ္ဗ ရတိံ ဓမ္မရတိ ဇိနာတိ၊
တဏှက္ခယော သဗ္ဗဒုက္ခံ ဇိနာတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော နတ်တို့အား ဓမ္မာဘိသမယ ဖြစ်၏။

ဥပဇာတိဂါထာ။ ရတိံ-ဟု ဒီဃ။

ဓမ္မဒါနံ၊ တရားတည်းဟူသော အလှူသည်။ သဗ္ဗဒါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အလှူကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဓမ္မရသော၊ တရားတည်းဟူသော အရသာသည်။ သဗ္ဗရသံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရသာကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဓမ္မရတိံ၊ တရားသဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗရတိံ၊ ခပ်သိမ်းသော မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဇိနာတိ၊ ။ တဏှက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို။ ဇိနာတိ၊ ။ ပြီး၏။

၂၅၁-အပုတ္တကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အလွန်တရာနမ္မော
စုံမက်တတ်သော သေဋ္ဌေးကြီး တယောက် သေ၍ အမွေခံ မရှိသော
ကြောင့် ဥစ္စာများစွာသည် မင်းဘဏ္ဍာ ဖြစ်လေပြီဟု ကောသလမင်းကြီး
လျှောက်ရာတွင်....

၃၅၅။ ဟနန္တိ ဘောဂါ ဒုဗ္ဗေခံ၊ နော စ ပါရဂဝေသိနော။
ဘောဂတဏှာယ ဒုဗ္ဗေခော၊ ဟန္တိ အညေဝ အတ္တနံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(အတ္တနံဟု ရသ)

ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗေခံ၊ ပညာမဲ့သောသူကို။ ဟနန္တိ၊
သတ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ပါရဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသော ထိုမှာဘက်ကို ရှာကုန်သည်။ နောစဟောန္တိ၊ မဖြစ်
ကုန်။ ဒုဗ္ဗေခော၊ ပညာမဲ့သောသူသည်။ ဘောဂတဏှာယ၊ စည်းစိမ်၌
တပ်သောတဏှာဖြင့်။ အညေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဟန္တိ၊ သတ်ပုတ်
ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဟန္တိ၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲလေ၏။

ပြီး၏။

— —

၂၅၂-အင်္ဂုရ ဝတ္ထု

ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်ဖျာ၌ အဘိဓမ္မာတရားကိုဟောလျက် နေတော်
မူသောအခါ သာသနာတော်ပ ကာလဝယ် တဆွဲနှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်
အချင်းချင်းထိသော စားဖိုခုံလောက်အစဉ်ဖြင့် အနှစ်တသောင်းပတ်လုံး
အလှူကြီးပေးသော အင်္ဂုရနတ်သားသည် တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့၏
အာနုဘော်ကိုမခံနိုင်၍ တဆွဲနှစ်ယူဇနာအရပ်က တရားတော်ကိုနာရ၏။
အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား တယောက်မမျှသော ဆွမ်းကို လှူဘူးသောဣန္ဒက
နတ်သားကား နောက်သို့မဆုတ်ရဘဲ မယ်တော်သန္တ၊ သိတနတ်သားနှင့်
တကွ လက်ျာဌားတော်ပါး၌ တရားနာနိုင်သည်ကို မြင်တော်မူ၍ ဒါန
ဟူသည် ရွေးချယ်စိစစ်၍ ပြုသင့်သည်ကိုပြတော်မူခြင်းငှာ....

၃၅၆။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ ရာဂ ဒေါသာ အယံပဇာ။
တသ္မာ ဟိ ဝိတရာဂေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။

၃၅၇။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ ဒေါသဒေါသာ အယံ ပဇာ။
တသ္မာ ဟိ ဝိတဒေါသေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။

၃၅၈။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ မောဟဒေါသာ အယံ ပဇာ။
တသ္မာ ဟိ ဝိတမောဟေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။

၃၅၉။ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ ဣစ္ဆာဒေါသာ အယံ ပဇာ။
တသ္မာ ဟိ ဝိဂတိစ္ဆေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ။

ဤလေးဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။အင်္ဂုရဣန္ဒကနတ်သားတို့သည်
သောတာပန် တည်လေကုန်၏။

ဤတွင် အချိုသောမူတို့၌ တိဏဒေါသာနိ ခေတ္တာနိ၊ တဏှာဒေါသာ
အယံပဇာ။ တသ္မာဟိ ဝိတတဏှေသု၊ ဒိန္နံ ဟောတိ မဟပ္ပလံ-ဟူသော
ဂါထာ ပါရှိကြ၏။ အချိုမူ၌မပါ။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်ယာတို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါင်းတို့ကြောင့်
အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ရာဂဒေါသာ၊
ရာဂကြောင့်အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဝိတရာဂေသု၊
ရာဂကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝါ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ လှူသောအလှူသည်။
မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်ယာတို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါင်းတို့ကြောင့်
အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဒေါသဒေါသာ၊
ဒေါသကြောင့် အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဝိတ
ဒေါသေသု၊ ဒေါသကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝါ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ လှူသော
အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်ယာတို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါင်းတို့ကြောင့်
အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ မောဟဒေါသာ၊
မောဟကြောင့် အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဝိတမော
ဟေသု၊ မောဟကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝါ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော
အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်ယာတို့သည်။ တိဏဒေါသာနိ၊ မြက်ပေါင်းတို့ကြောင့်
အပြစ်ရှိကုန်၏။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဣစ္ဆာဒေါသာ၊
အလိုရမက်ကြောင့် အပြစ်ရှိကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။

ဝိဂတိန္တေယျ၊ အလိုရမက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝါ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊
သည်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

တဏှာဝဂ္ဂေါ စတုဝိသတိမော။

၂၅-ဘိက္ခုဝဂ်

၂၅၃-ပဉ္စဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ စက္ခု-စသော
ခြောက်ခွါရတို့တွင် အဘယ်ခွါရသည် စောင့်နိုင်ခဲ့သနည်းဟု ရဟန်း
ငါးယောက်တို့ လျှောက်ထားအပ်သော ပြဿနာကို ဖြေခြင်းငှာ....

၃၆၀။ စက္ခုနာ သံဝရော သာဓု၊ သာဓုသောတေန သံဝရော။
ဃာနေန သံဝရော သာဓု၊ သာဓု ဇိဝ္ဗါယ သံဝရော။

၃၆၁။ ကာယေန သံဝရော သာဓု၊ သာဓုဝါစာယ သံဝရော။
မနဿ သံဝရော သာဓု၊ သာဓု သဗ္ဗတ္ထ သံဝရော။
သဗ္ဗတ္ထ သံဝရော ဘိက္ခု၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော် မူသည်။ ။ထိုရဟန်း ငါးပါး တို့သည်
သောတာပန်တည်လေကုန်၏။

စက္ခုနာ၊ စက္ခုခွါရဖြင့်။ ဝါ၊ စက္ခုခွါရ၌ ဖြစ်သော အကုသိုလ်မှ။
သံဝရော၊ စောင့်စည်း ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သောတေန၊
သောတခွါရဖြင့်။ ဝါ၊ သောတခွါရ၌ ဖြစ်သောအကုသိုလ်မှ။ သံဝရော၊
သည်။ သာဓု၊ ၏။ ဇိဝ္ဗါယ၊ ဇိဝ္ဗါခွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ဇိဝ္ဗါခွါရ၌ ဖြစ်သော။
အကုသိုလ်မှ။ သံဝရော၊ သည်။ သာဓု၊ ၏။

ကာယေန၊ ပဿာဒကာယ ဝိညတ္တိကာယ ခွါရဖြင့်။ သံဝရော၊ သည်။
သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝါစာယ၊ ဝစီခွါရဖြင့်။ သံဝရော၊ သည်။ သာဓု၊
ကောင်း၏။ မနဿ၊ မနောခွါရဖြင့်။ သံဝရော၊ သည်။ သာဓု၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသော ခြောက်ခွါရတို့၌။ သံဝရော၊ သည်။ သာဓု၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊
တို့၌။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်း
သောဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၅၄-ဟံသဃာတကဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဟင်္သာကို ပစ်သတ်
သော ပဉ္စင်းနှစ်ယောက်ကိုအကြောင်းပြု၍....

၃၆၂။ ဟတ္ထသံယတော ပါဒသံယတော၊
ဝါစာသံယတော သံယတုတ္တမော။
အဇ္ဈတ္တရတော သမာဟိတော၊
ဧကော သန္တုဿိကော တမာဟု ဘိက္ခု။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဝေတဇလီမျိုးပင်ဖြစ်ရာသည်။ ဆန်းပျက်သည်ဟု ပြင်သင့်။

ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဟတ္ထသံယတော၊ လက်၏ စောင့်စည်းခြင်း
ရှိ၏။ ပါဒသံယတော၊ ခြေ၏ စောင့်စည်းခြင်းရှိ၏။ ဝါစာ သံယတော၊
နှုတ်၏ စောင့်စည်းခြင်းရှိ၏။ သံယတုတ္တမော၊ စောင့်စည်းသောအားဖြင့်
မြတ်၏။ အဇ္ဈတ္တရတော၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မွေ့လျော်၏။
သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်း နေလေ့ရှိ၏။
သန္တုဿိကော၊ ရောင့်ရဲ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၂၅၅-ကောကာလိက ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ
ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုဆဲရေး၍ မြေမျိုသော ကောကာလိကကိုအကြောင်း
ပြု၍....

၃၆၃။ ယော မုခသံယတော ဘိက္ခု၊ မန္တဘာဏီ အနုဒ္ဓတော။
- အတ္ထံ ဓမ္မဉ္စ ဒိပေတိ၊ မဓရံ တဿ ဘာသိတံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မုခသံယတော၊ နှုတ်ကိုစောင့်လေ့
ရှိ၏။ မန္တဘာဏီ၊ ပညာဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်
ဖြစ်၍။ အတ္ထဉ္စ၊ အနက်အကျိုးကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ သဒ္ဓါအကြောင်းကို၎င်း။
ဒိပေတိ၊ ပြတတ်၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်
သောစကားသည်။ မဓရံ၊ သာယာ၏။ ။ပြီး၏။

၂၅၆-ဓမ္မာရာမတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်သင်္ကတော် ထင်ရှားရှိခိုက် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရအောင် ယူအံ့ဟု တပားသော ရဟန်း တို့နှင့် စကားမပြောဘဲ တရားကိုအားထုတ်သော ဓမ္မာရာမ ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍....

၃၆၄။ ဓမ္မာရာမော ဓမ္မရတော၊ ဓမ္မံ အနု ဝိစိန္တယံ။
ဓမ္မံ အနုဿရံ ဘိက္ခု၊ သဒ္ဓမ္မာ န ပရိဟာယတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဓမ္မာရာမ မထေရ်ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ဓမ္မာရာမော၊ သမထ ဝိပဿနာလျှင်မွေ့လျော်ရာရှိသော။ ဓမ္မရတော၊ တရား၌ မွေ့လျော်တတ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဝိစိန္တယံ၊ အဘန် တလဲလဲကြံသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဿရံ၊ အဘန်တလဲလဲ အောက် မေ့သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားမှ။ န ပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။ ။ပြီး၏။

၂၅၇-ဝိပက္ခသေဝကံဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဒေဝဒတ်၏ အပင်း အသင်းဖြစ်သော ရဟန်းနှင့် အပေါင်း အတော် ပြုသော ရဟန်း တယောက်ကို အကြောင်းပြု၍....

၃၆၅။ သလဘံ နာတိမညေယျ၊ နာညေသံ ဝိဟယံ စရေ။
အညေသံ ဝိဟယံ ဘိက္ခု၊ သမာဓိံ နာမိဂစ္ဆတိ။

၃၆၆။ အပ္ပလာဘောဝိ စေ ဘိက္ခု၊ သလဘံ နာတိမညတိ။
တံ ဝေ ဒေဝါ ပသံသန္တိ၊ ဘုဒ္ဓါဇီဝိ မတန္တိတံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သလဘံ၊ မိမိလဘ်ကို။ နာတိမညေယျ၊ မထိမဲ့မြင်မအောက်မေ့ရာ။ အညေသံ၊ သူတပားတို့၏။ လဘံ၊ လဘ်ကို။ ဝိဟယံ-ဝိဟယန္တော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ န စရေ၊ မကျင့်ရာ။ အညေသံ၊ သူတပားတို့၏။ လဘံ၊ လဘ်ကို။ ဝိဟယံ-ဝိဟယန္တော၊ ချစ်မြတ်နိုးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ နာမိဂစ္ဆတိ၊ မရ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အပ္ပလာဘောပိ၊ လာဘ်နည်းသော်လည်း။ သလာဘံ၊ မိမိလာဘ်ကို။ စေ နာတိမညတိ၊ အကယ်၍မထိမဲ့မြင်မအောက် မေ့သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ သုဒ္ဓါဇီဝိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသော။ အတန္တိတံ၊ မပျင် ရိသော။ တံဘိက္ခု၊ ဟိုရဟန်းကို။ ပေ၊ စင်စစ်။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၂၅၈-ပဉ္စဂ္ဂဒါယကဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ လယ်ဦး တလင်းဦး နယ်ဦး ထမင်းအိုးသို့ထည့်ဦး ထမင်းပွဲသို့ရူးဦး ဤအဦးငါးပါးကို လှူလေ့ ရှိသောကြောင့် ပဉ္စဂ္ဂမည်သော ပုဏ္ဏားအား အနာဂါမ်တည်အံ့သည်ကို မြင်တော်မူ၍ ထိုပုဏ္ဏားအိမ်သို့ကြွ၍ ဆွမ်းရပ်၏။ ပုဏ္ဏားလည်း ထမင်း စားဆဲဖြစ်၍ ထက်ဝက်စားပြီးသော ထမင်းကိုလှူပြီး၍ လောက၌ အတု မရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောအသမ္ဘိန္ဒမင်းမျိုးဖြစ်တော်မူလျက် ထက်ဝက် စားပြီးသော ထမင်းကို အလှူခံတော်မူပေသည်ဟု ကြည်ညို၍ အရှင် ဘုရားတို့သည် သာဝကတို့အား ဘိက္ခု ခေါ်ကုန်၏။ အကြောင်းကား- အဘယ်နည်းဟု ပြဿနာလျှောက်ရာတွင် ဟောတော်မူခြင်းငှာ....

၃၆၇။ သဗ္ဗသော နာမရူပသ္မိံ၊ ယဿ နတ္ထိ မမာယိတံ။

အသတာ စ န သောစတိ၊ သ ဝေ ဘိက္ခုတိ ဝုစ္စတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ပုဏ္ဏား သမီး ခင်ပွန်းတို့သည် အနာဂါမ် ဖြစ်လေကုန်၏။

ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗသ္မိံ၊ အလုံးစုံသော၊ နာမရူပသ္မိံ၊ နာမ်ရုပ်၌။ မမာယိတံ၊ ငါ-ငါ၏ဥစ္စာဟု မြတ်နိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသတာစ၊ ချုပ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်းဖြင့် ထင်ရှား မရှိသော်။ လည်း။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ သသောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝေ စင်စစ်။ ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ပြီး၏။

၂၅၉-သောဏ ကောဋိကဏ္ဍ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ အဝန္တိတိုင်း၌ ကောဋိကဏ္ဍသောဏ မထေရ်၏အမိ ဒါယိကာမကြီးသည် ညဉ့်အခါ

ရှင်သောဏမထေရ် တရားဟောသည်ကို နာစဉ် ခိုးသူ ကိုးရာတို့သည် အိမ်သို့တက်၍ အသပြာတိုက်၊ ရွှေတိုက်၊ ငွေတိုက်တို့ကိုဖွင့်၍ ယူသောကြောင့် ကျန်မလာ၍ အရှင်မ-ခိုးသူတို့အိမ်၌ ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာတို့ကိုယူလေကုန်ပြီဟု ပြော၏။ ခိုးသူတို့ယူလိုတိုင်းယူစေ၊ တရားနာပျက်အောင် မပြောလာနှင့်ဟု ဒါယိကာမကြီးဆိုသည်ကို ခိုးသူတို့ကြား၍ အလွန်ကြည်ညိုသောကြောင့် ခိုးသူကိုးရာတို့သည် အရှင်သောဏထံ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အသီးသီး ကမ္မဋ္ဌာန်းယူ၍ တောကျောင်း သစ်ပင်ရင်းတို့၌ စီးဖြန်းကြကုန်၏။ ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်မှ နေလျက် ယူဇနာ တရာ့နှစ်ဆယ် ကွာသော ထိုရဟန်းတို့ထံ ရောင်ခြည်တော် လွှတ်၍ အနီး၌ ရပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍....

၃၆၈။ မေတ္တာဝိဟာရိ ယော ဘိက္ခု၊ ပသန္ဓော ဗုဒ္ဓသာသနော။
အဓိဂစ္ဆေ ပဒံ သန္တံ၊ သင်္ခါရူပ သမံ သုခံ။

၃၆၉။ သိဉ္စ ဘိက္ခု ဣမံ နာဝံ၊ သိတ္တာ တေ လဟု မေဿတိ။
ဆေတွာ ရာဂဉ္စ ဒေါသဉ္စ၊ တတော နိဗ္ဗာန မေဟိသိ။

၃၇၀။ ပဉ္စ ဆိန္ဒေ ပဉ္စဇဟေ၊ ပဉ္စ စုတ္တရိ ဘာဝယေ။
ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ ဘိက္ခု၊ ဩဃတိဏ္ဏောတိ ဝုစ္စတိ။

၃၇၁။ ဈာယ ဘိက္ခု မာပမာဒေါ၊
မာ တေ ကာမဂုဏေ ရမဿု စိတ္တံ။
မာ လောဟဂုဋ် ဝိလိပ္ပမတ္တော၊
မာ ကန္တိ ဒုခ မိဒန္တိ ဒယှမာနော။

၃၇၂။ နတ္ထိ ဈာန မပညဿ၊ ပညာ နတ္ထိ အဈာယိနော။
ယမ္ပိ ဈာနဉ္စ ပညာ စ၊ သ ဝေ နိဗ္ဗာနသန္တိကေ။

၃၇၃။ သုညာဂါရံ ပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တ စိတ္တဿ ဘိက္ခုနော။
အမာနသိ ရတိ ဟောတိ၊ သမ္မာ ဓမ္မံ ဝိပဿတော။

၃၇၄။ ယတော ယတော သမ္မသတိ၊ ခန္ဓာနံ ဥဒယဗ္ဗယံ။
လဘတိ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊ အမတန္တံ ဝိဇာနတံ။

၃၇၅။ တတြာယမာဒိ ဘဝတိ၊ ဣမ ပညဿ ဘိက္ခုနော။
ဣန္ဒြိယဂုတ္တိ သန္တုဋ္ဌိ၊ ပါတိမောက္ခေ စ သံဝရော။

၃၇၆။ မိတ္တေ ဘဇဿု ကလျာဏေ၊ သုဒ္ဓါဇီဝေ အတန္တိကေ။
ပဋိသန္တာရဝုဗ္ဗဿ၊ အာစာရကုသလော သိယာ။
တတော ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိ။

ဤကိုးဂါထာခွဲကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်း ကိုးရာ တို့သည် ပဋိသန္တိဒေါ ပတ္တရဟန္တာဖြစ်၍ ကောင်းကင်ဖြင့် ဘုရားအထံသို့ လာကြ ကုန်၏။

ဈာယဘိက္ခု၊ ဟူသော ဂါထာ ဝေတာလီ ဩပစ္ဆန္နသက။ ဒုခဟု ခဉ် သံယုဂ်မဲ့။ ယတော ယတော စသော ဂါထာ ဘဝိပုလော။ တတြာယမာဒိ စသော ဂါထာ နဝိပုလော။ ။စတုတ္ထဂါထာ ဈာယဘိက္ခု မာပမာဒေါ ဟူသော ပထမပါဒဉ်ဝေတာလီဂါထာဆန်းစစ်၍မရ၊ မူအစောင်စောင်မှာ ဤအတိုင်းသာ တွေ့ရှိရသည်။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓ သာသနော၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ သင်္ခါရူပသမံ၊ သင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းမြေ့သော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣမံ နာဝံ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသောလျှောက်။ သိဇ္ဇ၊ မိစ္ဆာဝိတက်ရေယိုထွက်သည်ကို ပက်ပစ်လေလော့။ တေ၊ သင်၏။ သိတ္တာ၊ မိစ္ဆာဝိတက် ရေယိုထွက်လေသည်ကို ပက်ပစ်အပ်ပြီးသော။ နာဝါ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော လျှောက်။ လဟုံ၊ လျှင်စွာ။ သေတိ၊ နိဗ္ဗာန် ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်လတ္တံ့။ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကို၎င်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ တတော၊ ထိုသို့ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ဧဟိသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။

ပဉ္စ၊ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ကာမရာဂ ဗျာပါဒတည်း ဟူသော ဩရန္တာဂိယသံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကို။ ဆိန္ဒေ၊ အောက်မင် သုံးခုဖြင့်ဖြတ်ရာ၏။ ပဉ္စ၊ ရူပရာဂ အရူပရာဂ မာန ဥဒ္ဓစ္စ အဝိဇ္ဇာ တည်း ဟူသော ဥဒ္ဓန္တာဂိယသံယောဇဉ် ငါးပါးတို့ကို။ ဇဟေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်ရာ၏။ ပဉ္စ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝယေ၊ ပွားရာ၏။ ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ၊ လောဘ ဒေါသ မောဟ မာန ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ငြိတွယ်ခြင်း ငါးပါးမှ လွန်မြောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဩဃတိဏ္ဍောတိ၊ သံသရာဝဲကို လွန်သောသူဟူ၍။ ဂုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဈာယ၊ အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုလော့။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သည်။ မာဟောဟိ၊ မဖြစ်လင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်၌။ မာရမဿ၊ မမွေ့လျော်စေလင့်။ ပမတ္တော

ဓမ္မလျော့သည်ဖြစ်၍။ လောဟဂုဠံ၊ သံတွေခဲကို။ မာဂိလိ၊ မမျိုလင့်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲလှ၏ဟူ၍။ ဒယမာနော၊ လောင်သည်ဖြစ်၍။ မာကန္တိ၊ မမြည်တမ်းရစေလင့်။

အပညဿ၊ ပညာမဲ့သောသူအား။ ဈာနံ၊ အနိစ္စစသော အားဖြင့် ရှုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဈာယိနော၊ အနိစ္စစသည်ဖြင့် မရှုသောသူအား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဈာနံ၊ ရှုခြင်းသည်၎င်း။ ပညာစ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သ-သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နိဗ္ဗာန သန္တိကေ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်နီး၏။

သုညာဂါရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်ထသော။ သန္တ ဝိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိထသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိပဿတော၊ မြင်ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အမာနသိ၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူတို့နှင့်မထိုက်သော။ ရတိ၊ ဈာန် မဂ်ဖိုလ်ဖြင့် ဓမ္မလျော် ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါ၊ အကြင် အကြင်သို့သောအခါ၌။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ တတော တတော၊ ထိုထိုအခြင်း အရာဖြင့်။ ဝါ၊ ထိုထိုသို့သောအခါ၌။ ဝိတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့အား။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကြောင်းတည်း။

ယာဇုန္ဒိယဂုတ္တိ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေ စသည်ကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည် ၎င်း။ ယာသန္တုဋ္ဌိစ၊ အကြင်အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလ ပစ္စယသန္နိသီတ သီလတည်းဟူသော ရောင့်ရဲသောအကြောင်းသည်၎င်း။ ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက္ခသီလ၌။ ယောစသံဝရော၊ အကြင်စောင့်စည်းခြင်းသည် ၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပညဿ၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တတြိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်၌။ အာဒိ၊ အစအဦးသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

ကလျာဏေ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် ကောင်းကုန်သော။ သုဒ္ဓါဇီဝေ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ အတန္တိကေ၊ မပျင်းမရိကုန်သော။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဘဇဿ၊ ဆည်းကပ်

လေလော့။ ပဋိသန္တာရဝတ္ထိ၊ အာမိသပဋိသန္တာရ ဓမ္မပဋိသန္တာရဖြင့်
အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ အာစာရကုသလော၊ ကျင့်ဝတ်
သီလ၌ လိမ်မာသည်။ သိယာ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပဋိသန္တာရ
ဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ကျင့်ဝတ်သီလ၌ လိမ်မာခြင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇ
ဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊
အဆုံးကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။ ။ပြီး၏။

၂၆၀-ပဉ္စသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း
သော ရဟန်းငါးရာတို့သည် မုလေးပန်းပွင့်တို့သည် အညှာမှ ကြွေလွှတ်
ကုန်သည် တို့ကိုမြင်၍ ငါတို့လည်း ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်အံ့-ဟု
အောက်မေ့ကြသည်တွင် ဘုရားရှင်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ ရောင်ခြည်
တော်လွှတ်လျက်....

၃၇၇။ ဝဿိကာ ဝိယ ပုပ္ဖါနိ၊ ပစ္စဝါနိ ပမုစ္စတိ။

ဧဝံ ရာဂဉ္စ ဒေါသဉ္စ၊ ဝိပ္ပမုစ္စေထ ဘိက္ခဝေါ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ရဟန်းငါးရာတို့သည် ပဋိသန္တဒါပတ္တရဟန္တာ
ဖြစ်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿိကာ၊ မုလေးပန်းပင်သည်။ ပစ္စဝါနိ၊ ရင့်ရော်
ကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ အပွင့်တို့ကို။ ပမုစ္စတိဝိယ၊ လွတ်ကုန်သကဲ့သို့။
ဧဝံတထာ၊ တူ။ ရာဂဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ကိုရင်း။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။
ဝိပ္ပမုစ္စေထ၊ လွတ်ကုန်လော့။ ။ပြီး၏။

၂၆၁-သန္တကာယတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ သန္တကာယ
မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍....

၃၇၈။ သန္တကာယော သန္တဝါစော၊ သန္တဝါသုသမာဟိတော။

ဝန္တလောကာမိသော ဘိက္ခု၊ ဥပသန္တောတိ ဝုစ္စတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

သန္တမနော သမာဟိတော ဟူ၍လည်းရှိ၏။

သန္တကာယော၊ ငြိမ်သက်သော ကိုယ်ရှိ ထသော။ သန္တဝါစော၊
ငြိမ်သက်သောနှုတ်ရှိထသော။ သန္တဝါ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိထသော။

သုဿမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ထသော။ ဝန္တလောကာမိ
သော၊ ပျိုအန်အပ်ပြီးသော လောကီ အာမိသ ရှိထသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။
ဥပသန္တောဟိ၊ ငြိမ်သက်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၆၂-နင်္ဂလတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ပုဆိုးနှမ်း တထည်နှင့်
တံပြာတချောင်းကို အောက်မေ့၍ လူထွက်အံ့ဟု အဘန်ဘန် ကြံသော
စိတ်ကိုဆုံးမ၍ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်သော နင်္ဂလ မထေရ်ကို
အကြောင်းပြု၍...

၃၇၉။ အတ္တနာ စောဒယတ္တာနံ၊ ပဋိမံသေထ အတ္တနာ။
သော အတ္တဂုတ္တော သတိမာ၊ သုခံ ဘိက္ခု၊ ဝိဟာဟိသိ။

၃၈၀။ အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နာထော၊
ကော ဟိ နာထော ပရော သိယာ။
အတ္တာ ဟိ အတ္တနော ဂတိ။
တသ္မာ သံယမ မတ္တာနံ၊
အသံ ဘဒ္ဒိဝ ဝါဏီဇော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အတ္တာ၊ မိမိသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ့်ရှင်ကိုယ်ကို။ စောဒယ၊ တိုက်တွန်း
နှိုးဆော် လေလော့။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။
ပဋိမံသေထ၊ စုံစမ်းလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်။
ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့မိမိကိုယ်ကို တိုက်တွန်းစုံစမ်းသည်ရှိသော်။ အတ္တဂုတ္တော၊
မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံစေသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊
ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟာဟိသိ၊ နေရလတ္တံ့။

အတ္တာဟိ၊ ကိုယ့်ရှင်ကိုယ်သည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နာထော၊
ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ပရော၊ တပါးသော။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
နာထောသိယာ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်အံ့နည်း။ အတ္တာဟိ၊ မိမိသည်သာလျှင်။
အတ္တနော၊ ၏။ ဂတိ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဝါဏီဇော၊ မြင်းကုန်သည်သည်။ ဘဒ္ဒိ၊ ကောင်းသော။ အသံ၊ မြင်းကို။
သံယမေတိဇ္ဈဝ၊ စောင့်သကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သံယမ၊ စောင့်
လေလော့။ ။ပြီး၏။

၂၆၃-ဝတ္ထုလိတ္တေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေကော်မူသောအခါ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်၊ ရောင်ခြည်ကော်ခြောက်သွယ်၊ တလံ မျှလောက်သော အရောင် အဝန်း တို့ဖြင့် ထွန်းတောက်ပသော ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် တစိန်းစိန်း ရှုကြည့်လျက်သာလျှင် ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားမထုတ်ဘဲနေသော ရှင်ဝတ္ထုလိကို “ဓမ္မံပဿတိ၊ သောမံ ပဿတိ” ဟု မောင်းမဲတော်မူ၍ ဝါဆိုအံ့သောနေ့၌ ကျောင်းတော်မှ နှင်ထုတ်တော်မူလျှင် ဝတ္ထုလိမထေရ်သည် ဘုရားရှင်ထံမချဉ်းကပ်ဝံ့၍ စိတ်ပူဆာသောကြောင့် တောင်ထိပ်မှ ခုန်ချ၍သေတော့အံ့ဟု ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့တက်လေ၏။ ဘုရားရှင်သည် ဝတ္ထုလိမထေရ်ပင်ပန်းသည်ကို မြင်တော်မူ၍ ကျောင်းတော်မှ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်လျက်ကိုယ်တော်၏ သဏ္ဌာန်ကိုပြရာတွင်မှ ပီတိပါမောဇ္ဇဖြစ်၍ သက်သာရာကိုရ၏။ ဘုရားရှင်သည် အားကြီးသော ပီတိပါမောဇ္ဇကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ....

၃၈၁။ ပါမောဇ္ဇမဟုလော ဘိက္ခု၊ ပဿန္နော ဗုဒ္ဓသာသနေ။

အဓိဂစ္ဆေ ပဒံ သန္တံ၊ သင်္ခါရူပသမံ သုခံ။

ဤဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဝတ္ထုလိမထေရ်သည် ပဋိသန္တိဒါနှင့် တကွ ရဟန္တာဖြစ်လေ၏။

ပါမောဇ္ဇမဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း များသော။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သင်္ခါရူပသမံ၊ သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းမြေ့သော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရရာ၏။ ။ပြီး၏။

၂၆၄-သုမနသာမဏေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ တရားသဘင်၌ အနုဝတတ်အိုင်၌ ပဏ္ဏကမည်သောနဂါးမင်းကိုဆုံးမ၍ အနုဝတတ်ရေကို ဆောင်ယူခဲ့သော ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော သုမန သာမဏေ၏ အာနဘော်ကိုချီးမွမ်းကြကုန်သော ရဟန်းတို့အား တရားဟောခြင်းငှာ....

၃၈၂။ ယော ဟဝေ ဒဟရော ဘိက္ခု၊ ယုဉ္ဇတိ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
သောမံ လောကံ ပဘာသေတိ၊ အဗ္ဘာ မုတ္တောဝ စန္ဒိမာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒဟရော၊ ပျိုရွယ် ငယ်နုသော်လည်း။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌။ ယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အဗ္ဘာ၊ တိမ်တိုက်မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သော။ စန္ဒိမာ၊ ဣဝ၊ လကဲ့သို့။ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကကို။ ပဘာသေတိ၊ တောက်ပစေ၏။ ။ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝဂ္ဂေါ ပဉ္စဝိသတိမော။

၂၆-ဗြာဟ္မဏဝဂ်

၂၆၅-ပသာဒဗဟုလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပသာဒဗဟုလ ပုဏ္ဏားသည် ရဟန်းကို မြင်လျှင် ရဟန္တာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ကုက္ကုစွရှိ၍ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ရာတွင် ဒါယကာတို့ ကြည်ညို၍ဆိုသည်၌ အာပတ်မသင့်။ ပုဏ္ဏားကား ရဟန္တာတို့၌ အလွန် မြတ်နိုး၏။ သင်တို့လည်း တဏှာအယဉ်ကိုဖြတ်၍ ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်ကုန်လေ့ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၃၈၃။ ဆိန္ဒ သောတံ ပရတ္တမ္မ၊ ကာမေ ပနုဒ ဗြာဟ္မဏ။
သင်္ခါရာနံ ခယံ ဥတ္တာ၊ အကတညူသိ ဗြာဟ္မဏော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဗြာဟ္မဏ၊ အိုသူတော်ကောင်း။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အယဉ်ကို။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လေ့။ ပရတ္တမ္မ၊ လုံ့လပြု၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပနုဒ၊ ပယ်လေ့။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ အကတညူ၊ မပြုပြင်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေလေ့။ ။ပြီး၏။

၂၆၆-သမ္ပဟုလဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် များစွာသော အာဂန္တုရဟန်းတို့၏ ဥပနိဿယကိုသိ၍ ဘုရားရှင်အား

နှစ်ပါးတည်းသော တရားဟူသည် အဘယ်နည်းဟု လျှောက်ရာတွင်
 ထိုပြဿနာကို ဖြေတော်မူခြင်းငှာ....

၃၀၄။ ယဒါ ဒွယေသု ဓမ္မေသု၊ ပါရဂူ ဟောတိ မြာဟ္မဏော။
 အထဿ သဗ္ဗသံယောဂါ၊ အတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ ဇာနတော။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ထိုရဟန်းတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မြာဟ္မဏော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော
 ရဟန်းသည်။ ဒွယေသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သမထဝိပဿနာ
 တို့၌။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ ဇာနတော၊ သိသော။ အဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်းအား။
 သဗ္ဗသံယောဂါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာမ ရာဂ သံယောဇဉ် စသည်တို့သည်။
 အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ။ပြီး၏။

၂၆၇-မာရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ ထိုမှာဘက်
 ဟူသည်အဘယ်နည်းဟု မာရ်နတ်မေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာကို
 ဖြေခြင်းငှာ....

၃၀၅။ ယဿ ပါရံ အပါရံ ဝါ၊ ပါရာပါရံ နဝိဇ္ဇတိ။
 ဝိတဒ္ဓရံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ ဗြူမိ မြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပါရံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတည်း
 ဟူသော ဤမှာဘက်သည်၎င်း။ အပါရံဝါ၊ ဗဟိရာယတနတည်းဟူသော
 ထိုမှာဘက်သည်၎င်း။ ပါရာပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ဤမှာဘက် နှစ်ခုအပေါင်း
 သည်၎င်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဝိတဒ္ဓရံ၊ ပူပန်းခြင်းကင်းတသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊
 ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မြာဟ္မဏံ၊ မကောင်း
 မှုကို အပပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို မျှောလေပြီးသောသူ
 ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ပြီး၏။

၂၆၈-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဗြာဟ္မဏမည်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော ပုဏ္ဏားတယောက်၏ ပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ....

၃၈၆။ ဈာယိံ ဝိရဇ မာသိနံ၊ ကတကိစ္စ မနာသဝံ၊

ဥတ္တမတ္တ မနုပ္ပတ္တံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ပုဏ္ဏား သောတာပန်တည်လေ၏။

ဈာယိံ၊ ကသိုဏ်းစသောအာရုံ အနိစ္စ စသောလက္ခဏာကို ရှုလျက်။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြှူကင်းလျက်။ အာသိနံ၊ နေလေ့ရှိသော။ ကတကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းကိစ္စရှိသော။ မနာသဝံ၊ အာသဝေါ ကင်းသော။ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရောက်သော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ မြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ပြီး၏။

၂၆၉-အာနန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့နေဝင်ခါနီးတွင် ကောသလမင်းကြီးသည်ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာဘို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်ယင်လျက် ဘုရားအထံတော်သို့ လာလေသည်။ ကာဠုဒါယီမထေရ်လည်း ပရိသတ်အစွန့်၌ ဈာန်ဝင်စား၍နေလေသည်။ ရှင်အာနန္ဒာသည် နေရောင်၊ လရောင်၊ မင်းကြီး၏ တန်းဆာရောင်၊ ရဟန္တာ၏ကိုယ်ရောင်၊ ဘုရားအရောင်တော်ဟု ဆိုအပ်သော အရောင်ငါးပါးတို့ကိုမြင်၍ အရှင်ဘုရား-ကိုယ်တော်မြတ် အရောင်သည် အရောင်တကာကိုထက်သာလွန်ပေသည်ဟု လျှောက်ရာတွင်....

၃၈၇။ ဒိဝါတပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိ မာဘာတိ စန္ဒိမာ။

သန္ဓုဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊ ဈာယိ တပတိ ဗြာဟ္မဏော။

အထ သဗ္ဗ မဟောရတ္တိံ၊ ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေဇသာ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(တတိယပါဒ တလုံးလွန်)။

အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒိဝါ၊ နေ၌သာလျှင်။ တပတိ၊ တောက်ပ၏။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ရတ္တိံ၊ ည၌သာလျှင်။ အာဘာတိ၊ တောက်ပ၏။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ သန္ဓုဒ္ဓေါ၊ ချပ်ဝတ်တန်းဆာ ဆင်မှ သာလျှင်

တပတိ၊တောကံပ၏။ ခြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားမှ
သာလျှင်။ တပတိ၊ ၏။ အထ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်။
သဗ္ဗမဟောရတ္ထိံ၊ အလုံးစုံသောနေ့-ည၊ ပတ်လုံး။ တေဇသမ၊ ကန်ခိုးဖြင့်။
ဝါ၊ အရောင်ဖြင့်။ တပတိ၊ တောကံပ၏။ ။ပြီး၏။

၂၇၀-ခြာဟ္မဏ ပဗ္ဗဇိတ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ပုဏ္ဏားတယောက်
သည် တက္ကတွန်းတို့ထံ ရဟန်းပြု၍ ကျောင်းတော်သို့ လာပြီးလျှင် အရှင်
ဘုရား- အကျွန်ုပ်ကို ခြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတ ခေါ်တော်မူပါဟု လျှောက်
ရာတွင်....

ဥဂဂ။ ဗာဟိတ ပါပါတိ ခြာဟ္မဏော၊
သမစရိယာ သမဏောတိ ဝုစ္စတိ။
ပဗ္ဗာဇယ မတ္တနော မလံ၊
တသ္မာ ပဗ္ဗဇိတောတိ ဝုစ္စတိ။

ကိုဟောတော်မူသည်။ ။(ဝေတာလီ ဂါထာ)။ ။ထိုပုဏ္ဏား သော
တာပန် တည်လေ၏။

ဗာဟိတပါပါ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဝါ၊ မျှောအပ်သော မကောင်းမှု ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ခြာဟ္မဏော ဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမစရိယာ၊ မကောင်းမှုကို ငြိမ်စေ
တတ်သောအကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမဏောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မလံ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးကို။ ပဗ္ဗာဇယံ၊
နှင်ထုတ်တတ်၏။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊
ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၇၁-သာရိပုတ္တတ္ထရာ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏား
တယောက်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ အမျက်ထွက်မထွက်ကို စုံစမ်းခြင်းငှာ
ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာ၌ နောက်မှလိုက်၍ပြင်းစွာပုတ်ခတ်ရာ အမျက်မထွက်
လိုသည်ကို သိသဖြင့် နောက်တဘန်ပူပန်ခြင်းရှိ၍ ကန်တော့ပန်ချပြီးလျှင်

မိမိအိမ်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းလုပ် ကျွေးလေ၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းတို့ ဘုရားရှင်အား လျှောက်လေသော် ထိုရဟန်းအားတရားဟောခြင်းငှာ....

၃၈၉။ နဗြာဟ္မဏဿ ပဟရေယျ၊ နာဿမုဇ္ဈေထ ဗြာဟ္မဏော။
ဗိ ဗြာဟ္မဏဿ ဟန္တာရံ၊ တတော ဗိ ယဿ မုဇ္ဈတိ။

၃၉၀။ န ဗြာဟ္မဏဿေတဒ ကိဉ္စိ သေယျော၊
ယဒါ နိသေဓော မနသောပိယေဟိ။
ယတော ယတော ဟိံ သမနော နိဝတ္တတိ၊
တတော တတော သမ္ပတိမေဝ ဒုက္ခံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

နောက်ဂါထာ ဥပဇာတိ။ ဗြာဟ္မဏဿေတဒကိဉ္စိ ဗြာဟ္မဏဿ ဧတံ ကိဉ္စိဟု ပုဒ်ဖြတ်။ မဒါသရေ၌ မဒါ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဧတံ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကို သရမနှောင်းဘဲ သရနှင့်တကွ ဒ-ပြု။

ဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူသည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသူတယောက်အား။ နပဟရေယျ၊ မပုတ်ခတ် တန်ရာ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဿ၊ ထိုမိမိကို ပုတ်ခတ်သောသူအား။ နမုဇ္ဈေထ၊ အမျက် တည်းဟူသော အခိုးအငွေ့ကို မလွှတ် တန်ရာ၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရဟန္တာအား။ ဟန္တာရံ၊ သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဗိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏။ တတော၊ ထိုပုတ်ခတ် ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုပုတ်ခတ်သော သူအား။ ယော၊ အကြင်ပုတ်ခတ်ခံရသော သူသည်။ မုဇ္ဈတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ သောပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သော သူသည်လည်း။ ဗိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏။

မနသော၊ အမျက်ကြီးသောသူ၏စိတ်သည်။ အပိယေဟိ၊ မချစ်အပ် ကုန်သော ဒေါသတို့မှ။ ယဒိ အနိသေဓော၊ အကယ်၍ မတားမြစ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ သူတော်ကောင်းအား။ ကိဉ္စိ၊ သော၊ ဧတံ၊ ဤအမျက်ကို မတားမြစ်ခြင်းသည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ယတော-ယတော၊ အကြင်အကြင်ဝတ္ထု၌။ ဟိံ သမနော၊ ညှဉ်းဆဲလိုသောစိတ်သည်။ နိဝတ္တတိ၊ နှစ်၏။ တတော-တတော၊ ထိုထိုဝတ္ထု၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ သမ္ပတိမေဝ၊ ငြိမ်းသည်သာလျှင်တည်း။ ။ပြီး၏။

၂၇၂-မဟာပဇာပတိဂေါတမိ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဂရုဓမ္မရှစ်ပါးကို ဝန်ခံ၍ပဉ္စင်းဖြစ်သော မိထွေးတော်ဂေါတမိကိုအကြောင်းပြု၍....

၃၉၁။ ယဿ ကာယေန ဝါစာယ၊ မနဿ နတ္ထိ ဒုတ္တဋ္ဌံ။
သံဝုတံ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ ကမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ဒုတ္တဋ္ဌံ၊ မကောင်းသောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တိဟိ ဌာနေဟိ၊ ကာယ ဝစီ မနော သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သံဝုတံ၊ စောင့်ရှောက်သော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ငါး။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၇၃-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသော အခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဘုရားနှင့်မတွေ့မီ “ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ” ဟူသော တရားကို ဟောပေသော အဿဇိမထေရ်ကို နေ့တိုင်းရှိခိုး၏။ အဿဇိမထေရ်ရှိရာ အရပ်သို့ ဦးခေါင်းမူ၍ကျိန်းတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့သည် တိတ္ထိတို့ ကဲ့သို့ အရပ်မျက်နှာကို ရှိခိုးသည်ဟုမှတ်၍ ဘုရားအားလျှောက်သည်တွင်....

၃၉၂။ ယမ္မာ ဓမ္မံ ဝိဇာနေယျ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတံ။
သက္ကစ္ဆံ တံ နမဿေယျ၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ ဗြာဟ္မဏော။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယမ္မာ၊ အကြင် ဆရာ့ထံမှ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဒေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ ပူဇော်မြဲမီးကို။ နမဿတိဇုဝ၊ ရှိခိုးသကဲ့သို့။ တံ အာစရိယံ၊ ထိုဆရာကို။ သက္ကစ္ဆံ၊ ရိုသေစွာ။ နမဿေယျ၊ ရှိခိုးရာ၏။ ။ပြီး၏။

၂၇၄-ဇဋိလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဆံကျစ်ထုံးသော ပုဏ္ဏားတယောက်သည် အကျွန်ုပ်ကိုဗြာဟ္မဏခေါ်တော်မူပါဟု လျှောက် ရာတွင်....

၃၉၃။ န ဇဋ္ဌာဟိ နဂေါတ္ထေန၊ နဇ္ဈောဟောတိ ဗြာဟ္မဏော။

ယမိ သစ္စဉ္စ ဓမ္မော စ၊ သော သုစိ သော စ ဗြာဟ္မဏော။

ကို ဟောတော်မူသည်

ဇဋ္ဌာဟိ၊ ဆံများ ကျစ်ထုံးကာမျှဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည် သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ် စစ်ကာ မျှဖြင့်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇ္ဈော၊ အမျိုးမှန်ကာမျှဖြင့်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယ မိ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သစ္စဉ္စ၊ သစ္စာကို သိခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မောစ၊ လောကုတ္တရာ တရားသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုစိ၊ စင်ကြယ်၏။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏပုဏ္ဏားမည်၏။ ။ပြီး၏။

၂၇၅-ဝဂ္ဂုလိဝတ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဝေသာလီပြည် ကုဋ္ဌာဂါရ ကျောင်း၌ နေတော် မူသော အခါ သစ်ပင်မှာ တွဲလွဲဆွဲ၍ လင်းနီကဲ့သို့ ကျင့်လျက် လှည့်ပတ် စဉ်းလဲသော ပုဏ္ဏားတယောက်၏အကြောင်းကို ရဟန်းတို့ပြောကြရာတွင် ဤပုဏ္ဏားကို ရှေးအခါ ရသေ့စဉ်းလဲဖြစ်စဉ်ကာလ ငါသည် ဖွတ်မင်းဖြစ်၍ ဆုံးမတော် မူခဲ့လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၍ ဖွတ်မင်းဆုံးမ အပ်သောဂါထာကို ပြတော် မူခြင်းငှာ....

၃၉၄။ ကိန္တေ ဇဋ္ဌာဟိ ဒုမ္မေ၊ ကိန္တေ အဇိန သာဋိယာ။

အဗ္ဘန္တရေ တေ ဂဟနံ၊ ဗာဟိရံ ပရိ မဇ္ဇတိ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒုမ္မေ၊ ပညာမဲ့သောရသေ့။ တေ၊ သင့်အား။ ဇဋ္ဌာဟိ၊ ဆံကျင့်တို့ ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အဇိနသာဋိယာ၊ သစ်နက်ရေဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ တေ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဂဟနံ၊ ကိလေသာ ဟူသော တောအုပ် အတိသာတည်း။ ဗာဟိရံ၊ အပသည်။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ သန့်ရှင်း၏။ ။ပြီး၏။

၂၇၆-ကိသဂေါတမိ ဝတ္ထု

ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌နေတော်မူသောအခါ ပံသုကူဆောင်သော အရာ၌ တေဒဂ်ရသော ကိသဂေါတမိထေရီမကို အကြောင်းပြု၍....

၃၉၅။ ပံသုကူလ ဓရံ ဇန္တု၊ ကိသံ မေဓိ သန္တတံ။
 ကေံ ဝနမှိ ဈာယန္တံ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်

ပံသုကူလဓရံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ထားသော။ ကိသံ၊ ကြိုတင်သော။ မေဓိသန္တတံ၊ အကြောဖြင့် ခင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသော။ ကေံ၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝနမှိ၊ တောအရပ်၌။ ဈာယန္တံ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော။ တံဇန္တု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၇၇-ကေဠာဗျာဏ ဝတ္ထု

ဗြာဟ္မဏခေါ်စေလိုသော ပုဏ္ဏားတယောက်ကိုအကြောင်းပြု၍....

၃၉၆။ န စာဟံ ဗြာဟ္မဏံ ဗြူမိ၊
 ယောနိဇံ မတ္တိသမ္ဘဝံ။
 ဘောဝါဒိနာမ သောဟောတိ၊
 သစေ ဟောတိ သကိဉ္စနော။
 အကိဉ္စနံ အနာဒါနံ၊
 တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(ပေတ္တိသမ္ဘဝံ-လည်းရှိ၏)။

ယောနိဇံ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝံ၊ ပုဏ္ဏားမမှဖြစ်သောသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ န ဗြူမိ၊ မဟော။ သကိဉ္စနော၊ နင်းနယ်တတ်သော ကိလေသာရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဘောဝါဒိနာမ၊ ဘောဘောဟု ဆိုလေ့ရှိသောကြောင့် ဘောဝါဒိ အမည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကိဉ္စနံ၊ နင်းနယ်တတ်သော ကိလေသာမရှိသော။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

(၂၀၀)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ

၂၇၇-ဥဂ္ဂသေန ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဥဂ္ဂသေနမထေရ်ကို .
အကြောင်းပြု၍....

၃၉၇။ သဗ္ဗသံယောဇနံ ဆေတွာ၊ ယော ဝေ န ပရိတဿတိ။
သင်္ဂါတိဝံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တ မဟံ မြူမိ မြာဟူဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သဗ္ဗ သံယောဇနံ၊ အလုံးစုံသော သံယော
ဇနံကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဝေ၊ စင်စစ်။ န ပရိတဿတိ၊ မပူပန်။ သင်္ဂါတိဝံ၊
ကပ်ငြိတတ်သော ကိလေသာကိုလွန်ထသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်
မယှဉ်ထသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ မြာဟူဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ မြူမိ၊ ၏။

ပြီး၏။

— — —

၂၇၉-ဒွေမြာဟူဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့
နွားကောင်း လှည်းကောင်း ပြိုင်ကြရာတွင် သားရေလွန်ကြီး ပြတ်သည်ကို
အကြောင်းပြု၍....

၃၉၈။ ဆေတွာ နဒ္ဓိံ ဝရတ္ထဉ္စ၊ သန္ဓနံ သဟနုက္ကမံ။
ဥက္ခိတ္တ ပလိဃံ ဗုဒ္ဓံ၊ တ မဟံ မြူမိ မြာဟူဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်လေကုန်၏။

နဒ္ဓိံ၊ ဒေါသ တည်းဟူသောကြီးကို၎င်း။ ဝရတ္ထဉ္စ၊ တဏှာတည်း
သောကြီးကို၎င်း။ ဝါ၊ တဏှာတည်းဟူသောလွန်ကို၎င်း။ သဟနုက္ကမံ၊
နုဿနှင့် တကွသော။ သန္ဓနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခြောက်ဆွဲနှစ်ပါး တည်း
ဟူသော လှည်းကို၎င်း။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဥက္ခိတ္တပလိဃံ၊ ခွါလှစ်
အပ်သော အဝိဇ္ဇာတံခါးကျည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသော။
တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ မြာဟူဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ မြူမိ၊ ၏။ ။ ပြီး၏။

၂၀၀-အက္ကောသကဘာရဒ္ဒါဇ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ အက္ကောသက
ဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏား၏ ဆဲရေးခြင်းကိုသည်းခံ၍ထိုပုဏ္ဏားကိုအရဟတ္တဖိုလ်၌
တည်စေတော်မူသည်ဟု ပြော၍အံ့ဩချီးမွမ်းကြကုန်သောရဟန်းတို့အား
တရားဟောခြင်းငှာ....

၃၉၉။ အက္ကောသံ ဝဗေန္ဓဉ္စ၊ အဒုဋ္ဌော ယော တိတိက္ခတိ။
ခန္တိဗလံ ဗလာနိကံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယော၊ သူသည်။ အက္ကောသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကို၎င်း။ ဝဗေန္ဓဉ္စ၊ ညှဉ်းဆဲ
ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၎င်း။ အဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်ဘဲ။ တိတိက္ခတိ၊
သည်းခံ၏။ ခန္တိဗလံ၊ သည်းခံခြင်း တည်းဟူသော ဗိုလ်ထုရှိသော။
ဗလာနိကံ၊ သည်းခံခြင်းတည်းဟူသောစစ်သည်ရှိထသော။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။
ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၁-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ မယ်တော်သာရိ
ကျိန်ဆဲသည်ကို သည်းခံတော်မူသော သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကိုအကြောင်း
ပြု၍....

၄၀၀။ အက္ကောဓနံ ဝတဝန္တံ၊ သီလဝန္တံ အနုဿဒံ။
ဒန္တံ အန္တိမသာရိရံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

အက္ကောဓနံ၊ အမျက်မထွက်သော။ ဝတဝန္တံ၊ စုတင်အကျင့်ရှိသော။
သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသော။ အနုဿဒံ၊ တဏှာဥဿဒမှကင်းသော။ ဒန္တံ၊
ယဉ်ကျေးသော။ အန္တိမသာရိရံ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ရှိသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊
ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၂-ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရီမကို
နန္ဒလုလုင်ဖျက်ဆီးရာတွင် ထေရီမသာယာသလော မသာယာသလောဟု

တွေ့တောကြကုန်သောသူတို့အား ရဟန္တာ၏ သဘောကို ထင်ရှားပြခြင်းငှာ....

၄၀၁။ ဝါရိ ပေါက္ခရပတ္တေ၊ အာရဂ္ဂေရိဝ သာသပေါ။
ယော န လိမ္မတိ ကာမေသု၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာဖက်၌။ ဝါရိဇုဝ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား၌။ သာသပေါရိဝ၊ မုန်ညှင်းစေ့ကဲ့သို့။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ န လိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျံ။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ။ ပြီး၏။

၂၀၃-အညတရဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ သိက္ခာပုဒ်မပညတ်မီ ကျန်တယောက်သည် ထွက်ပြေး၍ ရဟန်း ပြုပြီးသော် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်၏။ အရှင်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ဆွမ်းခံကြရာတွင်မြင်၍ ဘုရားကိုလျှောက်၏။ ဘုရားရှင်သည် ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို မိန့်တော်မူ၍....

၄၀၂။ ယော ဒုက္ခဿ ပဇာနာတိ၊ ဣဓေဝ ခယ မတ္တနော။
ပန္နဘာရံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ ထိုပုဏ္ဏား သောတာပန်တည်လေ၏။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤတဝ၌ပင်လျှင်။ အတ္တနော ဒုက္ခဿ၊ မိမိဆင်းရဲ၏။ ခယံ၊ ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်သောခန္ဓာဝန်ရှိထသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်ထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ။ ပြီး၏။

၂၀၄-ခေမာဘိက္ခုနီ ဝတ္ထု

ဝိဇ္ဇာကုဋ်တောင်၌ နေတော်မူသောအခါ ခေမာမည်သော ထေရီမ၏ ပညာကြီးကျယ်သောအဖြစ်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ....

၄၀၃။ ဂန္ထိရပညံ မေဓာဝိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒံ။

ဥတ္တမတ္တ မနုပ္ပတ္တံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဂန္ထိရပညံ၊ နက်နဲသောပညာရှိထသော။ မေဓာဝိ၊ မိုင်းကြိုးစက်
ကဲ့သို့သော ပညာရှိထသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ ခရီးဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။
ဝါ၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ကောဝိဒံ၊ လိမ်မာထသော၊ ဥတ္တမတ္တံ၊
မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရောက်ထသော။ တံဗုဂ္ဂလံ၊ ကို။
ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ၊ ပြီး၏။

၂၀၅-ပဗ္ဗာရဝါသီတိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောတခါ ပဗ္ဗာရဝါသီတိဿ
မထေရ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းငှာ တခုသော လိုက်၌ဝင်၍နေ၏။
ထိုလိုက်၌စောင့်သောနတ်သမီးသည် သီသရှိသောရဟန်းနှင့်တကွ မနေဝံ့
သောကြောင့် မထေရ်သွားအောင် ပြုလို၍ အလုပ်အကျွေး ဒါယိကာမ
အိမ်၌ သူငယ်တယောက်ကို ဦးခေါင်းနောက်ပြန်အောင် ဘမ်းစား၍
ပဗ္ဗာရတိဿရဟန်း၊ ခြေဆေးရေကိုကိုယ်၌သွန်းလောင်းသော်လွှတ်အံ့ဟု
ပူးဝင်၍ပြော၏။ မထေရ်ကြွလာသောကာလ ခြေဆေးပြီးသော် ဤခြေ
ဆေးရေကို သူငယ်ကိုယ်၌လောင်းလိုက်အံ့ဟု လျှောက်၏။ လောင်းလေ့
ဟုမထေရ်ကဆို၍ လောင်း၏။ မထေရ်လိုက်သို့ပြန်ရာတွင် နတ်သမီးသည်
လိုက်ဝံ့တည်၍ ဆေးသမားကြီး ဤလိုက်သို့ သင်မဝင်လင့်ဟု မြစ်၏။
ငါဆေးကုစားသည်မရှိတကားဟုဆိုလျှင် ယနေ့ပင် နတ်ဘမ်းစားသော
သူငယ်ကို ခြေဆေးရေဖြင့် ဆေးကုခဲ့လေပြီဟု ဆိုလေ၏။ မထေရ်သည်
ငါ၏သီလကားစင်ကြယ်စွာ။ နတ်သမီးမှ အပြစ်ရှာ၍ မပုနိုင်တကားဟု
ဝီတိပါမောဇ္ဇဖြစ်၍ ဝိပဿနာ ရှုလျက် နတ်သမီးနှင့် စကားပြောနေစဉ်ပင်
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ မိစ္ဆာနတ် ငါကားစင်ကြယ်သောသီလရှိ၏။
ဤလိုက်မှ သင်သာထွက်လေ့ဟုမိန့်တော်မူလျက် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး
နေပြီးသော် ဘုရားအထံသို့လာ၍ ဤအကြောင်းကို လျှောက်ရာတွင်....

၄၀၄။ အသံသဋ္ဌံ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ အနာဂါရေဟိ ဓူဘယံ။

အနောကသာရိ မပ္ပိစ္ဆံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်၎င်း။ အနာဂါရေဟိစ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၎င်း။ ဥဘယံ ဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့နှင့်။ အသံသဉ္စ၊ ဒဿနသံသဂ္ဂ စသော အားဖြင့် မရောရှက်ထသော။ အနောကသာရိ၊ ကိလေသာအရည်မှ ကင်းသော သီလစသော အနှစ်ရှိထသော။ (အနောကစာရံ ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ တဏှာကင်းသော အကျင့်ရှိထသောဟုပေး)။ အပ္ပိစ္ဆံ၊ အလိုနည်း ထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ပြီး၏။

၂၀၆-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော် မူသောအခါ မာတုဂါမ တယောက်သည် လင်နှင့် ရန်ဖြစ်၍ မိဘအိမ်သို့ သွားအံ့ဟု ရဟန္တာ တပါး၏နောက်သို့လိုက်၏။ မထေရ်လည်း ထိုမိန်းမကိုမမြင် လင်လိုက် လာ၍ မာတုဂါမကိုတွေ့သော်ဤရဟန်းခေါ်၍ သွားခဲ့သည်ဟုမထေရ်ကို ထောင်းထု ရိုက်ပုတ်လေ၏။ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကြားတော် မူရာတွင် ရဟန္တာအဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ....

၄၀၅။ နိဓာယ ဒဏ္ဍံ ဘူတေသု၊ တသေသု ထာဝရေသုစ။

ယော န ဟန္တိ န ဃာတေတိ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

..ကို ဟောတော်မူသည်။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တသေသု၊ လန့်တတ်ကုန်သော။ ဘူတေသု၊ ပုထုဇဉ်သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၎င်း။ ထာဝရေသု၊ မကြောက်မလန့် တည်တံ့ မြဲမြံကုန်သော။ ဘူတေသုစ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၎င်း။ ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်လှံကန် ကို။ နိဓာယ၊ မယူပစ်ထားပယ်ရှားသည်ဖြစ်၍။ န ဟန္တိ၊ မိမိလည်းမသတ်။ န ဃာတေတိ၊ သူတပါးကိုလည်းမသတ်စေ။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၇-သာမဏေရာနံ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏားတယောက် အိမ်၌ ဥဒ္ဓေသဘတ်ကို ဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ အလှည့်ရောက်၍လာကုန်သော သံကိစ္စ သုမန ပဏ္ဍိတ သောပါက ဤသာမဏေငယ် လေးပါးတို့အား ပုဏ္ဏား သမီး ခင်ပွန်းတို့သည် နေရာလည်းမပေး ဆွမ်းလည်းမကျွေ

နေသည်ကို သာမဏေတို့အမျက်မထွက်ကြကြောင်းကို ရဟန်းတို့လျှောက်
ထားကြရာတွင်....

၄၀၆။ အဝိရဒ္ဓ ဝိရဒ္ဓေသု၊ သတ္တဒဏ္ဍေသု နိဗ္ဗုတံ။
သာဒါနေသု အနာဒါနံ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဝိရဒ္ဓေသု၊ ရန်ငြိုးဘွဲ့သောသူတို့၌၊ အဝိရဒ္ဓံ၊ ရန်ငြိုးမဘွဲ့ထသော။
သတ္တဒဏ္ဍေသု၊ လက်နက် လှံကန်ရှိကုန်သောသူတို့၌။ နိဗ္ဗုတံ၊ လက်နက်
လှံကန်ကိုချထားပြီးထသော။ သာဒါနေသု၊ စွဲလမ်းတတ်သောသူတို့၌။
အနာဒါနံ၊ မစွဲလမ်းထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊
သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၈-မဟာပန္နကတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်မဟာပန်သည်
ညီဂူဥပန်ကို ကျောင်းမှနှင်ထုတ်လိုက်သောကြောင့် မဟာပန်မထေရ်အား
ဒေါသ ရှိယောင်တကားဟု ရဟန်းတို့ပြောဆိုကြရာတွင်....

၄၀၇။ ယဿ ရာဂေါစ ဒေါသောစ၊ မာနော မက္ခော စ ပါတိဟော။
သာသပေါရိဝ အာရဂ္ဂေ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်၎င်း။ ဒေါသောစ၊
ဒေါသသည်၎င်း။ မာနောစ၊ မာနသည်၎င်း။ မက္ခောစ၊ ကျေးဇူးချေခြင်း
သည်၎င်း။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား၌။ သာသပေါရိဝ၊ မုန်ညှင်းစေ
ကဲ့သို့။ ပါတိဟော၊ ကျ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။
ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၀၉-ပိလိန္ဒဝစ္ဆတ္ထရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ရဟန္တာရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ
မထေရ်သည် ရှေးရှေးသော ဘဝငါးရာတို့၌ ဝသလဝါဒီ ပုဏ္ဏားဖြစ်ခဲ့
ဘူးသော ဝါသနာဖြင့် ခပ်သိမ်းသော လူရဟန်းတို့ကို “ဝသလ-ဟုတ်

မာသော”ဟူ၍ ခေါ်၏။ ရဟန်းတို့သည် ဤသို့ ခေါ်ဆို ခြင်းကြောင့် ဒေါသရှိယောင်တကားဟု တွေးတောကြ၍ ဘုရားကိုလျှောက်ရာတွင်....

၄၀၈။ အကတ္တသံ ဝိညာဝိနိံ၊ ဂိရံ သစ္စ မုဒီရယေ။

ယာယ နာဘိသဇေ ကိဉ္စိ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယာယဂိရာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ နာဘိသဇေ၊ ဒေါသအားဖြင့်မကပ်ငြိအံ့။ အကတ္တသံ၊ မကြမ်းကြုတ်ထသော။ ဝိညာဝိနိံ၊ အနက်ကိုသိစေတတ်ထသော။ သစ္စ၊ မှန်ကန်သော။ တံဂိရံ၊ ထိုစကားကို။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဒီရယေ၊ ဆိုမြှောက်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၉၀-အညတရတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတပန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏားတယောက် နေလှန်း၍ထားသည့်အဝတ်ကို ရဟန္တာမထေရ်တဦးသည် ပံသုကူအမှတ်ရှိ၍ယူ၏။ အဝတ်ရှင် ပုဏ္ဏားလည်းဆဲရေး၍ အဝတ်ကို တောင်းရာတွင် ပေးလိုက်၏။ ဤအကြောင်းကို ရဟန်းတို့ ဘုရားအားလျှောက်ရာတွင်....

၄၀၉။ ယောဓ ဒိဃံဝ ရသ္မံဝါ၊ အဏုံထူလံ သုဘာသုဘံ။

လောကေ အဒိန္န နာဒိယိ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒိဃံဝါဟု-လိုလျက် ရသေ့ပြုသည်။ အဒိန္နလိုလျက် ဗိဒ္ဓါကျေသည်။

ဇုဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒိဃံဝါ၊ ရှည်သည်။ မူလည်းဖြစ်သော။ ရသ္မံဝါ၊ တိုသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အဏုံထူလံ၊ ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဖြစ်သော။ သုဘာသုဘံ၊ ကောင်းမကောင်းဖြစ်သော။ အဒိန္န၊ အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို။ နာဒိယိ၊ မယူ။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၉၁-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတပန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဝါဆိုသင်္ကန်းတို့ကို ဝေဘန်အံ့သည်တွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ငါ့ရှင်တို့ ရဟန်းငယ်တို့အား

လည်း ဝါဆိုသင်္ကန်းကိုဝေဘန်ကြလေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤစကားကြောင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဂေဟသီတပေမသည် ရှိသေးယောင်တကားဟု တွေးတောကြ၍ ဘုရားအထံလျှောက်သည်တွင်....

၄၁၀။ အာသာ ယဿ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ အသ္မိလောကေ ပရမိ စ။
နိရာသာသံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ အသ္မိလောကေ၊ လှိုလောက၌၎င်း။ ပရမိစ၊ တမလွန်လောက၌၎င်း။ အာသာ၊ မက်မောခြင်းတဏှာတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ နိရာသာသံ၊ အာသာကင်းသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်သော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ပြီး၏။

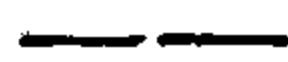
၂၉၂-မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန အားလည်း ထိုနည်းတူတွေးတောကြ၍ ဘုရားအထံလျှောက်ရာတွင်....

၄၁၁။ ယဿာလယာ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ အညာယ အကထံ ကထိ။
အမတောဂဓ မနုပ္ပတ္တံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ အာလယာ၊ ဗြိတုယ်ခြင်းတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ အညာယ၊ သစ္စာကိုမြင်သောကြောင့်။ အကထံကထိ၊ သို့လော သို့လောဟုတွေးတောခြင်းမရှိ။ အမတောဂဓံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်သော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ပြီး၏။

၂၉၃-ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု

ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ ရဟန်းငါးရာတို့အလိုငှာ ရေဝတမထေရ်သည် တဏှာချင်း ဆောက်လုပ်ပေသည်။ ကုသိုလ်ကြီးစွာ တကားဟု ချီးမွမ်းကြရာတွင်....

(၂၀၀)

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယ

၄၁၂။ ယောဓ ပုညဉ္စ ပါပဉ္စ၊ ဥဘော သင်္ခ ဥပစ္စဂါ။
အသောကံ ဝိရဇံ သုဒ္ဓါ၊ တ မဟံ မြူမိ မြာဟူဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဣဓသာသနော၊ ဤ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပုညဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကို၎င်း။
ပါပဉ္စ၊ အကုသိုလ်ကို၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံသောကံတို့ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊
စွန့်၍။ သင်္ခံ၊ ကပ်ငြိတတ်သောတဏှာကို။ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်၏။ အသောကံ၊
စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြှူကင်းသော။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်
သော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ မြာဟူဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ မြူမိ၊ ။ ပြီး၏။

၂၉၄-စန္ဒာဘထွေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ကဿပဘုရားရှင်၏
စေတီတော်၌ စန္ဒကူးနံ့သာဖြင့် လဝန်းသဏ္ဌာန်ပြု၍လှူခဲ့ဘူးသော ကောင်း
မှုကြောင့် ချက်မှ လဝန်းကဲ့သို့ အရောင်ထွက်သောကြောင့် စန္ဒာဘ
မည်သော ပုဏ္ဏားသည်ဘုရားရှင်ထံရဟန်းပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍
အဘော်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့အား သင်တို့ ပြန်လေကုန်လော့ ငါကား
မပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟုဆို၏။ ရဟန်းတို့သည် စန္ဒာဘထေရ် မဟုတ်
သည်ကိုဆိုဘိသည်ဟု ဘုရားထံလျှောက်သည်တွင်....

၄၁၃။ စန္ဒဝ ဝိမလံ သုဒ္ဓါ၊ ဝိပ္ပသန္တ မနာဝိလံ။
နန္ဒိရာဂ ပရိက္ခိဏံ၊ တ မဟံ မြူမိ မြာဟူဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

စန္ဒဝ၊ လကဲ့သို့။ ဝိမလံ၊ အကြစ်အကြေးကင်းသော။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်
သော။ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော။ အနာဝိလံ၊ မနောက်
ကျသော။ နန္ဒိရာဂပရိက္ခိဏံ၊ နှစ်သက် တတ်သောရာဂ ကုန်ခန်းပြီး
ထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ မြာဟူဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ မြူမိ၊ ။
ပြီး၏။

၂၉၅-သီလဝလိထွေရ ဝတ္ထု

ကုဏ္ဍဓာနတော၌ နေတော်မူသောအခါ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးပဋိသန္ဓေ
နေ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဘွားမြင်ရသော သီလဝလိမထေရ်ကို အကြောင်း
ပြု၍....

၄၁၄။ ယောမံ ပလိပထံ ဒုဂ္ဂံ၊ သံသာရံ မောဟ မစ္စဂါ။
 တိဏ္ဍော ပါရဂံတော ဈာယိ၊ အနေဇော အကထံကထိ။
 အနုပါဒါယ နိဗ္ဗူတော၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။
 ကိ ဟောတော်မူသည်။ ။(နိဗ္ဗူတော ဟုဒိဃ)။

ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဣမံပလိပထံ၊ ဤရာဂတည်းဟူသောဘေး
 ကို၎င်း။ ဒုဂ္ဂံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောခရီးခဲကို၎င်း။ သံသာရံ၊ သံသရာ
 ဝဋ်ကို၎င်း။ မောဟံ၊ မောဟကို၎င်း။ အစ္စဂါ၊ လွန်၏။ တိဏ္ဍော၊ သံသရာမှ
 ကူးမြောက်ပြီ။ ပါရဂံတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီ။ ဈာယိ၊ သမထ
 ဝိပဿနာကိုရှုလေ့ရှိ၏။ အနေဇော၊ တဏှာမရှိ။ အကထံကထိ၊ သို့လော
 သို့လော တွေးတောခြင်းမရှိ။ အနုပါဒါယ၊ မစွဲလမ်းမှု၍။ နိဗ္ဗူတော၊
 ပြီးလေ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။
 ပြီး၏။

၂၉၆-သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌
 ပြည့်တန်းဆာမ တယောက်သည် သုန္ဒရသမုဒ္ဒထေရ်ကို ဘုံခုနစ်ဆင့်
 ရှိသောပြာသာဒ်ထက်သို့ပင့်၍ မိန်းမတို့မာယာပရိယာယ်ဖြင့်ဖြားယောင်း
 သည်ကို ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်မှ သိတော်မူ၍ထိုရဟန်းအထံသို့ ရောင်ခြည်
 တော် လွှတ်ပြီးလျှင်....

၄၁၅။ ယောဓ ကာမေ ပဟန္တာန၊ အနာဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
 ကာမဘဝ ပရိက္ခိဏံ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။
 ကိ ဟောတော်မူသည်။

ဣဓလောကေ၊ ၌။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။
 ပဟန္တာန၊ ပယ်၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကာမ ဘဝပရိက္ခိဏံ၊ ကာမရာဂကုန်
 ပြီးသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။
 ပြီး၏။

၂၉၇-ဇဋိလတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူသောအခါ ဇဋိလသေဌေးသည်
 များစွာသော စည်းစိမ်တို့ကို ပစ်စွန့်၍ရဟန်းပြုလျှင် နှစ်ရက် ဘုံးရက်ဖြင့်

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ သင်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို အောက်မေ့၏
လောဟုတပါးသော ရဟန်းတို့က မေးသည်ရှိသော် မအောက်မေ့ပြီဟု
ပြောခြင်းကြောင့်မယုံကြည်၍ ဘုရားရှင်ထံလျှောက်ကြသည်တွင်....

၄၁၆။ ယောဓ တဏှံ ပဟန္တာန၊ အနာဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
တဏှာဘဝ ပရိက္ခိဏံ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဣဓလောကေ၊ ဤ။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တဏှံ၊ ကို။ ပဟန္တာန၊
ပယ်၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။
တဏှာဘဝ ပရိက္ခိဏံ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာ ကုန်ပြီးသောဘဝ ရှိသော။
တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၂၉၈-ဇောတိကတ္ထေရ ဝတ္ထု

ဇောတိကသေဋ္ဌေးကြီး ရဟန်းပြု၍ ရဟန္တာဖြစ်ရာ၌လည်းထိုအတူပင်
အကြောင်းဖြစ်လာ၍၎င်းဂါထာကိုပင် ဟောတော်မူသည်။

၂၉၉-နဋပုတ္တကတ္ထေရ ဝတ္ထု

တယောက်သော ကချေသည်မ သားသည် တခုသော ကခြင်းကို
ကစားလျက် လှည့်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော် ဘုရားတရားတော်ကိုနာ၍
ရဟန်းပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာနှင့်
တကွ ထိုရဟန်းဆွမ်းခံဝင်လေသော်တယောက်သော ကချေသည်၏သား
ကသည်ကိုမြင်၍ ထိုရဟန်းကို ဤကခြင်း၌သင့်အား သိနေဟုသိလောဟု
မေး၍ နတ္ထိဟုဆိုသည်ကို ဤရဟန်းကား အဘူတကိုဆို၍ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို ကြားသည်ဟုဆိုကုန်၏။ ဘုရားရှင်ကြား၍ ရဟန်းတို့ ငါ့သား
တော်သည် ခပ်သိမ်းသောယောဂတို့ကိုလွန်ပြီဟုမိန့်တော်မူပြီး၍....

၄၁၇။ ဟိတွာ မာနုသကံ ယောဂံ၊ ဒိဗ္ဗံ ယောဂံ ဥပစ္စဂါ။
သဗ္ဗယောဂ ဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာနုသကံ ယောဂံ၊ လူ၌
ဖြစ်သောအစီးအပွား လူ၌ဖြစ်သောငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကို။ ဟိတွာ၊

စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗိယောဂဉ္စ၊ နတ်၌ဖြစ်သောယောဂ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်
ကိုလည်း။ ဥပစက္ခါ၊ လွန်ပြီ။ သဗ္ဗယောဂဝိသုတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော
ယောဂလေးပါးတို့နှင့် မယှဉ်ထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊
ဗြာဟ္မဏမည်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ပြီး၏။

၃၀၀-ကေနုပုတ္တကတ္ထေရ ဝတ္ထု

တယောက်သော ကချေသည်သား ရဟန်းပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်၍ရှေးအဟူရဟန်းတို့မေးသော်ရှေးအတူဆို၍ ဘုရားအားလျှောက်
ကြလျှင် ရဟန်းတို့ ငါ၏သားတော်သည် ရတိအရတိကိုပယ်၍ တည်ပြီဟု
မိန့်တော်မူ၍....

၄၁၉။ ဟိတွာ ရတိံ အရတိံ စ၊ သီတိဘူတံ နိရူပမိံ။

သဗ္ဗလောကာ ဘိဘု ဝိရံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။ ။(နိရူပမိံ၌ ဇဂိုဏ်းအလိုငှာ ရူဟုဒိဃ)။

ရတိံ စ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း။ အရတိဉ္စ၊ ဆိတ်
ငြိမ်သောတော ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းအိပ်ရာ နေရာ၌ ဆန့်ကျင်သည်
ဖြစ်၍ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ သီတိဘူတံ၊ ငြိမ်းချမ်းပြီးသည်
ဖြစ်ထသော။ နိရူပမိံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းပြီးထသော။ သဗ္ဗလောကာဘိဘု၊
ခပ်သိမ်းသောလောကကိုနှိပ်နင်း၍တည်ထသော။ ဝိရံ၊ ဝီရိယရှိထသော။
တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၃၀၁-ဝိသုဒ္ဓိသုတ္တံ

ဝိသုဒ္ဓိပုတ္တကားသည်သောသောသူ၏ဦးခေါင်းကိုခေါက်၍ ဤဦးခေါင်း
ကား ငရဲ၌ဖြစ်သောသူ၏ ဦးခေါင်းတည်း။ ဤကားတိရစ္ဆာန်၌ဖြစ်သော
သူ၏ဦးခေါင်းတည်း။ ဤသို့စသည်ဖြင့်သိ၏။ ဘုရားရှင်သည် ထိုပုတ္တကား
လာလတ္တံ့ ဟုသိ၍ ငရဲ တိရစ္ဆာန် လူ နတ်ဤလေးဌာနကို၌ ဖြစ်ကုန်သော
သူတို့၏ဦးခေါင်း ခဏာသဝ၏ဦးခေါင်း ဤငါးခုသော ဦးခေါင်းဟို့ကို
ဆောင်စေ၍ ရောက်သောအခါ မေးသော် လေးဌာန၌ဖြစ်သောသူတို့၏
ဦးခေါင်းကိုခေါက်၍ ဖြစ်ရာကိုသိ၏။ ပစ္ဆိမဘဝကဖြစ်သောခဏာသဝ၏
ဦးခေါင်းကိုပြု၍ မေးသော် ထိုဦးခေါင်းကိုခေါက်၍ ဖြစ်ရာဌာနကိုမသိ ဟု

ဆို၏။ သင်မသိသလောဟုမေးလျှင် “အာမ န ဇာနာမိ” ဟုဆိုလေသော် “အဟံ ဇာနာမိ” ဟု ဘုရားဆိုလျှင် အကျွန်ုပ်အား ဤမန္တန်ကို ပေးပါလော့ဟု တောင်း၏။ ရဟန်းမဟုတ်သောသူအား ပေးခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းဟု မိန့်တော်မူလျှင် မန္တန်သင်အံ့ဟု ဘုရားအထံ၌ရဟန်းပြု၍ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသော် ဝင်္ကဿထေရ်ဟူသော အမည်ကိုရ၏။ ဒုတ္တိံ သာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေး၍ ဤကား မန္တန်၏ ပရိကံတည်း။ သရဇ္ဈာယ်လောဟုဆို၏။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို သရဇ္ဈာယ်လျက် အကြားအကြား၌ ပုဏ္ဏားတို့က မန္တန် သင်ရပြီလောဟု မေးသော် နေဦးဟုဆို၍ တရက် နှစ်ရက်ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ တဘန်မေးပြန်သော် “အဘဗ္ဗော ဒါနာဟံ အာဂန္တု” ဟု ဆိုသည်ကိုမဟုတ်ဘဲလျက် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားသည်ဟု လျှောက်ကြရာတွင် ဤသို့မဆိုကုန်လင့်။ ငါ့သားတော်ကား စုတိပဋိသန္ဓေ၌ လိမ္မာသည်ဖြစ်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၍....

၄၂၀။ စုတိံ ယော ဝေဒိ သတ္တာနံ၊ ဥပပတ္တိန္န သဗ္ဗသော။
အသတ္တံ သုဂတံ ဗုဒ္ဓံ၊ တ မဟံ မြူမိ မြာဟူဏံ။

၄၂၁။ ယဿ ဂတိံ န ဇာနန္တိ၊ ဒေဝါ ဂန္ဓဗ္ဗ မာနသော။
ခိဏာသဝံ အရဟန္တံ၊ တ မဟံ မြူမိ မြာဟူဏံ။

ဤနှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စုတိံ စ၊ စုတိကို၎င်း။ ဥပပတ္တိံ စ၊ ပဋိသန္ဓေကို၎င်း။ အဝေဒိ-ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်း မရှိထသော။ သုဂတံ၊ ပဋိပတ္တိဖြင့် ကောင်းစွာ ရောက်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့ကို သိပြီးထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ မြာဟူဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ မြူမိ၊ ၏။

ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဂတိံ၊ လားရာဂတိကို။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတို့သည်၎င်း။ မာနသော၊ လူတို့သည်၎င်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ခိဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိထသော။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ အသွန်ဝေးထသော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ မြာဟူဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ မြူမိ၊ ၏။ ။ပြီး၏။

၃၀၂-ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ဝတ္ထု

ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနီမ၏ ရှေးလူ့လက်ထက် လင်ဖြစ်သော ဝိသာခ ဥပါသကာသည် ဘုရားအထံ၌ တရားနာ၍ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်၍ ဓမ္မဒိန္နာအား အလုံးစုံကိုနှင်းသော် သင်တို့စွန့်လေပြီးသော တံတေးကို အဘယ်သူ ခံအံ့နည်း။ ဤသို့ဖြစ်သော ငါ့အား ခွင့်ပြုပါဟု လင်ကို ခွင့်တောင်းပြီးလျှင် ရဟန်းပြု၍ ပဉ္စင်းဖြစ်သော် ဝိဝေက အကျိုးငှာ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် ဇနပုဒ်သို့သွား၍ မကြာမီ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ တဘန်ပြန်၏။ ထိုအခါဝိသာခ ဥပါသကာသည် ထိုထေရီမကို သောတာပတ္တိစသော မဂ်တို့၌ အစဉ်အတိုင်း ပြဿနာမေး၏။ မေးတိုင်းဖြေ၏။ လွန်၍ပြဿနာမေးသောအခါ ထေရီမသည် “အစ္ဆရိယံ အာဝုသော ဝိသာခ” ဟုဆို၍ အလိုရှိသော် ဘုရားကိုမေးလေဦးဟုဆိုသဖြင့်ထေရီမကို ရှိခိုး၍ ဘုရားအထံသို့ သွား၍ လျှောက်လတ်သော်ငါ၏ သမီးတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် ကောင်းစွာဖြေအပ်၏။ ငါလည်း ပြဿနာကို ဖြေသော် ဤအတူပင်ဖြေရာ၏ဟုဆို၍ တရားဟောလိုရကား....

၄၂၂။ ယဿ ပုရေ စ ပစ္ဆာစ၊ မဇ္ဈေ စ နတ္ထိ ကိဉ္ဇနံ။
အကိဉ္ဇနံ အနာဒါနံ၊ တ မဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ပုရေစ၊ အတိတ်ခန္ဓာ၌၎င်း။ ပစ္ဆာစ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ၌၎င်း။ မဇ္ဈေစ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌၎င်း။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ကိဉ္ဇနံ၊ တဏှာအားဖြင့် ယူခြင်းဟုဆိုအပ်သောကိဉ္ဇနသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အကိဉ္ဇနံ၊ ရာဂကိနဉ္ဇစသည် တို့ဖြင့် ကြောင့်ကြခြင်းမရှိတော့သော။ အနာဒါနံ၊ တစုံတခုကို စွဲလမ်းခြင်း မရှိတော့သော။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။ ပြီး၏။

၃၀၃-အင်္ဂုလိမာလတ္ထေရ ဝတ္ထု

အင်္ဂုလိမာလမထေရ်ကို ငါ့ရှင်ပျက်ချော်သော ဆင်ကိုထီးဆောင်း၍ ရပ်သည်ကိုမြင်၍သင်ကြောက်သလောဟုရဟန်းတို့ကမေးကုန်လတ်သော် “န ဘာယာမိ အာဝုသော” ဟု ဆိုသည်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားသည်ဟု ဘုရားအား လျှောက်ကုန်၏။ ငါ၏သားတော် အင်္ဂုလိမာလ မကြောက်။ ဒိဏာသဝတို့သည် ဥသဘတို့တွင် ဇေဋ္ဌဥသဘဖြစ်ကုန်၏။

ငါ၏ သားတော်နှင့် တူသော သဘော ရှိကုန်သော ရဟန်း တို့သည်
မကြောက်ကုန်ဟု မိန့်တော်မူ၍....

၄၂၃။ ဥသဘံ ပဝရံ ဝီရံ၊ မဟေသိံ ဝိဇိတာဝိနံ။
အနေဇံ နှာတကံ ဗုဒ္ဓံ၊ တ မဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ကို ဟောတော်မူသည်။

ဥသဘံ၊ မကြောက်မရွံ့ မတုန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍ ဥသဘာနှင့်တူထသော။
ပဝရံ၊ မြတ်ထသော။ ဝီရံ၊ ဝီရိယရှိထသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓာ
အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့ကို ရှာပြီးထသော။ ဝိဇိတာဝိနံ၊ သုံး
ပါးသော မာရ်တို့ကို အောင်ပြီးထသော။ အနေဇံ၊ တဏှာ ကင်းပြီး
ထသော။ နှာတကံ၊ ဆေးလျော်ပြီးသော ကိလေသာရှိထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊
သိအပ်သောသစ္စာရှိထသော။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊
မကောင်းမှုကို မျှောလွှင့်ပြီးသောသူဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မြူမိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ။ပြီး၏။

၃၀၄-ဝေဒေဟိတဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်
လေနာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ရေနွေးအလိုငှာ ဝေဒေဟိတ ပုဏ္ဏားအိမ်သို့
ရှင်ဥပဝါဏကို လွှတ်တော်မူလိုက်၏။ ပုဏ္ဏားလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
တင်လဲကို၎င်း ရေနွေးကို၎င်း ယူခဲ့၍ ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လျှင်
ရေနွေးဖြင့် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ရေချိုး၍ တင်လဲကိုကပ်၏။ ထိုခဏ၌
လေရောဂါငြိမ်းလေ၏။ ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားရှင်ကိုရှိခိုး၍....

ကတ္ထ ဒဇ္ဇံ ဒေယျဓမ္မံ၊ ကတ္ထ ဒိန္နံ မဟပ္ပလံ။
ကထဉ္စိ ဒေမာနဿ၊ ကထံ ဣဇ္ဈန္တိ ဒက္ခိဏာ။

ဟူသော ဤဂါထာဖြင့် အဘယ်သူသည်မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မည်
သနည်းဟုလျှောက်၏။ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် ထိုပြဿနာကိုကောင်းစွာ
ဖြေတော်မူခြင်းငှာ....

၄၂၄။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ယော ဝေဒီ၊ သဂ္ဂါ ပါယဉ္စ ပဿတိ။
အထော ဇာတိက္ခယံ ပတ္တော၊ အဘိညာ ဝေါသိတောမုနိ။
သဗ္ဗဝေါသိတဝေါသာနံ၊ တ မဟံ မြူမိ ဗြာဟ္မဏံ။

ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။ ။ဂါထာအဆုံး၌ များစွာသော သူတို့သည် သောတာပတ္တိဖိုလ် အစ ရှိသည်သို့ ရောက်လေ ကုန်၏။ ဝေဒေဟိတပုဏ္ဏားသည် သရဏဂုံသီလ၌ တည်လေ၏။

ဤဂါထာ ပထမပါဒ၌ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ လိုလျက် နိဂ္ဂဟိတံ ကျေသည်။ ထို့ကြောင့် “ဆန်းကြောင့်ပျက်ကျေ၊ ယွင်းကွက်သွေ၊ ဆောင်လေ့နက်ပေး ခါ” ဟု ဆိုတော်မူကြကုန်၏။

ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာ စသည်ကို။ ဝေဒိ၊ သိလေ့ရှိ၏။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည် မြဟ္မာ့ပြည်ကို၎င်း။ အပါယဉ္ဇ၊ အပါယ်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသောညဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဝေါသိတော၊ သုံးအပ်ပြီ။ မုနိ၊ အာသဝက္ခယညဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ သဗ္ဗဝေါသိတဝေါသာနံ၊ ခင်သိမ်းသော ကိလေသာတို့၏အဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်အကျင့်ကိုသုံးအပ်ပြီးသော။ ‘တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ မြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။ပြီး၏။

မြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ ဆဗ္ဗိသတိမော။

နိဂုံး

ကုဠိရကန္တရေ ဂါမေ၊ မရတော ပစ္ဆိမုတ္တရေ။
ဝိဟာရေ ဝသတာ ဒါရ၊ ဝါဏီဇေဟိ ကတေ သုဘေ။
အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရေန၊ ထေရေန ရစိတော အယံ။
နိဿယော နိဋ္ဌိတော သုဋ္ဌ၊ သက္ကရာဇေ ဇနပိယေ။
ပေါဋ္ဌပါဒမိ မာသမ္ပိ၊ ကာလပက္ခဿ တေရသသ္မိံ။
ဇာနန္တု သာဓုနောနေန၊ အတ္ထံ ဓမ္မပဒသိတံ။
ဘဝေယျံနေန ပုညေန၊ အရိမေတ္တေယျသာဝကော။
ခိဏာသဝေါ မဟာပညော၊ ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပန္နောတိ။

အမရတော၊ အမရပုရမြို့မှ။ ပစ္ဆိမုတ္တရေ၊ အနောက် မြောက်ထောင့် အရပ်၌။ ကုဠိရကန္တရေ၊ ဗုဒ္ဓန်ချောင် အမည်ရှိသော။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဒါရ၊ ဝါဏီဇေဟိ၊ သစ်ကုန်သည် ဒါယကာတို့သည်။ ကတေ၊ ဆောက်လုပ် အပ်သော။ သုဘေ၊ တင့်တယ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသတာ-ဝသန္တေန၊ နေသော။ အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရေန၊ အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရ မည်သော။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ရစိတော၊ စီရင်အပ်သော။ အယံ နိဿယော၊ ဤဓမ္မပဒ နိဿယကျမ်းသည်။ သက္ကရာဇေ၊ သက္ကရာဇ်သည်။ ဇနပိယေ၊ တထောင့်နှစ်ရာရှစ်ခုသို့ ရောက်သော်။ ပေါဋ္ဌပါဒမိ မာသမ္ပိ၊ တော်သလင်း လ၌။ ကာလပက္ခဿ၊ လ၊ ကွယ်ပက္ခဏ်။ တေရသသ္မိံ၊ တဆဲ့သုံးရက်နေ၌။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။ အနေန၊ ဤဓမ္မပဒ နိဿယဖြင့်။ သာဓုနော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဓမ္မပဒသိတံ၊ ဓမ္မပဒပါဠိ၌ရှိသော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနန္တု၊ သိကုန်လော့။ အနေနပုညေန၊ ဤကောင်း မှုကြောင့်။ ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပန္နော၊ ဧဟိဘိက္ခုခေါ်၍ ရဟန်းဖြစ်သော။ မဟာပညော၊ ကြီးသော ပညာရှိသော။ ခိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ အရိမေတ္တေယျ သာဝကော၊ အရိမေတ္တေယျတရားရှင် တပည့်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။

